

528/214

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
бр. 3012/10
Београд

У ИМЕ НАРОДА

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Мирјане Илић, председника већа, судије Владана Иванковића члана већа и судија поротника Софије Шуберт, Горане Тинтор и Горана Радовановића чланова већа са записничарем Бајовић Весном, у кривичном предмету против *окривљених Прелић Ђорђа, Марковић Љубомира, Грковић Ивана, Пузигања Дејана, Карбић Јована, Томасовић Драгана, Вујовић Милана, Четник Бранимира, Сувајца Владана, Величковић Стефана, Тарлаћ Милана, Матијевић Бојана, Петровић Степе и Станковић Дејана*, због кривичног дела тешко убиство из члана 114 тачка 2 у вези члана 33 Кривичног Законика и *окривљеног Бошковић Владимира* због кривичног дела помоћ учиниоцу после извршеног кривичног дела из члана 333 став 3 КЗ-а, *по оптужници ВЈТ* у Београду Кт. бр. 1419/09 од 18.01.2010. године, а која је измењена на главном претресу дана 23.12.2010. године, након одржаног главног и јавног претреса на дан 18.01.2011. године у присуству заменика ВЈТ-а Гордана Јанићијевић и Горана Рапића, пуномоћника оштећених адв. Слободана Ружића, окривљених Марковић Љубомира, Грковић Ивана, Карбић Јована, Томасовић Драгана, Вујовић Милана, Четник Бранимира, Сувајца Владана, Величковић Стефана, Тарлаћ Милана, Матијевић Бојана, Петровић Степе, Станковић Дејана, Бошковић Владимира, бранилаца окривљених адв. Ивана Бајазита, адв. Маје Гркуље, адв. Југослава Тинтора, адв. Зоре Добричанин-Никодиновић, адв. Љубинге Ваљаревић, адв. Светозара Вујачића, адв. Миленка Перића, адв. Саше Николића, адв. Владимира Драговића, адв. Ђорђа Калања, адв. Јелене Стојић, адв. Владислава Малетића, адв. Саве Грујићића, адв. Слободана Батричевића, адв. Бојана Радовановића, адв. Душана Симића, адв. Драгана Мраковића, адв. Зорана Војводића, адв. Момчила Булатовића и адв. Владана Вукчевића, донео је а дана 25.01.2014. године и јавно објавио

Отрывается ПРЕДНЬ БОРЪЕ [REDACTED]
[REDACTED] [REDACTED]
[REDACTED] [REDACTED]
[REDACTED] [REDACTED]
[REDACTED] [REDACTED]
[REDACTED] [REDACTED]
[REDACTED] [REDACTED]

• Окривлени **МАРКОВИЪ ЛЪУБОМИР**

Окривљени ГРКОВИЋ ИВАН

Окривљени ПУЗИГАЋА ДЕЈАН ;

од 08.10.2009. године, против њега се не води други кривични поступак

• Окривљени **КАРБИЋ ЈОВАН**

[REDACTED]

• Окривљени **ТОМАСОВИЋ ДРАГАН**

[REDACTED]

• Окривљени **ВУЈОВИЋ МИЛАН**

[REDACTED]

• Окривљени **ЧЕТНИК БРАНИМИР**

[REDACTED]

Окривљени **СУВАЈАЦ ВЛАДАН** звани "Суви", рођен дана 26.01.1988. године у Београду, од оца Богољуба и мајке Драгиње рођене Станковић, ЈМБГ 2601988710025, држављанин Републике Србије, са пребивалиштем у Новој Пазови, ул. Карађорђева бр. 133, нежењен, без деце, по занимању електросталатер, завршио средњу електротехничку школу, издржава од временог рада као возач и остварује месечна примања у износу око 17.000,00 динара, не поседује непокретности на своје име, неосуђиван, против њега се не води други кривични поступак, налази се у притвору по решењу истражног судије Окружног суда у Београду Ки.бр. 941/09 од 21.11.2009. године који му се рачуна од дана 19.09.2009. године када је лишен слободе.

Окривљени **ВЕЛИЧКОВИЋ СТЕФАН** звани "Велич", рођен дана 04.08.1988. године у Београду, од оца Срђана и мајке Вере рођене Карамарковић, ЈМБГ 0408988710139, држављанин Републике Србије, са пребивалиштем у Београду, ул. Границарска бр. 9/1, нежењен, без деце, студент Економског факултета, издржавају га родитељи, не поседује непокретности на своје име, неосуђиван, против њега се не води кривични поступак, налази се у притвору по решењу истражног судије Окружног суда у Београду Ки.бр. 941/09 од 21.11.2009. године који му се рачуна од дана 19.09.2009. године када је лишен слободе.

Окривљени **ТАРЛАЋ МИЛАН** звани "Таки", рођен дана 06.09.1991. године у Мирковцу Граду, од оца Мирка и мајке Нале рођене Савић, ЈМБГ 0609991103265, држављанин Републике Србије, са пребивалиштем у Београду, ул. Дворжакска бр. 14, нежењен, без деце, ученик средње школе за негу деце, не поседује непокретности на своје име, издржавају га родитељи, неосуђиван, против њега се не води други кривични поступак, налази се у притвору по решењу истражног судије Окружног суда у Београду Ки.бр. 941/09 од 21.11.2009. године који му се рачуна од дана 19.09.2009. године када је лишен слободе.

Окривљени **МАТИЈЕВИЋ БОЈАН** рођен дана 19.07.1990. године у месту Сурчево, од оца Здравка и мајке Заторке рођене Корди, ЈМБГ 1907990382106, држављанин Републике Србије, са пребивалиштем у Београду, ул. Бранислава Баринића-Доктора бр. 84-ц, нежењен, без деце, ученик средње електротехничке школе, издржавају га родитељи, не поседује непокретности на своје име, неосуђиван, против њега се не води други кривични поступак, налази се у притвору по решењу истражног судије Окружног суда у Београду Ки.бр. 941/09 од 21.11.2009. године који му се рачуна од дана 19.09.2009. године када је лишен слободе.

Окривљени **ПЕТРОВИЋ СТЕПА** рођен дана 13.09.1988. године у Београду, од оца Андреја и мајке Снежане рођене Константиновић, са пребивалиштем у Београду, ул. Краља Александра број 272/10, држављанин Републике Србије, нежењен, без деце, завршио средњу Трговачку школу, по занимању трговац,

[REDACTED]

Окривљени СТАНКОВИЋ ДЕЈАН

[REDACTED]

Окривљени БОШКОВИЋ ВЛАДИМИР

[REDACTED]

КРИВИ СУ

Што су:

Дана 17.09.2009. године око 17,40 часова у Београду, на платоу Обилићев венац у урачунљивом стању, при безобзирном и насилничком понашању у планираном и организованом нападу на француске држављане, навијаче фудбалског клуба "Тулуз", који су дошли у Београд да посматрају фудбалску утакмицу "Партизан-Тулуз", окривљени ПРЕЛИЋ ЂОРЂЕ, МАРКОВИЋ ЉУБОМИР, ГРКОВИЋ ИВАН, ПУЗИГАЋА ДЕЈАН, КАРБИЋ ЈОВАН, ТОМАСОВИЋ ДРАГАН, ВУЛОВИЋ МИЛАН, ЧЕТНИК БРАНИМИР, СУВАЈАЦ ВЛАДАН, ВЕЛИЧКОВИЋ СТЕФАН, ТАРЛАЋ МИЛАН и МАТИЈЕВИЋ БОЈАН свесни радњи које предузимају и могућности наступања изабране последице на коју су пристали, свесно заједнички делујући, лишили живота општегеног [REDACTED] тако што су му нанели тежке телесне повреде опасне по живот које су дана 29.09.2009. године проузроковале његову смрт, а окривљени ПЕТРОВИЋ СТЕПА и СТАНКОВИЋ ДЕЈАН, припадници ове групе, свесни да дрским и безобзирним понашањем значајније

угрожавају спокојство грађана и теже ремете јавни ред и мир а што су и хтели учествовали у овом нападу у коме су нанете и лаке телесне повреде и оштећенима француским држављанима [REDACTED] на тај начин што су се најпре вође навијачких група ФК "Партизан" и то окривљени Грковић Иван вођа навијачке групе "Придућибили", окривљени Пузигаћа Дејан из навијачке групе "Ребеле", који су између себе и са члановима својих навијачких група били у сталној телефонској комуникацији, и вође навијачке групе "Алкатраз" окривљени Прелић Ђорђе и окривљени Марковић Љубомир, по претходном договору, позвати и организовали припаднике ових навијачких група да пре утакмице пронађу у граду навијаче француског клуба "Тулуз" и као група их физички заједно нападају, па је тако окривљени Грковић позвао припаднике навијачке групе "Придућибили" и то окривљеног Карбић Јована, Томасовић Драгана, Вујовић Милана, Четник Бранимира, Сувајак Владана, Величковић Стефана, Тарлаћ Милана и Матијевић Бојана, а окривљени Пузигаћа Дејан позвао припаднике навијачке групе "Ребеле" и то окривљеног Петровић Степу и окривљеног Станковић Дејана као и друге НН навијаче, а окривљени Марковић и Прелић припаднике групе "Алкатраз" као и друге НН навијаче, који навијачи су се по позиву и договору окупили у Теразијском парку где су их даље организовали за напад, тако што окривљени Грковић шаље окривљеног Вујовића у оближњи хотел у Призренској улици да извиди да ли се тамо налазе француски навијачи, а затим окривљени Грковић са окривљеним Тарлаћем Матијевићем, Величковићем, Вујовићем и НН Грубићом и Мимићем у истом циљу обилазио Трг Николе Пашића, а након тога окривљени Пузигаћа, по добијању обавештења да се француски навијачи налазе на платоу Обилићевог венца, дели у Теразијском пролазу окупљеним навијачима ФК "Партизан" бакље и дрвене палице, које је претходно набавио и донео, а затим са окривљеним Грковићем више пута одлази до платоа Обилићев венац, где су пролазећи поред бајти и кафића, осматрали и уочили француске навијаче у бајти кафића "Irish Pub" у непосредној близини степеништа која воде из правца улице Маршала Бирјузова на плато Обилићевог венца, након чега су се вратили у Теразијски парк и окупљеним навијачима саопштили где се налазе француски навијачи и наставили да организују напад, и након што је окривљени Сувајак Владан окупљеним навијачима поделио хируршке маске да би прикрили лице, по договору се поделили у више група и различитим правцима кренути ка Обилићевом венцу, тако што су окривљени Марковић и Прелић непосредно пре осталих окривљених стигли поменутиим степеништем на плато Обилићев венац, сели у кафић "Зузус" у непосредној близини кафића "Irish Pub" и наставили да осматрају француске навијаче и окупљање Партизанових навијача, док је окривљени Грковић са припадницима своје групе "Придућибили" и то Карбић Јованом, Томасовић Драганом, Вујовић Миланом, Четник Бранимиром, Сувајак Владаном, Величковић Стефаном, Тарлаћ Миланом и Матијевић Бојаном и другим НН навијачима дошао до наведеног степеништа, а окривљени Пузигаћа позвао окривљеног Станковића и окривљеног Петровића и друге НН навијаче улицом Кнез Михајловом поред Хотела "Мажестик" до платоа Обилићев венац, где су окривљени и други НН навијачи неопажено различитим правцима приšli бајти кафића "Irish Pub" и тако окружили француске навијаче, ставили хируршке маске на лица, а окривљени Томасовић капау фантомку на главу и са

бакљама, дрвеним палицама, флашама и другим чврстим предметима у рукама, након узвика "Тулуз, Тулуз" а што је био знак за почетак напада, изненада физички напали француске навијаче, у ком моменту су окривљени ПРЕЛИЋ и МАРКОВИЋ уз повик "брате ајмо почело је крећемо" рушећи столове и столице истрчали из кафића и утрчали у групу Партизановах навијача који су стигли са окривљеним ГРКОВИЋЕМ и окривљеним ПУЗИГАЊОМ, па су сви заједно тукли и ударали француске навијаче палицама, бакљама, ногама, рукама и другим чврстим предметима, и добили инвентар кафића, при чему су од опкољених француских навијача [REDACTED] дарили у потиљак а након што је пао путирали га у пределу главе и тела, а затим бакљом покушавали да му запале лице које је руком заклонио и окренуо главу како би то избегао, па су му запалили косу, **оштећеног** [REDACTED] леђа чврстим предметом ударили по глави, путирали га, палили бакљом и одузели му торбицу са мобилним телефоном и личним стварима, а **оштећеног** [REDACTED] леђа ногом ударили у главу и оптрим предметом у леђа, док су **оштећеног** [REDACTED] конобара кафића "Irish Pub" који је седео за столом са француским навијачима ударили, од чега је преко стола пао на тло и док је трчао ка улазности кафића "Окно" испред овог кафића га је сачекало више навијача Партизана који су са палицама стајали испред пролаза Тржног центра "Миленијум" да би дочекивали и тукли нападнуте француске навијаче који беже, где га је један од њих ударио у десни део потиљка, а затим су окривљени ПРЕЛИЋ ЂОРЂЕ, МАРКОВИЋ ЉУБОМИР, ГРКОВИЋ ИВАН, ПУЗИГАЊА ДЕЈАН, КАРБИЋ ЈОВАН, ТОМАСОВИЋ ДРАГАН, ВУЛОВИЋ МИЛАН, ЧЕТНИК БРАНИМИР, СУВАЈАЦ ВЛАДАН, ВЕЛИЧКОВИЋ СТЕФАН, ТАРЛАЋ МИЛАН И МАТНЈЕВИЋ БОЈАН опколили **оштећеног** [REDACTED] БРИСА који је од задобијеног удarca остао да лежи на плочнику у непосредној близини ступеништа и истовремено га рукама и ногама ударали и газили по глави и телу, гађали чапцама, пенеларама, флашама, ударали дрвеним палицама, бакљама и другим чврстим предметима, а потом га са већ видним отоком у пределу лица употребом физичке силе вукући га и гурајући снажно притиснули на метални део оgrade, где је био окружен свим наведеним окривљенима, при чему га двојица или тројица окривљених из групе која га је окруживала намерно бацили са оgrade ступеника - са висине од 4.28 метара наглавачке у простор између ступеништа и гараже на земљану површину и одмах се на команду "готово је" разбежали, при чему су услед свих описаних радњи окривљених ПРЕЛИЋ ЂОРЂЕ, МАРКОВИЋ ЉУБОМИРА, ГРКОВИЋ ИВАНА, ПУЗИГАЊА ДЕЈАНА, КАРБИЋ ЈОВАНА, ТОМАСОВИЋ ДРАГАНА, ВУЛОВИЋ МИЛАНА, ЧЕТНИК БРАНИМИРА, СУВАЈАЦ ВЛАДАНА, ВЕЛИЧКОВИЋ СТЕФАНА, ТАРЛАЋ МИЛАНА И МАТНЈЕВИЋ БОЈАНА и других ПН навијача предузелих како на платоу тако и бацањем преко оgrade **оштећеног** [REDACTED] нанели тешке повреде опасне по живот и то: повреде главе-кива потлашине на левој бојној страни главе укључујући и леви слепоочни менинг са двоструким преломом левог јагодишног лука, преломом костију леве бојне стране криви доњање и индиректним преломима костију основне предње добањске јаме са леве стране, крвне подливе коже леве половине лица са опсежним крвним подливом поткожног меког ткива те преломима костију леве половине лица, повреде садржаја добањске дупље, са крварењем испод мекних мозговаца, паличине моздане коре са трауматским интерпереребралним крварењима,

535/214

повреде врата и трупа у виду крвних подлива коже и поткожног меког ткива, прелом тела грудњаче, прелом шестог ребра са леве стране, прелом горње гране леве препонске кости, повреда зида аорте у виду непотпуног расцепа зида нисходног дела аорте непосредно испод лука, повреде меких ткива горњих и доњих удова у виду већег броја крвних подлива и огуљотина коже као и крвних подлива поткожног меког ткива и прелома костију и повреде зглоба десне руке у виду прелома чунасте кости и расцепа лигамената између чунасте и полумесечасте кости, па је услед оштећења по живот важних можданих центара и притиска на виталне мождане центре од крви изливене из расцепа можданих и можданичних крвних судова у мождано ткиво и субдурални простор и насталих компликација оштећени преминуо и поред адекватно указане медицинске помоћи дана 29.09.2009. године, свесни да преузете описане радње представљају безобзирно насилничко понашање којима могу проузроковати смртну последицу која је код оштећеног Брис наступила а на чије наступање су пристали, док су у овом нападу лаке телесне повреде задобили и оштећени у виду раздеротине у средишњем делу теменог предела главе, оштећени у виду секотине на десној бочној страни врата и секотину у пределу десног рамена и оштећени у виду напљесчена меких ткива поглавине десно и повреде у пределу десног лакта

- чиме су као саизвршници окривљени Прелић Ђорђе, Марковић Љубомир, Грковић Иван, Пузигаћа Дејан, Карбић Јован, Томасовић Драган, Вујовић Милан, Четник Бранимир, Сувајак Владан, Величковић Стефан, Тарлаћ Милан, Матијевић Бојан извршили кривично дело тешко убиство из члана 114 тачка 2 у вези члана 33 Кривичног Законика, а окривљени Петровић Степа и Станковић Дејан извршили кривично дело насилничког понашања из члана 344 став 2 у вези става 1 Кривичног Законика.

II

Окривљени Бошковић Владимир са личним подацима као у списима предмета

КРИВИЧНО

Што је:

Дана 19.09.2009. године у 00.30 часова у Београду, у стању уручљивости свесни свог дела и да је његово дело противправно при чему је хтео његово извршење, у свом стану у улици Томаса Едисона број 16, криво окривљеног Тарлаћ Милана знајући да је учесник напада на француске навијаче ФК "Буду" на Обалићевом венцу на тај начин што га је примио у свој стан како

би га сакрио знајући да за истим због тога трага полиција

-чиме је извршио кривично дело помоћ учиниоцу после извршеног кривичног дела из члана 333 став 1 Кривичног Законика.

На суд применом наведених законских прописа и одредби члана 4, 42, 45, 54 и 63 Кривичног Законика,

О С У Ђ У Ј Е

- 1 Окривљеног ПРЕЛИЋ БОРЉА на казну затвора у трајању од 35 (тридесетпет) година.
- 2 Окривљеног МАРКОВИЋ ЉУБОМИРА на казну затвора у трајању од 30 (тридесет) година, у коју казну му се урачунава и време проведено у притвору од 19.09.2009. године па надаље.
- 3 Окривљеног ГРКОВИЋ ИВАНА на казну затвора у трајању од 30 (тридесет) година, у коју казну му се урачунава и време проведено у притвору од 19.09.2009. године па надаље.
- 4 Окривљеног ПУЗИГАЋА ДЕЈАНА на казну затвора у трајању од 32 (тридесетдве) године.
- 5 Окривљеног КАРБИЋ ЈОВАНА на казну затвора у трајању од 14 (четрнаест) година, у коју казну му се урачунава и време проведено у притвору од 19.09.2009. године па надаље.
- 6 Окривљеног ТОМАСОВИЋ ДРАГАНА на казну затвора у трајању од 12 (дванаест) година, у коју казну му се урачунава и време проведено у притвору од 19.09.2009. године па надаље.
- 7 Окривљеног ВУЈОВИЋ МИЛАНА на казну затвора у трајању од 14 (четрнаест) година, у коју казну му се урачунава и време проведено у притвору од 19.09.2009. године па надаље.
- 8 Окривљеног ЧЕТНИК БРАНИМИРА на казну затвора у трајању од 14 (четрнаест) година, у коју казну му се урачунава и време проведено у притвору од 19.09.2009. године па надаље.

9 Окривљеног СУВАЈАЦ ВЛАДАНА на казну затвора у трајању од 14 (четрнаест) година, у коју казну му се урачунава и време проведено у притвору од 19.09.2009. године па надаље.

10 Окривљеног ВЕЛИЧКОВИЋ СТЕФАНА на казну затвора у трајању од 12 (дванаест) година, у коју казну му се урачунава и време проведено у притвору од 19.09.2009. године па надаље.

11 Окривљеног ТАРЛАЋ МИЛАНА на казну затвора у трајању од 12 (дванаест) година, у коју казну му се урачунава и време проведено у притвору од 19.09.2009. године па надаље.

12 Окривљеног МАТИЈЕВИЋ БОЈАНА на казну затвора у трајању од 12 (дванаест) година, у коју казну му се урачунава и време проведено у притвору од 19.09.2009. године па надаље.

13 Окривљеног ПЕТРОВИЋ СТЕПУ на казну затвора у трајању од 5 (пет) година, у коју казну му се урачунава и време проведено у притвору од 03.11.2009. године па надаље.

14 Окривљеног СТАНКОВИЋ ДЕЈАНА на казну затвора у трајању од 4 (четири) године, у коју казну му се урачунава и време проведено у притвору од 18.11.2009. године па надаље.

А окривљеном Бошковић Владимиру и применом одредби чланова 4, 54, 64, 65 и 66 Кривичног Законика

ИЗРИЧЕ

УСЛОВНУ ОСУДУ тако што му утврђује казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци и истовремено одређује да се утврђена казна неће извршити уколико окривљени у року проверавања у року од 2 (две) године не изврши ново кривично дело.

ОБАВЕЗУЈУ СЕ окривљени на плаћање паушала и трошкова кривичног поступка о чијој ће висини суд одлучити накнадно посебним решењем.

Оштећени Сузана и Алан Татон, Морн Фитин и Казедеван Рејмонд се ради остварења имовинског права не захтевају на парнични поступак

Образложење

Оптужницом Вишег јавног тужилаштва у Београду Кт.бр. 1419/09 од 18.01.2010. године окривљенима Ђорђу Прелићу, Љубомиру Марковићу, Ивану Грковићу, Дејану Пузигаћу, Јовану Карбићу, Драгану Томасовићу, Милану Вујовићу, Бранимиру Четнику, Владану Сувајцу, Стефану Величковићу, Милану Тарлаћу, Бојану Матијевићу, Степи Петровићу, Дејану Станковићу, стављено је на терет да су као саизвршиоци извршили кривично дело тешко убиство из члана 114 тачка 2 у вези члана 33 КЗ-а а окривљеном Владимиру Бошковићу да је извршио кривично дело помоћ учиниоцу после извршеног кривичног дела из члана 333 став 3 у вези става 1 КЗ-а.

Окривљени Прелић Ђорђе и Пузигаћа Дејан након овог догађаја дали су се у окривљеног Прелића и окривљеног Пузигаће је истражни судија Окружног суда у Београду донео решење о спровођењу истраге Кт.бр. 941/09 од 08.10.2009. године, а решењем истражног судије Окружног суда у Београду Кт.бр. 941/09 од 08.10.2009. године према окривљенима Прелић Ђорђу и окривљеном Пузигаћа Дејану одређен је притвор из разлога прописаних одредбама члана 142 став 1 тачка 1 и 5 ЗКП-а и према истима је, на основу члана 556 ЗКП-а донета наредба за расписивање потернице, а решењем Вишег суда у Београду К.бр. 3012/10 – КВ.бр. 1373/10 одређено је суђење у одсуству окривљеном Прелић Ђорђу и окривљеном Пузигаћа Дејану, на основу члана 304 став 2 и 3 ЗКП-а. До окончања првостепеног кривичног поступка окривљени Прелић Ђорђе и Пузигаћа Дејан остали су недоступни државним органима.

Окривљени Марковић Љубомир се у прекривичном поступку пред овлашћеним службеним лицима МУП-а у присуству браниоца бранио ћутањем.

У одбрамбеној изјави у истражном поступку дана 20.09.2009. године окривљени Марковић Љубомир је изјавио да је навијач Партизана и то навијачке групе "Алкатраз" и да он води навијање те групе. Не познаје Ивана Грковића званог "Сарица" и од свих лица наведених у захтеву за спровођење истраге познаје само Прелић Ђорђа и још једног момка чије име не зна али кога зна из виђења са фудбала. Прелић Ђорђе је исто тако члан групе "Алкатраз" а нико од навијача навијачке групе "Алкатраз" није учествовао у овој тучи на Обилићевом венцу, односно он их тада није видео. Тога дана 17.09.2009. године као и пред сваку утакмицу Партизана која се игра у Београду отишао је на стадион око 13.30 часова да би на стадиону увежбавали кореографију за утакмицу. На стадиону је тада било доста навијача Партизана. У међувремену је позвао на мобилни телефон број [REDACTED] воју девојку [REDACTED] а којом се договорио да се нађу у граду и да га она око 15-16 часова чека на Тргу Републике. Затим је са својим другом Прелић Ђорђем кога је срео на стадиону, отишао до

Обилићевог венца да попију пиће и да он сачека девојку. Седели су у унутрашњости кафића чијег назива се не сећа када је у једном моменту приметио да се у кафићу који се налази преко пута нешто дешава, а затим је приметио да је дошло до туче, да је наишла група Партизанових навијача која је пришла навијачима ФК "Тулуз" који су седели у том кафићу, а којих је било десетак и да су почели да их туку. Видео је да су Партизанови навијачи носили бакље, а затим је дошло до опште туче тако што су почеле да лете столице, столови. Он је видео да је група од 15-так Партизанових навијача наишла из правца степеништа испод гараже, да су сви пришли столовима где су седели Француски навијачи који их нису провоцирали и једноставно су Партизанови навијачи први пришли и почели тучу. Он и Прелић су били удаљени од места где је избила туча око 20 метара. Он и Прелић су изашли из кафића а када је видео да је дошло до туче он је одмах, не чекајући крај туче, напустио лице места обзиром да је раније имао лоших искустава и отишао је да се нађе са девојком. Пре него што се удаљио са лица места он је прошао поред места где су се тукли, прошао је поред њих и кренуо ка улици Кнез Михаиловој и од самог места где је био центар туче прошао је на неких 10 метара удаљености. Видео је да навијачи Партизана туку ове Французе ногама, рукама, столицама и видео је да су напали бакље. Док је пролазио поред њих видео је једног Француског навијача који је био оборен од Партизановог навијача а да је затим устао. Видео је да су га суетили након што је успео да побегне и да су га затим ударцима оборили на земљу. Друге Француске навијаче није видео, ипак је видео да је неко некога гурнуо низ степенице поред гараже. Отишао је у правцу Кнез Михаилове улице а не зна где је отишао Прелић Ђорђе. Касније се са Прелићем нашао на утакмници, на јужној трибини, а Прелић му је на стадиону рекао да је дошло до туче, али да он у томе није учествовао. Он није претпознао ни једног од ових навијача који су пребили Французе јер су имали хируршке маске преко лица. У време овог догађаја он је на себи имао црну дуксерицу без каупљаче, сиве 3/4 панталоне, а на глави није носио ништа. На ногама је имао патике, а Ђорђе Прелић је по његовом сећању на себи имао белу дуксерицу. Ђорђе му је касније рекао да се са лица места удаљио према Хотелу "Палас". Он је на стадион дошао колима која је паркирао у близини Хотела "Палас". На стадиону је чуо о тој тучи али није сазнао шта је било са навијачима Тулуза. Изјавио је да он тога дана пре овог догађаја није нишао у парк код Хотела "Москва". У овај кафић на Обилићевом венцу дошао је у периоду између 16 и 17 часова. У овом кафићу је све време седео и није шетао, а после неких 5 минута по његовом доласку дошло је до туче. У близини није видео никакве друге навијаче. Накнадно је сазнао да се ради о Француским навијачима и по његовом сећању они су на себи имали љубичасте мајице. Тога дана није конзумирао алкохол.

У наредном саслушању пред истражним судијом дана 23.10.2009. године окривљени Марковић Љубомир је изјавио да нема ништа ново да изјави ни измени у односу на претходно дату одбрану дату дана 20.9.2009. године.

У одбрани даној на главном претресу дана 21.04.2010. године окривљени Марковић Љубомир је изјавио да не признаје кривицу, да није извршио кривично дело за које је оптужен, да су нетачни наводи оптужнице да је учествовао у овом догађају. Истина је да је вођа навијача "Партизана" а

Хотела "Патас" по свој ауто. У том тренутку док је трајала гужва није видео да се Прелић умешао у ту гужву, а када је кренуо да се враћа он и Прелић су се изгубили у тој гужви и није га више видео, али га сигурно није видео да је отишао у ту гужву јер је гледао у правцу те гужве и није видео да је Прелић отишао у том правцу. После је покушао да га позове на телефон али му се батерија била испразнила и сео је у свој ауто и отишао до кафића "Барка" где је требао да да другу карту дечку који је радио у клионици, а обзиром да је Прелић знао да он треба да однесе карту у овај кафић, нашли су се тамо и заједно су отишли на стадион. Када су он и Прелић коментарисали о овом догађају утврдили су да нико ништа то није видео, да нико није учествовао и да је то деловало као нека безазлена туча. На стадиону у башти није се много причало о овом инциденту, зато што нико није сматрао да ће тај инцидент имати такве последице. Након тога, отишли су на утакмицу. Изјавио је да му је жао што је један живот изгубљен, што се он повезује са тим са чим он нема никакве везе јер се цео живот бавио спортом, никада није осуђиван за насилје и зато што му се ставља тако тешко кривично дело на терет.

Изјашњавајући се на постављена питања изјавио је да је Прелић Ђорђе његов добар пријатељ, да су се упознали на Карабурми и да су њихово дружење наставили јер навијају за исти клуб, да је Прелић Ђорђе члан навијачке групе "Алкатраз" и да није никакав вођа већ само члан ове групе. Изјавио је да не постоји хијерархија у навијачким групама већ да хијерархија постоји само у томе ко води навијање, од кога креће песма и ко је задужен за кореографију, да је Прелић учествовао у свему томе, али да није никакав вођа нити је истакнути члан у тој хијерархији. У односу на организацију на утакмицама, организацији навијања његово задужење није било посебно и он је био само навијач. Изјавио је да му је познато да у оквиру ФК "Партизан" постоји око 50 навијачких група, да углавном постоје две групе Партизанових навијача "Гробари Југ" која се састоји из подгрупа "Гробари 1980" и "Далтони", а да у оквиру ових подгрупа даље постоји још подгрупа, да ове подгрупе имају вође али не у смислу да осталима наређују шта треба и шта морају да раде. На питање да ли познаје вође тих група изјавио је да се познају али да он не познаје све. У вези договора и организације објаснио је да постоји организација и договор када су неке велике утакмице око организација утакмица, поделе карата, да се подела карата врши на тај начин што на пример навијачка група "Гробари 1980" требају карте колико је потребно за неку утакмицу и узима за своје чланове карте које се требају телефоном тако да свака група каже колико карата треба, колико ће навијача доћи и за сваког навијача који редовно долази на утакмицу је обезбеђена карта. Изјавио је да тога дана када је требао да поднесе карте није имао сазнање да ће у Београд доћи Француски навијачи, да се пре утакмице обично пицазе у башти ресторана на стадиону, а да се понекад састану и у неком кафићу, с тим да немају никакво одређено место где се налазе, али да се углавном навијачи "Партизана" састану на стадиону у башти ресторана. Тог дана договорио се са својом девојком да се нађу поподне око 15-16 часова због обавеза које је она требало да обави тог пре поднева, да су се тога дана чули, да јој је он рекао да ће највероватније бити у граду и да га позове уколико заврши своје обавезе и дође у град да се нађу али да га она није звала јер вероватно није завршила своје обавезе, а знала је када почиње утакмица и они се на дан када се

припадник навијачке групе "Алкатраз", да је тога дана био на Обилићевом венцу да попије пиће, али не и да би се обрачунавао са било ким. Објаснио је да његова изјава да је вођа навијача "Партизана" значи да он води навијање на јужној трибини, а не да је вођа навијача навијачке групе "Алкатраз". Изјавио је да не познаје никога од осталих окривљених, да ни са ким од њих није никада био у телефонској комуникацији, не само тога дана већ никада раније и да ни са једним од осталих окривљених није комуницирао телефоном. Остали окривљени њега знају јер је он вођа навијача и свако ко дође на утакмицу на јужну трибину њега мора да види зато што од њега почиње свака песма и наравно да га сви познају по лицу, али се он лично не познаје ни са једним навијачем. Изјавио је да је тога дана са окривљеним Прелић Ђорђем био на стадиону Партизана где је дошао око 13,30 часова да би изводили кореографију за утакмицу која се тога дана играла против ФК "Тулуз", да је на стадиону тада било доста навијача, а да не може да се изјасни колико су се он и Прелић ту временски задржали. Навео је да се претходне вечери договорно са својом девојком да се у граду нађу између 15 и 16 часова, али да му је она рекла да има своје обавезе и да ће му се јавити када буде све то позавршавала, због чега се нису тачно временски договорили када ће се наћи у граду, јер му је она рекла да ће га позвати да се нађу када заврши своје обавезе. Тога дана морао је да оде до града да однесе нека карте пријатељима у "Веспа Бару" у граду и у кафеу "Барка", а Прелић који је морао да завршава неке послове у граду замолио га је да га повеже до града и с тога су заједно кренули ка граду. Он је отишао до кафића "Веспа Бар" који се налази на Хотелу "Палас" где је конобару оставио карту за свог пријатеља Вељка, а затим су он и Прелић колима отишли до Скатерије где је он оставио Прелића да заврши посао, а он је отишао да поједи сендвич код "Бунка". Након 15 минута је Прелић дошао и заједно су отишли да попију пиће на Обилићевом венцу где он свакодневно борави. Возило је паркирао у улици Маршала Бирјузова а затим су он и Прелић пешке том улицом прошли поред гараже и степеницама се попели на плато Обилићевог венца где су сели у кафић "Јелена" који се налази у Грчком Центру "Сити Пасаж" са леве стране од улаза. По уласку у кафић у коме нису провели ни 5 минута јер нису стигли ни пиће да наруче, видео је да се преко пута кафића у баштама дешава нека гужва, да људи устају и крећу да беже. Устао је из кафића и изашао је у башту кафића "Јелена", одакле је погледао и видео је да је у башти кафића који се налази на истој страни где се налази и кафић "Јелена" почела нека туча и гужва. Обзиром да је као вођа навијача Партизана раније имао проблеме, јер сваки пут када се дешава неки такав инцидент а он се случајно затекне у том крају био је хапшен од стране полиције због чега је одлучио да се у том тренутку одатле склони јер никакве везе није имао са тим догађајем. Из баште у којој су се налазили ништа нису могли да виде, али су чули да људи коментаришу да су неки навијачи "Партизана" напали француске навијаче. Направио је 10 корака из баште тог кафића ка гужви и пришао на удаљености 10 до 15 метара од те гужве да види да ли има неког познатог од његових другова. Касније када је кренуо да се склони од тог места прошао је поред гужве и излазећи из баште кафића "Јелена" био је окренут тако да му је иза леђа био "Сити Пасаж", са истовете десне стране био је кафић "Јелена", а са његове леве стране била је та гужва. Продужио је ка Кнез Михаиловој улици у правцу Руског Цара, а затим је Кнез Михаиловом улицом ишао до "Велике Чесме" где је скренуо и отишао до

одиграва утакмица не чују често. Он њу након овог догађаја, када је отишао са Обилићевог венца, није позвао на телефон нити се са њом видео, а после утакмице отишао је код ње увече и били су заједно. Изјашњавајући се на питања заступника ВЈТ-а изјавио је да је из кафића у коме је седео приметио да је у кафићу у коме су седели Французи почела туча, али да он није видео шта се тамо дешава са лицима која су пре тога седела у кафићу јер није видео почетак туче. Од места избијања туче био је удаљен око 20 метара. На лицима која су учествовала у овој тучи није приметио никаква обележја и углавном су били обучени у црне дуксерике, а доста њих је имало хируршке маске, а никаква обележја није приметио. Видео је да су се људи успаничили када су почели бацати бакље, да су почели да се склањају из кафића, видео је да горе бакље а није видео да било ко од тих људи који учествују у тучи држи нешто у рукама јер су гости кафића сви стајали испред њега на стотинама и посматрати тучу, а он није пришао довољно близу да би уочио сваки детаљ туче, а није га то занимало зато што није хтео да га повежу са тим људима. Епизентар туче је по његовом опажању био у првој бацити до гараже. Он је дошао степеницама које воде поред гараже, али није приметио да на степеницама стоје људи, а у односу на то степениште туча је била на удаљености од 6 – 10 метара. Са окривљеним Прелићем видео се 10-так минута до пола сата након овог догађаја колико му је требало да оде са платоа Обилићевог венца, укупно Кнез Михаиловом до Хотела "Палас" и седне у ауто. Са Прелићем су коментарисали да је он видео догађај, али нису друго ништа коментарисали јер ни он ни Прелић нису знали детаље ове туче. Изјавио је да је претходне вечери пре овог догађаја седео у кафићу "Певац" који се налази на Хотелу "Палас" и да је он цело лето боравио у том кафићу и у том крају. Изјашњавајући се на питања свог браниоца изјавио је да је са својим друговима провео цело лето у кафићу "Певац" и у том крају и у "Веспа Бару" јер је ту центар дешавања у граду и најбољи провод, да је сваки други дан боравио у том кафићу, а да је вече пре овог догађаја у овом кафићу био са друговима [REDACTED] и [REDACTED].

[REDACTED] када је почело лето време да су он и ова његова три друга које је навео матеали сваки дан били ту у зависности колико је имао обавеза и какви су му били планови које је морао да заврши, да је највише седео у кафићу "Певац", а затим у "Веспа Бару". Као што је навео кафић "Певац" налази се на Хотелу "Палас" и ови кафићи у којима је седео су на Обилићевом венцу и у том делу града и у њима је током лета боравио доста често можда сваки дан. Изјавио је да на дан овог догађаја он није имао ни са ким договор да било кога физички нападне, да никоме није саопштавао да неко треба да буде нападнут нити је организовао било какву групу да било кога нападне. Тога дана био је на Обилићевом венцу да попије пиће и никог физички није напао. Након овог догађаја на Обилићевом венцу, по доласку на Партизанов стадион, видео је да је у бацити стадиона окупљено око 80 до 100 људи од којих он познаје највише њих десетак. Он је тога дана однео једну улазницу за Жељка Котричког коју је оставио код келнера у "Веспа Бару", а другу улазницу је оставио у кафићу "Барка" за Петра чије презиме не зна сем да ради у Хотелу "Палас". Не зна тачно када је са овим лицима постигао договор да им остави карте за утакмицу. Карте се требују обично 5 до 6 дана раније и они њега зову и питају га да ли може да им остави карте. Временски карте треба да им достави до 6 сати пре почетка утакмице да би они стигли после да узму карту. Те вечери утакмица је

почinjala oko 20 часova. Niје mu poznato šta је Прелић Ђорђе требало да заврши тога дана јер му он није ништа говорио о садржини својих обавеза осим да мора да заврши нешто, а он је тога дана Прелића оставио на врху Скадарлије где се Прелић задржао 15-так минута. Изјавио је да се кафић "Јелена" налази у Сити Пасажу лево од улаза у "Сити Пасаж" гледано са улице испред Сити Пасажа са леве стране од улаза, да овај кафић има излаз на улицу, а да су он и Прелић Ђорђе када су дошли у "Сити Пасаж" сели у овај кафић за другим или трећим столом до излога у унутрашњости кафића, да нису стигли да наруче пиће и да су у кафићу седели око 5 минута пре него што је он видео да се дешава нешто у башти кафића по дијагонали који се налази преко пута, да људи устају и да се нешто дешава, с тим што није видео тучу већ само реакцију људи који седе преко пута. Из позиције у којој је седео није могао да види узрок тог дешавања и зато је и устао и изашао у башту да види шта се дешава. По изласку у башту није могао најбоље да види јер се много људи гурало да види шта се дешава, а видео је да на истој страни где је башта кафића "Јелена" гужва. Када је изашао у башту овог кафића "Јелена" окренуо се и тада му је са леве стране био кафић "Јелена" а он је гледао у правцу те баште, а када се удаљавао погледао је са леве стране где је била туча, иза њега је био Сити Пасаж, а десно од њега је била башта кафића "Јелена". У моменту док је гледао тучу од Сити Пасажа је оријентационо је био удаљен 2 до 3 или 3 до 4 метара, а од баште кафића "Јелена" највише 2 метара. Од коментара присутних прво је чуо да се ради о тучи навијача, а затим је чуо да у тој тучи учествују Партизанови навијачи. У првом тренутку када је изашао и када је стао у башту кафића није малтене видео ништа, а тек касније када се удаљио са тог места и када је пролазио поред те туче видео је око 20 до 30 људи, видео је да горе бакље, да се људи бију, да лете столице, с тим што није видео конкретно да нико некога удара и конкретно није видео никога познатог у тој гужви. Од момента када је први пут видео тучу до момента када се удаљио оријентационо је прошао највише десетак минута. Објашњавајући правац свог кретања изјавио је да је из средине баште кафића "Јелена" кренуо ка тротоару и ка улазу у Т.Ц. "Сити Пасаж" и приближио се да види да ли има неког од припадника његове групе навијача навијачке групе "Алкатраз", а када је видео да их нема урадио је полукружну кретању тако да му је место где се одиравала туча било са леве стране а "Сити Пасаж" иза њега, а башта кафића "Јелена" са његове десне стране и право посред Обилићевог венца улицом је отишао ка Кнез Михаиловој улици у правцу ресторана "Руски Цар". Он је прошао поред места где се одиравала туча, с тим што је био удаљен 10 до 15 метара и није прилазио ближе овом месту, а затим је кренуо десно ка Кнез Михаиловој и ресторану "Руски Цар". Изјавио је да по доласку у ресторан на Партизановом стадиону ни са ким конкретно није причао о тучи на Обилићевом венцу, да претходно тога дана није био у Геразијском парку, да ни једног момента није био у кафићу "Златно Бурење". Изјашњавајући се на питање колико је прошао улицом Маршала Бирјузова, да се на Обилићев венац попео степенаштем између гараже и Сити Пасажа, да је дошао сам, да није ишао тротоаром него средином Обилићевог венца, да не зна да ли је прошао поред кафића "Ајриш Паб" јер не зна где је тај кафић. Када је уочио Француске навијаче у овом кафићу помислио је да их је било можда десетак и да је он претпоставио да су то били они, али да их није препознао. Сећа се да они нису

носили никаква obeležja, a pomislio je da se radi o francuskim navijačima jer su prisutni komentarisali da su navijači Partizana napali Franceze. Po izlasku u banju, a nakon što je primetio da je došlo do tuče video je da su banje bile pune, a po izlasku iz kafića nije primetio na Obilićevom venцу присуство redara javnog reda i policije. Ne može tačno da se izjasni koliko je tada bilo ljudi na Obilićevom venцу sem da su sve banje bile pune i da je bilo dosta ljudi, verovatno oko 100 - 150 ljudi. Ne seća se da je Partizan ranije igrao protiv FK "Tuluza" i nije mu poznato da li su navijači FK "Partizan" i FK "Tuluza" ranije imali bilo kakve konflikte i sukobe. Kao vođa navijača nije bio upoznat da li su navijači FK "Tuluza" nosili zastave i da li je neka grupa ili podgrupa navijača spremala neki sukob sa navijačima FK "Tuluza", a verovatno bi znao da se tako nešto spremalo. Objasnio je da se karte koje su se delile plaćaju, ali da se dele samo radi lakše kupovine jer ne dolaze svi iz Beograda, te se s toga karte rezervišu, a taj novac pripada klubu. Izjavio je da je od svoje 20-te godine aktivni navijač Partizana, a da ne može da определи od kada je pripadnik navijačke grupe "Alkatraz". Poznato mu je da postoji grupa "Priduhibili" ili "Nesalomivi", a postoje i druge grupe navijača "Partizana" kao što su grupe "Rebele", "Xer Xantes", "Гробари Врачар", da svaki grad ima svoju grupu, a da u Beogradu postoji još i navijačke grupe "Partizana" под називом "Шедоузи", "Анти Роми", "Гробари Кумодраж", "Јанг Бојси", "Гробари Нови Београд". Указао је да он није вођа навijaча у смислу да се његова реч слуша и да он наређује већ он само води навijaње са разлога што када је био млађи њему је било стало да навijaње и организација на стадиону буду у реду због чега је и постао вођа навijaча, али он није вођа "Партизановог југа" већ само води навijaње, а што значи да се он на почетку утакмице поине, да се ухвати за шилку како се то зове и предлаже која ће песма да се пева и онда води навijaње и да од њега почиње песма која ће се певати. Он не даје никаква задужења члановима групе а то су људи, организација, који се међусобно чују, а тренутно постоји један човек који конкретно завршава све око карата. Постоје истакнути чланови групе који у управи договарају путовање када се веде путује, а он конкретно води навijaње и не иде у управу да преговара, сем пред неку велику утакмицу када се организује кореографија дође, али никада не иде у управу нити се било када чује са било којим чланом управе. У управу иду старији навijaчи. Изјавио је да групе које је набројао немају вође, да једну групу чине другови из краја који сви заједно иду на утакмице, али да ту нема вође, јер уколико су другови не може нико никоме да наређује. Он никог не познаје ни у једној навijaчкој групи ко је хијерархијски надређен осталима. Ђорђе Прелић је његов друг кога познаје дуго година који је навijaч и припадник навijaчке групе "Alkatraz" и који је обичан навijaч а не вођа. Ђорђе Прелић му је добар пријатељ и виђају се сваки дан, а чули су се и називали када одлазе на стадион. Ни са једним од осталих окривљених навijaча Partizana никада се није чуо телефоном, а Ивана Грковића не познаје и можда га је видео на стадиону али са њим никада раније није проговорио ни једну реч у току навijaња и лично га не познаје. Изјавио је да му име [REDACTED] ништа не значи, а да је Сима Србија нешто један од вођа навijaча старијих, да је његов пријатељ и да је један од вођа навijaчке групе "Анти Роми". Тода дана кarte је однео Жељку [REDACTED] Пеци који ради у клингошници "Монако" која се налази у склопу кafiћа "Барка" на Дорћолу. Никада није био у

класионице "Меридиан". Са Прелићем се тога дана дописивао СМС порукама и чули су се ујутру када је он дошао по Прелића испред његове куће и заједно су отишли на стадион. Могуће је да су се чули и претходне вечери јер се они чују и по 5 пута дневно. Када је Прелића тога дана оставио код Скадарлије он претпоставља да је Прелић ишао у кафић "Мушке" који се налази ту испод с тим што није сигуран јер му Прелић није рекао где иде, а Прелић се тамо задржао око 15 минута. Он није отишао у тај кафић са Прелићем јер је Прелић отишао да заврши неки посао. Објаснио је да није остао да седи у кафићу када је приметно гучу и гужву у кафићу преко пута јер после гуче обавезно дође полиција и не би било никакве разлике да ли је он седео у кафићу или стајао. Изјавио је да је правац у коме се удаљио са Обилићевог венца једини правац којим је могао да се удаљи са тог места, да се са Обилићевог венца удаљио нормалним ходом, да су претходно он и Прелић их кафића изашли заједно, а да не може да објасни због чега су се развојили а он претпоставља да је и Прелић одмах отишао и да је отишао према Хотелу "Палас" јер би га он вероватно видео да је отишао у правцу туче. Прелић му је касније рекао да се и он одмах склопио малтене када је и он и да је отишао у том правцу. Док је посматрао тучу он није видео где је Прелић али би га сигурно видео да је отишао у правцу места где је била туча. Није га видео када се удаљава. Изјавио је да је видео да су неки од учесника гуче имали маске на лицу али да је и поред тога он утврдио да у тој гужви нема никог од његових навијача јер са тим људима проводи задње 2 године и зна сваког како изгледа и какву гардеробу носи, а без обзира на гужву исто се ту кратко задржао могао је да уочи да у тој гужви нема његових навијача. И са Прелићем је у колима и на стадиону коментарисао да ни Прелић никог од познатог у тој гужви није видео. Изјавио је да Прелић није тога дана могао да одлази до Теразијског парка јер су малтене све време њих двојица били заједно и да од њега не би крио да је био у Теразијском парку. Изјавио је да од присутних окривљених лице које је раније знао из виђења је [REDACTED] али да га познаје само када су заједно радили кореографије али не и лично. [REDACTED] је раније виђао на утакмицама, понекад, с тим што су они доста млађи од њега а он има неко своје друштво са којим иде на утакмину. Не може да се сети с ким је, осим са Прелић Ђорђевићем, причао о овој тучи, јер су седели на стадиону где је било 500 људи у башти ресторана на стадиону "Партизан" где се сви навијачи окупљају пре сваке утакмине, где уђу раније, седе, једу. Он се не сећа са ким је тога дана био у ресторану у друштву и вероватно је да су били припадници његове групе који су тога дана били на стадиону али од присутних окривљених тада није никада видео у башти на стадиону. У односу на наводе своје одбране у истражном поступку да је видео једног француског навијача који је оборен од партизановог навијача и изјавио је да без обзира што ни једни ни други навијачи нису носили навијачка обележја да се њему то у тренутку учинило и да је претпоставио да је оборен француски навијач од партизановог навијача. Изјавио је да је, као што је то навео и у претходно датој одбрани, видео да је тај француски навијач након тога успео да устане а да је на себи имао љубичасту мајицу, да је у односу на њега био удаљен око 15 метара и да је био отприлике на средини улице, по средини платоа Обилићевог венца и није знао шта је имао на себи обучено лице које је означено као навијач Партизана нити може да определи његову старост ни висину јер је било много људи. Изјавио је да не може да процени али да је уочио можда десетак лица за које је проценио да су

француски навијачи с тим да то није уочио пре него што је дошло до туче. На овом француском навијачу који је био оборен од партизановог навијача, а који је затим устао, није уочио никакве повреде, а мисли да је поред њега било пар лица с тим што не може да определи да ли су то били Партизанови навијачи или његови пријатељи Французи. у моменту док је он лежао приметио је да га је неко ударио, да је он пао и да је устао. Не сећа али мисли да је младић који је ударао овог француског навијача имао црну дуксерицу а није видео да ли га је ударао песницама, ногама, рукама или неким предметом и он предпоставља да га је ударао али је био 10-так метара удаљен и није могао да види сваки детаљ а да је знао да ће се овако све завршити да би све то упамтио. Изјавио је да је отприлике видео да се тај дечко окренуо ка њему, да га је ударио замахнутом руком али да није видео да ли је имао нешто у рукама. Док се то дешавало остали су се тукли, било је дима, али он није могао све да види јер је било доста људи око њега који су се поцели на столице. То се све дешавало 5 до 10 секунди пре него што је он почео да се удаљава, а не сећа се да ли је пре тога неко некога тучао јер је била општа гужва и по његовој процени тукло се 15 до 20 људи и укупно је француских и партизанових навијача било око 30. Он није видео да је било ко имао фантомку на лицу а видео је пар маски, једну или две упаљене бакље. Из баште ресторана где је стајао није могао да види да ли неко трчи уз степениште које воде поред гараже на плато Обилићевог венца нити је то могао да види са места где је стајао пре него што се удаљио. Могао је да види прилаз из правца Мажестика, из правца пролаза код тржног центра "Миленијум" када је изашао из кафића. Изјавио је да није видео моменат када је покојни Ђорђе Татон пао са ограде, а нико му није причао да се то десило. У ресторану који се налази у оквиру стадиона "Партизан" на ко је коментарисао ову тучу коју је он прегледно видео али он није обраћао пажњу на коментаре јер њему то није изгледало тако опасно. О томе се причало али не нешто спектакуларно. Он је чуо да су се неки навијачи Партизана побили са француским навијачима али није чуо ко. Ништа друго на стадиону није чуо и све остало чуо је на телевизији после утакмице када је дошао кући и њему је било јасно да се ради о тучи коју је он гледао. Он је ово коментарисао са Прелићем. За групу "Иридуџибили" раније је имао сазнања да је то млада, новија група и он из ове групе никога није познавао. Није му познато када је та група настала јер се није нарочито интересовала. Наведеног дана имао је на себи обучену црну дуксерицу без кауљаче и сиве 3 панталоне и мисли да није имао качкет, а Ђорђе Прелић је на себи имао белу дуксерицу. Не сећа се када се последњи пут чуо са Прелићем пре апшеница слободе, а слободе је лишен на Карабурми испред своје куће.

Окривљени Иван Грковић се у фази предкривичног поступка приликом испитивања пред овлашћеним службеним лицем МУП-а у просторијама Полицијске Управе за Град Београд дана 19.09.2009. године у присуству ангажованог бранноца Љубислава Ваљаревића бранио ћутањем.

Окривљени Грковић Иван је у фази испрате саслушан дана 20.09.2009. године и дана 23.10.2009. године. Саслушан дана 20.09.2009. године, окривљени Грковић Иван је у своју одбрану навео да навија за Партизан али да не припада ни једној организованој навијачкој групи Партизана, да је чуо да постоји група Партизанових навијача под називом "Иридуџибили" али да он не припада ни тој

групи навијача као што ne припада ни једној другој навијачкој групи и да никог из ове групе навијача не познаје. Познаје Карбић Јована и Матијевић Бојана које је упознао пре годину дана, а Тарлаћ Милана познаје из краја у коме живи и њих четворица иду на утакмице Партизана и углавном се пре сваке утакмице договоре где ће се наћи, како ће навијати, певати, које заставе ће носити и коме слично. Изјавио је да од свих лица наведених у захтеву за спровођење истраге познаје и Владимира Бошковића који је брат његовог кума. Изјавио је да он нема никакве везе са овим догађајем, да није учествовао у сукобу са Француским навијачима, нити је имао било какву палицу или бакљу код себе. Дана 17.09.2009. године, пред утакмицу са Тулузом, је као и раније у подне позвао телефоном Јована Карбића, послао му је СМС поруку, позвао је Тарлаћ Милана и Матијевић Бојана којима је рекао да дођу око 16-17 часова да би се нашли у паркићу код Хотела "Москва". На договорено место неки су већ били присутни, неки су долазили, а са Миланом су били и момци које он не познаје и не зна да ли су навијачи и они нису били у друштву са Карбићем и Матијевићем. У једном моменту једном од момака кога он не познаје, а који је са неким момцима седео, на клупици поред клупице где су они седели зазвонио је телефон, а након завршеног разговора тај момак се обратио свима присутнима говорећи им да извесна група Партизанових навијача има неки сукоб на Обилићевом венцу са навијачима "Тулуза". Одмах после тога, групе су почеле да се разилазе и одлазе на различите стране. Око 5 минута након тога и он је устао са клупице и кренуо је према пролазу ка Зеленом Венцу, а Тарлаћ и Матијевић су кренули према Призренској улици, с тим што им се он није јавио као ни онима њему. Одмах када је кренуо из парка ка Зеленом Венцу позвао је своју бившу девојку [REDACTED] на број мобилног телефона [REDACTED] да би се видели тог поподнева, а по претходном договору да се нађу на Зеленом Венцу на станици преко пута "Мек Доналдса", те је он с тога одмах кренуо према станици, где је своју девојку чекао 1 до 2 минута јер је она из центра града дошла на договорено место. Затим су заједно кренули према улици Царице Милице, а затим према Обилићевом венцу и то тако што су скренули у улицу Маршала Бирјузова. Када су дошли до пола улице, до половине гараже, чула се нека дрека, бука, ломљења стакла. Поцели су се степеницама које воде ка Обилићевом венцу и када су се поцели до краја степеница видели су многе људи како трче, беже. Када је његова девојка то видела, буквално се окренула и почела да бежи и рекла му је "Љубави, ја нећу да пијем са тобом пиће", а он је наставио да бежи. Након што је изашао са леве стране гараже на плато, кренуо је на Трг Републике. Када се попео степеницама поред гараже до самог Обилићевог венца он није видео никакву тучу већ је само видео велику групу људи како трчи, неке испретуране стлове испред неког кафића али не зна ког, кафића поломљене чаше, лом, видео је тужву, буку, али ништа друго није видео. Степеницама се пењао нормалним кораком обзиром да је недавно имао два прелома ноге и док се пењао степеницама поред гараже никада на степеништу није видео, а није обраћао пажњу да ли неко лежи на степеницама јер је једноставно само обраћао пажњу на тај лом и на нашта друго. На Тргу Републике срео је свог другог по надимку "Маре", са којим је по договору отишао у каф "Гавран" који се налази у пролазу између улице Чика Љубине и улице Кнез Михаилове. Након што су у овом кафу попили по пиво, упутили су се ка станици око 9.15 часова, његовим возилом марке "Рено Меган" које је у

власништву његовог оца, а које је било паркирано код гараже Политика. До стадиона је у овом возилу возио само "Марета". На стадиону је био на јужној трибини и није видео никога од његових другова Матијевића, Тарлаћа и Карбића. Претходно је био у ресторату на стадиону где је било доста људи, али му нико није причао о овом догађају на Обилићевом венцу. Изјашњавајући се на питање тужиоца да ли познаје лица по надимцима Суви, Бане, Велич, Мића из [REDACTED] Јоца, изјавио је да је "Јоца Јован Карбић", да се неправда јер је претходно рекао да не познаје лице по надимку "Велич", а да га у ствари познаје и да је то Величковић Стефан коме је надимак "Велич", да "Мићу из Панчева" познаје само са стадиона, да лице под надимком "Таги" не познаје као ни лице под надимком "Суви" а ни лице под надимком "Бане" или "Бане Четник", а не познаје ни лице по надимку "Кића". Изјавио је да никога није наговарао да се паћу да би ишли да се обрачунавају, нити је било шта организовао како му се то ставља на терет, да му је нога повређена и да не може да трчи и да се још увек тешко креће.

Саслушан пред истражним судијом дана 23.10.2009. године окривљени Иван Грковић изменио је претходно дату одбрану. Изјавио је да је сазнао да је покојни [REDACTED] Т [REDACTED] преминуо. У своју одбрану је навео да жели да измени свој исказ и да каже да је члан групе "Иридућићили" од 2008. године, да га је у ову групу препоручио његов покојни друг који га је упознао са припадницима ове групе Марком Гружићем и Жарком Видаковићем да се и он прикључио овој групи, али да они нису никаква организована група у којој постоји хијерархија, да се не ради о екстремној групи и да су припадници ове групе ишли свуда где је играо Партизан, а друге навијачке групе Партизана су их сматрали минималистима јер су стајали иза заставе Партизана, али су их ценили зато што су имати најбоље заставе. Овој групи се прикључио да би се занимао обзиром да је имао психичке проблеме и у том смислу се бавио изградом навијачких мајица, а што је била једна врста маркетинга за Партизан. Објаснио је да од 2008. године има нападе због чега се и лечио у приватној ординацији код Др Ломоса који ради у КБЦ на психијатрији, а мисли да му је констатована болест од страхова смрти. Изјавио је да се дана 17.09.2009. године у јутарњим часовима чуо са окривљеним Миланом Вујовићем али да се не сећа ко је кога позвао, или да ли су комуницирали порукама. Углавном Вујовић му је рекао да је на стадиону, да ради кореографију и питао га је шта ради и какав му је план за тај дан, а он је Вујовићу рекао да не зна и њих двојица се нису ништа договарали у вези утакмице која је тога дана требало да се одржи. Након тога добио је СМС поруку од Дејана Пузигаће званог "Пуза" садржине "ајде Гробари, будите се, време је за устајање, ту су и неки французи, намирисао их је мој ортак". Он Пузигаћи није одговорио на ову поруку, али је неку сличну поруку послао Јовану Карбићу, садржине да су ту французи или нешто слично. Након тога, Карбић га је позвао телефоном и само су се договорили да се касније виде у граду, али се нису договарали када и где ће се видети. Тада, тог преподнева позвао је и Бранимира Четника кога је питао да ли му је отац вратио 200 еура, јер је знао да је отац Бранимира Четника од Бранимира позајмио тај новац, а питао је Бранимира да њему позајми 200 еура, на шта му је Бранимир Четник рекао да је све у реду и њихов разговор се на томе завршио и нису се ништа договарали у вези утакмице. Након разговора са Четником он је изашао из куће

и отишао је да се ошиша, а док је био код фризера позвао га је Жарко Видаковић коме је он рекао да ће га позвати за 5 минута када заврши шишање и што је и учинио, а у разговору Жарко му је рекао да је добио поруку која гласи "какве то французе Иван спомиње, сада ме је звао Кими". Објаснио је да је Кими вођа навијача навијачке групе "Алкатраз". Он је након тога почео да размислила откуда Кими зна за ове Французе, а затим да се сетио да је Кимију то можда пренео Вујовић Милан јер му је Вујовић рекао да је на стадиону. Због тога је позвао Вујовића и питао га "шта ти то лупеташ на стадиону другима", питао га је да ли је он спомињао Французе, а Вујовић му је рекао да није и да је неко прочитао поруку из његовог мобилног телефона. Он је Вујовићу рекао да није послао никакву поруку, да га на стадиону не помиње, а од Вујовића је тада у разговору сазнао да му је [REDACTED] послао поруку. Када је дошао кући поново га је позвао Вујовића који му је рекао да иде у град и да га он позове уколико касније буде у граду, а након тога позвао га је и Дејан Пузигаћа који га је звао да дође у град, али је он Пузигаћу рекао да то не може јер му отац није дошао кући и при томе није га ни питао где треба да дође у граду, нити било шта друго, сем што је Пузигаћу издиктирао телефон Жарка Видаковића јер му је Пузигаћа тражио његов телефон. Након тога он је позвао [REDACTED] коме је рекао да га је тражио Пузигаћа, а [REDACTED] му је рекао да је у реду и да он има Пузигаћин телефон и да ће се чути са њим. Након тога, Ж [REDACTED] га је опет позвао и питао га када ће доћи до Казина "Меридиан" који се налази преко пута Дома Омладине и у том разговору га је обавестио да се и видео са Пузигаћом, да су заједно били у неком Хостелу и да су видели француске навијаче. Он је након тога позвао поново Милана Вујовића обзиром да је решио да крене у град, а на његово питање шта ради Вујовић му је рекао "ево сам у пекарни, гледам ове дегене и мајмуне који једу", с тим што му није рекао на кога је мислио, али је он помислио да се ради о француским навијачима. Он је након тога позвао Матијевића да се нађу код Казина "Меридиан" да би попили пиће, а договорили су се да се нађу на том месту јер је ту био Ж [REDACTED] код кога су биле карте за утакмицу, застава, а и иначе се они пред утакмицу окупљају у граду јер полиција не дозвољава било каква окупљања, а и забрањен је алкохол. Од куће је позвао Милана Тарлаћа који му се није јавио на телефон, али му је послао поруку да је на часу и да ће пробати да се извуче из школе да би дошао у град. Након тога, поново је позвао Тарлаћа док је био у колима да види да ли је кренуо, али обзиром да Тарлаћ није кренуо, он је отишао сам у град. Упут се чуо са Пузигаћа Дејаном који му је рекао да ће у граду бити Џексон и они и да је обавестио Ранкића да дође. Отишао је у Казино "Меридиан" где је затекао [REDACTED] са којим је причао, а иза њега су у Казино ушли Грубни, кога он познаје из виђења, и још један младић који је био са њим, а кога он не познаје. [REDACTED] му је тада рекао да су му Јован и они на Тргу, након чега је он позвао Карбића и питао га где је, а када му је Карбић потврдио да се налази на Тргу Републике рекао му је да га тамо сачека. Након тога, чуо се са Пузигаћом, с тим што не зна ко је кога позвао. Пузигаћа му је рекао да га сачека испред "Мек Доналдса" на Теразијама, и он је након тога позвао Карбића коме је рекао да га не чека на Тргу Републике него да га чека испред "Мек Доналдса" а Карбић му је рекао да ће тамо бити за минут. Упут је поново [REDACTED] због позајмљене новца али му се [REDACTED] није јавио. Када је стигао испред "Мек Доналдса" на Теразијама ту су се већ

напазили Јован Карбић, Стефан Величковић, Милан Вујовић, Тарлаћ, "Грубин" и младић кога су звали "Мими" а коме име он не зна, а након тога дошао је и Матијевић. Ту су стајали извесно време и приметили су француске навијаче који су седели у пивници поред Казина, а у једном моменту испод подземног пролаза су се појавили Пузигаћа и "Гаги" из Земуна који су их позвали у подземни пролаз где су сви требали да дођу у 16 часова. Он не зна колико је било сати, када су сви сишли у тај пролаз где их је Пузигаћа питао да ли имају бакље. Неко је рекао да немају и Пузигаћа је у пролазу отворио неки ранац који је носио са собом, а из кога је извадио бакље које су узели он, Милан Вујовић и Јован Карбић. Видео је да из ранца вири нека мотка дужине око 40 цм. Пузигаћу је питао да ли је сам направио ту мотку, а Пузигаћа му је рекао да није и да има да се купи и понудио му је поред бакље и ову мотку, а он није хтео да је носи по граду. Бакљу је узео у намери да је понесе на стадион. Пузигаћа му је рекао да французи које су видели у пивници нису французи које је он видео у Хотелу. Након тога су сви изашли из овог пролаза и вратили су се на Теразије, а Пузигаћа и Гаги су отишли на другу страну јер су морали нешто да виде. Тада им је Пузигаћа рекао и да се поделе у мање групе да их не би видела полиција. Из пролаза су изашли назад до Теразија, а затим су, не кроз овај пролаз него око то, отишли пешице до Трга Николе Пашића где су се задржали кратко време и тада га је позвала девојка. Они су се на Тргу разишли и Матијевић, Карбић, Вујовић и Тарлаћ су отишли према "Мек Доналдсу", а он је кренуо да се прошета по граду са "Грубијем" и "Мимијем". Сишли су кроз пролаз и изашли су са друге стране Теразија ка Хотелу "Москва" а он се након тога поново спустио у пролаз да погледа неке патике, за то време су га "Мими" и "Грубин" чекали горе. Након тога, отишли су у парк који се налази иза Хотела "Москва" где су видели Џексона, Пузигаћу, Гагија, Степу, Владу, брата Владе, Џобета, Црног из Подгорице, Луку Врачарца, Ђолета са [ ] било је ту и људи које он не познаје, али су то били навијачи "Гробари". Објаснио је да је Џексон – Дејан Станковић који живи на [ ] и припада навијачкој групи "Ребелс", да је Џобе неки навијач навијачке групе "Ребелс" као и Степа који живи на [ ], а да Влада КМ и његов брат живе у [ ]. Са Грубином је седео на зидићу, а затим су отишли да купе пиво и он је тога дана попио 2 до 3 пива од 0,5 литара. Када се вратио у парк звао је Бранимира Четника коме је рекао да су се сакупили у овом парку и питао је Четника када би могао да се нађу у парку да би му Четник дао новац. Сећа се да му је тада пришао Милан Вујовић који му је који је показао да су одмах ту иза угла преко пута Хотела "Балкан", француски навијачи. Након тога, телефоном га је позвао Сувајан Владана који му је рекао да ће доћи са Бранимиром Четником. Он је након тога шетао мало по парку, стајао је поред клупице када су у парк ушла 3 до 4 момака, а за које су му Степа или Пузигаћа рекли да су то млади момци са Врачара и припадници групе "Гробари Врачар". Тој групи су припадали Ђоле и Лука, а Влада КМ и његов брат су били припадници групе "Ребелс" из Црне Горе. Тада му је Дејан Пузигаћа рекао да има неких француза на Обилићевом венцу а чему он није придавао пажњу и наставио је договор са својом бившом девојком да се нађу око 17.15 часова на Зеленом Венцу. Ни раније, а ни док је био у парку, није видео да било ко навијачима дели мотке. Позвао је Бранимира Четника који му је рекао да се налази на Бранковом мосту, а он је Четнику рекао да се они налазе у паркићу. Након што је Бранимир Четник стигао и остао у

5571
294

парку, он је са Пузигаћом отишао да се прошега. Кренули су ка Призренској улици, а затим су приšli башти кафића "Златно буренце" где су срели Синишу, Ранкића, Марка Бојичића који су навијачи групе "Анти Рому", а зна да су Прелић, Кића, Радован и Цанић из навијачке групе "Алкатраз" али их он лично не познаје и тога дана их није ни видео. Он и Пузигаћа су наставили да се крећу према Хотелу "Балкан", односно кренули су ка Сремској улици у излазу према Кнез Михаиловој улици. Пузигаћа га је тада позвао на Обилићев венац и показвао му групу момака који седе у башти неког кафића на Обилићевом венцу који се налази до улаза у гаражу, поред степеница, а мисли да је у питању кафић "Ириси Паб". Он није приметио да ли су младићи који су седели у башти овог кафића имали нека навијачка обележја, али му је Пузигаћа рекао да су то Француски навијачи. Он и Пузигаћа су након тога, кроз пролаз где се налази тржни центар "Миленијум", ушли у улицу Кнез Михаилову, а затим су се преко Зеленог венца вратили у Теразијски парк. Изјавио је да су он и Пузигаћа тако кренули да шетају јер је њему било досадно, а Пузигаћа му је рекао "ајде да шетамо" и углавном му је Пузигаћа говорио где ће да шетају. По повратку у парк он је видео да је неко делио хируршке маске зелене боје, али не зна ко. Он није узео маску, а не зна да ли је маску узео Пузигаћа. Након тога, он је сео на једну клупицу сам, а испред себе видео је једну групу од 20-так људи, навијача Партизана, који су били припадници групе "Ребелс-Врачарци". У моменту када је до њега сео Милан Вујовић позвао га је телефоном Ж [REDACTED] који му је рекао "ајде ти и Велич дођите хитно на Трг јер полицајац хоће да пише казне за паркирање". Обзиром да је он имао повређену ногу и да је тешко ходао, замолио је Величковића да Ж [REDACTED] да кључеве од његових кола, да кола препаркира. Након извесног времена групе у парку су се делиле и одлазиле из парка, а у парку су остали он, Милан Вујовић, Тарлаћ, Сувајац, Чешник, Матијевић и Томасовић, а Јован Карбић је отишао са неком од група. У једном моменту док је био у паркићу позвао га је Пузигаћа, али обзиром да Пузигаћа мисли да је само разумео да Пузигаћа спомиње Обилићев венац. Он је након тога кренуо из паркића, а неко али не зна ко, рекао му је да се иде ка Обилићевом венцу. Ишао је до станице на Зеленом венцу где је сачекао своју девојку са којом је заједно кренуо улицом Царине Милице. Када је излазио из парка видео је Милана Вујовића који је имао неки лудачки поглед, а који му је рекао да је видео неког инспектора. Сећа се да је крећући се са својом девојком са Зеленог венца прошао поред неког фризерског салона где је срео своју комшиницу са којом иначе не разговара, када му је његова девојка рекла "шта је гледиш", а након тога му је рекла и да неће са њим на пиће и да ће бити "Бич Пабу" и он је кренуо ка степеништу. Када је дошао са доње стране гараже видео је Милана Вујовића да претрчава јер је Вујовић имао зелену јакну, а када је чуо и буку и ломљаву на Обилићевом венцу. Пре тога, када је био код излаза доњег дела гараже приметио је полицајца који излази из "Синагоге" и који је гледао у Тарлаћа и Матијевића који су били испред њега при чему је Тарлаћ Матијевићу везивао маску на лице. Чуо је "Таки" али га он није чуо, а када је други пут чуо, Тарлаћ га је погледао као и присутни полицајац, али су њих двојица већ отишли горе. Он мисли да је овај полицајац сигурно видео над овог француског навијача јер је тада стајао иза њега. Он је био у покрету и кретао се према степеницама које воде ка Обилићевом венцу, али још увек није био на степеништу већ се кретао према почетку степеница када је видео како

француски навијач пада преко оgrade на место између гараже и степеништа која воде до Обилићевог венца. Он је све то посматрао одоздо и уочио је овог француског навијача који је према њему био бочно окренут и видео је да је он једну ногу пребацио преко металне оgrade која се налази иза баште, а да је другу ногу држао са друге стране оgrade, да не зна да ли је он од некога бежао када је пребацио ногу преко оgrade, али да поред њега никога није видео, а у једном моменту је видео да је овај француски навијач погледао ка доле, као да је застао, и он предпоставља да је он од тога изгубио равнотежу и затим је пао преко оgrade, доле на земљи на висини од око 8 до 9 метара у рупу која се налази између гараже и степеништа које воде ка Обилићевом венцу, при чему је по његовом сећању леђима био окренут према гаражи а лицем према степеништу, а у односу на њега био је окренут бочно. Изјавио је да не зна шта је на себи обучено имао овај навијач који је пао, ни у ком положају су биле његове руке, ни да ли се држао за нешто јер то није видео, али је он сигуран да је његова десна нога била пребачена преко гелендера и видео је да он главом пада према доле. Није чуо било какав крик или било шта друго и тада он није ни знао да се ради о Француском држављанину. У том моменту испред њега на степеништу је био Бранислав Четник и он мисли да је Четник то могао да види, а не зна да ли је још неко био на степеништу осим Четника јер на то није обраћао пажњу. Окривљени Иван Ђрковић је изјавио да све ово није изнео у претходној одбрани дајој пред истржаним судијом јер је био у стресу, био је узрујан и без обзира што је и даље у стресу да је добио терапију и да је смирен. Изјавио је и да сматра да онај који је то учинио седи у неком кафићу и смеје се. Указао је и да је Марку Бојичићу, са којим је седео у кафићу "Гавран" рекао да је видео како је овај Француски навијач пао преко оgrade, доле на земљу и да ће тешко да преживи. Изјавио је да је из кафића "Гавран" отишао код [REDACTED] у Казино да би узео кључеве од кола, да је бакљу коју је имао код себе дао Жарку, да је кола узео из гараже, а да га је "Маре" замолио да га одвезе до Храма Светог Саве. На раскрсници Крунске улице видео да је иза њега био Дејан Пузигаћа са својим колима који је наставио да се креће право ка Славцији, а он је, када је скренуо у Крунску улицу, позвао телефоном Пузигаћу који му је рекао да дође у башту ресторана на Партизановом стадиону. "Маре" који је изашао код Храма је почео да грчи ка његовом возилу и показао му је да је приметио да долазе Тарлаћ и Матијевић. Они су ушли у његово возило и он је и њима испричао како је овај Француски навијач пао и питао их је да ли су они нормални јер су везивали маске испред полицајца и то у центру града, а они су му одговорили да полицајца нису ни видели. Дошли су до баште ресторана "Партизан" где су већ седели Гаги и Пузигаћа којима је он све испричао и пар пута им је то поновио, а они су му рекли "ма дај, шта ти је". Тада је њему "Гаги" рекао да је један члан групе "Иридућибили" запатио бакљу на Обилићевом венцу, а на основу описа који му је дао он је схватио да се ради о Јовану Карбићу. Пузигаћа се у овој башти хвалио како су навијачи Партизана са три стране напали Французе, из правца Миленијума, Обилићевог венца и из правца степеништа. У том моменту дошао је и "Џексон" који је рекао да је он на Обилићевом венцу пржио неког Француза и показао му је палих, а он је Џексону рекао како је пао навијач. Затим је ту стигао и Влада КМ коме је он исто испричао све што је видео, а затим су дошли Кића и Радован који су нешто причали али он није чуо шта причају и сам је отишао на стадион. На стадиону је

причао Јовану Карбићу и Жарку Видаковићу шта је видео. Касније је то испричао и Пузигаћи и свима који су тога дана били са њим у друштву. Њему је било чудно што је Пузигаћа довео Степу поред њега и рекао му да Степи исприча шта је видео јер је то Степи могао свако да каже. "Гаги" му је тада рекао да је неки навијач примљен на реанимацију и да је можда то тај који је пао, него неки који је гажен. Напоменуо је да он никога није ударао, гурао, да уопште није учествовао у овој тучи и да није имао ни намеру да се туче. Када је видео да овај младић пада преко оgrade наставио је да се пење на ове стеленице према Обилићевом венцу и није видео шта се даље дешава са овим навијачем јер има страх од смрти. Пошто му је предочена одбрана окривљеног Карбић Јована од 19.9.2009. године изјавио је да није тачно то што окривљени Јован Карбић тврди да је он старији члан навијачке групе, да је Карбићу у телефонском разговору рекао да дође у град да траже французе и ако их пронађу да их бију и физички се са њима обрачунају. Изјавио је да он није видео да је било који његов друг делио бакље и мотке, да су бакље подељене али да им је поделио Пузигаћа, као што је и рекао. Изјавио је да је нетачно и да се он претходно, пре него што је кренуо из парка, чуо са неким телефоном ко му је говорио шта да ради и како да усмерава групу, да се он присутнима у парку није обратио речима "идемо" већ да је добио позив од Пузигаће као што је то и објаснио. Полицајца, за кога је тврдио да је био у његовој близини када је он видео пад Француског навијача описао је као старијег човека, старости око 40 до 50 година, седе косе, обученог у униформу. Објаснио је да и Драган Томасовић има надимак "Гаги" али да је он све време када је спомињао "Гагија" мислио на Гагија из [REDACTED], а не Томасовића. Објаснио је да маске служе као заштита од дима када се упале бакље, а да се фантомке стављају да их не препозна полиција јер се снима на утакмичи, а да њему није познато због чега су тога дана дељене маске у парку код Хотела "Москва" нити му је познато ко је у парку делио маске.

Окривљени Грковић Иван је износићи своју одбрану на главном претресу најпре указао да се дајући своју одбрану у испражном поступку трудни да објасни што више детаља, али да је у испражном поступку био ометао од испражног судије који га је пожуривао, скраћивао га, изражавао неверицу да ће он изнети своју одбрану. Изражавао је свој став да је одбрана коју износи конструкција његових адвоката, да су му постављана питања од стране испражног судије као на пример – да ли је уопште некада био на стадиону Партизана, била усмерена на његово инквизирање, да није прихваћен предлог браниоца за аудио снимање његовог саопштавања, да он у принципу говори истину од самог почетка, али када је прочито записник о његовом испитивању пред испражним судијом, мишљења је да он јесте рекао истину, али да многе ствари нису тачно унете. Он не може да се сети да ли је у одбравама датим пред испражним судијом нешто претиско, променио, али да хоће да укаже да је од самог почетка говорио истину. Указао је да у овом догађају није учествовао и да може да стане испред родитеља неког од [REDACTED] и да их погледа у очи и да им каже да он није ни пукао, ни убио њиховог сина. Дао је детаљно изјашњење у односу на наводе оптужбе и одговоре на сва постављена питања тужилаштва одбране и суда у односу на релевантне чињенице. Објаснио је да је навијачка група "Иридунибени" основана 2001. године, да је ову навијачку групу основао Жарко Видаковић, а да

он са оснивањем групе нема везе јер је само постао члан ове групе и то у јуну месецу 2008. године. Ова навијачка група броји око 30-так чланова а од присутних окривљених чланови навијачке групе "Иридућибили" су Милан Тарлаћ, Бојан Матијевић, Јован Карбић, Милан Вујовић, Стефан Величковић, Бранимир Четник, Владан Сувајац. Нагласио је да то није никаква хулиганска ни хијерархијски уређена екипа, да не постоји никакав однос подређености ни надређености, послушности ни било чега, да су они једноставно у групи сви другари, да не постоји вођа. Када нешто раде, када се раде мајине све се рали по договору и не постоји никаква супериорна личност, никакав вођа. Апсолутно је нетачно да је он вођа ове групе јер је он припадник групе од 2008. године а већина осталих чланова приступили су групи пре њега. Он под групом подразумева другаре који заједно посматрају утакмицу и ова група функционише на бази другарства. Сви припадници навијачке групе "Иридућибили" су пунолетни, он мисли да је најмлађи члан ове групе Јован Карбић који је из [REDACTED] а најстарији члан ове групе је Марко који из [REDACTED] године. [REDACTED] даковић је његово годиште [REDACTED] и он је тога дана требао да иде на утакмицу. Познато му је да осим ове групе којој припада постоје друге навијачке групе ФК "Партизан", група "Ребеле", "Гробари Врачар", "Анти Роми", "Шеврас", "Алкатраз", а није му познато колико све ове навијачке групе имају укупно чланова. Мисли да постоји око 10-так навијачких група ФК "Партизан" а није му познато која је навијачка група бројчано највећа. Група "Иридућибили" којој припада сматра се "фенси" групом, броји 23 члана. Организацију око навијања врше тако што припадник групе који је задужен да ради кореографију телефоном позове остале чланове групе, а није му познато ко одређује ко ће од навијача бити задужен за кореографију јер уколико њега неко од његових другова из групе позове да дође до стадиона да ради кореографију на пример ређају картоне, он се олазове. Карте за утакмице набављају на тај начин што понекада карте купе на благајни фудбалског клуба, а некада на други начин, од ташкароша, сналазе се да имају проценат. За утакмицу тога дана карте је набавио на билетарници и имао је комплет карата за 3 утакмице купа. Пре утакмице, чланови навијачке групе "Иридућибили" се састају и то на разним местима, на пример једном су се састали у једном кафићу код њега у крају, понекада се састану у блоку 38. Навео је да не познаје вође других навијачких група, да све групе немају вође и да не функционишу све групе са вођом, да он не зна ко је и како је вођа. Познато му је да група "Ребеле" нема вођу и познато му је да је окривљени Дејан Пузигаћа само члан групе "Ребеле". Изјаснио се да се са окривљеним Дејаном Пузигаћом упознао улето 2008. године, а да су се пре тога само јављали у пролазу један другом, да су почели мало да се друже након једне утакмице на коју су заједно ишли. Не чују се свакодневно и не виђају се сваки дан, већ се чују повремено, некада у вези утакмице, два пута су заједно ишли на утакмице, а на тој првој утакмици када су били заједно су се зближили.

Навео је у своју одбрану да он тога дана није позвао припаднике навијачке групе "Иридућибили" да дођу у центар града да би напали Французе, навијаче фудбалског клуба "Тулуз", већ да се сакупе у граду да би се дружили у Казину у коме ради [REDACTED] да би ту узели карте, а и застава је била у Казину код [REDACTED] а они ту често седе. Навео је да је он конкретно тога дана позвао само окривљеног Тарлаћа који живи у [REDACTED] иу њега и кога он

познаје још када је био мали и Матијевића да би заједно седели у Казину у коме ради Жарко Видаковић. Претходно је навео да је окривљеног Тарлаћа позвао и да му је он послао поруку да је на часу, при чему је објаснио да су се вероватно он и Тарлаћ чули када се час завршио да је он Тарлаћа позвао да се нађу у Казину код Жарка Видаковића да би тамо попили пиће. Када је кренуо у град позвао је Тарлаћа да га пита да га узме колима негде где му одговара, али му је Тарлаћ рекао да му аутобус иде у центар града и на томе је остало. Окривљеног Бранимира Четника и Стефана Величковића звао је због позајмнице новца јер му је новац требао да плати рачун за телефон. Од Величковића новац није добио пошто му се није јавио у моменту када га је звао, а касније га није ни питао за новац, а Четник му је на стадиону донео новац али не 200 еура, колико му је тражио, већ 50 еура. Иако му је Четник рекао да ће му отац вратити новац који му је позајмио и да није проблем да му новац донесе, он је и од Величковића тражио новац на позајмницу јер је имао више неплаћених телефонских рачуна, а које није платио тога дана већ сутрадан, тако што је новац који је узео се износио не сећа, однос сутрадан свом другом коме дугује новац који поседује предузеће на које се води овај телефон, односно умрежене телефоне а за које је његово предузеће редовно плаћало рачуне и замолио га да га сачека још пар дана за остатак дуга. Навео је да се тога дана пробудио око 10 сати ујутру, да се прво чуо са Миланом Вујовићем-Мићом са којим се иначе чује када су утакмице и договарају се око карата, заставе, кореографије, где ће се наћи у граду. Од Вујовића је тада сазнао да је он на стадиону и да ради кореографију. Са Вујовићем се ништа није договарао у вези утакмице која је требала да се игра тог дана, а Вујовићу је на његово питање шта тога дана има у плану, рекао да не зна ништа, да је својој кући. Након тога позвао је Бранимира Четника због ове позајмнице од 200 еура за плаћање телефонског рачуна, али се ништа нису договорили. Након извесног времена стигао му је порука од Дејана Пузигаће, док је још увек био кући, садржине "ајде Гробари будите се, време је за буђење, ту су неки французи намиришао их је мој ортак". На ту поруку Пузигаћи није одговорио, с тим што је сличну поруку послао Јовану Карбићу, односно Карбић је у поруци поменуо да има неких француза али он не зна тачно како је гласила његова порука коју је послао Карбићу, с тим што он ову поруку Дејана Пузигаће није схватио као позив да иде нити да се бије нити било шта у том смислу. Након извесног времена Карбић га је позвао и причали су о томе да ће тога дана бити у граду, али се нису ништа конкретно договорили. Он је затим отишао да се шипва и док је био код фризера позвао га је његов друг из навијачке групе "Придућибилли" [REDACTED] звани [REDACTED] који му је одмах рекао "сада ме је звао Кими и питао ме је шта се то спомиње који су то Французи". Објаснио је да је Кими припадник навијачке групе "Алкатраз" за коју ради кореографију. Није му познато име и презиме Кимија, а Видаковићу је рекао да он ништа није помињао и да му је само Пузигаћа послао неку поруку да он не зна о чему се ради и да он то види са Пузигаћом. Жаре му је рекао да нема проблема и да ће Пузигаћи рећи да нема везе. Док се враћао од фризера он је размишљао одакле уопште Кимију идеја да је он помињао било какве французе и да је било шта рекао, а након тога се сетио да је Милан Вујовић на стадиону, да ради кореографију, да је сигурно и Кими који ради кореографије на стадиону. Позвао је Вујовића кога је питао да ли је некоме на стадиону рекао да је он причао нешто о неким французима, а Вујовић му је рекао да није и да му је неко на

стадиону прочитао поруку из телефона, а на његово питање какву поруку обзиром да он ништа није помињао никакве французе нити било шта, Вујовић му је објаснио да му је поруку послао Јован Карбић. Објаснио је да он поруку коју је добио од Дејана Пузигаћа тога јутра није проследио даље Карбићу, него је откуцао нову поруку чије садржине децидно не може да се сети, али је суштина поруке била договарање да се тога дана виде у граду. У овој својој поруци он је поменуо Французе али у контексту да има Француских навијача у граду, да су ту, једноставно да су дошли да бодре свој клуб. Своје реаговање и расправу са окривљеним Миланом Вујовићем након разговора са [REDACTED] [REDACTED] објаснио је да је њега [REDACTED] звао након што је [REDACTED] звао "Кими" који припада навијачкој групи Партизана "Алкатраз" а који је задужен за кореографију и кога он познаје само површно и само се јаве један другоме када се сретну, а он је био љут када је од [REDACTED] сазнао да је Кимију познато да је он у својим порукама помињао Французе, са разлога што њему нико конкретно није рекао колико има Француза и где су и да ће бити подршке. Када му је предочено да је очекивано да се тога дана помињу Французи обзиром да је утакмица између Француског и Српског клуба, објаснио је да је Кими задужен за кореографију када долазе друге навијачке групе и када се на рачун те групе одрађује кореографија или паролa, а обзиром да је Вујовић тамо нешто испричао могао је да се уради транспарент да се на то потроше 3 - 4 сата, велика количина фарбе или картона, а да Французи уопште нису ни били ту, а да он тога момента није знао да су у Београду присутни француски навијачи јер му је Пузигаћа у својој поруци коју му је послао само написао да су ту неки Французи, "намирисао их је мој ортак" али да он није знао да ли ће их бити уопште и да ли је то Пузигаћа уопште чуо, а да уколико је Вујовић на стадиону помињао оно што он није рекао да се ради о трачарењу које се касније може погрешно схватити. Објаснио је да без обзира што Кими ради кореографију за навијачку групу "Алкатраз" да се те пароле стављају испред целе трибине и без обзира што он није задужен за кореографију изпервирао га је трачарење и претпоставио је да је Вујовић на стадиону. Вујовић му није рекао ко је прочитао ову његову поруку, већ му је само у једном тренутку рекао да је ту поруку прочитао неки лик и саопштио је присутнима око њега. [REDACTED] није био љут на Вујовића, а њега је звао јер је [REDACTED] звао Кими, на Вујовића је он био љут. Вујовићу је послао поруку у којој му је рекао да га не помиње на стадиону у вези нечега што он не зна, да не трачари. Вратио се кући, а у међувремену отет га је позвао Вујовић са њему непознатог броја мобилног телефона када му је рекао да иде у град и да га позове уколико је и он дође у град, а он је Вујовићу рекао да ће га позвати. Након извесног времена, позвао га је Дејан Пузигаћа да дође до града, а он је Пузигаћи рекао да не може јер нема ауто обзиром да му отац није ту и у том разговору Пузигаћа му је затражио му је телефон [REDACTED] Пузигаћа му није рекао зашто је [REDACTED] потребан већ му је само затражио телефон [REDACTED] који му је он издиктирао. Одмах затим, он је позвао на службени телефон [REDACTED] обзиром да се [REDACTED] јавља на непознате бројеве, а и често није у помету када је на послу у Казину "Меридиан" и рекао му је да га тражи Дејан Пузигаћа и да је Пузигаћи издиктирао његов телефон. Вујовић је рекао да нема проблема, да он има његов телефон и на том се њихов разговор завршио. Био је кући када га је након извесног времена позвао Жарко

[REDAKCIJA] a dođe do Kазина "Меридиан" да се виде. Тога дана они су требали да се виде у Казину "Меридиан" јер је код [REDAKCIJA] њихова карта за утакмицу, застава, а уколико није гужва они седе у Казину код Видаковића и попију пиће. [REDAKCIJA] на његово питање ради, рекао је да се видео са Пузигаћом, да су прошетали градом и да су шетајући се у неком хотелу видели неке француске навијаче. Изјавио је да му [REDAKCIJA] ала није рекао, као што је то наведено у записнику о његовом испитивању у истражном поступку, да су били у Хостелу где су Французи, већ му је рекао да су се он и Пузигаћа прошетали по граду. Он мисли да су вероватно они били испред неког Хостела, а он из разговора са [REDAKCIJA] није схватио да су они одлазили у Хостел да провере да ли су у том Хостелу Француски навијачи. [REDAKCIJA] Пузигаћу није ни питао да ли су ишли у тај Хостел, шта су хтели да провере у вези навијача, да ли неког од њих конкретно познају, јер њему није ни било познато да су они били у Хостелу и пред истражним судијом је изјавио да су се они шетали по граду и да су у неком Хостелу видели неке Французе. Након тога, дошао је његов отац и он је решио да крене у град. Позвао је Милана Вујовића пошто му је Вујовић рекао да га позове ако дође у град. Вујовићу је рекао да долази, питао га је шта ради и где је, а Вујовић му је рекао "ево ме у некој лекари, ледам ове дебеле, дегене како једу", а што је њему било смешно, био му је смешан начин на који му је Вујовић то рекао и он је предпоставио да се ради о француским навијачима, али Вујовићу није ништа рекао у вези тога нити су се он и Вујовић било шта договорили. Упитан, изјавио је да не може да објасни зашто је на ову Вујовићеву изјаву одмах помислио да се ради о француским навијачима, уз објашњење да је то једноставно тако схватио и да мисли да је Вујовић израз "мајмун" употребио у шаловном смислу, а не у увредљивом. Са Вујовићем није имао никакав договор сем да га позове уколико и он дође у град, а не зна и једноставно је помислио да се то односи на француске навијаче када је Вујовић рекао "мајмун и дегени", иако ништа друго сем тога није рекао што би њега навело на закључак да се ради о француским навијачима. Њих двојица су имали један веома кратак разговор и он је само Вујовића обавестио да креће у град. Након разговора са Вујовићем позвао је Бојан Матијевића и питао га је шта ради. Када му је Матијевић рекао да је у Багатици позвао га је да се виде у граду, да попију пиће, да се нађу у Казину, код [REDAKCIJA] на шта је Матијевић пристао. Након тога позвао је Милана Гарлаћа као што је и објаснио. Када је кренуо ка граду чуо се са Дејаном Пузигаћом коме је рекао да је кренуо у град а Пузигаћа му ништа није рекао ни где да дође, ни како. Рекао му је само да ће у граду бити Цекош и они, мислећи на њихову групу "Ребелс" и да је звао Ранкић. Објаснио је да је "Цекош" надимак Дејана Станковића из групе "Ребелс" и да му је Пузигаћа рекао да је звао и Ранкића из навијачке групе "Анти Роми". Навео је да је од куће кренуо око 15 часова поподне колима свог оца, марке "Рено Меган" беле боје с тим што не зна регистарски број овог возила, а са разлога да се скупе у граду да би се дружили, конкретно у Казину у коме ради [REDAKCIJA] да би ту узели карте, као и заставу која је била од [REDAKCIJA] испред Казина "Меридиан" који се налази преко пута Дома Омладине, био је око 15 часова и 30 минута. Возило је паркирао испред самог уласка у Казино. Ушао је у Казино и пар минути необавезно је причао са Видаковићем, узео је карте за утакмицу. Изаšla су у овај казино ушла два момка, од којих је он једног познавао, кога је

једном или два пута раније видео као [име] другара "Грубина" а другог момка који му се представи надимком "Мими" раније није видео, а нико од њих није међу окривљенима. [име] је био у некој гужви са послом, а и у Казину је било гужве и нису могли да седе. [име] је тада рекао да су на Тргу Републике Карбић и остали и да ће се чути касније. Он је изашао из Казина и са осталим својим пријатељима се нашао испред "Мек Доналдса". Ово с тога што је по изласку из Казина позвао Јована Карбића који му је рекао да се налази на Тргу Републике. Договорили су се да га Карбић сачека на Тргу Републике, али је одмах након тога њега позвао Дејан Пузигаћа или је он позвао Пузигаћу и Пузигаћа му је рекао да дође до "Мек Доналдса" на Теразијама. Он је одмах након тога позвао Карбића и рекао му је да га не чека на Тргу Републике, да ће они доћи код "Мек Доналдса". Затим је позвао и Матијевића да види где је, а када му је Матијевић рекао да је у аутобусу и да ће ту бити за минут, Матијевићу је рекао да ће они бити у Казину и да он дође испред "Мек Доналдса" на Теразијама. Док је ишао ка "Мек Доналдсу" звао је Стефана Величковића да га пита да му позајми новац, али се Величковић није јављао на телефон. Изјавио је да му Пузигаћа није рекао због чега треба да дође код "Мек Доналдса" на Теразијама и да су се једноставно тога дана "Гробари" скупљали у граду. Пузигаћа му је рекао да ће код "Мек Доналдса" на Теразијама бити за 3 минута за које време је и он стигао испред "Мек Доналдса" са Грубином и Мимијем, а где су већ стигли Јован Карбић, Милан Тарлаћ, Милан Вујовић, Стефан Величковић, а Бојан Матијевић је стигао минут после њих. Било их је седморица или осморица и стајали су испред ресторана "Мек Доналдс". Објаснио је да Грубина познаје као друга Жарка [име], да је он навијач Партизана, да повремено долази на утакмице али да није члан ни једне навијачке групе, а да је Мимија тада први пут видео који му се тек касније у парку представи овим надимком и није му познато да ли је "Мими" навијач Партизана. У једном тренутку док су стајали испред "Мек Доналдса" испод Теразијског пролаза изашла је група људи од 30 - 40 навијача "Тудуза" у плавим и љубичастим мајицама који су сели у пивници у Казину. Након пар минута дошао је Дејан Пузигаћа са младићем из навијачке групе "Гробари Земун" кога он познаје као "Гаги", а што није окривљени Драган Томасовић. Тада је можда било око 16.30 часова или нешто касније. Дејан Пузигаћа му је тада док су стајали испред ресторана "Мек Доналдс" рекао да сви треба да дођу око 16 и 30 часова али он није знао који су то сви. Пузигаћа му није рекао ништа детаљније ни ко ће доћи, ни где, ни зашто ништа му није објашњавао, већ му је само рекао да ће доћи остали. Тада им је Пузигаћа рекао да сиђу доле у Теразијски пролаз, а што су они и учинили. У Теразијском пролазу их је питао да ли имају бакље, а када је неко од њих рекао да немају, он је отворио један ранац и извадио је 3 бакље које су узели он, Милан Вујовић и Јован Карбић. Из ранца који је Пузигаћа отворио вирила је и једна мотка чудног облика, за коју је он Пузигаћу питао да ли је он ту мотку правео сам, а Пузигаћа му је рекао да има да се купи. Након његове изјаве да је баш добра, Пузигаћа му је понудио да ову мотку узме, а он је Пузигаћу рекао да му не пада на памет да носи, аупара мотку по граду. Није му познато да ли је у ранцу било још бакљи, јер у ранцу није зазирао и све што је видео је та мотка чудног облика. Навео је да је нетачно то што се наводи у оптужници да је Пузигаћа у Теразијском пролазу поделио палице, јер палице нису дељене палице нико није добио, а бакље су подељене као део

кореографије да се унесу на стадион. Иако им је било познато да је у граду полиција, Пузигаћу нису питали зашто се бакље деле у граду, нити им је Пузигаћа објаснио зашто им је баш ту поделио бакље. Изјавио је да се бакље деле зависно од места где се окупљају, некада у граду а некада на другим местима, да бакље купују сами, да је он конкретно бакље куповао у Грчкој тако што купи пет бакљи и донесе када тамо оде. Бакље није делио сем можда некада на дан утакмице, а некада их је делио и неvezано за утакмичу и оне су искључиво део кореографије. Тада су подељене у граду јер су се ту нашли, а Пузигаћа им тада није рекао да сиђу у Теразијски пролаз да би им поделио бакље које би те вечери имати на утакмичи, већ их је само позвао да сиђу доле у пролаз. На његово питање неко рекао да бакље немају, он им је те бакље поделио, вероватно сматрајући да је тада прилика обзиром да никада није било у пролазу. Он је био присутан у Теразијском пролазу иза степеница, код ресторана "Мек Доналдса" све време док је ту Пузигаћа делио бакље, али он сем патице коју је видео у ранцу Пузигаћа Дејана, а која је у том његовом ранцу и остала, ни једну другу патицу није видео. Након што им је поделио бакље Пузигаћа је са Гагијем изашао на другу страну, а када је он кренуо за њим Пузигаћа се окренуо и рекао му је да он не може да иде са њима, да они иду нешто да виде и да ће се чути касније. Изјавио је да је овај ранац у коме су се налазиле бакље које је Пузигаћа поделио, као и ова патица коју је он видео Пузигаћа имао у граду са собом и када га је он први пут у граду видео. Пузигаћа им је рекао да буду ту негде по граду, да се растуркају, само да их не види полиција. Они га нису ништа питали али се то зна, да када би сви заједно отишли на одређено место да би након 5 минута дошла полиција и да би их растурила, а он није питао Пузигаћу зашто треба да буду по граду јер је Пузигаћа једноставно отишао. Он је са осталима отишао на своју страну, на Трг Николе Пашића, јер им је било лакше да изађу негде, да седну и да чекају Дејана Пузигаћу да их позове и да виде где се крећу "Гробари". Изјавио је да је претходно Пузигаћа, пре него што им је поделио бакље у теразијском пролазу, док су стајали испред ресторана "Мек Доналдса" видевши француске навијаче рекао да то нису ти Французи које је он видео у Хостелу. Прокоментарисао је да су то неки други, а он није могао да разликује који су французи из Хостела. Он је чуо да су Французи у Хостелу када га је позвао Жарко Видаковић, који му је рекао да се видео са Пузигаћом и да су они шетајући се по граду у неком Хостелу видели те Французе, неке Французе. Касније је он далеко након туче сутрадан чуо и да су Пузигаћа и Видаковић били још у неком Хостелу. Са својим друговима из Теразијског пролаза отишао је на Трг Николе Пашића да не би ишли кроз "Безистан" него околи где су у парку седн на више клупа. Били су присутни Грубин, Мими, Милан Вујовић, Милан Тарлаћ, Бојан Матијевић, Стефан Величковић и Јован Карбић. Са Пузигаћом је био договор да се виде касније када буде било окупљање свих "Гробара". Није постојао договор где ће се сви састати а Пузигаћа му је рекао да ће га он позвати. Док је био на Тргу Николе Пашића позвала га је бивша девојка и предложила му је да поиђу више у "Бриг Паџу" који се налази на Зеленом ветцу, а он је пој рекао да не зна ништа, да је у граду и да ће се чути и на томе је све остало. У једном тренутку остали чланови групе "Придућибили" отишли су десно ка "Мек Доналду", а он је остао са Грубином и Мимијем на Тргу Николе Пашића. Иако Мимија раније није познавао, а Грубина је познавао површио и сем његовог надимка ни један

други његов податак не зна, он је остао са Грубином и Мимијем иако је дошао у град да се види са својим пријатељима јер једноставно тако се случајно задесио да је сео на клупу са Грубином и Мимијем. Његови другари су били ту раштркани у парку и он је видео у једном моменту да они одлазе из парка, али није знао где одлазе и мислио је да ће да се врате, да иду да прошетaju или да иду до "Мек Доналдса" да нешто купе и он је не знајући где ће остали његови другови Грубину и Мимију рекао да и они прошетaju. Прешли су улицу на раскрсници улица Краља Милана, Теразије и Трг Николе Пашића, прошли су кроз пролаз и отишли са друге стране Теразије где се налази Хотел "Москва" ка Хотелу "Москва". У једном тренутку он је сишао у Теразијски пролаз број 7 до бутика "Тренд" да погледа неке патике док су га Грубин и Мими чекали горе на улици. Када је изашао на секунд су застали, да би наставили шетњу, али је он у том тренутку видео у парку "Гробаре" и рекао им је да крену тамо. По уласку у парк, у парку је видео припаднике навијачке групе "Ребелс" Дејана Пузигађу, Дејана Станковић-Џексона, Стеву, Владу КМА, брата од Владе КМА с тим што не зна како се он зове, а видео је Црног из Подгорице, Џобета, а ту је било још неких припадника навијачке групе "Ребелс" које он не познаје лично, већ их зна само из виђења. Били су и припадници групе "Гробари Врачар" од којих познаје само Луку и Ђолета. Изјавио је да је Дејан Пузигађа припадао навијачкој групи "Ребелс". Тада је у парку видео да су присутни и његови другови Тарлаћ и Матијевић. Изјавио је да је Станковић Дејана-Џексона упознао преко Дејана Пузигађе, да са Станковићем тога дана није имао комуникацију, да су пар пута када су се сретали раније били у заједничком друштву али да никада нису комуницирали и да је њему познато да је Станковић припадник навијачке групе "Ребелс". Познато му је да и Дејан Пузигађа припада навијачкој групи "Ребелс". Видео је тада да су његови другови у парку и обзиром да је била гужва он, Грубин и Мими су отишли и сели на бетонски зидић који се налази на улазу у парк, а затим су на предлог Грубина отишли на Зелени венац да купе пиво. Вративши су се и док је седео на зидићу он је позвао Бранимира Четника коме је рекао да су се окупили код Хотела "Москва" и питао га да ли хоће да дође да попију пиће и да му донесе новац. Четник је пристао али је рекао да нема превоз и да ће покушати да се снађе, а он му је рекао да покуша да се снађе и да дође. У парку су били припадници навијачке групе "Ребелс", "Гробари Врачар", "Придућибали" као и неки други момци које он познаје из виђења. По његовој процени у парку је тада било око 30-так људи, навијача разних навијачких група. Изјавио је да у парку никада није било од вођа, бар не кога он познаје, да Дејан Пузигађа није вођа, да он те вође не познаје. Накнадно су дошли млађи момци са Врачара као и Бане Четник на његов позив. Прелић Ђорђа не познаје лично и Прелића није видео да пролази поред парка или да је долазио код њих док су се налазили у Теразијском парку. Познато му је како Прелић изгледа. Док је седео на бетонском зидићу, пришао му је у једном тренутку окривљени Милан Вујовић који му је показао да се одмах ту иза угла у Хотелу налазе Французи које је он предходно тога дана видео у пекари у којој је јео а за које је рекао да су мађури и цигени и показао му је место где се налазе али даље о томе нису коментарирали и све је на томе остао. Он је наставио да седи са Грубином и са Мимијем. Након 10-так минута позвао га је Владан Сувајца са неком непознатог броја и рекао му је да ће доћи са Бранимиром Четником у град, а он му је рекао да је у реду и да нема проблема. Док су седели у том парку он није често ни

улазио у парк и углавном је парку био окренут леђима, а у једном тренутку је помислио да иде мало да прошета када су наишла 3-4 момка који су се са свима поздравили. Он Пузигаћу питао ко су ти младићи Пузигаћа му је рекао да су они припадници групе "Гробари Врачар". Он их пре тога није видео, а у тренутку док је са Пузигаћом о њима разговарао, Пузигаћа му је рекао да има неких француза и на Обилићевом венцу. Он томе није придавао пажњу већ је позвао своју бившу девојку са којом се договорио да се нађу у 5.15 часова на Зеленом венцу, а затим се вратио тамо где је седео и још извесно време су били у том парку. Након извесног времена у парк су дошли Бранимир Четник, Владан С. [REDACTED] Драган Т. [REDACTED]. Док је седео на бетонском зидићу у једном тренутку му је пришао Дејан Пузигаћа и питао га да ли хоће да прошетају. Обзиром да је њему било јако досадно он је пристао и кренули су Призренском улицом од Хотела "Балкан" на доле. У кафани "Златно Буренце" која се налази у Призренској улици, видели су припаднике групе "Анти Роми" - Ракића и Марка Бојичића, са још једним младићем из њихове групе за кога мисли да се зове Синиша, а било је још неких припадника групе "Анти Роми" с тим што он све њих лично не познаје. На питање је изјавио да му је познато да су Прелић, Кића, Радован и Цанић припадници групе "Акатраз", али да их он лично не познаје и да их тога дана није видео у граду. Он и Пузигаћа су наставили да шетају улицом Кнез Михаиловом а када су дошли до ресторана "Руски Цар" Пузигаћа му је рекао "ајмо овамо" и кренули су од "Руског Цара" ка Обилићевом венцу. Када су пролазили поред кафића у једном тренутку Пузигаћа му је рекао "видиш ове лево, ово су французи" а он није застао већ је само погледао и видео је неку групу од 20-так момака који су седели за спојеним столовима. Они су седели у башти кафића "Ириш Паб" а Пузигаћа му није показивао на њих него је само махнуо главом и рекао му да су то Французи. То је било пре 17 часова, а њих двојица се нису ту задржавали ни једну секунду. Та башта је била последња башта на Обилићевом венцу јер су он и Пузигаћа шетали и то необавезно из правца Мажестика између башта и кафића које се налазе на Обилићевом венцу ка згради Танјуга. Док је пролазио поред ове баште где су му, како му је то Пузигаћа рекао, седели Французи видео је спојене столове и групу око 20 младића. Он Пузигаћу није питао одакле му је познато да су то Французи и он не зна како је Пузигаћа то знао и представља да је он приметио да је неко од њих имао навијачка обележја а што он није видео јер није ни загледао. Они су седели са леве стране, а он их је видео са удаљености 3 метра обзиром да су он и Пузигаћа скренули у пролаз код "Миленијума". Он је знао како изгледа навијачка мајница француског клуба "Тулуз" обзиром да је претходно док је стајао испред ресторана "Мек Доналдс" на Теразијама видео 30 до 40 навијача француског клуба "Тулуз" у Казину који су имали љубичасте, тегет и плаве мајнице на којима је писало "Тулуз". Он и Пузигаћа су се тада ишагом Обилићевог венца кретали нормалним ходом ка згради Танјуга пре него што су скренули у простор Миленијума, а Пузигаћа је имао испред њега јер је он тешко ходао, јер да је мало шетао због повређене ноге. Нико од њих док су били на ишању Обилићевог венца није телефонирао, нити је седео на жарцићеру већ су само пролазили нормалним ходом и скренули у пролаз код Миленијума, а затим су наставили шетњу Кнез Михаиловом улицом. Указао је да је то био први и последњи пут да је он био на Обилићевом венцу. Прошли су Кнез Михаиловом улицом где су опет сретли групу навијача фудбалског клуба

"Тулуз" коју су претходно видели да седе у "Казини" са групом у љубичастим мајицама, било је њих 50 или 40. Он и Пузигаћа су Кнез Михаиловом улицом прошли поред ресторана "Мек Доналдс" Теразијским пролазом и вратили су се у парк иза Хотела "Москва". Изјавио је да су се он и Пузигаћа вратили у Теразијски парк без обзира што су отишли да шетају јер је њему било досадно, не због неког плана, већ зато што се све то једноставно тако дешавало и све је било спонтано. По повратку у Теразијски парк затекао је све оне који су остали у парку када су он и Пузигаћа отишли да шетају, који су били су раштркани по парку, али су сви били ту у парку. Супротно наводима претходно дате одбране изјавио је да је по уласку у парк видео да се у парку деле зелене хируршке маске и да он мисли да је те маске делио један од припадника навијачке групе "Гробари Врачар", који су накнадно дошли у парк када су он и Пузигаћа отишли да прошетају наводећи накнадно да је то био Дејан, један од млађих припадника ове групе. Изјавио је да није видео ко је донео ове маске, да није видео да је ове маске делио Сувајца, нити је видео ко је од присутних узео маске јер се зеленито на све стране, али је видео тог момка који је ишао и делио маске. Било је пуно маски, али он не зна да ли су све подељене, нити је видео ко је маску добио, а само је касније видео да Тарлаћ на степенницама везује Матијевићу маску. Владана Сувајца познаје и видео га је у парку у моменту када је дошао у парк, а видео је да је Владан Сувајца био присутан у Теразијском парку када су се делиле маске. Изјавио је да су се ове хируршке маске делиле због бакље јер оне штите од дима када се бакље пале на стадиону а и са разлога што су велике казне уколико их полиција ухвати да пале бакље. По повратку у парк је у једном тренутку видео да се формирала једна група од 15 до 20 људи, припадника групе "Ребеле", "Гробари Врачар", а било је ту и неких које он не познаје. Он је сео на клупицу, а у једном моменту га је позвао [REDACTED] и рекао му је да он и Величковић хитно дођу до Казина јер полицајац хоће да им нанесе казну за паркирање. Обзиром да је њега болела нога и да није могао тако брзо да дође до Казина "Меридиан" позвао је Величковић Стефана који је био ту у парку и рекао му је да полицајац пише казне и да он препаркира и његов ауто. Изјавио је да не зна да ли је возило Стефана Величковића било паркирано поред његовог возила јер је ту било више паркираних возила, да је Величковић отишао, а да се он вратио на ту клупу и да је у једном моменту видео да 15 до 20 љих из групе полако излазе из парка. Сећа се да су након пар минута у парку остали само он и његови другари с тим што је Јован Карбић раније изашао са неким из парка, а у парку су остали он, Томасовић, Сувајца, Четник, Матијевић, Вујовић и не зна ко је још био, али углавном осим Јована Карбића и Стефана Величковића који је отишао да препаркира ауто сви остали су били ту. Остало је и пар припадника навијачке групе "Ребеле" и по његовом сећању још пар припадника млађих "врачараца" и мисли да су остали још неки "Гробари" које он лично не познаје. У једном тренутку док је седео на клупици са свих страна се чуло "ајмо на Обилићев венац, идемо на Обилићев венац" и сви присутни, а и његови другови полако су се сипремали да устају и да крену. У том тренутку њега је позвао Дејан Пузигаћа који је покушавао да му нешто каже, али Дејан Пузигаћа муца и често му он помаже да изговори реч и схватио је да Пузигаћа покушава да му каже да крене а када је Пузигаћа питао "јел да кренем" он му је рекао "да", а затим је покушавао да изговори Обилићев венац и он је Пузигаћу

питао "јел Обилићев венац" на шта му је он рекао "да" и ту се завршио њихов разговор. На питање да ли се видео са Стефаном Величковићем након тога изјавио је да су се видели тек можда на стадиону, а упитан да ли му је Величковић препаркирао возило, изјавио је да му је Жарко Видаковић препаркирао возило пошто је он Величковићу дао кључеве и рекао му да зове Видаковића да препаркира ауто. Изјавио је да предпоставља да је Величковић тога дана у граду био са својим возилом, да је он Величковића први пут видео испред ресторана "Мек Доналдс" у 3 или пола четири поподне, да је он тога дана Величковића звао због позајмице новца, али да га није добио на телефон, а да га за новц: није питао када је Величковића видео испред ресторана "Мек Доналдс" јер му није било баш пријатно пред свима да га то пита. Не сећа се, али мисли да се са Величковићем тога дана претходно није чуо телефоном. Изјавио је да је он тада био паркиран непрописно баш код улаза у Казино, а да не зна где је био паркиран Величковић јер његово возило није видео. Објаснио је да Казино има два улаза, један из Дечанске улице, а други дијагонално преко пута Дома Омладине где је он био паркиран, а што је баш испред улаза у Казино. Објаснио је да је пре него што је кренуо из Геразијског парка на Обилићев венац седео на једној клупи која се налази десно од улаза у парк из правца "Москве" након што се ситје степеницама. У моменту када га је позвао Жарко Видаковић и рекао му да му полицајац пише казну за паркирање са њим на клупи је седео Милан Вујовић, а у моменту када га је звао Дејан Пузигаћа они су већ стигли и кренули ка излазу из парка са Мимијем и Грубином, јер се то дешавало паралелно, и он је од Пузигаће добио позив у моменту када су они већ излазили из парка. Након тога, он, Матијевић и Тарлаћ су кренули на Зелени венац и заједно су изашли из парка, а он је кренуо да се нађе са својом девојком и не зна где су Матијевић и Тарлаћ отишли. Нашао се са девојком којој је рекао да ће да иде у "Бритиш Паб" и позвао је да оду на Обилићев венац и објаснио јој да ће тамо бити његови другови, да ће тамо бити "Гробари" иако му то није рекао, али да је он видео да се ишло на Обилићев венац, да је она почела да негодује. Објаснио је да су тада почели да се разилазе и одлазе из парка који се налази иза Хотела "Москва" да су сви говорили "идемо на Обилићев венац" да се то чуло са свих страна, да су говорили "идемо на Обилићев венац, ајмо на Обилићев венац" али он не зна ко је рекао да се иде на Обилићев венац, и да се све то дешавало пар секунди пре него што је њега Пузигаћа позвао и рекао му да дође на Обилићев венац. Њему Пузигаћа није тада рекао да се он налази на Обилићевом венцу, али он предпоставља да се Пузигаћа тамо већ налазио обзиром да му је рекао да тамо дође јер налази да га у противном не би звао. Изјавио је да он Пузигаћу није питао шта се дешава и зашто треба да дође на Обилићев венац. Пузигаћа тада није рекао да сви дођу, већ је позив упutio само њему да он дође на Обилићев венац. Изјавио је да је он гласно изговорио Обилићев венац, свестан да Пузигаћа који муча покушава да изговори ту реч, али да је претходно пар секунди пре него што је њега Пузигаћа позвао са свих страна чуо и од својих другова и од припадника навијачке групе "Ребелс" који су остали, а мисли да је остао и Цобе, да се иде на Обилићев венац, да присутни нису могли да чују када је он гласно изговорио Обилићев венац нити је он било кога позвао да дође са њим с тим што је можда неко могао да чује разговор. Чиме ницу да су сат или времена седели у Геразијском парку, а да је затим њега позвао на мобилни телефон Пузигаћа да дође на Обилићев венац, да су и сви

други koji su sedeli tu u parku istovremeno krenuli ka Obiliћевом венцу, објаснио је да је у једном тренутку када се вратио са Обилићевог венца и шетње са Пузигаћом, приметио групу од 15 до 20 људи који су били припадници навијачке групе "Ребеле" и "Гробари Врачар" који су у једном тренутку почели да излазе из парка и то пре него што је њега Пузигаћа позвао, да је можда његове другове, припаднике навијачке групе "Иридућибили" који су исто кренули према Обилићевом венцу неко можда унутро позив, о чему он нема ни накнадно сазнања, али је у парку са свих страна чуо повике да се иде на Обилићев венац, а да су то говорили припадници групе "Ребеле" који нису изашли са осталим члановима већ су остали са Цобетом и још пар људи, који сви припадају навијачкој групи "Ребеле", које он не познаје, као и присутни "млађи Врачарци", а њему ни на крај намети није било да ће бити туче и да ће се нешто десити. Није му познато да ли су се ови навијачи организовали или разделили у мање групе и да ли су ишли двоје по двоје, јер је он ишао сам. Сећа се да су он, Матијевић и Тарлаћ кренули на Зелени венац, да су заједно изашли из парка, а обзиром да је он пар секунди након разговора са Пузигаћом од своје девојке добио позив, кренуо је да се нађе са девојком на Зеленом венцу и не зна где су отишли Матијевић и Тарлаћ. Он је отишао и нашао се са девојком на станици преко пута ресторана "Мек Доналдс" на Зеленом венцу којој је рекао да неће ићи у "Бритиш Паб" и позвао је да са њим иде на Обилићев венац, а на њено питање "зашто" рекао је да ће тамо бити другови, да ће бити "Гробари" и она је почела да негодује. Њему нико није рекао да ће "Гробари" бити на Обилићевом венцу али је он видео да се ишло на Обилићев венац. Она је ту почела да негодује а у једном тренутку ушли су у улицу Царице Милице и расправљали су се пошто она не воли ништа што има везе са навијачима, навијањем и фудбалом. Ушли су у улицу Маршала Бирјугова када му је она у једном тренутку, али он не зна тачно где су се тада налазили, рекла да неће да пије ниће на Обилићевом венцу и да неће тамо да иде и да ће отићи у кафић "Бритиш Паб" и позвала га је да уколико буде хтео дође тамо касније, а он је рекао добро и наставио је ка Обилићевом венцу. У једном тренутку док је био у улици Маршала Бирјугова негде пре излаза из доњег дела гараже, видео је да је испред њега протрчао Милан Вујовић који је био у дрчаво зеленом пушкавцу, да је протрчао испред њега и отишао у истом правцу, а он је наставио даље да хода. Када се налазио између улаза и излаза доњег дела гараже у улици Маршала Бирјугова чула се нека бука, ломљава из правца Обилићевог венца, а у том моменту када се налазио тачно између улаза и излаза доњег дела гараже видео је полицајца како излази из "Синагоге" која је ту преко пута у наставку стазике који води ка Обилићевом венцу и да гледа шта се дешава. У једном тренутку је видео како Тарлаћ везује маску Матијевићу. Прилазећи им довикнуо је "Таки" једанпут, а следећи пут се раздрао. У том моменту они су се налазили на углу улица Маршала Бирјугова и станице пролаза који води ка Обилићевом венцу. Други пут када је викнуо, погледао га је и полицајца који је тог момента наизменично гледао у њега и у правцу Обилићевог венца, с тим што није реаговао већ је само стајао и гледао. На његов позив Тарлаћ је окренуо главу и кренули су за том једном групом која је кренула ка Обилићевом венцу а која се налазила ту негде на тој станици. Тарлаћ и Матијевић заједно, с тим што су мало заостајали за групом, а он је кренуо за њима и у том тренутку је покушао да потрчи али пошто му је повређена нога то се svelo на два корака и наставио

је да пешачи. Мисли да су Бранислав Четник и Сувајац Владан у том тренутку, када су прилазили степеницама били испред њега, а он се тада налазио на неких 5 до 7 метара од степеница тј. од почетка прве степенице степеништа које води ка Обилићевом венцу.

Објаснио је да он сматра да је од Тарлаћа и Матијевића, у улици Маршала Бирјузова у почетку био 20 метара удаљен, а да им се све време приближавао, да је 3 пута позвао Тарлаћа и тек када је викнуо трећи пут да га Тарлаћ погледао. Мислим да су испред њега на степеништу корачали по редоследу Бранимир Четник и Владан Сувајац испред њега са неким заостатком иза Тарлаћа и Матијевића, а не зна ко се налазио горе. Када се он налазио 7 до 8 метара удаљен од првог степеника степеништа које воде као Обилићевом венцу видео је једног момка како горе прескаче ограду, како је пребацио ногу преко ограде. Он не зна да ли је он од неког бежао, да ли је ту нешто прескакао, да ли је хтео да скочи. У једном тренутку он је изгубио равнотежу и падао са неких не зна тачно али 8 до 10 метара на главу при чему је буквално целом главом пао на његову десну страну, тако да је пао мало искоса. Тог тренутка он није видео да га је било ко гурнуо, да га је бацио, да је било ко њега тукао, нити да је било ко стајао уопште поред њега. Указао је да то може да покаже и на фотографијама а и да захтева реконструкцију што је захтевао и у истражном поступку, али му није одобрена и да покаже где се тај младић налазио, а где се он налазио у моменту када је младић пао и где је пао, а уколико је потребно он хоће и да скочи да би само показао како се овај догађај одиграо. Навео је да је овај младић пао 3 до 4 метара лево од степеница гледано из његовог правца на бетонски плочник. Указао је да је у записнику о његовом испитивању пред истражним судијом погрешно унето да је он изјавио да је овај младић пао на земљу, а да је он говорећи о томе у својој одбрани мислио на земљу као тло, а не на земљану површину. У тренутку када је овај младић пао он се налазио на 5 до 6 метара од првог степеника који води ка Обилићевом венцу и још увек није ступио на степениште, нити се заустављао, и све то, читав догађај, је посматрао у ходу. Изјавио је да у том тренутку од групе која је кренула ка Обилићевом венцу овим степеницама, да су се сви налазили на степеништу и да су први који су ишли били су на врху степеница, тако да нико од тих људи није имао никакве додирне тачке, нити је могао да има са његовим ладом, нити га је неко бацио нити гурнуо, и да њему није јасан став тужилаштва и јавности и прасирање информације да је он бачен, а нико од њих га није ни тукао. Он је наставио овим степеницама ка Обилићевом венцу и у моменту када се попео на врх никакве туче није било јер је туча већ била готова. Он се није ни заустављао и одмах је тим степеницама скренуо десно до Марка, ка клубу. Кроз маглу сећа се гомила људи који трче лево, десно, на све стране, сећа се срушених столова, сломљеног стакла на земљи, али није видео никога с тим што допушта могућност да је неко и лежао, а што је питао од истражне судије, али он то није видео, нити се освртао већ је наставио да се креће са Сити Пасаџу. Обзиром да је код Сити Пасаџа била гужва, прешао је на другу страну Обилићевог венца где је на излазу са платоа Обилићевог венца сreo свог друга Марка припадника навигачке групе "Анти Роми" који га је позвао да оду на лево. Отишли су у Паћ "Гавран" који се налази у пасаџу између Кнез Михаилове улице и улице Чика Љубине. Изјавио је да у моменту када је овај младић падао, није видео да је било ко био око њега, а

што је могао да уочи са места где се налазио 10-так метара ниже, да није видео дим на платоу Обилићевог венца да у моменту када је он једном ногом закорачио иза њега, нити поред њега није нико пролазио, нити је он тог момента видео да га неко удара и сигурно га тог тренутка када је он пао нико није ударио. Он није видео да ли се још нешто горе дешава и ништа друго није уочио, само је чуо огромну буку, галаму, ломљаву, али ништа друго није видео. И поред тога он је наставио да се пење овим степеништем зато што су кренули његови другови и он је кренуо за њима. Био је последњи који се пењао овим степеништем. У моменту док се пењао степеништем њему је било јасно да се на платоу Обилићевог венца одиграва туча јер је чуо буку још док се налазио између улаза и излаза са доње стране гараже, а чула се неописива ломљавица, бука. У једном моменту он је видео Матијевића и Тарлаћа како везују маску и како крећу за једном групом. Тог момента он је изашао из улице Маршала Бирјузова и када је био на стацији која води ка степеницама видео је једну групу која трчи испред степеница, али није видео никога у тој групи познатог. Они нису имали маске и видео је само да испред њега прегрчавају Владан Сувајца и Бранимир Четник који су трчали док је он долазио нормалним латаним ходом. Од њега су тада били удаљени неколико метара, а када их је спазио први пут они су били близу степеништа и трчали су ка степеницама. Осим њих није уочио никога као ни иза себе. Никакав топовски удар није чуо већ само буку и ломљаву коју је чуо и раније како је описао. Његова девојка га је напустила већ у улици Маршала Бирјузова и он је рекао да су они прошли поред неког фризерског салона, а мисли да њу нико од његових другова није видео на аутобуској станици, ни од аутобуске станице до момента када га је напустила. Он је имао прегледност и могао је да види степениште и шта се ту дешава од момента док је још био у улици Маршала Бирјузова и када је прошао гаражу, али није видео ко се све налази у групи која је била испред Сувајца и Четника који су трчали испред њега. Не сећа се колико је видео људи на тој стацији и том делу око степеништа, а мисли да је било око 15-так људи који су се кретали ка степеницама, а тим што се не сећа да ли су ишли нормалним или трчећим ходом, али међу њима он није познавао никога. Изјавио је да се у једном тренутку он налазио у улици Маршала Бирјузова, да су тада Матијевић и Тарлаћ били на углу са том групом која је кренула степеништем да је он кренуо за Тарлаћем и Матијевићем и прво чега се следчећ сећа је да је у једном моменту видео само испред себе Сувајца и Четника када се догодило оно што је описао, односно када је овај младић пао са ограде. У моменту када је видео да овај младић пада он није застао већ је неопходно гледао у ходу, али зна када је овај младић почео да пада и када је пао, да је он почео да виче "станите, вратите се" јер су ту били његови другови Сувајца и Четник и зна да је нешто махао рукама, али не зна, било је страшично када је овај младић пао. У том моменту када је овај младић падао иза њега је био само полицајац. Не сећа се да ли је ту било људи који немају везе са овим догађајем јер не може да се сети тог детаља. Изјашњавајући се на питање да ли је погледао шта се са овим младићем који је пао дешавало изјавио је да је нешто махао рукама, да је рекао "станите, вратите се" а да се није зауставио и након што је видео да је овај младић пао да је само наставио ка степеницама јер је ту било службено лице које може да позове помоћ у сваком тренутку пре њега и пре било кога. Махао је у правцу степеништа у моменту када је овај младић пао и викао је "станите, вратите се"

али га међутим нико од те гужве горе и галаме која је долазила није чуо, али је он наставио да виче и махао је махнато тој секунда. Испред њега су били Владан Сувајак, Бранимир Четник али он мисли да га они нису видели јер су били окренути леђима. Момка који је пао доле није погледао. Видео је само момент кад он пада, а што је трајало само секунда и даље после тога њему није падало на памет да гледа јер је то био један стравичан приказ и он после тога није имао шта да гледа јер то не може да опише. Изјавио је да се у моменту његовог пада са Обилићевог венца чула само бука, ломљава, али да око њега није било ни једне једине особе, нити га је било ко у том моменту тукао када је пао. Детаљно је описао радње које је видео да преузима лице које пада са оgrade, наводећи да је само у једном тренутку видео да је овај младић пребацио ногу на тој огради за тренутак, да је за тренутак застао као да је изгубио равнотежу. Да он не зна да ли му се једна нога заглавила или се саопео или није могао да се заустави и само је видео да пада, а што је он посматрао у покрету, не заустављајући се све до "Руског Цара" где је срео свог друга Марка са којим је отишао у Паб "Гавран" како је то описао. Одмах након што су сели они су коментарисали овај догађај. Марко му је рекао да је видео хаос а он је Марку испричао да је видео да је овај дечко пао са неких 5 метара на плаву. Марко га је питао како је пао, а он му је објаснио да не зна да је ишао са доње стране ка степеницама када је видео да је овај дечко пао. Марко га је питао да ли га је неко гурнуо, а он му је рекао да није видео да га је неко гурнуо, већ само да он прескочи ограду, а шта је хтео да он нема појма. Марко је био у чуду. Изјавио је да он не може детаљно да опише шта је видео на Обилићевом венцу када се попео степеништем, јер се није задржавао, а његових пријатеља који су се пошлели степеништем пре њега на платоу Обилићевог венца није било. Он је видео само стотине људи као бујнице да иду на све стране. Он није имао потребу да гледа да ли је неко од његових другова и пријатеља тј. повређен, а мисли да их је звао телефоном када је седео у овом пабу, да је позвао 3-4 телефона и да му је неко рекао, али се не сећа тачно ко, да је све у реду. Он и Марко се нису дуго задржали у овом пабу и отишли су код Жарка Видаковића у Казино да он узме кључеве возила, а код Жарка је оставио једну бакљу и није му падало на памет да је након свега носи са собом. Отишли су до гараже Паркинг Сервиса а Марко га је замолио да га одведе до Храма Светог Саве где су и кренули. На раскрсници улица Хумске и Београдске се сећа да му је неко свирао на семафору, а када је погледао у ретровизору видео је Пузигаћу, кога је он одмах позвао телефоном, а Пузигаћа му је рекао да дође до баште ресторана "Партизан". Он је наставио ка Славији и скренуо је у Хумску улицу и одвезао је Марка до Храма. У тренутку када је Марко изишао из возила почео је да му довикује и он је стао када му је Марко показао на Гарнаћа и Матијевића који су грчали иза њега, а који су одмах ушли у његово возило. Он је Гарнаћу и Матијевићу одмах када су ушли у његово возило испричао да је видео да је овај младић пао са 10 метара на плаву и критиковао их је и рекао им је да нису нормални јер су возивали маску у центру града у моменту када је полицајца стајао иза њих, а они су му рекли да полицајца нису видели. Одвели су се до баште ресторана "Партизан" где је он паркирао возило код баште а када је ушао у ресторан видео је за столом Дејана Пузигаћу и Галију из групе "Гробари Земљи". Пузигаћу је питао шта је било и Пузигаћа му је рекао да је у једном тренутку избила туча и да су "Гробари" почели да наилазе са свих страна, из

правна Мажестика, из правца Миленијума и са тих степеница, а он је Дејану рекао да је видео да је дечко пао са 10 метара на главу. Дејан га је гледао бледо и он и Гаги су га питали како је пао. Он им је испричао да је пао између степеница и гараже у моменту док је он прилазио степеницама и да он још није ни крочио на степенице када се то десило, а што је пар пута понављао. Рекао им је да се јако уплашио, а Дејан му је рекао "дај Иване шта ти је". Тада му је Гаги из групе "Гробари из Земуна" испричао да је један члан групе "Иридућибилл Белградо" имао упаљену бакљу и да је нешто махао на Обилићевом венцу, али на његово питање није могао да му каже ко, али му је описао тог младића и на основу описа он је схватио да се ради о Јовану Карбићу. Гаги му није рекао да ли је Карбић махао према некоме само му је рекао да је махао упаљеном бакљом, а није му рекао ни да ли је неко био у Карбићевој близини док је махао овом бакљом, а није му рекао ни да ли је он махао бакљом док је трајала ова туча. У једном тренутку за њихов сто је дошао и сео Дејан Станковић - Џексон и похвалио му се да има пних на руци и рекао је да се сиржио бакљом док је трајала туча, а он је то схватио да је Станковић неког пржио бакљом. То је погрешно протумачио обзиром да му се Станковић пожалио и рекао да има пних на руци. Не зна зашто је то помислио, али познајући Станковића сигуран је да није никог пржио бакљом и верује да га није лагао. Он је Дејану Станковићу сам одмах испричао све што је видео и одмах је испричао што је причао и Гагију и Пузигаћи да је видео да је младић са 10 метара пао на главу и да се он тада налазио са стране, а након тога дошао је и Влада КМ коме је исто то испричао. У једном тренутку била је огромна гужва у башти ресторана "Партизан" и сто за којим је он седео је био пун и он се сећа само да је Љубомир Марковић-Кића, кога он иначе не познаје нити је тога дана контактирао са њим, стајао ту негде у близини његовог стола. Он је чуо да се причало нешто о тучи али он не зна коме је он то рекао и не може тачно сада да се сети, али зна да је Марковић рекао да се он окренуо и отишао када је почела туча, да се померио. Након тога, он је отишао на стадион, ушао је на трибину где је видео Жарка Вилаковића и Јоцу Карбића којима је исто испричао оно што је испричао претходно осталима да је видео да је момак пао. У једном тренутку пред сам почетак утакмиче дошли су до њега Дејан Пузигаћа и Степа Петровић што је њега зачуђило и питао их је олакше њих двојица гу, а Пузигаћа му је рекао да њега траже. Њега је зачуђило што су њих двојица заједно дошли јер он гледа утакмицу са источне трибине са својим друговима, а њихова група гледа утакмицу са запада и тај дан је била огромна гужва на стадиону и њему је било чудно што су се они провлачили кроз целу трибину. Дејан Пузигаћа му је рекао да исприча оно што је видео и он је испричао да је у моменту када је прилазио степеницама видео да је дечко пао са 10 метара васике на главу и о коме више нису ништа причали већ су се само поздравили, а након тога су њих двојица отишли. Он мисли да је до полувремена утакмиче испричао још многим људима и да је тада пола људи на трибини знало да је он видео да је тај момак пао. Изважно је да је тога дана у Теразијском парку било око 40 Партизанових навијача, да он од њих неке познаје лично, да неке познаје из виђења а да неке не зна. Зна да су сви навијачи Партизана јер су сви са њима стајали све време, а ико тога дана на себи није имао навијачка одележја. Он је тога дана од одеће на себи имао дуксерину тетет боје, фармерке и цатике. Није имао информацију да су француски навијачи раније дошли у Београд ради пратења утакмиче

између ФК "Партизан" и ФК "Тудуз". Дошли су неки Французи али он не зна ко је дошао, а када се каже Французи мисли на навијаче. Објаснио је да је Партизан играо утакмице средом и недељом и да стално долазе неки навијачи. Он је у Теразијски парк ушао једном или два, три пута и све време је седео на бетонском зидићу леђима окренут парку, а није му познато где су у парку остали седели јер је он седео са Грубином и Мимијем. Изјавио је да је у моменту када је он прилазио степеништу и видео да овај младић пада са оградe платоа Обилићевог венца, испред себе непосредно видео Сувајан Владана и Четника који су били при врху првог дела степеништа, а не може да се изјасни колико су у том моменту они били удаљени од њега и колико је степеника било између њих. Мисли да је он био удаљен 6 метара, а да су они били 3-4 степеника пре врха доњег дела степеништа. Младић који је падао био је леђима окренут ка гаражи а лицем ка степеништу, а не може да се изјасни шта је имао на себи обучено, ни како је изгледао, нити је приметио да ли је био крвав у пределу главе јер се све то дешавало у 2-3 секунде. Када се попео на плато Обилићевог венца није видео ни Четника ни Карбића јер је одмах право са степеница скренуо десно тротоаром и све што је успео да види у та 2 - 3 метара је томила људи која је трчала на све стране, а није видео никог познатог у тој томили. Није приметио лим у моменту када је овај дечко падао са оградe. Окривљеног Сувајан Владана није видео док се пењао уз степениште ни након што се попео на плато Обилићевог венца и могуће да је Сувајан Владана видео тек на стадиону. На платоу није видео никог и првог кога је срео је Марко из навијачке групе "Анти Руми". Када се попео на степениште отишао је право а затим је скренуо десно тик уз ту зграду где се налазе улази у кафиће од степеница до пролаза, а ту има 3 до 4 метара и све што је видео видео је у покрету и кроз маглау. Са Тарлаћем се видео на утакмици а и сутрадан у крају пошто живе у истој улици. Тада је Тарлаћу рекао да постоји могућност да ће полиција хапсати све који су се ту налазили јер постоје камере које снимају и рекао му је да уколико може да не буде код куће да га не би привели, а чинио да га не би матретирали. Тарлаћ га је питао "зашто да бежим када се нисам тукао" а он му је само рекао "бежи немој да те цимају без везе". Закључио је да би Тарлаћ могао бити тражен од стране полиције у вези овог догађаја на Обилићевом венцу јер је сматрао да ће хапсати све који су се у том моменту ту нашли. Изјавио је да им је Пузигаћа у Теразијском пролазу рекао да се раширкају по граду и да не буду на томили да их полиција не види, а рекао им је да треба да буду у групама двоје по двоје док се налазе у Теразијском парку. Из Теразијског парка су изашли сви заједно и то тако што су "Ребелси" и "Врачарци" изашли раније и он је видео да они излазе у мањим групама, а након тога је видео и чуо да се говори да се иде на Обилићев венац када су сви почели да излазе али да он не зна да ли су крилатици групе "Придућибили" изашли у групи јер није ништа да гледа ко шта тамо ради а у моменту када се излазило из Теразијског парка поред њега је био Матијевић. Од момента када се са Пузигаћом вратио до Обилићевог венца до момента када су кренули из Теразијског парка он се у овом парку задржао 20 минута, а за то време је комуницирао са Жарком телефоном и са Стефаном Величковићем око тих казни за парковање, око полицијаца, а не може да се сети да ли је телефоном причао још са неким. Изјавио је да он сматра да није имао разлога док се налазио у Теразијском парку, а у моменту када га је позвао Пузигаћа да дође на Обилићев

U odbrani datoj prethodno ovlaštenim službenim ličnostima MUP-a dana 19.09.2009. godine naveo je da je navijač FK "Partizan" a da je aktivni član navijačke grupe "Iridubilibili", da oni nemaju pravu vođu već da su svi jednaki s tim što bi moglo da se kaže da malo predvodi [REDACTED] iz [REDACTED] Naveo je da je dana 17.09.2009. godine oko 14 časova njega pozvao njegov drug Ivan

венац да Пузигаћи говори да је позвао своју девојку и да треба да буде са њом, јер је између осталог и своју девојку позвао да му се придружи на Обилићевом венцу да она буде са њим и његовим друштвом, а као и сви "Гробари" он је видео да се иде на Обилићев венац. Изјавио је да не може прецизно да се изјасни ко је рекао да се иде на Обилићев венац. Након што су му предочени наводи осталих окривљених у вези договора да се тога дана иде у град изјавио је да су нетачни наводи окривљеног Карбића да је он Карбића звао око 14 часова и да му је рекао да треба да дођу у град и да ће тражити Французе по граду са којима ће се физички обрачунаи јер он и Карбић се као прво нису чули у 14 часова него га је Карбић звао између 10 и 11 сати тог преподнева, наводећи и да он никакав физички обрачун Карбићу није помињао. У вези навода окривљеног Драгана Томасовића у односу на ове околности изјавио је да се он са Бранимиром Четником није договорио да Четник, Томасовић и Сувајак сви дођу и да се нађу у граду већ да је Четник њему је рекао да нема превоз и да ће се снаћи, а он је њему рекао да покуша да се снађе, а да је њега након тога звао Сувајак који му је рекао да ће и он доћи у град са Бранимиром Четником, а видео је да је са њима дошао и Драган Томасовић. Изјавио је да нису тачни наводи окривљеног Милана Вујовића да је он Вујовића позвао на мобилни телефон између 13 и 14 часова јер је Вујовић њега звао са њему непознатог броја и рекао му је да иде у град, а да га он позове ако буде долазио у град. Изјавио је да су нетачни наводи одбране окривљеног Вујовића да му је он послао СМС поруку да оде до Теразија и да погледа да ли у Хостелу, у улици која води од Теразијске чесме на Зелени венац има француских навијача ФК "Тулуз" и да ови наводи одбране окривљеног Вујовића немају везе са истином, јер је Вујовић тај који је њему рекао док је седео на бетонском зидићу код Теразијског парка и показао Хостел, а он уопште није знао о ком Хостелу се ради. Изјавио је да су нетачни наводи окривљеног Бранимира Четника да је и њега позвао говорећи му да са Владаном Сувајцем и Драганом Томасовићем дођу у центар града јер се тамо налазе навијачи Француског клуба "Тулуз" и да је Четника позвао са разлога како је то и навео да би му донео новац који је од њега намеравао да позајми. Изјавио је да су нетачни наводи одбране окривљеног Сувајца Владана који је у полицији изјавио да је он Сувајца, Четника и Томасовића сачекао у граду код Теразијске чесме где им је рекао да се у граду налазе навијачи Тулуза и да може доћи до туче са њима, да он Четника није чекао на Теразијама већ да је седео на зидићу у парку када су они дошли и тада пред њима није помињао никакву тучу. Изјавио је да су нетачни наводи окривљеног Величковић Стефана да је он њега позвао између 12 и 13 часова да дође до града да попију пиће и да ће му када тамо дође бити све јасно, а да се он уопште не сећа да се између 12 и 13 часова чуо са окривљеним Величковићем. Изјавио је да су нетачни и наводи окривљеног Тарлаћ Милана да га је он звао између 15 и 16 часова, наводи окривљеног Матијевић Бојана да га је звао око 15,30 часова и рекао му да омак дође до града и да је рекао није важно зашто и да позове Томасовића, да је нетачно да их је он све позвао да дођу у град код Теразијске чесме, да је нетачно да им је рекао да хитно дођу у град, да он Милана Тарлаћа није звао да дође у град већ га је позвао да попије пиће, а испијање пића не изискује хитност. Објаснио је да је окривљеног Матијевића позвао да дође да се видео у граду и попију пиће, а да га је конкретно позвао да дође на пиће у Казино "Меридиан". Објаснио је да му је разговор

Грковић из [REDACTED] а његов мобилни телефон броја [REDACTED] његовог броја телефона [REDACTED] објаснио је да је Иван иначе старији члан навијачке групе која је хијерархијски уређена тако да млађи члан без поговора слуша старијег. Када га је позвао Иван му је само рекао да дође у град, а он га ништа није питао. Иван му је сам рекао да ће да траже французе по граду, мислећи тиме да када их пронађу да се са њима физички обрачунају. Он није могао да одбије његов захтев за долазак на утакмицу из разлога што би га прекоревали да је стално са девојком. Око 15.30 часова он је дошао на Трг Републике код Т.Ц. "Стакленог" где га је чекао Иван из [REDACTED] и заједно су отишли до Хотела "Москва" где је већ био Милан Тарлаш зване "Таки" затим су сви заједно отишли на Трг Николе Пашића где су их чекала два момка, Иванови другари које је он тада први пут видео. Сви заједно су отишли у паркић испод Теразијске чесме где је већ било око 20 људи. Међусобно се нису поздрављали да се не би приметили да се познају. У тој групи је препознао Банета и Гагија и [REDACTED] као и Мићу [REDACTED] а остали су били [REDACTED] које он лично не познаје и зна их само из виђења. Ту су били око сат ипо времена и за то време је Иванов друг кога је он срео на Тргу Николе Пашића делио мотке и бакље и на тај начин их је наоружавао. Он и Мића - Милан Вујовић су добили бакље. Вујовић је тада рекао да су у Хотелу који се налази испод Хотела "Москва" налазе навијачи из Тулуза и они су правили план како да тамо упадну. Ивана је неко звао на мобилни телефон и рекао му да се навијачи ипак налазе на Обилићевом венцу а други део у пивници у Казини. Пре него што су кренули ка Обилићевом венцу дошао је младић кога он не познаје а који је био обучен у фармерке и белу дуксерницу са капуљачом који им је поделио хируршке маске. Након 5 минута Иван је рекао да крену. Раздвојили су се у две групе и једна група је кренула Кнез Михаиловом улицом а друга група у којој је био и он кренула је степеништем испод гараже на Обилићевом венцу. Тамо је већ било око 10-так људи који су чекали. Нико од њих није имао никаква обележја навијачке групе којој је припадао и ФК Партизан, да их не би препознали. Испод гараже су стајали 2 минута када је једног дечка неко позвао телефоном вероватно неко из групе која је ушла на Обилићев венац из Кнез Михаилову улицу који им је након тога рекао "идемо, идемо". Он је ставио на главу маску коју је добио али пошто је није добро везао маска му је спала док се пенчао уз степенице. Када је био на пола степеника зачуо је на Обилићевом венцу ломљаву стакла и гучу. Он је тада уплатио бакљу коју је носио у руци, уз објашњење да је то учинио зато што је почела гуча а њему нико није рекао колико је на платоу Обилићевог венца било француза. Гаги (Драган Томасовић) који је грчао уз њега, рекао му је "сад, сад пази бакљу" што је он и учинио. Када се попео на плато Обилићевог венца видео је да је једна бакља већ горела, да се на земљи испред њега налазио један момак који је на енглеском језику виквао "ок, ок", а да су око њега стајали Мића (Милан Вујовић) и Бане (Бранислав Четић). Видео је да је Вујовић у његовом правцу бацао столицу и да је био непокретно уз њега, а да га је Бранислав Четић шутирао с тим што није сигуран да ли га је шутирао по грудима или га је газио по лицу. Видео је да је око овог младића стајало око 10-так људи и да су га сви гукли. У једном тренутку сви су престали да га ударају и он је кренуо да устаје и да се пребације са левог бока на десни бок, тиме је практично устајао ка њему и он је тада запаљеном бакљом замахнуо у његовом правцу да би га спречио да устаје ка

њему. Не зна да ли га је додирнуо бакљом. Наводи да је бакља коју је бацио у његовом правцу од њега пала на метар удаљености. Описао је да је тај исти момак који је лежао на земљи имао обучену мајицу љубичасте боје са розе-белим латрафтама а што је иначе мајица ФК "Гулуз". Након тога се окренуо и сишао је низ степенице када је видео да неки момци, које он не познаје, шутирају неког момка који је имао косу светло плаве боје и који пада преко жаранџере која се налазила близу гараже. Он се спустио низ степенице и отишао у правцу станице на Бранковом мосту, а затим аутобусом у блок 38 на Новом Београду где се нашао са пријатељима међу којима је био и Стефан Величковић. Око 19 часова је са Павићевић Миланом његовим колима отишао на утакмицу где је био на јужној трибини а по завршеној утакмици отишао је кући.

Дајући своју одбрану пред истражним судијом окривљени Јован Карбић је дана 20.09.2009. године навео да у свему остаје при својој изјави коју је дао у полицији, али да жели да појасни да је сигуран да овог Француза у чијем правцу је бацио упаљену бакљу када је он устао и кренуо према њему, није бакљом додирнуо, већ да је та бакља пала поред њега. Изјавио је да је Иван Грковић припадник групе "Иридућибили - Несаломиви" којој он припада и да је старији од њега а да је по хијерархији иза Жарка, да Марковић Љубомира званог Кића познаје јер је он истакнути члан групе "Алкатраз" и сви га навијачи познају из виђења а да Марковић њега не познаје. Навео је да Марковић Љубомира тога дана није видео на Обилићевом венцу. Из виђења, са утакмица познаје и Прелић Ђорђа који је исто један од учесника групе "Алкатраз". Навео је да Прелића тога дана није видео ни у парку иза Хотела "Москва" нити на Обилићевом венцу, а није га ни сутрадан видео на утакмици. Њему је само Грковић рекао, док су били у парку иза Хотела "Москва", да је малопре ту прошао Прелић Ђорђе али он Прелића није видео. Томасовић Драгана званог "Гаги" познаје и он је исто припадник групе "Иридућибили" и њега је видео у овом парку иза Хотела "Москва", а затим су њих двојица устрчали степеницама ка платоу Обилићевог венца, а након тога је Томасовић отишао и он није видео да ли је Томасовић у овој тучи некога додиривао или тукао бакљом. Познаје Вујовић Милана званог "Мића Панчевац" који је припадник њихове групе и који је тога дана био у парку на Обилићевом венцу и видео је да је он на платоу Обилићевог венца бацио столицу у правцу Француских навијача. Изменио је наводе претходно дате одбране у односу на чињеницу у ком правцу је напустио лице места, наводећи да се он није спустио степеницама поред гараже где је и дошао него улицом Обилићев венац према Хотелу "Палас" одакле је отишао ка Бранковом мосту на станицу. Изјавио је да им је Иван Грковић касније на утакмици рекао, а што су све чули да је један француски навијач тешко повређен. Рекао је да је он видео да је тај навијач пао са гараже када је прескакао неку ограду. Он је питао Томасовића да ли је и он то видео, али му је Томасовић рекао да није. Иван му је детаљно објаснио да је овај француски навијач пао поред њега и да је он приметио да са неких 7 - 8 метара висине са гараже пада поред њега а није му рекао да ли га је неко гурнуо или како је пао. Указао је да га је Грковић позвао телефоном када му је рекао "дођи у град, треба да тражимо Французе" мислећи на Француске навијаче, а да је он то схватио као позив ако их нађу да треба да их бију.

Накнадно саслушан код истражног судије дана 23.10.2009. године окривљени Јован Карбић бранио се ћутањем.

Износџи одбрану на главном претресу окривљени Јован Карбић је у односу на битне чињенице знатно изменио наводе претходно дате одбране како у односу на своје преузете кривично правне радње тако и у односу на преузете кривично правне радње осталих саокривљених. Изјавио је да нема никакве везе са овим делом, да је обзиром на изјаву и причу Ивана Грковића када је и како видео да младић пада са оgrade платоа Обилићевог венца закључио да он у моменту када је покојни [REDACTED] лао са оgrade Обилићевог венца није ни био на платоу већ да је у том моменту био на степеништу, да никада није желео никоме било какве повреде да нанесе нити је желео било чију смрт и да нема апсолутно никакве везе са повређивањем док [REDACTED] јер је сигуран да младић који је лежао на платоу Обилићевог венца у чијем правцу и близини је бацио упалењу бакљу када се попео степеништем на плато Обилићевог венца није Брис Татон и да би тог младића који је лежао на платоу, док су га тукли и који је кренуо да устaje према њему пре него што је он у његовом правцу бацио бакљу, могао да препозна.

Изјавио је да је 2006. године када се са родитељима вратио да живи у Србију имао 15 година, а да је дуго пре тога са својом породицом живео у Швајцарској где се школовао са вршњацима различите вере, националности и да никада није имао никакве проблеме, нити је био кога мрзео због друге боје коже, националности и нечега томе сличног. Када се вратио да живи у Србију почео је да иде на утакмице ФК "Партизан" јер одмалена воли фудбал и кошарку и воли "Партизан". У почетку је на утакмице ишао са друштвом из школе а касније је одлучио да се придружи некој навијачкој групи, просто из организационих разлога због гостовања ван Београда. На гостовањима са ФК "Партизан" ишао је ван Београда 30 или 40 пута, пуно је путовао и никада није ушао у било какав физички сукоб са другим навијачима нити са било киме, нити је привођен због тога ни због било чега другог. Изјавио је да он није "ватрени навијач", уколико се под изразом "ватрени навијач" сматра насилан и да је он у том случају обичан навијач који прати "Партизан" и ван Београда и у Београду и присутан је на свим утакмицама које "Партизан" игра. Крајем 2007. године одлучио је да се придружи навијачкој групи "Иридућибили" из организационих разлога због путовања. Указао је да је при том барао у коју групу ће ући јер група "Иридућибили" није насилна група нити је пре тога била насилна, а њему је било познато да је ова група била искључиво задужена за кореографије, атмосферу на стадиону и ту неку естетску подршку осталим навијачким групама на трибинама, због чега су им у шали остали навијачи говорили да су они "шминкерска група" баш због тога што нису били насилни, зато што никада ни један члан њихове групе није учествовао ни у једној тучи и они су заиста били задужени само за подизање атмосфере и прављење кореографије. Изјавио је да навијачка група којој он припада "Иридућибили" нема вођу, да су сви они једнаки, а што се тиче целе навијачке трибине глобално гледано да он заиста не зна да ли ту има неких вођа, сем што му је познато да постоје навијачи који су задужени за навијање и за песме али он не би рекао да су то вође.

Појасњавајући догађања на дан извршења овог кривичног дела изјавио је да га је Иван Грковић тога дана позвао око 14 часова и да је он дајући своју одбрану пред истражним судијом рекао да га је Иван позвао и да му је рекао да дође у град да траже Французе, јер је он погрешно протумачио његову изјаву да је требало, уколико их пронађу, да их бију, да тада пред истражним судијом у својој одбрани није рекао шта му је заиста тада рекао Иван Грковић преко телефона зато што се плашио да не изјави неку псовку пред судом, а да му је Иван Грковић тада конкретно рекао "ајде, дођите до града, треба да тржимо Французе, да их мало карамо". Он је тада протумачио само да треба да дође до града и да треба да види те Французе и ако их сретну, навијаче ФК "Гулуз", а знао је да се ради о навијачима ФК "Гулуз". Мислио је да ће доћи до честих вербалних комуникација истих као што су провокације усмерене на навијаче "Црвене Звезде". Грковић у том разговору није објаснио своју изјаву, да он мисли да му Грковић није тада послао СМС поруку већ да је то био телефонски позив, али да није сигуран због протекла времена. Тoga дана око 15.30 часова он је дошао у центар града и са Иваном Грковићем се нашао код Тржног Центра Стакленац, а затим су он и Грковић заједно отишли до Ресторана "Мек Доналдс" који се налази преко пута Хотела "Москва". Ту су се нашли са Миланом Тарлаћем а затим су заједно отишли на Трг Николе Пашића где је он срео неке младиће које не познаје и сви су заједно отишли у Теразијски парк иза Хотела "Москва". У Теразијском парку је видео још 20 или 30 лица које он не познаје и зна их само из виђења, са трибина, да су они навијачи са Врачара, а од познатих у Теразијском парку је видео "Мићу" из Панчева, "Банета" (Бранимира Челника) и "Гапија" (Драгана Томасовића). У парку су остали сат до сат ипо времена и тада им је младић, кога он не познаје, поделио бакље, а неким је делио и палице. Није чуо како се тај младић зове и он не зна ко је то. Појасњавајући ове своје наводе изјавио је да је он тада видео само једну палицу и да он не зна да ли је било ко од њих узео ту палицу. Објаснио је да се ради о дрвеној палици дугачкој око 50 цм. Бакље су узели он и Милан Вујовић. Он је то учинио свесно јер је то требало да буде кореографија на тој утакмици, а што му је рекао неки младић у парку који је такође био ту, а за кога би он рекао да је са Врачара али то није младић који је делио бакље. Конкретно му је рекао "чувајте бакље, требаће вам за утакмицу". Изјавио је да се бакље раније нису делиле у граду и да су они раније давали бакље једини другима из њихове групе, да су се бакље делиле ван утакмице или пред утакмицу испред стадиона или када се сретну негде на пићу и разговарају о следећој утакмици и о томе да треба да буде кореографија са бакљама и да тада онај који има бакље подели их осталима. Након што је добио бакљу, он је са осталима остао још неко време у парку, а затим је дошао Милан Вујовић, који је рекао да се у Хостелу, испод Хотела "Москва" испод Теразијске чесме налази нека група Француза и да он мисли да је то Вујовић рекао само њему. Када је Вујовић то рекао они су мислили да ту већ нешто учине, неке провокације просто са тим француским навијачима али чисте навијачке провокације, а што је подразумевало хорске пароле, узвице, на пример "ми смо навијачи" и томе слично, али да то нису учинили у том Хостелу. Нешто касније, након је позвао Ивана Грковића и рекао му је да се на Обилићевом венцу налазе навијачи "Гулуса" и у близини "Клине". Они су након тога остали у парку још неколико минута, а затим је

пронао неки навијач са Врачара који им је поделио хируршке маске. Изјавио је да је тог навијача, који им је поделио хируршке маске, виђао раније на утакмицама, да он није припадник њихове навијачке групе и да не зна његово ни име, ни презиме ни надимак, јер га познаје само из виђења. Било је доста маски, пуна рука, а по његовом сећању половина маски је сигурно подељена али се не сећа да ли су све маске подељене. Након што је добио маску остао је још неколико тренутака у Теразијском парку. Тада је неко рекао да се дефинитивно иде на Обилићев венац, а њему се учинило да им је то саопштио Иван Грковић. При томе је објаснио да је тада у његовој близини био Милан Вујовић, али да он није баш сигуран да је то рекао Грковић и да је то могао да им каже било ко из групе, а да се њему само учинило да им је Иван Грковић рекао да се дефинитивно иде на Обилићев венац јер су пре тога Грковића звали телефоном и рекли су му да су навијачи на Обилићевом венцу. Затим су сви, који су били у теразијском парку а било је између 30 и 40 навијача Партизана, кренули ка Обилићевом венцу, неким горњим путем, путем Кнез Михаилове а он и припадници навијачке групе "Иридућибили" кренули су доњим путем. Сигуран је да су доњим путем кренули Милан Вујовић, Драган Томасовић и Бранимир Четник. Објаснио је да он не познаје "Гагија из Земуна" кога је помињао Иван Грковић, да он не зна ни како "Гаги из Земуна" изгледа и да је само од Ивана Грковића чуо да он постоји. Кнез Михаиловом улицом су се кретали навијачи са Врачара од којих он ни једног не зна по имену и презимену, с тим што би могао да их препозна јер их виђа са утакмица, а никог од њих у судници, а ни међу публиком није видео нити препознао. По његовом мишљењу горњим путем, преко Кнез Михаилове улице, отишло је 25 навијача, а доњим путем кренули су само припадници групе "Иридућибили". Осим Томасовића, Вујовића и Четника које је он видео да су кренули из парка доњим путем. Он је рекао да су у парку били и остали припадници њихове групе али их он није видео и не сећа да их је видео, а касније је сазнао да су кренули истим путем којим се кретао и он од парка до Обилићевог венца с тим што он у то није баш сигуран. Не сећа се с ким је ишао тим доњим путем он мисли да је ишао са окривљеним Томасовићем, а да је испред њих био Бранимир Четник, али и то није сигуран. Бакљу коју је добио била му је у цепу. Када је стигао до гараже на Обилићевом венцу видео је да је ту већ било 10 других људи од кога он никог не познаје. Објашњавајући смер кретања од Теразијског парка до ступеништа испод доњег дела гараже која се налази у ул. Маршала Бирјугова објаснио је да се кретао улицом која води од Хотела "Москва" до Зеленог Венаца, да је прешао улицу, велики плато који води до некаре "Газе" али да не зна називе тих улица и да је тада већ практично био код гараже. Испред себе је видео Четника али никог другог осим њега из њихове групе није запазио док се кретао од Теразијског парка до гараже на Обилићевом венцу. Оне које је видео код гараже нису претходно били у Теразијском парку и он никог од њих није познавао јер су он њега сви старији. Испод гараже су стајали можда 2 минута када је неко позвао на телефон младића из те групе од 10 људи које он није познавао. Тај младић који је имао телефонски позив се након тога окренуо ка осталима и рекао "идемо, идемо", а када је то рекао већ се зачула нека помрљава и туча. Он се у моменту када им је овај младић рекао да иду налазио испред прве ступенице ступеништа које води до ул. Маршала Бирјугова на плато Обилићевог венца. Претходно, док су стајали испред ступеништа, ништа нису говорили али претпоставља да је овог младића

koji im je rekao da treba da krenu neko zvaо odozго из групе која је кренула Кнез Михаиловом улицом јер су они већ чули ломљаву флаша, померање столова. Изјавио је да тада код самих степеница није видео Ивана Грковића а да је видео се Грковић приближава, да долази са почетка гараже из супротног угла улице од степеница и да њему Иван Грковић ту код степеница ништа није рекао. У моменту када је Грковића угледао, Грковић је од њега био удаљен око 20 метара. Док се пењао уз степенице у његовој непосредној близини био је Драган Томасовић. Бакљу је упатио када се налазио негде на половини степеништа. У том моменту је чуо да неко говори "сад, сад пали бакљу" и он је мислио и то је и изјавио и у полицији да му је то рекао Томасовић који му је тада био најближи али да он сада није сигуран да му је то рекао Томасовић. Претходно им нико није рекао да треба да пале бакље када стигну на Обилићев венац, али је он претходно, пре него што му је речено да пали бакљу, бакљу извадио из страха јер му нико није рекао колико има навијача Тулуза на платоу Обилићевог венца, а не зна и не може да објасни зашто када је чуо ломљаву, разбијање стакла, буку и тучу због страха није вратио назад. Када се попео на плато Обилићевог венца видео је младића да лежи на земљи на платоу, пар корака удесно од кафића на Обилићевом венцу али у непосредној близини степеништа, видео је да доста људи стоји око њега и удара га песницама, ногама, а што је он све гледао док је стајао са упаљеном бакљом у руци. Када је погледао препознао је Милана Вујовића на платоу а видео је да је из правца те групе долетела столица у правцу овог младића који је лежао. Објаснио је да у претходно латој одбрани је изјавио да је то урадио Вујовић али да он сада није сигуран да ли је то Вујовић урадио, јер су му тога дана остала у сећању само лица оних људи које познаје. Неко јесте и ударао дејка који је лежао на земљи и бацио столицу али он не може да тврди да су то Вујовић и Четник, да он није сигуран да је уопште видео Бранимира Четника на платоу за кога је у претходно латој одбрани навео да је видео на путу овог момка. Сигуран је да је Четника видео испред степеништа пре него што је све кренуло, али није сигуран да је окривљеног Бранимира Четника видео и на самом платоу. Када су престали да овог младића ударају њих десеторица су се удвојили од овог младића и он је остао сам и кренуо је да се окреће са левог на десни бок, практично ка њему и он се тада уплашио и замахнуо је 2 пута бакљом у његовом правцу, али је сигуран да га бакљом није додирнуо, јер је бакља коју је бацио у његовом правцу пала на око 2 метара од тог младића, између жарлице које су биле постављене око кафића. Након тога, окренуо се и отишао а обзиром да је био окренут ка Хотелу "Палас" окренуо се и отишао улицом која води поред Хотела "Палас". Тада је видео неког младића, Француза, на жардигери, а сигуран је да се радило о французу, јер су око њега били људи који су га тукли и он је падао са те жарлице.

Отишао је до аутобуске станице и одвезао се до блока 38 где га је чекао Величковић Стефан и други пријатељи који су били у том друштву у блоку 38. Касније је око 19 часова отишао на утакмицу "Партизан-Тулуз".

Изјављујући се на постављена питања објаснио је да је сигуран да младић у чијем правцу је бацио бакљу није покојни [REDACTED] јер је видео фотографију покојног [REDACTED] у листу "Блиц" у Централном Затвору, а сигуран је и тога што је младић у чијем правцу је бацио бакљу имао љубичасту мајицу са водоравним

578/214

играфтами беле и розе боје и с тога је апсолутно сигуран да то није био пок. [REDACTED] да он са пок. [REDACTED] нема никакве везе.

Објаснио је да окривљеног Ивана Грковића познаје годину ипо дана, да му је окривљени Иван Грковић добар пријатељ са којим се упознао на утакмици, а као што су сви они пријатељи из ове навијачке групе "Иридућибили", да су се виђали свака 3 - 4 дана, и на утакмицама и да су се редовно чули и обавештавали ко шта ради. Изјавио је да је окривљени Иван Грковић само члан ове навијачке групе "Иридућибили", да међу њима нема разлике између млађих и старијих чланова групе, да је окривљени Иван Грковић као и њан члан групе само што је старији од њега, али не старији члан групе, већ старији по годинама, а по чланству Иван Грковић је у овој навијачкој групи краће него он. Тога дана он није био у преподневним часовима на стадиону када је постављана кореографија јер је читавог дана био са девојком. Објаснио је да је он више пута радио кореографије и да је више пута одлазио претходне године у Арену или на Партизанов стадион, да је више пута радио кореографију коју је волео и која је оно што је њега највише у свему томе фасцинирало. Објаснио је да нико не одлучује о томе ко ће радити кореографију и ко ће бити задужен за одређени део навијања и да свако може да оде у Арену и да може да сазна када се ради кореографија, да обавештење о томе када и где се ради кореографија може да се пронађе и на интернету и да ко год хоће и кога до фасцинира може да дође и да учествује у томе, а да при томе не мора бити ни члан неке навијачке групе да би учествовао у изради кореографије. Кореографија подразумева обележене картоне по секторима а људи који воде навијање одлучују о томе где се, која боја на почетку утакмице или у полувремени диже тако што неко од њих каже "сала дижите кореографију" али да он конкретно не познаје никог од њих. Накнадно је изјавио, да од оних који воде навијање не познаје никог, да не зна њихова имена и презимена, али да зна по надимцима и да познаје "Кимија" и "Кићу" и да је "Кића" надимак другоокривљеног Марковић Љубомира, а да није по надимку "Кими" не познаје и не зна његово име и презиме, али да је "Кимија" видео јер "Кимија" и "Кићу" апсолутно сви навијачи "Партизана" знају. Изјавио је да се не врши никакав пријем чланства у навијачку групу и да је он постао члан ове навијачке групе једноставно тако што је ишао на утакмицу са тим навијачима, од којих је познавао Миљана Павићевића из блока 38 који му је добар друг и који је припадник навијачке групе "Иридућибили", али да их нико не врбује да уђу у одређену навијачку групу и да не поседују чланске карте или нешто томе слично. Од осталих навијачких група познато му је да постоје навијачка група спортског клуба "Партизан" под називом "Ребеле", "Шедоуз", "Алкатраз", "Стринг Боје", а не зна и не може да определи колико има укупно навијача окупљених у навијачким групама. Није му познато колико чланова има навијачка група "Алкатраз" јер не познаје ни једног члана групе под називом "Алкатраз" и познаје их само из виђења са утакмица. Окривљеног Марковић Љубомира исто тако познаје из виђења из истог случаја, али га никада није упознао, а окривљени Љубомир Марковић њега није познавао и није знао ко је он, а он је знао да је Марковић Љубомир члан групе "Алкатраз". Није му познато да ли навијачка група "Алкатраз" има вођу. Не познаје ни једног члана из групе "Ребеле".

У вези куповине карата изјавио је да он карте за утакмицу купује на стадиону углавном за компарку у последњих 4 године, да је имао пропусницу пре него што је постао члан групе за фудбал, да у прошле 2 године има пропусницу и да не купује улазницу. За утакмицу која се играла између ФК "Партизан" и ФК "Тулуз" купио је комплет карата за ту утакмицу и две утакмице које су се накнадно играле. На дан овог догађаја чуо се са [REDACTED] м јер је са њим требао да се види тих дана, с тим што се не сећа конкретно због чега су требали да се виде, а Вилаковић му је добар друг и они се иначе виђају. Из групе "Иридућибили" највише се дружи са окривљеним Стефаном Величковићем. Он станује на [REDACTED] а Величковић Стефан станује на [REDACTED]. На дан овог догађаја он је у град дошао са [REDACTED] аутобусом који саобраћаја на линији број 16, до Зеленог Вепца, а мисли да је окривљени Стефан Величковић тога дана у град дошао колима. Изјавио је да се не сећа да ли је окривљени Стефан Величковић био испред ресторана "Мек Доналдс" тога дана када је он дошао испред "Мек Доналдса" али допушта могућност да је био, а сећа се да је тада испред Ресторана "Мек Доналдс" био присутан окривљени Иван Грковић, Милан Гарлаћ и нека два момка које он не познаје. Изјавио је да му Иван Грковић није причао да има неких финансијских проблема и да му никада није тражио новац на позајмицу. Изјавио је да му није познато на чији предлог су се преместили и отишли у Теразијски парк. Изјавио је да окривљени Иван Грковић није био одмах са њима у Теразијском парку, да је он био у парку са окривљеним Миланом Вујовићем и Драганом Томасовићем, а у моменту када је приметио окривљеног Грковића у Теразијском парку да је окривљени Грковић тада био у друштву са једним од младића који су претходно били испред ресторана "Мек Доналдс" а које он не познаје. Он и Томасовић су у Теразијском парку седели, а у неким моментима прикључио им се Вујовић, с тим што су устајали, шетали су се, а да се не сећа где су седели остали из групе "Иридућибили". На питање да ли је приметио да је у Теразијском парку тада био присутан и окривљени Стефан Величковић изјавио је да је могуће да је окривљени Величковић био са њима у Теразијском парку али да се он не сећа и да је окривљеног Величковића видео тек у блоку 38 на Новом Београду након овог догађаја око 18.15 или 18.20 часова. Изјавио је да он није рекао да је претходно, пре овог догађаја, уопште видео окривљеног Величковића, нити да је окривљеног Величковића видео испред ресторана "Мек Доналдс". При томе је указао да је он изјавио да је могуће да је Величковић био ту али да он није рекао да је Величковића и видео и да он Величковића није ни видео испред ресторана "Мек Доналдс".

Младића који је у Теразијском парку делио маске описао је да има светлу скоро плаву косу, да је тада на себи имао дуксерицу беле боје и фармерке и да је од њега старија неколико година. Упитан где су се налазиле палице за које је изјавио да су им делене у парку, након ишчистирања његовог бранџаца да је окривљени Карбић на главном претресу прецизирао да је видео једну палицу а не више палица, окривљени је изјавио да је ту палицу видео у ранцу, да је та палица вирила из ранца због чега је њему и било јасно да се ради о палици, а да бакље нису вириле из ранца. Младића који је носио ранац је описао, да је очигледно да је од њега старији, црн, крупан и да је на себи тада имао обучену црну оделу, црну дуксерицу, тамне фармерке, да је био његове висине а да је он

висок 1.84 и да је имао по његовој процени од 30 – 32 године, да није имао качкет нити било какву капу на глави. Изјавио је да у Теразијском пролазу где су прешли од ресторана "Мек Доналдс" а и до Теразијског парка се није ништа дешавало. Иако је тврдио да су се у Теразијском парку делиле само бакље а не и палице, на питање свог браниоца, када су парку код Теразијске чесме делне бакље и палице, да ли је он могао да бира шта ће да узме и да ли му је неко рекао шта треба да узме, изјавио је да је могао да бира између палице и бакље, да му је нуђено и једно и друго, а да је он изабрао бакљу јер није мислио да ће уопште доћи до било какве туче и да је изабрао бакљу јер је на интернету прочитао да је бакља требала да буде кореографија за тај дан на утакмичи.

Изјавио је да у моменту када је испред степеништа приметио на 20 метара удаљеног од себе окривљеног Ивана Грковића да није приметио и да се не сећа да ли је окривљени Грковић тада био са неким у друштву јер се трајање овог догађаја може буквално мерити у секундама, да се не сећа шта је код степеништа пре него што су се попусти радио Милан Вујовић, ни да ли је стајао код степеништа, да ли се кретао у моменту, када је он угледао Грковића, да мисли да је окривљени Вујовић био ту код степеништа, да је стајао али да није сигуран шта је окривљени Вујовић тада радио. Док су се пењали уз степениште поред њега, или метар удаљен иза њега кретао се окривљени Драган Томасовић, а не сећа се где је у том моменту био окривљени Милан Вујовић. Из групе која је ишла доњим путем мисли да су се први на плато Обилићевог венца попусти неки од момака из групе од њих 10 који су већ чекали на њих. Изјавио је да на степеништу није приметио ништа необично, да није приметио да се било шта дешава на том степеништу осим што су се они кретали степеништем. Изјавио је да мисли да је окривљени Бранимир Четник остао иза њега, да је окривљеног Бранимира Четника последњи пут видео испред степеништа пре него што су се попусти на степеник, али да не зна са ким је Бранимир Четник остао. Степеништем су се кретали убрзаним ходом и нису трчали, а он мисли да је 10 њих степеништем отишло пре њега. Описао је да је младић кога је видео да лежи на платоу Обилићевог венца лежао тако што му је глава била окренута ка кафићима у правцу "Мажестика", да је његова глава била удаљена неколико метара од степеништа али да то није било близу степеништа, да на њему није уочио никакве видљиве повреде ни трагове крви. Када се попео на плато Обилићевог венца видео је доста људи да трчи, али то је просто трајао неколико секунди и видео је да се људи коменају, али није уочио да је неко конкретно неко лице јурило. Видео је да туку дечка који је лежао на плочнику, да су се након тога удаљили и отрчали у правцу Мажестика и Кнез Михаилове улице, а он је отишао другим путем ка Хотелу "Палас" на аутобуску станицу код Бранковог моста.

Након овог догађаја, када је дошао на стадион, од чланова групе "Придућибилни" на стадиону је видео окривљеног Ивана Грковића, Бранимира Четника, Драгана Томасовића, Стефана Величковића, Милана Вујовића, Владана Сувајца и заједно су коментарисали овај догађај и причали су да су сазнали да је неки навијач тешко повређен, да је на реанимацији, а он је о томе претходно имао сазнања јер је на свом телефону, на интернету, на сајту Б92 прочитао да је дошло до туче, пре него што је дошао на утакмичу. Касније се на

1744

стадиону то сазнало и сви су причаили о томе

Изјавио је да је од Теразијског парка до степеншта која је из ул. Маршала Бирјузова воде ка платоу Обилићевог венца стигао за време од 3 до 5 минута.

На питања бранеоца, изјавио је, да се он и након што се степенштама попео на плато Обилићевог венца, на платоу задржао можда 20 секунди али не дуже, да повређено лице које је он видео да седи на жардињери није био Брис Татон и то лице је описао као крупног момка са изразито главом косом, а да се уопште не сећа да је на платоу видео Бриса Татона, односно да Бриса Татона на платоу уопште није видео и да на платоу Обилићевог венца није приметио никога са мајицом какву је на себи тога дана имао пок. Брис Татон. Изјавио је да је он уз степенште кренуо 15 до 30 секунди након што је испод степеншта угледао Ивана Грковића, да је њему било потребно пола минута да се попе уз степенште до платоа Обилићевог венца, да је након што се попео на плато Обилићевог венца кренуо неколико корака, метара десно, да је стајао испред младих кога су тукли, а након што је бацио бакљу у његовом правцу да се окренуо у другом правцу, у правцу Хотела "Палас" и да се спустио низ улицу и отишао на аутобуску станицу која се налази на Бранковом мосту. Прошао је поред зграде Танјуга, улицом у којој се налази Завод за уџбенике на Обилићевом венцу.

Појаснио је да је он одлазећи са Обилићевог венца скренуо лево, да је био близу, односно између жардињера и гараже, између жардињера које деле улаз у гаражу за аутомобиле који улазе и излазе из гараже, да му је у моменту када је одлазио са платоа Обилићевог венца гаража била са леве стране као и ограда и степенште и да је у моменту када је кренуо са Обилићевог венца од оградe на платоу Обилићевог венца поред степеншта био удаљен од 2 до 4 метара.

На питање бранеоца окривљеног Ивана Грковића изјавио је да је он тога дана на себи имао дуксерицу тегет боје на којој је писало "Расел Атлетик", фармерке и патике марке "Нике", да је након ове туче на Обилићевом венцу окривљеног Грковић Ивана први пут видео на стадиону Партизана.

На питање бранеоца окривљеног Бранимира Четника изјавио је да се није окретао док се пењао степенштем и да није уопште обраћао пажњу на лица која су се у групи кретала из њих. Упитан од стране бранеоца окривљеног Бранимира Четника, да ли је према њима полиција примењивала принуду приликом саслушања изјавио је да су од стране полиције били тучени, али да он то није пријавио бранеоцу када је дошао и да није имао видне повреде. На питање бранеоца да ли му је било ко од полицијских службеника сугерисао у вези давања његовог исказа у полицији изјавио је да није, да је он у полицији изјавио све оно што је и наведено у записнику о његовом испитивању пред овлашћеним службеним лицима МУП-а.

На питање бранеоца окривљеног Марковић Љубомира је изјавио да окривљеног Љубомира Марковића тога дана није видео на Обилићевом венцу нити било где у граду тога дана, а док су се налазили у парку испод Хотела "Маскис" да му је

окривљени Иван Грковић рекао "мало пре је прошао Прелић Ђорђе". Није чуо од никог од својих другова да се тога дана са њим нашао у граду или да је у граду видео окривљеног Марковић Љубомира. Марковић Љубомира он је видео на самој утакмици.

Он је пре доласка на стадион прочитао да се један навијач налази на реанимацији Ургентног центра. На стадиону се коментарисало ко би могао да буде тај навијач и њему је тада окривљени Иван Грковић рекао да је он видео како један навијач пада са оградe, са висине око 7 до 8 метара, а он је на повремену питао Томасовић Драгана да ли је он то видео али му је окривљени Томасовић рекао да није видео пад тог навијача. Обзиром на ово што му је Иван Грковић рекао он је закључио да се он у моменту када је окривљени Грковић то видео, налазио на самом степеништу, обзиром да он није видео пад овог навијача, да није био на средини степеништа, али да је био на степеништу. Бацљу је бацно тек када се понео на плато, а што значи да је овај младић већ пао пре него што је он на платоу Обилићевог венца бадио бацљу у правцу младића који је лежао.

Обзиром да је Јован Карбић у одбрани даој на главном претресу изјавио да је своју одбрану пред овлашћеним службеним лицима МУП-а дао слободно без икакве принуде у смислу садржине изјаве коју је изнео и да је у записник унето оно што је он изјавио, предочени су му наводи његове одбране дате пред истражним судијом и наводи његовог исказа да је члан групе "Придућибилни" а да је окривљени Иван Грковић члан ове навијачке групе која је хијерархијски уређена тако да млађи чланови без поговора слушају старије, ове наводе предочено дате одбране је окривљени Карбић је објаснио, да то значи да млађи члан групе слуша старијег само када је у питању куповина карата, да млађи чланови одлазе на стадион да купе карте и да млађи чланови одлазе да узимају мајице, када мајице треба да се узму, да кореографију углавном не раде старији чланови групе него млађи, али по годинама, јер се по годинама навијачи деле на старије и млађе навијаче. Своју изјаву у полицији да му је Иван Грковић, када га је тога дана позвао на телефон рекао да ће ићи у град да траже по граду французе, мислећи тиме да када их пронађу да се са њима физички обрачунају, објаснио је да је он то рекао зато што се у полицији и пред истражним судијом уплашио да не сме да каже неку лаж, а да је он у ствари овај позив и изјаву Ивана Грковића схватио као чисту навијачку провокацију и да је суштина те Грковићеве изјаве, позива, била да иду у град и уколико сретну неке француске навијаче, навијаче Француског клуба "Тулуз" да им певају "ми смо навијачи" или томе слично и да то није ништа друго подразумевало и да је он тако и разумио. Изјављувајући се на питање суда да ли су тих дана французи помињани у неком негативном контексту, изјавио је да он французе, ни навијаче "Тулуза" није помињао у негативном контексту. У град је дошао јер га је позвао Иван Грковић. Након што му је предочена садржина СМС поруке коју је добио на свој мобилни телефон дана 17.09.2009. године у 10.31.26 часова од окривљеног Ивана Грковића садржине "буди спреман, Французи су по граду, обавести Велича, Мићу и Такија", а да је обрадом садржине њихових мобилних телефона утврђено да је он након ове добијене поруке од окривљеног Ивана Грковића, у 11.40.16 часова са свог мобилног телефона послао СМС поруку

182/214

окривљеном Величковићу, Гарлаћу и Вујовићу садржине "будите spremni, danas su Francuzi u gradu, tako mi je Ivan rekao, ne znam nikakve detalje više", izjavio je da je tačno da je od okrivljenog Ivana Grkovića u navedeno vreme dobio poruku saдржине kako mu je to i predloženo, da je on u navedeno vreme okrivljenima Величковићу, Гарлаћу и Вујовићу poslao poruku navedene садржине, da je on poruku koju je dobio od okrivljenog Grkovića prosledio dalje kao što mu je okrivljeni Grković to i rekao. Предпоставља да је дана 17.09.2009. године у 12.42.42 часа од окривљеног Величковић Стефана добио СМС поруку садржине "ја сам тренутно у центру града, у Кнезу, никог нисам видео за сада" са мобилног телефона окривљеног Величковић Стефана броја 064-82-44-208 за који број мобилног телефона је потврдио да је то број окривљеног Стефана Величковића, потврдио је да предпоставља да је тада добио СМС поруку од окривљеног Величковића наведене садржине, али да се он те СМС поруке не сећа, нити се сећа како је ту СМС поруку окривљеног Величковића прогуманио.

Окривљеном Јовану Карбићу предочени су наводи претходно даје одбране пред овлашћеним службеним лицима МУП-а када је изјавио да је "око 15.30 часова дошао на Трг Републике у Т.Ц. "Стакленик" где га је чекао Иван из Сремичке, да су сви заједно отишли до Хотела "Москва" где је био Милан Гарлаћ зван "Таки", а да су затим сви заједно отишли на Трг Николе Пашића где су их чекали неки два младића које је он тада први пут видео а који су иначе Иванови другари, да су ту били око сат и по времена и да им је ту Иванов друг, кога је он звао на Тргу Николе Пашића, делио мотке и на тај начин их је наоружавао, ушатак зашто је схватио да их је Иванов друго наоружавао, окривљени Карбић је изјавио да је он покушао да их наоружа, неког ту са палицом, да он под тим подразумева неко оружје, а да је у претходно датој одбрани изјавио да је делио и бакље и мотке и да је за мотке употребио множину мислећи да је делио и да је било више мотки, а да је сада сигуран да је тада била само једна мотка.

За своје наводе да је Иван Grković у Теразијском парку рекао да се крене након што је обавио телефонеки разговор, изјавио је да он не зна ко је рекао да се крене, а да је тада дајући своју одбрану у полицији тврдио да је то рекао Иван јер је већ неко звао мобилним телефоном и да је он с тога мислио да је Иван позвао да се крене на Обилићев венац јер је претходно неко звао Grkovića и рекао му да се Французи налазе на Обилићевом венцу, да он не зна како је Grković реаговао када је завршио тај телефонеки разговор ни да ли је било шта прокоментарисао али да зна да је рекао да су Французи на Обилићевом венцу. Изјавио је да му није познато да ли се за време док су стајали испод стеништа чекао нечији позив да се крене и да је он ставио маску на главу када је кренуо стеништем јер се уплашио да би могао да га препозна неко од Француских навијача, да су они навијачи Партизана, да без обзира што је ставио маску и извадио бакљу да није имао намеру ништа да ради када се погне стеништем на илако Обилићевог венца, да је као што је то већ изјавио упалио бакљу из страха, да је из страха кренуо стеништем и да је због тога и ставио маску на лице.

Своје наводе да није сигуран да је окривљени Милан Вујовић бацно сто нап

столицу на младића који је лежао, а да га је Бранимир Четник шутирао, објаснио је да је дајући своју одбрану у полицији био у потпуном шоку, а да је тачно оно што је изнео у својој одбрани на главном претресу, да је читав зборка на Обилићевом венцу трајала не дуже од 20 секунди колико је он провеo на платоу Обилићевог венца, а пре тога можда и pola минута док су се попели до платоа. Изјавио је да су младићи, њих 10 који су били око младића који је лежао на платоу Обилићевог венца, били обучени у црне дукоернице, да нису сви имали маске на лицу, али да он никога од њих 10 није могао да препозна, да је он од њих у том моменту био удаљен 5 до 6 метара, а када је он бацио бакљу према младићу који је лежао и који је устајао, да су ти младићи који су га претходно шутирали и тукли и ударази, отишли у правцу Мажестика и у правцу Кнез Михаилове улице, да је он, иако су се они удаљили, бацио према овом младићу који је устајао, бакљу, зато што се уплашио да то лице не крене ка њему, јер он није имао никакве видне повреде да је он могао да буде сигуран да је он повређен и да му неће урадити ништа и да се уплашио да ће га он ударити због чега је у његовом правцу бацио упаљену бакљу али је потпуно сигуран да та бакља тог младића није ни дотакла.

Изјавио је да је након овог догађаја окривљеног Стефана Величковића срео у блоку 38, да не зна којим је путем до блока 38 дошао Стефан Величковић јер о томе нису причали и да је он Величковићу рекао да је у граду дошло до туче и да је он имао упаљену бакљу у руци. Са Величковићем није причао о овом догађају касније, а на утакмици су сви о томе причали које би то лице могло бити на реанимацији Клиничког Центра, када су сви сазнали да је то лице које је Грковић видео да је падало и он је тада закључио да он нема никакве везе са тим лицем и да је овај младић већ пао док се он пењао уз степенице.

Изјавио је да је у записник о његовом пенитивању у полицији погрешно унето да је изјавио да је он у моменту када се окренуо и почео да силази низ степенице видео да момци које не познаје шутирају момка који пада преко жардињере у близини гараже, а да се он није спустио низ степенице, већ да је отишао у правцу и путем како је то објаснио на главном претресу, да је већ код истражног судије рекао да плато Обилићевог венца није напустио на начин како је то наведено да је изјавио у полицији, да уопште није сишао степеништем којим је и сишао, него у правцу Хотела "Палас", на станиону и Бранком мост.

Мисли да је од Теразијског парка до степеништа дошао са Драганом Томасовићем, али није сигуран, да не зна да ли је ишао истим путем као и окривљени Иван Грковић и остали из групе "Придућибили", да су сви требали да иду доњим путем али да он није видео никога од осталих из њихове групе.

Изјавио је да на стадиону, када су касније разговарали о овом догађају, да осталима није објаснио шта је радио на платоу Обилићевог венца, где је био, како се удаљио, да је о томе разговарао са Грковићем и са Томасовићем али су конкретно највише разговарали о лицу које је на реанимацији. Нико од њих није тада рекао да ли је био присутан на платоу Обилићевог венца у моменту када је док. Брзе Татон пао, нити је било ко изјавио да је видео ко је Брзе Татон уопште, а ни касније нису о томе коментарисали, а он је само питао окривљеног

Драгана Томасовића да ли је он видео да тај француски навијач, Брис Татон, пада, јер му је окривљени Грковић баш на самом стадиону пред почетак утакмице то испричао, а окривљени Томасовић му је рекао да то није видео. Сећа се да је добио поруку од извесног Владе садржине "француз је у коми. Тулузови имају паролу за Косово, издржи ултра брате", да се сећа те поруке, али да Владу није питао шта је мислио том поруком и да му је он, по његовом сећању, одговорио да са тим лицем које је у Ургентном центру, у коми, како је он навео, нема никакве везе, а је то требало да стане. Колико се сећа послао му је поруку садржине да то треба да стане више, ти напади навијача. Тачно је да је у 21 час добио поруку од Кофија, а што је његов друг из школе и симпатизер Партизана, који је у време овог догађаја био на пракси у Хотелу "Палас", садржине да га обавештава да су у Хотелу "Палас" долазили жандари да се распитају да ли их је видео. Објаснио је да је његов друг Кофи вероватно чуо да су Партизанови навијачи имали неке везе са овим догађајем, а да он не зна да ли је Кофи конкретно рекао да су долазили због њега и мисли да је порука гласила да су жандари долазили због њих и да је Кофи мислио на групу, на Гробаре, и да је он ту поруку схватио да је полиција дошла и распитивала се да ли је Кофи било шта видео. Он ту поруку није схватио да га тиме Кофи упозорава већ је само ту поруку примио и прогумачно је као што је већ објаснио. У време овог догађаја користио је мобилни телефон који му је одузет броја 060/1214

Изјавио је да је пре дате одбране у полицији имао поверљив разговор са браниоцем. Изјавио је да је након позива Ивана Грковића да дође у град кренуо у град да би опколили француске навијаче уколико их пронађу, а да би певали песме које је већ навео, а након тога да би ишли на утакмицу.

Окривљени Томасовић Драган бранио се ћутањем у предкривичном поступку пред овлашћеним службеним лицима МУП-а у присуству браниоца дана 19.9.2009. године и пред истражним судијом када је саслушан дана 20.09.2009. године, а дана 23.10.2009. године, дао је одбрану пред истражним судијом. Није оспорио да је био на пијатоу Обилићевог вена у време напада на француске навијаче, али јенегирало своје учешће у лишењу живота покојног Бриса Татона, наводећи да у овој тучи није учествовао нити је било кога повредио. У датој одбрани је навео да је навијач Партизана и да припада навијачкој групи "Придућилици", да то није никаква екстремна група, да он иде на све утакмице Партизана. Навео је да је дана 17.09.2009. године око 16 часова њега позвао окривљени Бранимир Четник који га је питао да ли хоће да иде на утакмицу између ФК "Партизан" и ФК "Тулуз" и уколико иде са којима да ли хоће да повезе њега и Сувајак Владана. Рекао му је да ће ићи на утакмицу а Четник је питао да ли он и Сувајак могу да дођу за 20-так минута до Батајнице и да крену. Нико други од његових другова, нити навијача, није га тада звао телефоном. Нашли су се око 16.30 часова а Четник му је рекао да иду према граду, да се он чуо са Иваном Грковићем са којим се договорио да се сви нађу у граду у парку иза Хотела "Москва". Дошли су до центра града до улице Народног Фронта где је он у јавној гаражи паркирао возило а затим су сва тројица отишли у

Теразијски парк где су видели још пар момака које он познаје са утакмица Матијевић Бојана, Тарлаћ Милана, Величковић Стефана, Грковић Ивана, Вујовић Милана и Карбић Јована сви који су сви чланови подгрупе "Иридухибити". Изјавио је да је ову групу основао Жарко и да у групи није било неке хијерархије. У овом парку било је још 10 до 15 момака које он лично не познаје, с тим што их зна са утакмица "Партизана" јер су и они исто навијачи. У једном моменту је приметио да је један од ових момака кога он не познаје из једне кесе дао Сувајан Владану хируршке маске зелене боје које је он раније виђао на навијачима који ове маске стављају када паде бакље да им не смета дим. Изјавио је да му није познато шта је Сувајан радио са овим маскама и да он ту маску није узео нити му је понуђена. У парку су стајали 10-так минута када га је на телефон позвао друг с тим што се не сећа који, због чега се он мало одвојио са стране да би могао да разговара телефоном у ком тренутку је неко рекао "идемо" али он не зна ко, јер то није видео. Не зна ни ко је након тога питао где се иде, али је чуо да је други глас рекао "на Обилићев венцу". Он је наставио да разговара телефоном, а остали који су били у парку су већ кренули према Обилићевом венцу. Након пола минута и он је кренуо за том групом, према Обилићевом венцу. Призренском улицом. Ишао је сам тако што је прешао улицу и ушао у Сремску улицу. Када је кренуо према Обилићевом венцу мислио је да ће се сви скупити на Тргу јер се тамо увек скупљају и са Трга иду на утакмине с тим што су некада знали да се окупе и код Вуковог споменика. Из Сремске улице ушао у је у улицу Марипала Бирјузова и дошао је до излаза са једне стране гараже где је видео своје другове Матијевића, Тарлаћа, Вујовића, а чини му се да је видео и Четника и Сувајца. Није видео да су они ставили маске на лице. Сви групно су кренули да се пењу уз степениште које се налазе уз гаражу на Обилићевом венцу. Када су почели да се пењу он је зачуо неку буку, ломљење стакла, разбијање флаша, а када је био до половине степеница видео је Јована Карбића да је западио бакљу. Када се налазио на половини степеништа он је навукао капу за мотор, коју иначе ставио носи са собом када иде на утакмине због дима јер има проблеме са синџсима. Сећа се да је Карбић био испред њега када је почео да се пење на степениште, а да су иза њега били остали које је набрајао, Карбић се први попео и када се попео бачио је поред себе бакљу коју је западио. Када се попео он је видео једног младића који лежи на поду у банти кафића до степеништа у банти. На себи је имао мајицу кратких рукава тамно плаве боје, а поред њега су стајала три момка које он није препознао и он предпоставља да је тај младић који је лежао задобио неке ударце, али он то није видео. Свуда околу су били разбацани столови и столице. У једном моменту је видео да је на тог младића који је лежао на земљи поред њега пролетела једна пивска флаша, али није видео одакле је та флаша дошла јер је био окренут леђима. Када је видео да овај момак лежи и да лете чаше одмах је кренуо да бежи у правцу "Сити Пасажа" који води ка улици Кнез Михаиловој. Пре него што је кренуо да се пење уз ове степенице, приликом пењања уз степенице а и након тога, није видео да је било ко од момака пао са врха степеница на Обилићевом венцу. Навео је да је дечко који је лежао био удаљен 2 метара од степеништа, да му је глава била окренута према улазу у гаражу на Обилићевом венцу, да је лежао мало на боку и да је био мало скупљен. Навео је да на њему није видео трагове крви, али да је био мало отечен по лицу, да је запомагао, јукао, али да га он ништа није разумео. Ова два три

момка које је поменуо стајала су 2 до 3 метара испред главе овог дечка који је лежао наводећи, да нико од њих овог момка није путирао и тађао, већ да су само стајали поред тог дечка и да су имали каушљаче на глави. Он није видео да је Карбић том дечку приносио бакљу јер је био велики дим, а Вујовића није у том моменту видео у својој близини нити је видео да је било ко тукао овог момка столицама ни Четник ни Грковић. Када је позвао према "Сити Пасаџу" видео је са своје леве стране на 5 до 6 метара удаљеног од њега, тачније ка излазу из гараже француског навијача који је стао и кренуо да трчи, а он мисли да је кренуо да бежи према "Танјугу". Навео је да није видео да је било ко тог француског навијача јурио. Он је позвао у "Сити Пасаџ" да се склони а нико га није јурио, али је једноставно хтео да се склони. У међувремену се чуо са Четником и Вујовићем и договорили су се да се нађу код кладонице "Меридиан". Он је стигао пре њих и рекао им је да их чека ту. Са Трга су ушли у Сремску улицу, на Зелени Венац до гараже испод Хотела "Москва", а одатле су отишли на стадион, на утакмицу његовим возилом "Рено Клио" првене боје. Изјавио је да је он кренуо да се пење уз степенице са осталима јер су се договорили да иду горе на Обилићев венац, а да се није вратио назад степеницама када је чуо ломљаву и буку и да није могао да се врати назад јер је иза њега било 10-так људи, да не може да објасни зашто се није вратио и да му је вероватно била таква реакција у том моменту. Изјавио је да он мисли да се туча већ завршила када је он стигао до врха степеница и да је само Карбић хитало бакљу и да је пролетела једна чапа према момку који је лежао и последње што је видео пре него што се удаљио је да је тај навијач остао да лежи. Изјавио је да је на степеништу испред њега био само Карбић, а да је Матијевић био иза њега, али да он није видео да је Матијевић био иза њега када се попео и он само предпоставља да је Матијевић остао иза њега јер је Матијевића видео испред степеништа пре него што је он кренуо да се пење. Није видео да је Матијевић ставио маску ни пре, а ни после поласка на степенице. Капу коју је ставио на лице држао је претходно у торбици са собом. Изјавио је да не познаје никаквог другог Гагија [REDACTED], а да он живи у [REDACTED]. Када су кренули из гараже ка стадиону са њим у колима су били Сувајац, Четник и Вујовић и ништа нису коментарисали шта се збивало на Обилићевом венцу. На стадиону је био на "Југу" и у колима ништа нису коментарисали шта се збивало на Обилићевом венцу нити на стадиону. Иван Грковић није био поред њега и није чуо шта се десило. На полувремену је сreo Карбића испод трибина на тераси који му је рекао да је чуо да је Иван видео како је један дечко лао, а он не зна да ли је Карбићу то Иван рекао, или је он чуо од неког. После утакмице кући се вратио са Сувајцем, Четником и Матијевићем и још једним другом кога је сreo на утакмици а који живи у Батајници. Указао је да нису тачни наводи Бојана Матијевића да је он са фантомком на глави ушао у масу навијача и да он није учествовао у тучи. Не познаје Прелић Ђорђа а Пузигаћу Дејана зна само из виђења. Изјавио је да у парку испод "Москве" када је дошао није видео да је било ко од присутних навијача имао у рукама било какво оружје, мотке или бакље, а на путу док су ишли до града да ни Сувајац ни Четник нису поминали ништа у вези навијача ФК "Тулуз". На себи је тада имао обучену црну тренерку гарму и доњи део.

Окривљени Драган Томасовић саслушан на главном претресу дана 22.4.2010. године је изјавио да не признаје кривицу и извршење кривичног дела за које је оптужен, да је свестан да му се на терет ставља најтеже кривично дело, убиство, али да он апсолутно нема никакве везе са оним за шта је оптужен и да је на своју несрећу тога дана пролао поред тог места и да је био на месту где се овај догађај догодио, а да није било у његовој свести да некога удара, мапретира, и још горе од свега да убије. Изјавио је да су разлози сасвим други, да он воли да игра фудбал и да иде на фудбалске утакмице, да је некада и сам активно тренирао фудбал и да отуда потиче и љубав према фудбалу, а једини прави разлог његовог појављивања тога дана у граду је био да иде на утакмицу "Партизан-Гуцуз", да се и раније догађало да се нађе са својим друговима и да иде градом на утакмицу. Изјавио је да никада неће прихватити да му се због тога што је волео да навија за омилени фудбалски клуб, стави на терет да је невин, безобзиран, а још горе од свега да је убица и да жели да сви знају да никада у свом животу, ни у школи, ни на факултету, ни у друштву, ни на стадиону, није био насилан и да се никаким није тукао нити свађао, да никада није имао посла са полицијом а нарочито не са судом. Изјавио је да се понео уз степеннице, да је прошао поред тог места где се догађај догодио, али да је то све и да никога од навијача, општењих, није ни додирнуо ни опсовао а камоли да је некога убио, јер да јесте, рекао би сам себи да истрпи све и скратио би агонију. Годину ипо дана, или две године пре овог догађаја, пошто познаје Матијевића још од детињства и из истог су места, са Матијевићем је је понекад кренуо на утакмице, али ту није било никакве организације, нити било чега и све је било на другарској основи и ту нема воље да неко наређује шта ће ко радити. Изјавио је да му је познато да спортски клуб "Партизан" има 10-так навијачких група, да су од навијачких група њему познате групе под називом "Алкатраз", "Јужни Фронт", "Шелоуз", да не зна поуздано која је од ових навијачких група по бројности чланова највећа али мисли да група "Алкатраз" и "Јужни Фронт" имају мало више чланова. Он мисли да се не прави никакав распоред на стадиону како ће ко и где седети, и када дођу на утакмицу уколико се истакне застава обично ту навијачи стану иза заставе и не постоји никакво правило где ко стоји. Ко понесе заставу тај је и истакне и не одређује се нико конкретно ко ће ставити заставу или држати транспарент. Не познаје чланове других навијачких група сем из виђења, али конкретно не зна никога и ни са ким се не дружи. Изјавио је на питање са ким се највише дружи из навијачке групе "Придубили" да не зна и да на то питање не може да одговори. Свој однос са окривљеним Иваном Грковићем је објаснио да се познају, да се виде на утакмици, али да са Грковићем никада није имао никаквог контакта, да се нису чули, осем можда понекад када иду на утакмице. Изјавио је да Грковић од њега никада није тражио новац на позајмицу, да му није познато да ли Грковић има финансијских проблема јер се са њим не дружи и са њим се виђа само на утакмицама, а од осталих чланова понекад се виђа са Матијевићем. Четвиком и сувајдем јер живе на истој страни, али се ни са ким он не дружи лично нити се чује телефоном.

Описујући своје кретање на дан извршења кривичног дела изјавио је да је око 16 часова колима довезао мајку са посла, са Новог Београда, када га је позвао окривљени Бравимир Четник и питао га да ли ће ићи на утакмицу Партизан-

Гутуз и ако иде да ли би могао да повезе њега и Сувајца Владимира, а рекао му је уколико може за пола сата да се нађу, да ће оно доћи до Батајнице и да крену до града. Њему није било чудно што раније иду на утакмицу јер се то дешавало доста пута пре тога. Нашли су се у Батајници након пола сата до 40 минута и кренули су до града. У току разговора са Четник Бранимиром нико му није спомињао никакве Францусе, никакву тучу нити било шта слично. Сувајца наводица одбране коју је дао пред истражним судијом дана 23.10.2009. године изјавио је да му је Четник Бранимир само рекао да ће се наћи у граду са осталим друговима и да ће ићи на утакмицу пешке из града. Када су дошли до града своје возило је паркирао у гаражи у ул. Народниот Фронт а након неких 10-так минута док се паркирао изашао је из гараже и кренуо је за Четником и Сувајцем и стигао је у парк код Хотела "Москва". У парку је затекао Сувајца, Четника, Тарлаћа, Матијевића, Грковића, Стефана Величковића, од оних које познаје, а било је ту и других које зна само из виђења. Приметио је, после неких 10 минута, да је неки дечко пришао и да је Сувајца Владану дао хируршке маске, а које је он раније виђао на утакмицама, а које су се стављале и служиле су као заштитна крпа од пале пиротехничка средства. Обзиром да је стајао поодаље, можда 10-так метара од тог места, не зна да ли познаје тог дечка који је Сувајцу дао маске, ни како је изгледао, одакле је извадио те маске и колико је маски Сувајцу дао. Мисли да је био обучен у плаву дуксерицу, а није ни видео шта је Сувајца са тим маскама урадио. Не може да се изјасни да ли је негде раније виђао тог дечка обзиром да тада није био у његовој близини и није загледао. Није му познато ни зашто је бави Сувајца Владану дао ове маске. У парку су били и веома време, а након тога њему је изазвонио телефон и он се удаљио мало са стране и разговарао је телефоном са својим другом из Батајнице – Марком Мандићем и док је причао са њим а који телефонски разговор је водио 5 до 10 минута, није могао да запази шта се дешава око њих у парку и шта други раде, јер се склонио са стране да би могао да разговара и био је окренут на другу страну и само је видео да се остали негде крећу. Чуо је да се иде на Обилићев венац. Он је остао да заврши разговор, а када је разговор завршио кренуо је пут Обилићевог венца. Изјавио је да је тачно то што је навео у свом исказу код истражног судије да су поред припадника навијачке групе "Иридућибил" у парку били и 10 до 15 момака партизанових навијача које је он виђао раније на утакмицама али да не зна тачно којим навијачким групама они припадају јер их није видео шта је Сувајца урадио са маскама које му је дао младић што је он приметио нити му је познато колико је било маски, али мисли да их није било много пошто је маске Сувајца држао у руци. Када је Сувајца срео касније у Сремској улици код њега више у руци није видео те маске, а не сећа да ли је Сувајца нешто прокоментарисао када му је тај младић у Теразијском парку дао маске, јер није био у његовој близини већ је био 10-так метара од њега удаљен. Изјавио је да је Сувајцу тај младић дао хируршке маске пре него што је речено да се иде на Обилићев венац, а он није ни чуо нити је касније сазнао ко је рекао да се иде на Обилићев венац. У односу на разлог због чега је кренуо са осталима на Обилићев венац обзиром да није чуо зашто се тамо иде, изјаснио се да је мислио да ће се тамо наћи сви заједно, да му то нико није рекао, али да је он дошао у град да би се нашао са друговима да иду на утакмицу, а док је разговарао на телефон видео је да сви негде крећу и чуо је да иду на Обилићев

венац, s tim što nije čuo ko je to rekao jer je pričao na mobilni telefon. Nije čuo ni zašto se ide na Obilićev venaц, ali on je mislio da ће се тамо наћи с друговима и да ће са Обилићевог венаца ићи на утакмицу. Након што је завршио разговор, кренуо је ка Обилићевом венацу сам, јер је остао да заврши телефонски разговор. Изјавио је да претходно, док су се налазили у колима и док су ишли ка граду, да Иван Грковић никог од њих није звао на мобилни телефон и да му је окривљени Четник Бранимир рекао да се он чуо са Грковићем и да је њему Грковић рекао да дође до града и да ће сви заједно из града ићи на утакмицу. У колима њему нико није спомињао ништа о разлозима због чега се иде у град осим да ће се наћи у граду и да ће ићи на утакмицу. Он је 5 минута после Сувајца и Четника дошао у парк јер је ишао да паркира возило и мисли да је у парку видео око 30 људи, али да не може да се изјасни да ли су то све били навигатори јер је он био са друговима које познаје, а остале зна само из виђења и ни са ким није контактирао, а мисли да нико није имао нека обележја на себи и није видео да је било ко од њих имао нешто у рукама. Није приметио никог да има и носи са собом ранчеве, торбе, само је видео једног младића који је имао ранца. Ивана Грковића је приметио у парку када се пењао уз стенице и када је дошао у парк и видео је да је био са десне стране, али он није причао са њим, није обраћао пажњу са ким Иван седи у парку осим што је видео да седи са тројицом или четворицом младића, а обзиром да је био на другом крају парка, на 20 метара од њега удаљен није знао да ли је Грковић телефонирао. Он је у парку седио поред Сувајца и поред Четника и мисли да је Милан Тарлаћ седио са њима, а мисли да је Матијевић пролазио и били су ту сви који се познају, а окривљени Стефан Величковић је исто био ту са њима и шетао се по парку и неки од њих су стајали, а неки су седели. Изјавио је да је он рекао само да је чуо да се иде на Обилићев венац а да нико није конкретно рекао "идемо на Обилићев венац". Ову своју изјаву је објаснио тиме да се он издвојио са стране и причао мобилним телефоном када је чуо да се иде на Обилићев венац, да је неко рекао да се иде на Обилићев венац, а не и конкретно "идемо на Обилићев венац". То значи да су причали телефоном док се он издвојио са стране и разговарао телефоном и видео је да су проишли поред њега. Он мисли да после њега нико није остао у парку. Није видео да је дошло до поделе група и да се кретало из парка и он мисли да су кренули сви десно с тим што је можда пар њих отишло лево на пијану Зелени Венац. Изјавио је да у парку није приметно то су се десиле неке мотке, да су се они задржали у парку од 15 до 20 минута пре него што су кренули. Објаснио је да су се он, Четник и Сувајца, тага дана нашли можда у 20 до 5 када су кренули ка граду, али да су због велике гужве до града путовали 45 минута, тако да су у парку били тог поподнева око 17 и 20 односно 17 и 15 до 17 и 30. Када је кренуо Призренском улицом ка Обилићевом венацу испред себе није видео никог, а када је ушао у Сремску улицу видео је Сувајца и Четника који су били 30 метара испред њега и пожурно је ка њима. До гараже на Обилићевом венацу стигли су вероватно за 5 минута, а када је пролазио гаражи приметио је да на 30 до 40 метара од доњег улаза гараже стоји група навигатора, а Ивана Грковића није тада видео код доњег улаза гараже и последња пут га је видео када је ушао у парк са доње стране док је стајао код куле где су били и Матијевић и Тарлаћ. Тага дана видео је Грковића тек на утакмици. Сувајца и Четника је срео у Сремској улици и њих двојица су били ипак и пред крај је заједно са њима наставио пут право до гараже па у

Сремској улици. Све до гараже није иза њих приметно никога, видео је да се испред њих крећу људи али да он не зна ко је то био и да никога од познатих није видео ни препознао да су се кретали испред њих. Када су стигли до гараже ту је видео доста људи, 10 до 15 њих, а од оних које познаје ту су били Тарлаћ, Милан, Матијевић, Бојан. Он је стигао заједно са Сувајцем Владаном и Четником Бранимиром а мисли да је ту био и Милан Вујовић и да није било никога више од познатих. Ту код гараже задржали су се краatak период и стајали су ту код улаза у гаражу минут или два минута, а он је мислио да је то са разлога што ће се ту сви окупити и да ће након тога ићи на утакмиду. Нису никога и ништа чекали, а у том тренутку њему нико није рекао, нити је он знао о чему се ради да ли се нешто чека или не. Њему нико није рекао да треба да се зауставе ту код гараже, да ту треба да стану и да чекају, а он није наставио даље јер је мислио да је дошао ту, да су се нашли и мислио је да ће се ту скупити. Објаснио је да су ту сви застали и да су ту стајали сви у том тренутку и да је и он, када је ту дошао, стао, а да се можда само минут након тога зачула ломљавица, бука, као да је била нека гуча и да ни он сам не зна шта се све чуло и да су тада сви кренули да иду ка степенницама од гараже до степенница, а што је било удаљено неких 30 так метара, да су кренули у моменту када се зачула бука и да нико није рекао да се креће. Изјавио је да није запазио да ли је неком пре тога зазвонио телефон, да ли је неко разговарао телефоном пре тога и да то није могао ни да запази јер је дошао ту и није стајао ни минут са стране када су одједном сви кренули ка степенницама да трче, када су сви кренули ка горе те је и он кренуо. Изјавио је да не може да се сети да ли је на пола или прет крај степенница Јован Карбић, иза кога је он ишао можда метар, зазвонио бацио ту и да он мисли да је Карбић сигурно био на другој половини степенница после покрета, да је он од Карбића био удаљен метар или два, а да је испред Карбића отишло само пар момака на горе на плато Обилићезог вена, да он никога од њих не познаје, да их није раније виђао а ни на утакмицама. Мисли да су они кренули исто када и он и Карбић али да су се брже поплели степенцима јер када су они кренули да трче он и Карбић су кренули полако ка степенницама. Мисли да су у тој групи који су отишли пре њих ка врху степенница били тројица или четворица младића, да су у моменту када су они били на почетку степенница ови младићи већ можда били на врху степенница. Мисли да њих тројица, четворица, који су пре њих отишли уз степеннице нису имали маске на лицу, а не сећа се како су били обучени, а мисли да су у том моменту сви остали које он познаје, а које је набрајао да су били присутни, остали иза њега, Матијевић, Тарлаћ, Вујовић, Четник, Сувајца а Ђрковића тада није видео. Док се налазио на степенницама није се окретао да види да ли некога има иза њега али предпоставља да су сви остали били иза њих јер су били доле када су се састали испод гараже, а да су били испред њега он би их вероватно видео. Претходно када је чуо буку и ломљаву пре него што је кренуо уз степеннице, он је предпоставио да се нешто дешава али у том тренутку није знао тачно шта. Није видео да је неко ту испод степенница стављао маску. Од оних које познаје од другова из њихове групе први се горе попео Јован Карбић који је на степенцима био 2-3 корака испред њега. Изјавио је да он окривљеном Карбићу ништа није говорио у вези са бакљом док су се понављали уз степеннице, да треба да пали бакљу и када треба да пали бакљу. Када се попео на врх степенница и када је видео да је Карбић запалио бакљу он је извадио капу из торбице и ставио да би се заштитио од дима. Указао је да није у

питању никаква фантомка и да се ради о капи за мотор која се носи испод капа када се вози мотор, да је то капа црне боје али да она не покрива уста, с тим што може да се навуче и да се прекрије нос, да може да се навуче и преко брале. Указао је да он ову капу није ставио да би сакрио своје лице, јер да је то хтео, да је хтео да сакрије лице он би је ставио док је био у подножју степеница, а он није имао разлога да сакрије лице. Када се попео на плато Обилићевог венца он је ставио капу да би се заштитио од дима јер од детињства има проблем са синусима и пије лекове. Тог дана возио је мотор пре него што је кренуо по мајку на посао и ова капа му је остала у торбици коју је он понео са собом када је кренуо у град, а ову торбицу је имао код себе и када је имао на степеништу и ради се о торбици зелене боје, маскирне, а он није свраћао кући да би са намером узео ову капу него му је капа, као што је објаснио претходно, остала у торбици. Када је ставио капу видео је да је туча и хтео је само да побегне олате и да се склони. Када се попео на плато Обилићевог венца видео је да су разбацани столови, да је било доста дима и да се од дима није видело, чула се мало бука и галама и то је све што је он видео у први мах када је дошао горе степеницама на плато Обилићевог венца. На платоу Обилићевог венца није видео никога од познатих ни да седи ни да стоји ни да се туче видео је само Карбић Јована пошто је он ишао испред њега, а који је био мало лево од њега. Он је застао на тренутак можда секунда-две због дима док је ставио капу, а видео је лево од себе Карбића са бакљом коју је бацио. Стајао је окренут лево у башти кафића "Ириш Паб", али је био скроз до степеништа, али на самом крају степеница и он је видео да је Карбић бакљу бацио десно од њих. Не зна где је Карбић бацио бакљу и зашто је бацио бакљу јер се није видело од дима и он је само видео да је Карбић бакљу бацио. Обзиром да је било доста дима он мисли да је била још нека бакља упаљена али није видео да гори још нека бакља осим бакље коју је имао Јован Карбић. Када је пошао налево и када се окренуо да прегрчава видео је 3-4 младића које он не познаје, а који су се пре Карбића попели степеништем на плато Обилићевог венца како трче у правцу ка Таијугу и видео је да трче њих 3 - 4, а у моменту док је Карбић стајао лево у башти "Ириш Паба". Ништа друго и никога више није приметио. Када је кренуо лево видео је децка да лежи са десне стране поду. Лежао је можда на пар метара од места где се он налазио, можда 3-4 метара, а што је 2 до 4 метара од овог степеништа с тим што не може тачно да процени. Када се он попео и кренуо на лево, овај младић је био са његове десне стране удаљен 2 до 3 метара и он је видео само да лежи и да је био на боку окренут ка степеништу, да је његова глава била окренута ка Таијугу али гледано ка степеништу пошто је био бочно, да су ноге овог младића биле ка њему, а да му је тело, глава, било на горе. Он је прошао поред њега, протрчао. Мисли да је на себи имао обучену неку дубинчasto плаву мајицу. Мисли да на овој мајици није било никаквих апликација, штрафти, ишара, натписа, а није знао да ли је овај младић био тамније или светлије косе, али мисли да је било видно да је он био претучен. Објаснио је да је ово закључио на основу тога што је он лежао доле и мисли да је био мало патечен у пределу лица. Лежао је на боку и он је видео његову леву страну лица и знао је да је овај младић био отечен у пределу леве стране лица јер је та његова страна била окренута ка њему. Мисли да је нешто говорио али он није разумео, није се ту задржавао, а друго није ни разумео шта говори. Поред њега тада није било ниог осм те тројке или четворке који су отрчали. Мисли да су биле

неке разbacane stolice iza njega ali nije zagledao, a nije mogao dobro da uочи zbog toga i ne može tačno da odredi koliko je bio daleko od ograde na platou Obilićevog venca. Predpostavlja da je bio udaljen možda 1.5 metra do 2 metra. Poznato mu je, jer je kasnije video u novinama mesto sa kog je ovaj mladić pao i jedino što je čuo toga dana odakle je on pao i da je pao, je bilo sa okrivljenog Karbića na poluvremenu utakmicu koji mu je to rekao. Karbić mu je tada rekao da je njemu Ivan Irković rekao da je čuo da je neki dečko pao, ili da je video, ne može tačno da se seti, a o tome se detaljno izjasnio pred istragom sudijom i ostaje pri svemu da je od Karbića saznao da mu je Ivan Irković rekao da je video ili čuo kako je neki dečko pao тамо поред тих stepenica. Karbić mu niшта детаљније nije objašnjavao. Kada je on protrečao поред овог младића који је лежао то је трајало 2 секунде и он nije обраћао пажњу и nije нешто нарочито запазио и гледао је само да се склони одатле. Nije обраћао пажњу кога је ту било, шта се дешава и када је protrečao сасвим Karbiћа никада другог ту nije видео од познатих и та 3 - 4 лица која је видео да су отрчали у том тренутку. Приметио је да су они били изнад тог деčka у моменту када су они почели да трче. Били су изнад његове главе можда пола метра а nije видео да су били какве радње преузимају и једино је видео да беже одатле. Nije приметио како су ова 3 младића била обучена. Мисли да нису имали на себи маске и док је он претрчавао поред то је трајало 2 до 3 секунде. Сигуран је да када ту поред овог младића nije био присутан нико из навикачке групе "Тридухобини". Он се Karbiћ Јовану, који је ту био присутан, nije обратио, нити га је позвао када је он кренуо и мисли да је Јован Karbiћ ту остао. Објаснио је да је ова 3 - 4 младића која су била поред главе младића који је лежао на платоу кренули да трче чим их је он угледао када се понео на плато Obilićevog венца, да су кренули да трче у том моменту када се он понео на плато Obilićevog венца и то у правцу Тацјуга. Nije приметио да нешто имају у рукама и nije могао да види њихова лица, пошто су они бежали, трчали. Лице које је лежало по његовом мишљењу је могло да се помери, а он nije приметио да се тај младић помера. Осим тог младића на платоу Obilićevog венца nije видео ни једно друго повређено лице. То је било једино лице које је он угледао када се понео на плато Obilićevog венца да лежи, а видео је разbacane stolice, stolice и обзиром да је protrečao, као што је навео, то је било све што је он угледао на платоу Obilićevog венца када се понео. То је било једино лице које је он за време док се налазио на платоу Obilićevog венца било повређено и претучено. Приметио је да су се људи из кафића разбежали, били су разbacани stolice у целом кафићу и у овом кафићу nije угледао никога, а тек када је кренуо у "Миленијуму" је некога угледао. Дале је своје кретање описао да је из Кнез Михаилове отишао на Трг Републике, да се тата чуо са окривљеним Сувајцем и Четником, да су се нашли, да је Милан Вујовић био са њима и да су заједно отишли до гараже у улици Народног Фронта. Када је звао Сувајца и Четника након овог догађаја мисли да се налазио у Кнез Михаиловој улици, а да су се нашли на Тргу Републике. Након другог од својих другова nije сreo. Са Трга Републике отишли су код кладонице "Меридиан" а са разлога што су му Сувајца или Четник, а не сећа се тачно ко од њих двојице рекли да дође до кладонице "Меридиан" на Тргу Републике и објаснили су му где се она кладоница налази и ту су се и нашли, иту је он видео Сувајца, Четника и Вујовића, а не може да се сети да ли је ту био још неко од навикача које понавља

Даље су се упутили преко и преко Трга Сремском улицом су стигли на Зелени Венац, а затим у улицу Народни Фронт у гаражу, а затим су отиšli на стадион. У колима нису ништа коментарисали и не зна тачно да ли је Сувајдас рекао да није требало да дође ни до какве туче. На стадиону су били за време утакмице, а са Карбићем је разговарао у полувремени. У ресторану на партизановом стадиону није био јер је возило паркирао близу јужне трибине и ту је изашао из аута, а затим су отишли на утакмицу. После утакмице се са Четником, Сувајдем и Матијевићем као и са још једним другом вратио кући. У колима нису коментарисали да ли је неко тучен, од кога је тучен, нити је било ко рекао да је видео да је неко пао са ограде, већ само да се догодила туча. Њему нико ништа конкретно није рекао да је видео ко је кога тучао, само су били запрепаштени што се уопште догодила туча и нико се није надао да ће бити било какве туче. Одвезио је Сувајда и Четника до Нове Пазове, а затим се у Батајинцу вратио са Матијевићем и отишао кући. Указао је да су неистинити наводи одбране окривљеног Матијевић Бојана коју је он дао у полицији наводећи да је он био у групи која је тукла некога, да је то велика неспина и да би он желео када је Матијевић већ то рекао иако је то касније порекао два пута код истражних судија, да се изјасни да ли је он имао нешто у рукама и да објасни да ли је он некога ударао или било шта друго. Изјавио је да никакав сукоб са окривљеним Матијевићем он није имао и да заиста не зна због чега је он то изјавио. Са Матијевићем се видео после овог догађаја на Обилићевом венцу само када су се вратили кући и када је он и њега одвезао кући, а о овом догађају тада нису причали. Што се тиче осталих навода окривљеног Матијевића он у то не жели да улази, али у односу на његове наводе да је он био у групи која је тукла младића који је лежао на платоу Обилићевог венца изјавио је да је он 100% сигуран да није никада ни додирнуо тог дана а камоли да је некога убио.

У својој одбрани је изјавио и да он тога преподнева није био на стадиону, да је био на послу до 3 сата, да се ни са ким из ове навијачке групе којој припада тога дана није чуо осим са окривљеним Бранимиром Четником који га је тога дана позвао.

Изјавио је да је капу коју је тога дана имао на платоу Обилићевог венца ставио у касету од возила. Испред ресторана "Мек Доналдс" на Теразијама и у Теразијском тунелу тога дана није био. Дошао је у Теразијски парк и из Теразијског парка је отишао на Обилићев венац. Галија из Земуна не познаје лично, а чуо је за њега на утакмици али се не сећа ко га је помињао. Познато му је да је он навијач Партизана и ничега се другог не сећа шта је о њему чуо.

Није видео поделу палица, бејзбол палица или неких других чврстих предмета, а није видео ни поделу бакљи и први пут је бакљу видео код Карбић Јована када је бакљу Карбић запалио на степенушту.

Изјављувајући се на питање браниоца изјавио је, да се почео степеништем на плато Обилићевог венца након што је горе чуо буку, галаму, на самом платоу Обилићевог венца јер су сви кренули ка горе и и да је зато он и кренуо, а када је видео шта се дешава гледао је да се склони и што пре да побегне. У моменту кад је чуо буку и галаму он није знао шта се дешава у том тренутку и на неки

Даље су се упутили преко и преко Трга Сремском улицом су стигли на Зелени Венац, а затим у улицу Народни Фронт у гаражу, а затим су отишли на стадион. У колима нису ништа коментарисали и не зна тачно да ли је Сувајац рекао да није требало да дође ни до какве туче. На стадиону су били за време утакмице, а са Карбићем је разговарао у полувремену. У ресторану на партизановом стадиону није био јер је возио паркирао близу јужне трибине и ту је изашао из аута, а затим су отишли на утакмицу. После утакмице се са Четником, Суварцем и Матијевићем као и са још једним другом вратио кући. У колима нису коментарисали да ли је неко тучен, од кога је тучен, нити је било ко рекао да је видео да је неко пао са оgrade, већ само да се догодила туча. Њему нико ништа конкретно није рекао да је видео ко је кога тучао, само су били запрепаштени што се уопште догодила туча и нико се није надао да ће бити било какве туче. Одвезао је Сувајца и Четника до Нове Пазове, а затим се у Батајницу вратио са Матијевићем и отишао кући. Указао је да су неистинити наводи одбране окривљеног Матијевић Бојана коју је он дао у полицији наводећи да је он био у групи која је тукла некога, да је то велика неистина и да би он желео када је Матијевић већ то рекао иако је то касније порекао два пута код истражног судије, да се изјасни да ли је он имао нешто у рукама и да објасни да ли је он некога ударао или било шта друго. Изјавио је да никакав сукоб са окривљеним Матијевићем он није имао и да заиста не зна због чега је он то изјавио. Са Матијевићем се видео после овог догађаја на Обилићевом венцу само када су се вратили кући и када је он и њега одвезао кући, а о овом догађају тада нису причали. Што се тиче осталих навода окривљеног Матијевића он у то не жели да улази, али у односу на његове наводе да је он био у групи која је тукла младића који је лежао на платоу Обилићевог венца изјавио је да је он 100% сигуран да није никог ни додирнуо тог дана а камоли да је некога убио.

У својој одбрани је изјавио и да он тога преподнева није био на стадиону, да је био на послу до 3 сата, да се ни са ким из ове навијачке групе којој припада тога дана није чуо осим са окривљеним Бранимиром Четником који га је тога дана позвао.

Изјавио је да је капу коју је тога дана имао на платоу Обилићевог венца ставио у касету од возила. Испред ресторана "Мек Доналдс" на Теразијама и у Теразијском тунелу тога дана није био. Дошао је у Теразијски парк и из Теразијског парка је отишао на Обилићев венац. Гасија из Земунa не познаје лично, а чуо је за њега на утакмици али се не сећа ко га је помињао. Познато му је да је он навијач Партизана а ничега се другог не сећа шта је о њему чуо.

Није видео поделу палица, бејзбол палица или неких других чврстих предмета, а није видео ни поделу бакљи и први пут је бакљу видео код Карбић Јована када је бакљу Карбић занатлино на степеништу.

Изјашњавајући се на питање браниоца изјавио је, да се почео степеништем на платоу Обилићевог венца након што је горе чуо буку, галаму, на самом платоу Обилићевог венца јер су сви кренули ка горе и и да је зато он и кренуо, а када је видео шта се дешава гледао је да се склопи и што пре да побегне. У моменту када је чуо буку и галаму он није знао шта се дешава у том тренутку и на неки

начин je кренуо и из знатижеље. Док je био у притвору имао je прилику да види фотографију пок.Бриса Татона и он није сигуран да je пок.Брис Татон лице које je он видео да лежи на платоу Обилићевог венца а што je закључно због мајице.

На питање браниоца окривљеног Марковића изјавио je да je окривљеног Марковић Љубомира тога дана у граду није видео, да Марковић Љубомира не познаје и да са њим никада није комуницирао и да га познаје само из виђења, са стадиона, пошто окривљени Марковић воли навијање.

Изјавио je да након што се попео на плато Обилићевог венца није приметио да je било ко размењивао ударце, да je већ све било разбијено али да није било људи јер су се вероватно већ разбежали.

Након што су му предочени наводи његове одбране у истражном поступку када je детаљно и децидно описао да je младић кога je видео да лежи на плочнику на платоу Обилићевог венца имао на себи мајицу кратких рукава тамно плаве боје, изјавио je да мисли да je и тада дајући одбрану код истражног судије рекао да je тај младић који je лежао имао мајицу љубичасте плаве боје, да он мисли да je имао љубичасту тамну мајицу, да je слушао диктирање записника који je потписао, а да није реаговао уколико je унето оно што није изјавио јер није обраћао пажњу и да није сигуран да ли je била тамнија мајица или љубичаста и да тврди да je тај младић на себи имао љубичасту мајицу а не зна зашто je у записнику о његовом испитивању код истражног судије наведено да je он изјавио да je младић на себи имао мајицу кратких рукава тамно плаве боје јер je он тада рекао да je била тамнија мајица плаве боје, љубичасте или плаве боје, није сигуран. Он мисли да je та мајица била тамнија и мисли да je била љубичаста али да није 100% сигуран. Изјавио je да није тачно ни то што je наведено у записнику о његовом испитивању пред истражним судијом да му je Четник рекао да се са Иваном договорио да се нађу у парку иза Хотела "Москва" већ да му je Четник рекао, као што je то и навео у својој одбрани на главном претресу да га je Грковић звао да се нађу у граду и да ће из града сви заједно ићи на утакмице. Изјавио je да Карбићу није говорио да треба да упали бакљу, да Бранимира Четника и Милана Вујовића није видео на платоу Обилићевог венца, да није видео када су они напали и када су стигли до врха степеништа на плато Обилићевог венца. Објаснио je да у односу на 3 лица које je описао да je видео на платоу Обилићевог венца када се попео а које не познаје, да он није рекао да су они стајали поред младића који je лежао већ да су они бежали поред њега, а да он није видео шта се десило у моменту када су они кренули да беже, већ je видео само момент када они крећу да беже.

Повреде на лицу које je лежало на платоу Обилићевог венца описао je отеклина на левој страни лица и да je то све што je могао да види, да je било видно да je био претучен обзиром да je лежао. Он je закључио да се туча већ завршила када се он попео на плато Обилићевог венца и да je видео те момке да беже и да je било видно да je кафић цео био порушен, да су били разбацани столови. Не зна ко je бацио чашу коју je помињао у одбрани датој пред истражним судијом и он мисли да je та чаша бачена према том младићу, али да je пала поред њега, да je чаша дошла из правца његових леђа тако да није тачно видео ко je чашу

бацио. Њему нико није спомињао да Французи треба да се нападну и нико пред њим није о томе говорио где се Французи налазе.

Након што су му предочени наводи одбране окривљеног Карбић Јована да су сви чекали испред степеништа око 2 минута, а да су кренули када је то неком детку неко телефоном дојавио, изјавио је да се тек кренуло када се зачула ломљавица и бука и да нико није рекао идемо или било шта, да он то није чуо, да је чуо ломљаву и буку док су стајали код гараже.

Након што су му предочени наводи одбране окривљеног Карбић Јована да су окривљени Вујовић и Четник били непосредно поред момка који је био на земљи и викао, да је Вујовић у његовом правцу бацио столицу, а да га је Четник шутирао по грудима или га је газио по лицу, изјавио је да је немогуће да је то Карбић видео јер су само њих двојица били горе и нико није био испред њих од људи које познају, да он није видео то што Карбић наводи да је око тог младића било 10 људи и да су га сви тукли. Изјавио је да са окривљеним Грковићем након овог догађаја о догађају није разговарао. О овом догађају није причао ни са [REDACTED] кога је видео испред кладонице "Меријдиан" зато што су се са њим задржали кратко у разговору не дуже од 5 минута, мало су допричали, узели су од њега карте и отишли су на утакмиду.

Окривљени Милан Вујовић дао је своју одбрану у предкривичном поступку пред овлашћеним службеним лицем МУП-а у присуству браниоца дана 19.09.2009. године. У истражном поступку, дана 20.09.2009. године бранио се ћутањем, а поново саслушан дана 02.10.2009. године изнео је своју одбрану пред истражним судијом.

Дајући своју одбрану у предкривичном поступку пред овлашћеним службеним лицем МУП-а окривљени Милан Вујовић је објаснио своју припадност ФК "Партизан" и припадност навијачкој групи ФК "Партизана" - "Иридућибили Београд". Објаснио је да живи [REDACTED] са мајком, баком и тетком, да је завршио [REDACTED] да се бави спортом, да је навијач Партизана и члан навијачке групе ФК "Партизана" - "Иридућибили Београд" неколико месеци. Навео је да су вође ове навијачке групе "Иридућибили Београд" - Видаковић Жарко [REDACTED] и Грковић Иван [REDACTED]. Са Грковић Иваном познаје се са фудбалских утакмица, има број његовог мобилног телефона и са њим има комуникацију. Објаснио је да на утакмице када игра Партизан увек иду директно право на утакмиду и свако се сам налази за превоз, а пошто је он из Панчева да он иде сам на утакмице и да директно на стадион долази возом. Даном 17.09.2009. године у 10 часова дошао је на стадион Партизана да би помогао око постављања кореографије, панораме Београда, која је требало да се постави на фудбалску утакмиду са француским ФК "Гулуз". На стадиону се задржао око 4 сата, а око 14 часова на његов мобилни телефон телефонског броја 064 33-71-950 позвао га је Иван Грковић и рекао му је да му треба у граду. Касније га је Иван Грковић СМС поруком обавестио да треба да оде до Теразија и да погледа да ли у улици која води од Теразијске чесме ка

Зеленом венцу постоји Хостел и да ли у Хостелу има Француза, навијача спортског клуба "Тулуз". Он је то и учинио и дошао је до пиварије која је била у близини тог Хостела у којој је видео четири момка која су чекала, а који су му у моменту када је пришао да наручи пицу рукама дали до знања и објаснили му да су они пре њега на реду. Он је тада по њиховој гардероби, језику којим су говорили и гестикулацији схватио да су они французи. Истовремено је запазио да су неки француски држављани њему сумњивих лица "патролирали" испред Хотела "Москва" јер је видео да је један од њих стално стајао на тераси Хостела по чему је он закључио да су то навијачи Француског клуба. Он је након тога Ивану Грковићу јавио да су Французи ту у Хостелу. Затим је отишао до кладонице "Меридиан" а која се налази на Тргу Републике где је требало да се види са Иваном Грковићем али се ту нису нашли јер је Грковић померио место њиховог сусрета на Теразије где је он и отишао. Када је дошао до Теразија, у висини ресторана "Мек Доналдс" видео је да се ту већ скупила група од око 15 момака навијача Партизана. Тада је приметио групу од 6 људи за које је запазио да су истетовирани. Нелази у једноличним мајицама плаве боје по којима је закључио да су то хулигани клуба "Тулуз". Видео је да су они ушли у пивницу која се налази поред ресторана "Мек Доналдс", а затим је још око 20-так навијача Тулуза ушло у ту исту пивницу, с тим што су двојица од њих остала на вратима од пивнице. Међу њима је било и старијих људи који су имали око 50-так година. Он и присутни навијачи Партизана су се након тога спустили у пролаз, а младић кога он зна из виђења, који се зове Дејан Пузигаћа и који је старости око 30 година, по физичкој конституцији нижи је од њега, пуније грађе, дуже црне косе, а који је на себи имао тамну дуксерицу са капучаком а на леђима црни ранац и чији број мобилног телефона он има у именику свог мобилног телефона мада са њим никада није био у контакту, из ранца који је носио на леђима је извадио палице и бакље и поделио групи момака око њега. Он иначе никада не носи са собом ништа од ових реквизита, ни нож, ни палицу а тада је од "Декија" добио бакљу под називом "Тифо". Након тога вратили су се поново код ресторана "Мек Доналдс" где су уочили да је у том тренутку по бројности више Француза него њих. Момци у њиховој групи су се договарали и хтели су да нападну ове Французе а он им је тада рекао да није фер да нападну људе који имају 50 година, након чега је њихова група одустала од напада и етупили су се до парка код Хостела. Сели су на околне клупе а ускоро су почели да пристижу момци са свих страна, који су били без навијачких обележја и које он није познавао. Од других присутних момака је сазнао да је то група са Врачара под називом "Ребелс". Тада им је један од тих момака са Врачара поделио хируршке маске које је он узео, али коју касније није стављао. Бакљу коју је добио од Пузигаће држао је испод шушкавца за појасом од панталона. Објаснио је да је он узео ову бакљу зато што су узели и сви остали, и да му се паће уколико затреба, а да раније никада није носио бакљу. Присутни навијачи су седели у парку и пили су пиво он није, јер не пије алкохол. Ту су се скупили њих 30-так навијача разних навијачких група. Од њему познатих навијача ту је био присутан Иван Грковић, Јован Карџић, Драган Томасовић звањ "Гага", Бране Чепинак из Пазова, Велич, Тарлаћ Милан из Сремнице. Он не зна тачно шта је ко тада имао код себе од реквизита. Зна да је Јован Карџић имао бакљу, али не зна ко је имао палицу. У једном моменту је неколико њих из њихове групе повикало да је прошао Преле - Прелић Ђорђе вођа навијача, мада га он тада

лично nije video. Nakon sat i po do dva sata neko je rekao da su navijači Francuskog kluba "Tuluз" u kafiћu na Obiliћевom venцу и da u њиховој близини u istom kafiћu седи шесторо навијача Црвене Звезде u обележјима своје групе са истакнутим теговажaма. Одмах након тога они су се поделили u две групе које је сачињавало 15-так људи и развојили су се тако што је једна група отишла из парка десно, а затим лево, а друга група је кренула избордо ка Зеленом венцу. U једном тренутку он се нашао са Иваном Грковићем заједно на станици на Зеленом венцу, а након тога кренути су улицом десно, а затим још једном десно и дошли су до гараже, до пролаза односно степеништа где су видели једног полицајца. Након тога, кренули су горе степеништем и он није приметио да ли је неко тада стављао маску на лице јер је гледао право испред себе. Видео је да је иза њега био Бaне из Пазове и тада је извадио бакљу из појаса. Негде на пола степеништа чуо је буку, домљаву и вику и тада је схватио да је друга група коју је сачињавало 15-так навијача који су се од њих одвојили u парку и кренули другим путем стигла пре њих и да су почели да се туку са Французима јер је чуо запомагање, урлање на страном језику. Обрачун се одвијао лево од степеница уз које су се пењали, а он је одмах отрчао десно са бакљом у руци коју није намеравао да употреби, није је употребио осим што је само извадио осигурач а у каквом стању се ова бакља и да је налази у његовом стању. Изјавио је да је u овом кafiћу, у коме се одвијао сукоб са својих места скочило 4 до 6 навијача Црвене Звезде који су гледали шта се дешава, а он је протрчао са бакљом у руци бежећи ка Тргу Републике. Са Трга Републике Ивану Грковићу је послао поруку којом га је питао где је а Грковић му је рекао да негде није живи и да он дође до пивнице код Прве Економске школе, али је он наишао на Банета из Пазове и заједно су се спустили до јавне гараже и колима којима је управљао "Гаги" отишли су директно на стадион ФК "Партизан" где су пратили утакмицу Партизан-Тулуз. Бaне из Пазове га је похвалио што није ухватио бакљу. U току утакмице од момака у својој близини је сазнао да су повредe главе које је француски навијач задобио u овом сукобу настале када је пао на главу са неке оgrade висине 10 метара, а међу навијачима се пријало да су то урадили "Ребелси" и "Алкатраз". Изјавио је да је Јован Карбић сигурно ишао горњим путем јер је до места сукоба стигао пре њих и када је он протрчао на платоу Обилићевог венца видео је Карбића да држи запаљену бакљу поред још једне запаљене бакље коју је држао момак који је био претходно u парку испод Теразијске чесме и који је држећи бакљу у висини кука ушао у масу са намером да неког пржи, а Карбић је био мање од 10 метара удаљен од масе која се тукла и из које је долазила вика, запомагање, кукњава. Он није пришао маси која се тукла зато што је општењеног тукло већ 15 људи наводећи "зар је требало и ја да уђем са том бакљом". По његовом сећању младић који је махао бакљом имао је тамнија калкет. Након што је протрчао и побегао од масе он је бакљу ставио за појас, али је изгубио један осигурач од бакље још на степеништу када је трчао. Од групе која је ишла доњим путем он је ишао први и стигао први на врх степеништа и зна само да је Четирик био иза њега и да је пре њега стигао на Трг вероватно неком пречицом. Не зна где је Иван Грковић отишао после степеништа. Од одеће он је на себи имао маслинасто зелени пуликавац марке "Гимберленд" са танким пругама браон-жуто боје, бермуде смеђе боје марке "Ребек" и црне патике марке "Ребек". Иван Грковић је тада носио дуксерницу на рађифенду са тамно браон боје, летет фармерке и "Нике" патике црне боје са

љубичастом прутом. Јован Карбић је имао плаву дуксерицу са натписом "Расел Атлетик" а Четник је имао обувене беле "Нике" патике, шушкаву тренерку марке "Адилас" црне боје са три беле пруге са стране и плаву шушкаву дуксерицу "Нике" са калупљачом. Напоменуо је да он никада није пуговао у иностранство на гостовању са клубом и навијачима, а ни по Србији, јер није у врху навијачке структуре и организације у којој постоји строга хијерархија. Указао је да он сматра да Иван Грковић који је његов друг није насилан и да је позитиван дечко. Изјавио је да жели да напомене и да овај сукоб није био витешки и да би он највише желео да се то није догодило и да се никада не догоди јер је он против тих обрачуна, да му је искрено криво због свега што се одиграо и да је то било мучки поготово што се радило о странцу, Французу који је повређен. Када је преко медија чуо какве је повреде Француски навијач задобио, био је ужаснут и није могао да остане кући да не би слушао о томе већ је у 18 часова отишао на промоцију књиге у организацији ФК "Партизан" на стадиону Партизана у Београду.

Окривљени Милан Вујовић се у истражном поступку дајући своју одбрану дана 20.09.2009. године бранио ћутањем, а дана 02.10.2009. године пред истражним судијом дао је своју одбрану наводећи да није учествовао у тучи на Обилићевом венцу и да нема никакве везе са смрћу лок.Бриса Татона. У своју одбрану је навео да је на дан извршења овог кривичног дела он био на стадиону од 10 часова ујутру по договору са неким својим друговима, који су радили кореографију када су велике утакмице. Тог преподнева на стадиону није видео никога од осталих окривљених од којих неке зна лично а неке из виђења. Окривљеног Ивана Грковића упознао је пре 9 месеци од овог догађаја на самом стадиону, на југу где је одлазио на утакмице Партизана. Разменили су телефоне али обзиром да он живи у Панчеву са Грковићем се није често виђао и видели су се неколико пута пре овог догађаја. Поновио је наводе своје одбране да је пред овлашћеним службеним лицем МУП-а да га је Иван Грковић позвао тога дана између 13 и 14 часова на мобилни телефон с тим што је сада навео да му је Грковић тада рекао "требаш ми доћи у град", да је он Грковићу на то рекао "у реду", али да га ништа није питао, наводећи да су они имали обичај да се пред сваку утакмицу окупе на Тргу Републике или на Теразијама и да одатле одлазе на утакмице и договарају се које ће песме певати и томе слично. У датој одбрани је указао да не познаје довољно Београд, да је аутобусом који саобраћаја на линији 48 са Партизановог стадиона дошао до Трга Славија, а да је затим питао пролазнике како да стигне до Трга Републике где је дошао пешке. На Теразијама ушао у пилерију коју је видео јер је био гладан, али да је ту видео четири старија момка који су за пултом наручивали пице и тада је уочио да имају проблем у комуникацији са продавцем и закључио да су они Французи. Један од њих га је љубазно опоменуо и објаснио му је рукама да је пре њега на реду и он је сачекао свој ред, а тада је уочио да испред пицерије стоје још два момка који су се довикивали са неким преко пута улице. Ова пицерија се налазила испред Хотела "Москва" следано из правца Славије и он је видео да преко пута постоји Хотел и закључио је да су ту смештени Французи. Након тога је јео и кренуо је према Тргу али тамо није видео Ивана Грковића, а стигао му је СМС порука од Ивана, или неког другог, да дође на Теразије што је он одмах и учинио. По доласку на Теразије, видео је у близини ресторана "Мек

Доналдс" 10-так њему познатих и непознатих младића који нису на себи имали обележја ФК "Партизан" као што ни он тада на себи није имао никаква обележја клуба, а сећа се да је међу њима од њему познатих ту био Тарлаћ, Грковић и Карбнић, с тим што допушта могућност да су ту били још неки од окривљених, али се он конкретно не сећа ко. Ту се поздравио са Иваном и остали су ту још извесно време док нису стигли и други момци, а он је у једном моменту приметио већу групу око 20 људи са светло тегет мајницама на којима су били неки натписи, али он није видео који јер га то није занимало и закључно је да су то Французи. Они су ушли у пивницу код ресторана "Мек Доналдс" а испред калдронике су остала двојица који су били крупни, ћелави и истетовирани и он је тада прокоментарисао да има доста Француза, а не зна да ли је то прокоментарисао и Грковић.

Супротно наводима претходно дате одбране када је детаљно описао да познаје Дејана Пузигаћу, да поседује и његов мобилни телефон, изјавио је да се ускоро ту испред ресторана "Мек Доналдс" где су стајали појавио младић кога он не познаје са ранцем на леђима обучен у црну дуксерицу а који је из ранца почео да њиховој окупљеној групи дели бакље и палице, наводећи да је он узео бакљу, али да је он то вероватно учинио из неког страха јер је имао велики страх према тој бакљи коју је први пут тада држао у руци јер пре тога никада бакљу нити је држао у рукама нити је палио на стадиону, а коју је ставио за појас испод шушковаца који је носио преко. Као и у предкривичном поступку описао је партеробу коју је тада имао на себи и објаснио да је на шушковацу који је тада носио постојала капуљача, али да му та капуљача није била на глави. Објаснио је да им је тај младић бакље и палице поделио када су се спустили у подземни Теразијски пролаз а не испред ресторана "Мек Доналдс", а да је он кроз тај пролаз кренуо ни сам не знајући зашто, да су сви кренули и да је он кренуо за њима. Затим је отишао у паркинг иза Хотела "Москва" где је седео на једној клупи када је видео да из правца Теразијске чесме долазе још неки момци међу којима је препознао Тарлаћа. До њега у парку је седео непознати дечко. Са разних страна су долазили момци, а пришло му је четворица момака од којих је један из горбе почео да вади хируршке беле маске са зеленим врпцама који је био крупније грађе и који је носио црни шушковац "Наке" са апликацијом црвене боје напред и позади и тамније панталоне, а који му је дао маску коју је он као и бакљу узео опет из страха јер му је све то било необично и први пут и ставио је у џеп шушковаца. Указао је да је то учинио и са разлога што се плашио њихове реакције уколико одбије да узме маску. Након тога је неко из групе пронео вест да је нека тужва на Обилићевом венцу, да су тамо присутни навијачи Црвене Звезде и Тулуза, а затим је приметио да је једна већа група почела да одлази из парка. Њих 10-так је кренуло према Зеленом венцу а када су дошли до Зеленог венца на станици је видео у тој маси Грковић Ивана. Затим је скренуо удесно према првом углу, почео је да се пење горе а затим је приметио полицајца у униформи који је стајао лево од њега који се у једном моменту ухватио за пистол и пендрек јер се непосредно пре тога зачула нека ломљева стакла из правца Обилићевог венца. Када је видео да се полицајац хвата за пистол он је почео да трчи свом снагом до ступеништа које води ка Обилићевом венцу за које пре тога није ни знао да постоје. За њим је ишао Грковић Иван који је "ћупао" због ногу. Када је стигао до ступеништа почео је да

се пење трчећим коракom а када је био на средини степеништа изјавио је да је видео неку конструкцију са врха гараже и зида и да је тада видео да та конструкција пада поред степеништа близу његове главе, да у том моменту испред њега није било никога, а када се окренуо да је иза себе видео Бранимира Четника кога је упознао пре пар месеци на утакмицама. У том моменту је из страха извадио бакљу из појаса и скинуо је предњи осигурач, а бакљу је држао у руци уз тело да би се бранио уколико му запрети нека опасност, а обзиром да је претходно поред њега пала метална-стаклена конструкција. Успео је да скине предњи осигурач иако је први пут бакљу држао у руци, тако што је у моменту док је бежао уз ове степенице, а након што је извадио бакљу из појаса погледао сличне како се рукује са бакљом. Са бакљом у руци попео се до врха степеништа када је са две стране степеништа, гледао овозго, видео дечка који је у руци држао упаљену бакљу уз кук, а који је на глави имао качкет, али га није добро видео због дима од бакље. Обзиром на његов положај он је закључио да је овај младић хтео да уђе у масу људи која се налазила у башти кафића лево од њега, али и даље на то није обраћао пажњу јер се уплашио и побегао. Пре тога је видео да је маса у том кафићу домила, пресрпала столице, да су летеле чаше, а он је побегао удесно и напав се са две девојке а затим је наставио да бежи.

Изјавио је да тада у тој гужви је уочио 6 навијача Црвене Звезде који су на себи носили мајице Црвене Звезде, који су били истетовирани. Нелави и да су отргали према овом кафићу у коме је била ломљава. Он је изашао на Трг где га је на углу зауставила нека бака која га је питала шта се дешава, а он јој је рекао да не зна и побегао је. Из страха Ивану Грковићу је послао поруку и питао га је где је, а Иван Грковић му је рекао да се налази у неком кафићу и да пије пиће, а њему је рекао да седне у неку пивницу и да ће он доћи по њега. Он није сео у пивницу јер није знао где да седне и Ивана је чекао код кладонице "Меридиан". Убрзо је по њега испред кладонице дошао Бранимир Четник који га је похвалио зато што није активирао бакљу, а са Четником је био и младић кога он зна по надимку "Гаги" који их је својим колима, која су била паркирана у некој јавној гаражи, одвезао на стадион и утакмицу. Он је бакљу оставио иза седишта у колима, а маска му је остала у цепу. На утакмици коју су гледали он је био јако потрешен због овог догађаја, а нико није коментарисао овај инцидент. После утакмице отишао је до кола да узме бакљу, а затим је отишао према Ауто Команди где је сео у аутобус број 48 којим се одвезао кући. Навео је да те ноћи није могао да спава, да је сутрадан отишао до ауто школе да ради тест обзиром да је уписао возињу, а да је затим у вечерњим сатима са другом био у кафићу када је приметио полицијско возило, црни цип са затамњеним стаклима. Након тога је остао у кафићу а након што је отишао кући на степеницама и у информацију да му је позвао баки, а када је отргнао кући на степеницама и у кући затекао је полицајце који су вршили претрес, а којима је он сам рекао где се налази бакља коју је он обележио балоном да не би дошло до активирања обзиром да је претходно изгубио осигурач, а након тога су га увели у полицијско возило. Указао је да је од полицајца тада доживео и физичку тортуру и да су му упућене вербалне увреде, да су му говорили да је криминалац, да дилује дрогу, да је убио човека, да су га тукли, а што све указује на разлога што изјава коју је дао у полицији јесте изјава коју је он потписао у присуству браниоца, али је такву изјаву морао да да због наведених претњи.

Указао је да из записника о његовом испитивању у полицији није тачно да је он члан навијачке групе Партизана "Придућибили", да он није члан ни једне навијачке групе, да из тог записника није тачно и то да је он Ивану Грковићу јавно да је приметио Французе у Хотелу на Теразијама, да он не познаје лице које му је дало бакљу и да није тачно да он познаје Дејана Пузигаћу, да није тачно да он зна за навијачку групу "Ребеле" са Врачара нити да познаје било кога из те групе, да није тачно да му је један од тих навијача навијачке групе "Ребеле" дао маску, да није тачно то што је наведено у записнику о његовом испитивању у полицији да је момак са бакљом био Јован Карбић. Накнадно је изјавио да је тада од Зеленог венца до гараже на Обилићевом венцу ишао заједно са Грковић Иваном који је ишао иза њега, али да се он не сећа да је са Грковић Иваном била и његова девојка, да се не сећа да је поред гараже Иван Грковић стајао са својом бившом девојком. Изјавио је да окривљеног Прелић Ђорђа и Марковић Љубомира званог "Кића" он не познаје, да зна њихов лик са утакмица али да их не познаје лично, а да их тога дана није видео у граду на Обилићевом венцу, ни на утакмици, и да са њима никада није контактирао.

Младића који му је дао маску никада раније није видео и не познаје га. Указао је да жели да напомене да он нема никакве везе са овим догађајем да у тучи није учествовао и да никога није убио и да му је због свега искрено жао.

Окривљени Вујовић Милан саслушан на главном претресу поновио је наводе претходно дате одбране да није учествовао у тучи на Обилићевом венцу, да није видео да је сада пок. ~~Брић~~ дао са платоа Обилићевог венца, да није видео да било ко лежи у простору између ступеништа које води из ул. Маршала Бирјузова на плато Обилићевог венца и гараже, да није видео ни једног повређеног Француског држављанина или навијача на платоу Обилићевог венца, да са смрћу пок. ~~Брић~~ нема никакве везе и да може слободно да погледа у очи његовим родитељима и да каже да за његову смрт није крив. Навео је да је на платоу Обилићевог венца када се попео овим ступеништем из ул. Маршала Бирјузова видео нешто цивила, да је на платоу Обилићевог венца, када се удаљавао у току његове путање, наишао на две девојке којима је познато и да је једној од њих помогао, да је видео баку која га је питала шта се дешава. Осим наведеног, када се попео на плато Обилићевог венца приметио је само дечка са белим или сивим качкетом да улази у масу са бакљом у руци, а претходно док се пењао ступеништем металну конструкцију која пада у простор између ступеништа и гараже за коју је закључио да је вероватно неки инвентар кафића.

Окривљени Вујовић је на главном претресу изјавио да не принаје кривицу и да остаје при одбрани коју је дао у истражном поступку, а не при одбрани коју је дао пред овлашћеним службеним лицима МУП-а, а своју одбрану на главном претресу, у односу на бројне релевантне чињенице изменио не само у односу на одбрану коју је претходно дао пред овлашћеним службеним лицима МУП-а, већ и у односу на одбрану коју је дао пред истражним судијом дана 02.10.2009. године а при којим наводима одбране је и изјавио да остаје.

Дајући одбрану на главном претресу окривљени Вујовић Милан је изјавио да му

је познато да постоје поједине навијачке групе, да му је познат назив навијачке групе "Алкатраз", "Шедоуз", "Иридуџибили", али да он нема осећај припадности ни једној од тих навијачких група, да не постоји припадност одређеним групама и да њему нико не одређује где ће да се креће, где ће да иде и слично, да познаје неколико навијача из навијачке групе "Иридуџибили" и уколико се чланом те групе сматра долазак на стадион и спремање кореографије онда је он члан групе. У навијачкој групи "Иридуџибили" не постоји никаква хијерархија, не постоји вођа и на стадиону где седе нема посебног места где он седи. Изјавио је да на утакмице иду искључиво на стадион Партизана, да је он присуствовао утакмицама Партизана када је Партизан био домаћин а да на гостовања не иде. Он конкретно ради кореографију а не путује на утакмице у иностранство једноставно са разлога што је сам отишао да ради кореографије, а што раде углавном млађи момци, киници, који хоће да помогну. На путовања он никада није ишао нити му је познато ко путује у иностранство када Партизан игра са иностраним клубовима. Њему нико није пудио да путује у иностранство када Партизан гостује нити он има финансијске могућности да иде, а није му познато ни ко је од присутних окривљених путовао у иностранство када Партизан у иностранству игра утакмице. Изјавио је да му није познато ни ко од присутних окривљених осим њега ради кореографију, да је он пар пута, свега 3 или 4 пута ишао да помогне око тога, а да нико од осталих присутних окривљених тада није са њим учествовао у изради кореографије. Изјавио је да од осталих оптужених лично познаје само Тарлаћ Милана, Карковић Јована и Грковић Ивана, да је од наведених најблискији са окривљеним Грковић Иваном, а да Тарлаћ Милана познаје од раније. Своје ангажовање на дан извршења кривичног дела а у изради кореографије на стадиону ФК "Партизан" објаснио је тиме да се кореографија ради спонтано и да се он једноставно са једним децом кога познаје о томе договорио. Обзиром да се радила панорама Града Београда за утакмицу Партизан-Тулуз, довољно је било да се појави, а да о организацији израде панораме, набавци материјала, алата за израду, организацији око постављања панораме, воде млађи момци, чија имена он сматра да не треба спомињати, јер немају везе са овим поступком и против њих се не води истрага. Он је конкретно тога дана требао да помогне деци који се зове Иван, а чије он презиме не зна, наводећи да нико из навијачке групе "Иридуџибили" тог преподневца није био на стадиону Партизана. Изјавио је да не познаје окривљеног Марковић Љубомира, ни окривљеног Прелић Ђорђа, да зна окривљеног Марковић Љубомира по лицу као деака који води павијање, да Радована не познаје као ни лице по надимку "Мими". Изјавио је да не познаје ни Пузигаћа Дејана, да му је у полицији показана његова фотографија али да он њега не познаје, а чињеницу да у меморији свог мобилног телефона који му је одузет уз потврду има меморисан број мобилног телефона 063/66-76-657 поред којег броја је наведено име Деки Пузигаћа објаснио је тиме да поред тога има још 350 меморисаних бројева у телефону и да се не сећа ко му је дао број мобилног телефона Дејана Пузигаћа. Не познаје Сувајца Владана, не познаје ни једно лице по надимку "Кими", а да другоокривљени Марковић Љубомир има надимак "Кина" сазнао је из оптужнице.

Дана 17.09.2009. године по претходном договору са неколико својих другара отишао је на стадион "Партизана" да би помогао при спремању кореографије. У

јутарњим часовима, чуо се са окривљеним Грковић Иваном као и обично када су биле велике утакмице да би се нашли у граду и попили пиће а што су обично чинили када су велике утакмице. Чули су се и у поподневним сатима када је он Грковића питао какав му је план за тај дан 17. септембар, а Грковић му је рекао да ће га звати и да може слободно да дође до града, што је он и учинио. Не сећа се да ли му је Грковић предложио да дође у град телефонским позивом или СМС поруком. Нашли су се у граду, да би попили пиће, на Теразијама, испред ресторана "Мек Доналдс" где је било присутно још пар момака које он не познаје осим Тарлаћ Милана, Карбић Јована и Грковић Ивана које познаје лично. Испред овог ресторана задржали су се 10-так минута, а затим су се спустили у парк где је неко из групе која је ту била пренео вест да је нека "фрка" на Обилићевом венцу, да су тамо присутни навијачи "Црвене Звезде" и "Гулуза" због чега су се и спустили до Обилићевог венца и попили уз степениште. Изјавио је да заиста не зна шта је радио од доласка у град до доласка на плато Обилићевог венца јер он на утакмице долази сам из Панчева и долази увек директно на стадион, на утакмицу, осим када су веће утакмице и када се налази са окривљеним Иваном Грковићем у граду да би попили пиће. Наводи да је једноставно по позиву Грковића са којим се чуо док је био на стадиону, да би се видео са њим, дошао у град, а у односу на чињеницу да ли му је Иван рекао да ли ће ту бити још неког или ће само њих двојица попити пиће, изјаснио се да је обично ту било људи које он не познаје. Навео је да је он из Панчева и да не познаје добро Београд, да је са стадиона прво отишао до Теразија где је срео своје познанике које је навео као и лица која не познаје и не се сећа колико је било њему тих непознатих лица. Испред ресторана "Мек Доналдс" на Теразијама задржали су се можда свега 10-так минута, а након тога да су се спустили у парк. Он је тамо кренуо јер су кренули и остали. Он је кренуо за њима, а заиста не зна ко је предложио да се иде у Теразијски парк. У Теразијском парку је приметио да долази још момака са свих страна, а нико му није објаснио зашто они долазе када је он позван да са Иваном попије пиће у граду и предпоставља да су они, њих 10-так, вероватно дошли да би отишли на пиће. Није се причао где ће се ићи на пиће, јер то је обично спонтано на неком месту у граду, а нико уопште није спомињао то место јер се спонтано договарају и било је договора да се иде негде у центру у Кнез Михаиловој. Он није отишао тамо зато што је неко пренео вест да је "фрка" на Обилићевом венцу, да се тамо налазе навијачи "Црвене Звезде" и "Гулуза". То је било 15 минута након што су дошли у Теразијски парк, али он заиста не зна ко је пренео ту вест јер је причао мисао и он је схватио да је дошло до обрачуна, да су навијачи "Партизана" повређени. Они су отишли на Обилићев венац једноставно да би указали помоћ повређенима. Од Теразијског парка до Обилићевог венца стигли су за 10-так минута. Изјавио је да он заиста не зна којим је путем ишао, да је на 10 до 15 метара испред себе видео Ивана Грковића, а да путању свог кретања не би могао да опише јер је из Панчева и не познаје Београд. По изласку из Теразијског парка Ивана Грковића је срео на Зеленом венцу а Грковић се кретао сам и поред Грковића није био никога. Указао је да је била велика гужва, да се радило о поподневним часовима, да је много људи изашло из аутобуса и да он није могао да одмери да ли је Грковић са неким у друштву, обзиром да га је срео на самој аутобуској станици. Навео је да му Грковић тада ништа није рекао, да је он тада закивају неку девојку на шта је она одреаговала и да се Грковић на то окренуо и

да су заједно наставили да иду десно, па десно иза неког угла. Не зна заиста ко је предложио да се иде тим путем, којим су дошли до Обилићевог венца. Изјавио је да на Обилићев венац нису дошли степеницама, да се нису пењали степеницама, да су ишли десно, а затим опет десно, и да су из правца Зеленог венца ушли на Обилићев венац. Указао је да он не познаје Београд, да не зна имена улица ни у свом граду, да се пењао степеништем и да је видео гаражу, да је до Обилићевог венца стигао Зеленим венцем, а затим два угла лево, да не зна на којој аутобуској станици је срео окривљеног Грковића, али да зна да на тој станици стаје аутобус који саобраћа на линији број 16 и да је то станица која се налази десно гледано из правца Теразијског парка. Он и Грковић су наставили да се крећу десно и дошли су до неке гараже и степеница. Пошто су стигли на Обилићев венац, приметио је 10 момака да су присутни у подножју степеница, а међу њима Тарлаћ Милана кога познаје, младића кога зна по надимку "Батке", затим "Гагија" а што је окривљени Томасовић Драган, да не зна да ли је ту био још неки Гаги јер он не познаје ни једног другог Гагија. Када је наишао испред гараже видео је 10-так људи у подножју степеништа, Тарлаћа, Томасовића, са којима је био Иван Грковић. Објаснио је да је од Зеленог венца када су се срели окривљени Грковић ишао 10-так метара испред њега и да њих двојица нису могли да се крећу један поред другог јер је била велика гужва. У подножју степеништа видео је нека лица која је раније виђао и мисли да су они навијачи, али не зна којим навијачким групама припадају. Наставио је путем гараже у ком тренутку је чуо помљаву из правца Обилићевог венца и претрчао је да види шта се дешава, када је видео полицајца који се хвата за пиштољ. Услед тога он се уплашио и кренуо је уз степенице. Појаснио је да ни он ни остали нису још закорачили на степениште када се зачула бука и галама из правца Обилићевог венца. Полицајац, кога је у том тренутку запазио, а који се налазио са његове десне стране и десно од степеница, удаљен од степеница 5 до 10 метара, извадио је пиштољ и пендрек. Он зна да је у том моменту Иван Грковић био иза њега јер је он претрчао Ивана Грковића јер се уплашио од полицајца и од помљаве на Обилићевом венцу и трчао је у правцу степеништа, у правцу места одакле се чула помљавица. Иако се уплашио схватио је да су навијачи Партизана повређени. То је схватио зато што је претходно неко у парку пренео вест да су на Обилићевом венцу присутни навијачи "Црвене Звезде" и "Гулуза". Бранимира Четикић је први пут видео у подножју степеница као и Милана Тарлаћа. Изјавио је да он није знао да ту постоје степенице, да не зна где је улаз у гаражу. Није приметио да ли је неко у подножју степеница стављао маску на лице. Упитан да ли је приметио да неко вади маску и да се припрема да стави маску изјавио је да је његова маска била у целу и да он није видео и да не зна да ли је уопште неко стављао маску док су се пели низ степенице. Док је долазио до гараже, ту испод степеништа, чуо је буку и помљаву горе, али конкретно да неко лежи није видео. Све што је видео док се пењао уз степенице је младић са качкетом коме није могао јасно да види лик из профила, а који је проузроковао, а који су претходно упалили. Када се налазио на средини степеница пада је та метална конструкција коју он не би могао да опише јер се све то десило у року од 2 секунде. Закључио је да се ради о металној конструкцији пошто је погледао и за те 2 секунде је видео да нешто пада између степеништа и гараже, величине око пола метара, да пада на 2 до 3 метра удаљено од њега, али није могао да види шта пада јер се све то десило за 1 секунде или 2 секунде, али га је то асоцирало можда на неку

столицу. У својој близини тада је видео окривљеног Бранимира Четника са своје леве стране јер се у том тренутку, пошто се уплашио, кренуо, а не зна да ли је Четник могао да види оно што је и он видео јер је све то било брзо и трајало је 10-так секунди. Изјашњавајући се на питање да ли је то неко прокоментарисао изјавио је да је у том тренутку он извадио бакљу из појаса и шта му је Бранимир Четник рекао. Не зна да ли је, пре него што је ова метална конструкција пада, неко од његових познаника протрчао поред њега. Он је тада приметио окривљеног Томасовића у подножју степеништа и тада је у моменту када је извадио бакљу из појаса, а пошто се уплашио видео младића са белим качкетом и унађеном бакљом у руци, за кога зна да је дошао из правца Кнез Михаилове, а не зна и није сигуран да ли је то неко од присутних окривљених. Тог младића он је видео у самом врху степеништа да пролази поред степеништа, у ком моменту је он био на средњим степеништа. Тада није видео ништа друго сем да се видео велики дим, није видео ни једну другу особу, ни једно друго лице, а чуо је буку и ломљаву. Степеништем се пењао са бакљом у руци зато што се уплашио јер није знао шта се тамо горе дешава, а бакљу је извадио и са разлога што му је ломљена вилица на 3 места и 2 пута му је повређивана глава и он једноставно није смео да се упусти у физички обрачун, јер би сваки физички обрачун за њега био кобан. Када се попео на плато Обилићевог венца није видео никога испред себе, видео је буку и ломљаву лево од степеништа и погледао је у том правцу, али само 2 секунде када је видео да лете чаше, флаше, столице. Није видео никога од својих другова, од осталих навијача навијачке групе "Иридухибили", није видео никога да се туче, гледао је свега 2 секунде и наставио је да се креће десно према Кнез Михаиловој улици. За те 2 секунде колико је посматрао догађај, видео је буку и ломљаву и ништа друго, а коју је правно неко од навијача, а њему је било познато из Теразијског парка да су на платоу Обилићевог венца били присутни навијачи "Црвене Звезде". Изјавио је да то није био нико ко је претходно био у Теразијском парку и да он не зна заиста ко је правно буку и ломљаву тада на платоу. Изјавио је да сем дима ништа друго на платоу Обилићевог венца није видео, да се на платоу Обилићевог венца задржао свега 2 секунде, пре него што је побегао у Кнез Михаилову улицу и да у бапти кафића "Ириш Паб" није видео никога да лежи. Док је бежао са платоа Обилићевог венца није приметио никога да исто бежи, да трчи, да се удаљава. Био је препашан и није видео никога. У односу на присутне који су седели у кафићу, изјавио је да је видео једну девојку којој је у том тренутку познато, да је он онда њој указао помоћ и да је видео при улазу у улицу Кнез Михаилову једну бабу која је питала шта се горе дешава. Када се налазио у Кнез Михаиловој улици послао је СМС поруку Грковић Ивану који му је рекао да је са другом и да заједно иђу пиће, али се он не сећа где се Иван Грковић тада налазио, а он након тога није отишао да се са њим са њим. Своје наводе да су он и Иван Грковић на платоу Обилићевог венца дошли из истог правца, да се Иван Грковић налазио и за њега док су се пењали уз степениште, да се он на платоу Обилићевог венца задржао само 2 секунде пре него што је стигао у Кнез Михаилову, а да је Грковић према овој његовој изјави пре њега отишао са платоа Обилићевог венца и да је већ у кафићу био пиће, објаснио је да се једноставно то тако одиграло, да он у том тренутку није обраћао пажњу на Грковић Ивана и да је сигуран да се Иван заиста тада када су се чули налазио у кафићу и да му то сигурно није само тако рекао. Изјавио је да је Грковић њега тада позвао да дође у кафић, али да он

не може да се сети где и у који кафић и да је он отишао до кладонице "Меридиан" са разлога што је хтео да купи карте за утакмицу од дечка кога зна по имену Жарко. Карту за утакмицу тада није купио јер карата није било, а што му је рекао Жарко. Ту код кладонице "Меридиан" затекао је Бранимира Четника и Драгана Томасовића који их је својим аутомобилом одвезао до стадиона. Изјавио је да на стадиону о овом догађају нису коментарисали, а да се он не сећа са ким је био на стадиону и са ким је седео. Изјавио је да о туци на Обилићевом венцу ништа није чуо ни на Обилићевом венцу ни на стадиону, да о томе нико није причао бар не у његовом присуству.

Изјашњавајући се на постављена питања изјавио је да су се тога дана сви окупили код Теразијског парка и баци на Теразијама као на месту у граду. Ту су били навијачи Партизана, а он сматра да су се они ту окупили и навијачи који се познају и који се не познају, јер обично он дође до града да попије пиће са Иваном када је свака утакмица. Он сматра да је нормална појава да и њима непознати навијачи иду са њима на пиће у граду јер навијача Партизана конкретно нема мало. Изјавио је да је до Теразијског парка дошао подземним пролазом, да нико то није предложио већ да су сви кренули и да је он кренуо за њима, а да се не сећа који је први кренуо. Не зна и није приметио да ли је окривљени Грковић у том тренутку са неким разговарао телефоном. У Теразијском пролазу је по његовом сећању било петоро или седморо лица, а он је једино познавао Ивана Грковића. Изјавио је да је у Теразијском пролазу један дечко делио бакље и палице, да му је у полицији показана фотографија Пузигаћа Дејана за кога он не може да потврди, ни да јесте ни да није делио ове реквизите јер Пузигаћа Дејана не познаје. Младића који је делио палице и бакље описао је као нижег од њега, црне косе. У односу на број бакљи и палица који је поделио изјавио је да за палице не може да потврди, а да је он узео једну бакљу, да не зна да ли је неко узео палицу и да не зна ко је осим њега узео бакљу. Изјавио је да је бакљу коју је узео држао у руци јер је она била саставни део кореографије да је бакљу претходно ставио у џеп од шушљавца, односно за појас. Изјавио је да се у Теразијском парку окупило око 15 лица, да он мисли да су сви они били навијачи Партизана, да је он, када је наишао у Теразијски парк, од познатих лица видео окривљеног Грковић Ивана који је седео, а који је у једном моменту седео и поред њега, а да се осталих не сећа. Не сећа се ни колико је дуго Иван Грковић седео поред њега јер је прошло 7 месеци и мисли да апсолутно то није битно, а можда је седео неких 5 или 10 минута поред њега. Он се у овом Теразијском парку задржао око 40 минута, а не сећа се да ли је неко њему или окривљеном Грковићу прилазио док су седели у парку. Није приметио да ли је Иван Грковић док се налазио у Теразијском парку телефонирао. Док се налазио у парку њему је пришло неколико непознатих момака који су из неке торбе делили маске. Он је узео маску, а Грковић Иван није, а није приметио да ли је неко од њему познатих навијача узео маску. Изјавио је да је он маску узео јер се једноставно плашио реакције уколико одбије и да је маску ставио у џеп а да је бакљу узео јер је она саставни део кореографије. Објаснио је да се он плашио реакције осталих уколико одбије да узме маску јер долази из Панчева и види се да је из Панчева, да он нема неке контакте са људима а да је ту било присутно 15 до 20 људи. Не сећа се са ким је у групи кренуо из Теразијског парка. Зна да је био присутан Иван Грковић и да

су њих двојица из Теразијског парка кренули у исто време, а не зна где се у то време налазио Драган Томасовић и њега није приметио испред себе док је ишао Призренском улицом, а видео га је тек када је дошао у подножју ступеништа. Није видео ни када су из парка кренули Четник и Сувајак, а Четника је исто тако видео после Теразијског парка први пут у подножју ступеништа. Не сећа се да ли је док се кретао из парка до Обилићевог вена видео Матијевића, а Тарлаћа је видео испод подножја ступеништа.

На питања бранилаца, изјавио је да није приметио колико је било бакљи а колико палица које су дељене у Теразијском парку и да једино зна да је он узео једну бакљу, да није приметио да ли је још било ко узео бакљу, да није видео да је неко узео палицу и да је он тада видео само бакљу коју је он лично узео и да никакву другу бакљу тада у Теразијском парку није видео. Након овог догађаја њега је окривљени Томасовић колима одвезао на стадион. Са њима у возилу је био и Бранимир Четник из Пазове, као и Владан Сувајак. Не зна да ли је са њима био и окривљени Матијевић. Сутрадан је био на промоцији књиге на стадиону "Партизана". Не сећа се да ли је још неко из групе "Иридухибити" и навијача које он познаје био на тој промоцији. Након промоције на Партизановом стадиону, по повратку у Панчево ухапшен је од стране полиције. У односу на наводе своје одбране да је полиција према њему примењивала физичку и психичку тортуру на питања суда изјаснио се да је од стране полиције био тучен још у свом стану наводећи и да је након извршеног прегреса његовом стану и након што је лишен слободе од стране полиције вођен и у шуму на ауто путу Панчево-Београд, да су га полицајци ударами углавном у пределу потиљка, по ногама, бутинама, али да о томе ништа није обавестио браниоца који је дошао са разлога што је био психички оптерећен и потресен целим овим догађајем. Након што је окривљеном предочено да је приликом саслушања у полицији без икаквих примедби потписао записник о његовом испитивању изјавио је да је ухапшен око 2 сата ујутру, да је његов бранилац дошао тек око 4 или 4.30, а да је у том периоду према њему примењивана тортура од стране полиције и да је он то изјавио пред истражним судијом. Тврдио је да му у полицији није дато да прочита записник који су инспектори сачинили, да му ништа није објашњено и да су једноставно три инспектора константно улазили у канцеларију у којој је вршено његово испитивање и вршен је неки психички притисак. Након што је окривљеном предочено да је на записнику који је потписао наведено да је саслушан у смислу одредби члана 226 став 5 ЗКП-а, да је наведено да је он изјавио да же ни да прочита записник и да је на записнику констатовано да није имао никаквих примедби на сачињен записник о његовом испитивању које је завршено у 8 часова и 5 минута, да је овај записник потписао и он и бранилац и овлашћена службена лица без икаквих примедби на записнику, изјавио је да је он записник потписао, али да записник није претходно прочитао а да се не сећа да ли је слушао диктирање тог записника, а упитан да ли је био присутан када је записник сачињавао изјавио је да је приликом уласка службеника полиције у његов стан његовој баки позвело и да је он био психички потресен и да тада није био у стању да даје исказ.

Ценећи наведено објашњење окривљеног Вујовић Милана, и у складу са изјавом да је окривљени Вујовић Милан записник о испитивању у полицији потписао

без ikakvih primedbi, суд је нашао да је окривљени у свему испитан у складу са одредбама члана 226 став 5 ЗКП-а те да се с тога записник о његовом испитивању од 19.9.2009. године може користити као доказ о у кривичном поступку.

Суд је обзиром на измењену одбрану окривљеног Вујовића на главном претресу, обзиром на бројне недоследности и контрадикторности у односу на претходно дате одбране, окривљеном Вујовић предочи наводе његове одбране изнеге у предкривичном поступку, на записнику пред овлашћеним службеним лицем МУП-а дана 19.09.2009. године и пред истражним судијом дана 02.10.2009. године.

У односу на наводе претходно дате одбране у којој је детаљно и децидно навео да је навијач ФК "Партизан" и припадник навијачке групе "Иридућибиди" неколико месеци чије су вође Видаковић Жарко и Грковић Иван са којим он има комуникацију, да на утакмице директно иду на стадион Партизана што је он раније увек чинио, а да је тога дана у центар града дошао са стадиона јер је то од њега захтевао окривљени Иван Грковић који му је у телефонском разговору рекао да му треба у граду изјавио је да то није тачно и да се његов разговор са окривљеним Грковићем тога дана сводио на то да понију пиће у граду, што су обично и радили када су велике утакмице, да није истина да му је Грковић послао СМС поруку којом је од њега захтевао да погледа да ли постоји Хостел у улици која води код Теразијске чесме ка Зеленом венцу и да провери да ли у том Хостелу има навијача Француза, навијача "Гулуза", да он није то тако изјавио у својој одбрани, да није Ивану у телефонском разговору рекао да се налази у пицерији где је учио Француске држањање и да је Ивана обавестио да су Французи у Хостелу. Навео је да он аутобусом који саобраћа на линији 48 дошао до Славије, да је питао пролазнике како треба да дође до Теразија обзиром да не познаје Београд и да је једноставно био гладан јер је кореографија била велика, а да је он у град кренуо након што је завршио кореографију, да он конкретно није знао да се ту налази пицерија и да је само хтео да јесе јер је у том тренутку био гладан, да је у пицерији приметио 4 момка која су правила гужву јер су сва четворица били унутра у пицерији која је мала и нема пуно простора ни места, а да никаког другог конфликта ни ексеца са њима није било. У односу на наводе претходно дате одбране изјавио је да се не сећа да ли је са Иваном Грковићем требао да се нађе испред клационице или у клационици "Меридиан" да би се у сваком случају њих двојица нашли негде у граду. Изјавио је да се не сећа шта је са Иваном Грковићем причао након што је изашао из ове пицерије, да није тачно ни то што је наведено у записнику о његовом испитивању да се са Иваном није видео испред клационице "Меридиан" јер је Грковић померно њихово место сусрета на Теразије где је огињао, наводећи да је он директно из ове пекаре отишао на Теразије код "Мек Доналдса", да је испред ресторана "Мек Доналдс" по његовој слободној процени било петоро навијача када је он изашао, а не група од 15 момака навијача Партизана, како је то наведено у записнику о његовом испитивању. Објаснио је да је он тада, а како је то изјавио у својој одбрани, за Француске држањање, навијаче Француског клуба "Гулуз" које је видео да улазе у оближњу пивницу закључио да су хулигани, јер су били белави, крупни и истетовирани. Изјавио је да нису тачни наводи његове одбране

дате у предкривичном поступку када је изјавио да је окривљени Дејан Пузигаћа у Теразијском пролазу из ранца који је носио на леђима вадио палице и бакље и делио групи момака око њега, да он не може да потврди да ли је Дејан Пузигаћа лице које је тада делио бакље, да он Дејана Пузигаћу не познаје и да је то што у свом мобилном телефону има у меморисан број мобилног телефона Дејана Пузигаће без значаја јер он у свом мобилном телефону поред телефона Дејана Пузигаће има још 350 бројева мобилних телефона, да он не може да потврди ни да Дејан Пузигаћа није делио палице и бакље присутнима у Теразијском пролазу јер Пузигаћу не познаје и не сећа се од кога је добио његов број мобилног телефона, а да он у одбрани датој у полицији Дејана Пузигаћу није оспорио надимком "Деки" и да су то полицијски службеници сами навели. Изјаснио се да није тачно да је изјавио дајући одбрану у полицији, да су се навијачи "Партизана" испред "Мек Доналдса" договарали да нападну Французе који су били у оближњој пивници у "Казину", да је он тада видео групу од 20 момака који улазе у пивницу које он иначе не би ни приметио да нису били у светло плавим једноличним мајицама и да је само помислио да је присутно доста Француза, а што је за њега било чудно обзиром да долази из мале средине где нема прилику да их често види. Тачно је да је он у Београду завршио средњу школу коју је похађао 4 година али он у Београду није боравио, после школе није шетао по граду, није имао другове из Београда, није излазио у Београду за време док је похађао школу и увек је ишао право кући и читаво његово кретање се сводило на станицу Панчевачки мост. У односу на наводе своје претходно дате одбране, да им је у Теразијском парку један од момака са Врачара припадника навијачке групе "Ребеле" поделио хируршке маске коју је и он узео, изјавио је да он не познаје ни једног навијача навијачке групе "Ребеле" и да њему нико у Теразијском парку није рекао да су то навијачи Партизана и да припадају навијачкој групи "Ребеле". Изјавио је да је у Теразијском парку тада било присутно по његовој процени 15 људи, да он није изјавио да је тада у Теразијском парку узео бакљу, јер су узели и сви остали, да је он бакљу узео сам, да он не спори да је бакљу коју је узео држао испод пушкарца али да није видео ни једно друго лице да је држало бакљу у руци ни да је добило од некога бакљу, да је он бакљу узео због кореографије, да је бакља била саставни део кореографије, да му то нико није рекао док је претходно био на стадиону, да је због кореографије, али да је то био његов лични закључак. Изјаснио се и да није изјавио, дајући своју одбрану, да су њих 30 навијача из раних навијачких група пре овог догађаја седели у Теразијском парку и седели пиво јер он никада у животу није пио алкохол и да није било 30 навијача већ 15 како је навео. У односу на наводе претходно дате одбране да су у овом парку тада били окривљени Иван Грковић, Јован Карбић, Драган Томасовић зван "Тага", Четник из Пазове, затим "Велич", а што он претпоставља да је Величковић Стефан, Тарлаћ Милан из Сремнице, изјавио је да он познаје Грковић Ивана из Сремнице, Тарлаћ Милана из Сремнице, Бавета из Пазове, Величковић Стефана кога зна по надимку "Велич" а да он Сувајан Владана не познаје, а да је Бранимира Четника видео можда на пута на јужној трибини на утакмицама. Навео је да он није изјавио и не зна да ли је Јован Карбић имао бакљу како му се то предочава да се изјаснио у претходно датој одбрани, а у односу на наводе претходно дате одбране да не зна ко је тада имао палицу изјавио је да он није споменио и да није видео никакве палице. Оповргао је и наводе своје одбране

да је у једном моменту, док су се налазили у Теразијском парку неколико њих из њихове групе повикало да је прошао Прелис. Прелић Ђорђе, вођа навијача, кога он тада лично није видео, наводећи да он Прелић Ђорђа не познаје, да не зна ни како изгледа и да нису тачни ови наводи његове одбране да је тада чуо да је Прелић Ђорђе прошао поред парка. На констатацију да је изјавио да је чуо од некога да је Прелић прошао поред парка изјавио је да он Прелића уопште није видео тога дана, а накнадно да је Прелића можда некада видео на стадиону, али да он не зна његов лик, а затим је изјавио да он Прелића не познаје и да га никада није видео на стадиону. Изјаснио се да је окривљеног Марковић Љубомира видео на стадиону, да је тек читајући оптужницу сазнао да је његов надимак "Кића", да он њега познаје као дечка који води навијање. Оповргао је и наводе претходно дате одбране да су се у Теразијском парку поделили у две групе од по 15 људи, да је једна група отишла десно, а друга група да је кренула избордо ка Зеленом венцу, да се они у Теразијском парку нису делили у групе, да није изјавио да је на пола степеништа када је чуо буку, ломљаву и вику схватио да је прва група која је пре њих стигла из парка, већ да је стигла на Обилићев венац и почела тучу са Французима и да он није ни чуо запомагање и да све што је чуо је била лупа и ломљава а да се њему чини да није било стакла из правца Обилићевог венца. Изјаснио се да не спори да се обрачуи на платоу Обилићевог венца одигравао лево од степеништа, да су ломљави и бука била леве од степеништа, али да он не зна шта се тамо дешавало јер је одмах након што се попео на плато Обилићевог венца побегао десно према Кнез Михаиловој улици. Наводе са записника о његовом испитивању да хоће да напомене да му је искрено криво због свега што се одиграло јер је то било мучки поготово што се радило о странцу, објаснио је да је он у медијима читао и на интернету и у новинама да је Француски држављанин повређен, а употребио је израз "мучки" јер се у новинама видео његов лик и све га је то подсетило зато што је и он био жртва навијачке агресије и сматра да је и он 2008. године када је брутално пребијен, пребијен мучки. Јована Карбића, кога он лично познаје, тада на платоу Обилићевог венца није видео са бакљом. То што на Карбић не негира да је имао бакљу на платоу Обилићевог венца и што је и он сам навео у претходно датој одбрани да је Карбић на платоу Обилићевог венца имао бакљу изјавио је да он то није рекао него полицијски службеници, да он није изјавио да није приказио маси која се тукла јер је оштећеног тукло већ 15 људи и зар је требало и он да уђе са бакљом и да је то вероватно још један од закључака полицијских службеника, да је он у полицији био изузетно психички узнемирен и потресен, да не зна како полиција функционише и на основу чега су они могли да наведу да је он изјавио ово дајући своју одбрану, да су овлашћена службена лица МУП-а сачињавајући записник о његовом испитивању сами уносили у записник оно што он негира и да су они буквално сами доизвели до појединачних закључака. Негирао је и да је у одбрани датој пред овлашћеним службеним лицима МУП-а изјавио да је из Теразијског парка Јован Карбић отишао горњим путем и да он није видео Јована Карбића у парку, да је окривљеног Карбића он видео на Теразијама, када је стигао на Теразије, а да он окривљеног Карбића, кога лично познаје, није видео на платоу Обилићевог венца са упаленом бакљом у руци и да је то закључак полиције који је унео у записник о његовом испитивању. Указао је да, док се кретао уз степениште, он никада није видео испред себе, да се степеништем кретао не дуже од 5 секунди и да је у својој близини видео само

611/20

окривљеног Четирика. Не спори да му је испao осигурач бакље, али је он једноставно био уплашен јер му је претходно била поломљена вилица на 3 места и сваки физички обрачун за њега би био кобан. За опис шта је ко од навијача које познаје тога дана имао на себи, а који је дао у полицији, како је то наведено у записнику о његовом испитивању у предкривичном поступку изјавио је да је он описао шта је он тога дана носио на себи, а да није описивао шта су остали на себи имали обучено, да зна да је Иван Грковић имао обуване "Нике патике" а што се остале гардеробе тиче да ће то окривљени Грковић морати да буде питан и да он дајући своју одбрану у полицији није описивао шта је ко тога дана на себи имао обучено. На предочене наводе окривљеног Грковић Ивана да је до Обилићевог венца ишао са својом девојком, изјавио је да је окривљеног Грковића срео на Зеленом венцу у маси од 60 људи који су изашли из аутобуса, да је Грковић ишао испред њега а да је он неку девојку закачио на шта је она одреаговала и да се Грковић у том тренутку окренуо и да се обратио тој девојци, да он не може да потврди да ли је то Грковићева девојка или не, јер је не познаје, да не зна како се она зове и да зна једино како се Грковић зове. На предочене наводе окривљеног Ивана Грковића у вези њиховог разговора док се он налазио у пекари у граду изјаснио се да је могуће да је Грковићу рекао да је у пекари и да гледа ове дегене и мајмуне који једу, али да се тога не сећа и да је био нервозан зато што је дошло до неспоразума јер је кореографија коју је хтео да постави била огромна, да се наљутно на Грковића али да га је опет звао, да је могуће да је тада све то рекао Грковићу али да то не личи на њега и да то конкретно није његов речник и да он не користи такве изразе. Изјавио је да он не познаје улице Београда и да не зна да ли је по доласку у град са Партизановог стадиона тога дана ишао Призренском улицом, да ли је ишао на Трг Николе Пашића, да ли је ишао у Кнез Михаилову, до кладионице "Меридиан" и до Хотела. Изјаснио се да окривљеног Стефана Величковића познаје по надимку "Ведич", али да са њим никада није контактирао, да нису имали никакву комуникацију и да се он не сећа да га је и где видео. Што се тиче бакље не може да потврди и да заиста не зна, јер га он не познаје и да се не сећа да ли је Величковић Стефана тога дана уопште видео. Изјашњавајући се у односу на изјел Дејана Пузигаће изјавио је да не зна колико је Дејан Пузигаћа висок, да ли је виши или нижи од њега и да ће то суд морати да пита полицијског службеника јер вероватно постоји нека евиденција у полицији, обзиром да у полицији Пузигаћу знају, да га он зна само из виђења, али да не зна ни ко је он ни шта је он, да је по његовој слободној процени Пузигаћа можда мало нижи од њега, да има тамну косу, али на њега није обраћао пажњу нити га је загледао и да га на дан овог догађаја уопште није ни видео. У односу на своје кретање тога дана изјаснио се да не спори да је био код ресторана "Мек Доналдс" и код Теразијског парка, да је уосталом евидентно и очигледно да је био на степену, али да ни једног момента тога дана њему Грковић није рекао да треба да пронађе и види где су Француски навијачи, да је он Грковићу у једном моменту рекао да је видео Француске навијаче у граду када су били на Теразијама, када је видео групу од 30 момака у светлим мајмунима да улазе у нивницу што је њему било чудно и необично, а да не може да се изјасни да ли је Француске навијаче видео на углу иза Хотела "Балкан" јер он не зна где је Хотел "Балкан" и да ни једног момента на улици испод Теразијске чесме, или било где у граду, није показивао Ивану Грковићу на улици Французе. Иван

Грковић се вероватно издвајао из ове групе која је остајала у парку и одлазио да шета, али он није обраћао пажњу на Ивана Грковића и само су у једном тренутку седели заједно на клупици. Њему није познато како је Грковић тога дана дошао у град сем што му се чини да су Грковића у једном моменту звали да препаркира своје возило и он зна да Грковић вози аутомобил, али не зна ни ко је Грковића тада звао, ни да ли је он отишао да препаркира своје возило, ни да ли је било коме дао кључеве да му возило препаркира и није му познато који аутомобил Грковић уопште вози. На наводе окривљеног Ивана Грковића да је он у једном моменту поред њега протрчао са лудачким погледом на лицу испред степеништа која воде на плато Обилићевог венца, изјаснио се да не зна како је Грковић дошао до тог закључка, да је могуће да се он уплашио од целе ситуације јер је схватио да је повређен навијач "Партизана" на Обилићевом венцу да је схватио је то као позив да крене да укаже помоћ јер је био у таквој ситуацији. У односу на наводе одбране окривљеног Јована Карбића којима је објаснио поделу бакљи и палица испред Теразијске чесме и навода окривљеног Карбића да их је он обавестио да се у Хостелу испод Хотела "Москва" налазе навијачи "Тулуса" и да су након тога окупљени навијачи Партизана правили план како да их нападну, окривљени Вујовић се изјаснио да је он бакљу узео са разлога што је по његовом мишљењу и његовом личном закључку бакља саставни део кореографије, а да он не зна ко су Врачарци и да није истина да су они правили план да нападну Француске навијаче који су се налазили у Хостелу. У односу на наводе окривљеног Карбића да је испод степеништа група од 10 навијача Партизана чекала 2 минута да се крене на плато Обилићевог венца и да се кренуло када је неког из групе неко позвао на мобилни телефон, изјавио је да је он на степенице конкретно дошао сам, да је окривљеног Карбића у тој маси, жаргонски, изгубио на Зеленом венцу, да га је видео на Обилићевом венцу. На наводе одбране окривљеног Карбића да је он на младића који је повређен лежао поред степеница бацао столицу, а да га је Четник путирао по грудима или га је газио по лицу, изјаснио се да је он окривљеног Четника видео на степеницама, да се он тада уплашио и побегло удесно, а да је Четника након тога видео тек на Тргу Републике, а да је столицом ударио некога или да је било кога ударио да нема разлога да крије и да би признао кривицу, а да он није видео да на платоу Обилићевог венца било ко кога удара и да је једино видео младића са качкетом како са бакљом у руци улази у масу. Пре тога металну конструкцију која пада, а при томе није сигуран да ли су он и Грковић могли то да виде у истом моменту јер је Грковић сломио ногу и мало је "ћепнао" због ноге и вису могли да се крећу истом брзином, а да је његов лични закључак да је та метална конструкција је вероватно неки инвентар кафића. Он није могао да уочи ни боју те конструкције која пада, а по његовој слободној процени обзиром да постоји простор између гараже и степеница та метална конструкција пада у простор између степеништа и гараже. У односу на своју комуникацију са окривљеним Грковићем након овог догађаја изјаснио се да је Грковићу послао поруку питајући га где је, а да се не сећа пита му је Грковић одговорио јер је био преплашен и да га Грковић није упућивао где треба да седне, да је он устук срео окривљеног Четника који га је похвалио зато што није упалио бакљу и да је са њим кољима отишао до стадиона. На стадиону није чуо да је неко нешто урадио на Обилићевом венцу јер је био страшно преплашен и уопште није коментарисао читаву ситуацију, а инспектори у полицији у записнику његовом испитивању су сами унели да је

613/291

он нешто о томе причао јер се на стадиону о томе ништа није причало, нити се било шта коментарисало. Изјавио је да о овом догађају није ни са ким коментарисао јер је отишао на утакмицу, да он и не зна да на стадиону "Партизана" постоји некакав ресторан и да он у тај ресторан није одлазио, да ни са окривљеним Драганом Томасовићем, који га је након овог догађаја својим колима одвезао до стадиона, није о томе ништа коментарисао, да не зна шта су причали у колима, да је до Томасовића дошао тако што познаје окривљеног Чегника из [REDACTED] да су сви заједно Томасовићевим возилом отишли на стадион јер он није имао превоз. После утакмице није био са Томасовићем и отишао је у [REDACTED] где живи аутобусом, а није тачно то што је наведено у записнику о његовом испитивању у полицији да је за време утакмице сазнао да је повреде главе покренуло [REDACTED] дошло тако што је са ограде са висине 10 метара пао на главу, да су то наводни полицијских службеника и да је он први пут за то чуо односно да је то видео сутрадан ујутру у новинама.

Окривљени Бранимир Чегник саслушан пред овлашћеним службеним лицима МУП-а дана 19.09.2009. године у присуству браниоца је негирао извршење кривичног дела наводећи у своју одбрану да је туча већ била завршена када су се они подели на плато Обилићевог венца, да је једна група навијача и да ће тукла лице које лежи на поду, док је друга група почела да бежи у правцу ка њима.

Навео је да је он навијач ФК "Партизан" и припадник групе "Иридућибили Бели рало", а да је њихов вођа [REDACTED] да ова група посећује утакмице Партизана и навија и да се из других разлога не окупља. На утакмице не иду организовано већ се налазе на стадиону. Он из Пазове долази заједно са окривљеним Владаном Сувајцем колима или аутобусом до стадиона. На дан овог догађаја чуо се са својим пријатељем из Београда, окривљеним Иваном Грковићем, за кога је навео да је навијач Партизана и члан навијачке групе "Иридућибили" када су се договорили да иду директно на стадион. Међутим, он је око 16.30 часова позвао свог пријатеља из Батајнице који је исто навијач Партизана и припадник навијачке групе "Иридућибили" - Драгана Томасовића да их својим колима превезе до центра града јер су одлучили да иду у центар града обзиром да га је на његов мобилни телефон број 063/86-42-329 позвао Иван Грковић који му је рекао да он, Владан Сувајц и Драган Томасовић дођу до центра града, да би у центру града провели време заједно. Навео је да се они иначе не налазе у центру града али да су чули да се навијачи ФК "Гулуз" са којима је ФК "Партизан" тога дана играо утакмицу налазе у центру града, а Иван им је јавио да дођу у центар града јер се тамо налазе навијачи ФК "Гулуз", па шта су они пристали. Навео је да им је Иван Грковић само јавио да навијачи ФК "Гулуз" седе у кафићу у центру града и да сви они треба да се нађу у Теразијском парку испод Хотела "Москва". Он, Сувајц и Томасовић су колима стигли око 17 часова до Теразијског парка где су већ били окупљени навијачи Партизана, како из њихове навијачке групе тако и остали. Од њему познатих навијача су су били Иван Грковић, Јован Карбић-Јоца са [REDACTED] Јован Вујовић-Мића из [REDACTED] Бојан Марјезић [REDACTED], Стефан Вељковић

звани "Велич" са Новог Београда и Тарлаћ Милан звани "Таки" из Сремчице, а остале не познаје лично али их је виђао на утакмицама Партизана. Док су седели на клупама у Теразијском парку неко је рекао "идемо" а што је значило да се креће на Обилићев венац где се налазе навијачи ФК "Тулуз", како би им се супротставили односно да се са њима физички обрачунају. Навео је да су он, Сувајак и Томасовић последњи дошли у Теразијски парк и да он не зна ко је шта имао у рукама, али да је видео да су навијачи Партизана носили стаклене флаше. Он, Сувајак и Томасовић нису имали ништа у рукама. На себи је имао обучену тренерку и пушкавац јакну, плаве боје, а Томасовић је на себи имао обучен прни пушкавац и бермуде, а Владан Сувајак је имао обучен белу дуксу на себи. Навео је да није видео да било ко од њих носи обележје фудбалског клуба "Партизан". Један од момака у парку, навијач партизана, делио је хируршке маске окупљеним навијачима којих је ту било око 20-так, а он и Томасовић нису узели хируршке маске. Објаснио је да су маске тада подељене да би навијачи заштитили лица, да их не би неко препознао за време сукоба са навијачима противничког клуба, а да је он сматрао да му маска не треба. Поделили су се по групама и различитим путевима су кренули до Обилићевог венца, а он је био у групи са Владаном Сувајком и ишли су путем одозго, преко Сремске улице и улице Маршала Бирјугова до степеништа поред гараже, а затим су се овим степеницама попели до Обилићевог венца. Када су дошли до степеништа ту је већ било 10 до 15 навијача ФК "Партизан" који су их сачекали да дођу до њих, а затим су се сви заједно, трчећи, попели степеништем до Обилићевог венца. Навео је да је туча већ почела када су они потрчали уз степенице јер су навијачи који су кренули из Теразијског парка са друге стране стигли на Обилићев венац пре њих. Путем одозго, степеништем, са њима у групи су се кретали Мића и Иван, а другим путем одозго, преко Кнез Михаилове улице су се вероватно кретали остали из њихове групе. Матијевић Бојан и Тарлаћ Милан су трчали степеништем испред њих и практично су пре њих стигли на Обилићев венац, да учествују у тучи јер је туча већ била завршена када су се он и Иван попели. Навео је да је он био међу последњима који је трчао уз степениште и да он не може да се сети да ли је неко од оних који су трчали уз степенице имао упаљену навијачку бакљу. Када су се попели уз степенице видели су да је туча одмах ту поред степеница и тада је видео да је Владан Сувајак потрчао према столу, ка средини баште кафића "Ирини Паб", где се налазио инвентар кафића, чаше, флаше и слично. У истом моменту је практично приметно и повређено лице које је лежало лево од степеница, када је приметно да га 5 - 6 лица бије рукама, ногама, бакљама, флашама и то док он лежи на плочнику. Од тих 5 до 6 лица која су тукла овог младича који је лежао на плочнику он је препознао Јована Карбића који је у руци држао упаљену бакљу са којом је замахивао према том повређеном лицу које је лежало, а није видео да ли га је неко од њих и ударио бакљом. Навео је да се туча већ завршавала када се он почео на ишито Обилићевог венца и да он никада није ударио јер је неко узвикнуо "готово је" а након чега су се сви разбежали, а да је лице које је лежало повређено, кукало, као и за време док су га сви тукли. Он је скинуо пушкавац јакну и лананим ходом је кренуо ка ресторану "Руски Цар", а убрзо су сви престали са тучом и побегли, али он не зна зашто су се разбежали. Навео је да он и није видео више ни једног навијача ФК "Тулуз" осим тог лица које је лежало повређено, да он мисли да су се они сви разбежали пре него што

су они стigli уз степениште на Обилићев венца. Док је трајала туча приметио је да Драган Томасовић има "фантомку" на глави а он је њега препознао по шушкавицу и бермудама које је носио као и конституције јер га добро познаје. Када су бежали он је кренуо према ресторану "Руски Цар" где је срео Милана Вујовића, али су се сви разишли по граду. Ауто којим су дошли у Београд био је паркиран у гаражи код Хотела "Москва" и када су сви отишли са платоа Обилићевог венца он је позвао Владана Сувајца да се нађу код кола и да заједно оду на утакмицу и тамо су се нашли Драган Томасовић, Сувајц Владан и Милан Вујовић, а у колима су причали да није требало да се користе ни бакље, ни чаше ни флаше. Он није приметио у колима да неко од њих има код себе неки телефон "Ајфон" или торбицу коју пре тога није имао. Познао му је да је Иван Грковић пре тога имао повреду ноге.

Саслушан у истражном поступку дана 20.09.2009. године окривљени Бранимир Четник бранио се ћутањем.

У одбрани датој пред истражним судијом дана 23.10.2009. године окривљени Бранимир Четник је поновио наводе одбране дате у предкривичном поступку пред овлашћеним службеним лицима МУП-а да није учествовао у тучи на Обилићевом венцу, да не зна шта се догодило на Обилићевом венцу, да претходно саслушан пред истражним судијом није дао одбрану јер је био уморан, неиспаван, уплашен, а да он остаје при изјави и одбрани коју је дао у полицији дана 19.09.2009. године. Навео је да у својој одбрани жели да дода да није имао намеру да учествује у било каквој тучи, да је до степеншта која воде на плато Обилићевог венца дошао са Сувајц Владаном а да је убрзо али са друге стране дошао и Иван Грковић заједно са Миланом Вујовићем, да је по његовом сећању Вујовић први ступио на степениште, да се он степеницама пењао на плато Обилићевог венца нормалним ходом а не грчећим, а да је упоредо са њим степеништем корачао и Иван Грковић који је шепом због повреде ноге. Навео је да пењући се степеништем на плато Обилићевог венца он није видео да било ко пада са врха степеница и да је чуо само помлаву и буку, да је видео да уз степениште трче неки други људи које он не познаје. На степеницама су били он, Грковић, Сувајц, Томасовић, Карбић, Вујовић, Тарлаћ и Матијевић а он и Грковић су у односу на остале који су били на степенику на зачељу били први, а остали су били од њих удаљени 5 до 6 метара. Нису се претходно договарали којим ће редом да се пењу уз степениште и како је ко наплатио тако се и пењао. Матијевића је видео на степеницама на почетку ове групе, на врху степеништа када је он био на дну степеништа, а када се попео на врх, Матијевића више није видео, а познато му је да је Матијевић имао обучену тамну дукерину и тренерку. Док је посматрао Матијевића да се пење уз степениште није видео да је на глави имао маску. Када се попео на врх степеништа није видео да је било ко од присутних носио обележја Француских навијача. Сувајц је стигао пре њега на врх степеништа. На врху степеништа се задржао 10 до 15 секунди. Када се попео на врх степеништа видео је сигурно 15 до 20 лица које није познавао ни из виђања, а не зна ко су били Француска навијачи. Видео је лице које је лежало лево од њега, које је било 3 до 4 метара удаљено од степеништа, с тим што није видео како је то лице лежало, како је изгледало, ни како је било обучено, јер је био окружено паторином или

616/21

шесторицом који су га тукли и чуо је само како то лице говори "стоп". Није видео да ли је то лице било криво. Није видео ни како је ово лице било бачено јер су га други окружили. Док је трајала туча у бапти поред столова и њега је степеништа видео је Драгана Томасовића како трчи поред столова и њега је препознао по црном пушкавицу који је носио на себи и сигуран је да Томасовић тада није имао маску на лицу, а није видео да је у том тренутку Томасовић имао било шта на глави. Изјавио је да је он на Обилићев венац кренуо да види шта се дешава јер је у парку иза Хотела "Москва" чуо да је Ивана неко звао телефоном и да је неко други рекао да француски навијачи бију "Гробаре" на Обилићевом венцу, а што нико није коментарисао и они су само спонтано кренули као Обилићевом венцу. Пре одласка на Обилићев венац поделили су се у 5 до 6 група да не би били сумњиви полицији. Изјавио је да Иван Грковић, пре него што су изашли из парка, ни у једном моменту није помињао где се налазе француски навијачи и да је он у полицији рекао да их је Иван Грковић позвао да дођу до центра града јер се тамо налазе навијачи "Тулуза" јер је био уплашен. Он је у паркићу видео да су бакље, штапале и маске подељене навијачима Партизана али није видео ко их је поделио нити је он било шта од тога узео. Колико је њему познато, бакље су направљене од картона и пластике и дужине су 15 до 20 цм. Мисли да су остали навијачи узели маске и ставили их да би сакрили лице уколико би дошло до нечега, да не би били препознати.

Окривљени Бранимир Четник дајући одбрану на главном претресу је навео да не признаје кривицу, да није учествовао у овој тучи, да није никога повредио и да није ни видео цок. ~~Бранимир Четник~~.

Навео је да је постао члан навијачке групе "Иридућибили" пре 2-3 године, да су сви чланови ове групе другари, да су се упознали тако што углавном на утакмицама стоје на истом месту, на јужној трибини и да је тако и настала ова група. Изјавио је да му је познато да постоје и друге навијачке групе ФК "Партизан", "Алкатраз", "Анти Роми", "Гробари Београд", "Јужни Фронт", "Хег Хантерс", "Бренд Демини", да постоји 15 навијачких група ФК "Партизан", да ове навијачке групе броје укупно 200 до 300 чланова. Изјавио је да њему није познато ко од навијача учествује у изради кореографије, у изради панова транспарената јер у томе никада није учествовао. Од чланова навијачке групе "Иридућибили" највише се дружи са окривљеним Сувајац Владаном.

Навео је да је дана 17.09.2009. године био на лицу места, али да није учествовао у нападу на Француске навијаче нити је на било који начин крив за кривично дело за које се оптужује. Указао је да су неки наводи његових претходно датих одбрана у полицији и у истражном поступку погрешно унети у записник. Објаснио је да је у полицији био под принудом, да је добио батине на путу до станице полиције као и у полицијској станици, а да је истражни судија исто тако неке његове наводе одбране погрешно унео у записник и да се он није изјаснио тако како је то наведено у записнику о његовом испитивању пред истражним судијом. Објаснио је да је те погрешке уочио када је примио оптужницу. И он и бранилац су потписали записник о његовом испитивању у полицији и пред истражним судијом, а изнели су примедбе на записник у односу на поступање судије и начин уношења његових изјава у записник. Навео је да је дана

697/291

17.09.2009. godine krenuo na utakmicu zajedno sa Suvaјац Vladanom tako што су заједно отишли у Батајницу где их је чекао окривљени Драган Томасовић са којим су заједно његовим колима дошли у Београд. Изјавио је да он често иде на утакмике Партизана и да се углавном окупљају око стадиона, наводећи супротно наводима претходно дате одбране да се окупљају у центру града када се играју неке веће утакмице и да му с тога није било ни чудно, ни сумњиво када га је Ђрковић Иван са којим је имао телефонску комуникацију рекао да тога дана треба да се нађу у Теразијском парку. Њих тројица су на Теразијски парк стигли после 17 часова и видели су да је ту окупљено доста навијача Партизана, а ни тада ни у телефонској комуникацији нико му није рекао да треба да дође до неког обрачуна са Француским навијачима. У односу на ове околности навео је да је у записнику о његовом испитивању у полицији наведено да је он знао да треба да дође до обрачуна са навијачима Француског клуба "Тулуз" али да је он ту изјаву у полицији дао под принудом јер је добио батине.

Навео је да је по доласку у парк видео да су навијачима подељене хируршке маске, односно, да су момци који су били у парку код себе имали хируршке маске, али да он хируршку маску није узео и да није знао ни зашта служи и да је сматрао да му не треба. У једном моменту је чуо да је неко рекао да је на Обилићевом венцу избила туча између навијача "Партизана" и навијача "Тулуза" и одједном су се сви разишли и кренули на Обилићев венац тако да је он кренуо са њима. Тада је он седео у Теразијском парку. Одједном су се сви разишли и кренули ка Обилићевом венцу и он је кренуо заједно са Сувајцем и Томасовић Драганом са којима је и дошао, с тим што је Томасовић заостао да заврши телефонски разговор и прикључио им се у улици Маршала Бирјугова. Када су дошли до степеништа које поред гараже воде на Обилићев венац, видели су да је ту окупљена група у којој се налазило око 15 навијача Партизана, а када су стигли до степеница чуо је помјаву и буку јер је туча већ почела. Поред њега су тада били Драган Томасовић и Владан Сувајца, а били су и сви остали. Од њему познатих лица ту је видео Тарлаћа, Карбића и Матијевића. Пошто је туча већ била у току он се уплашио јер никада раније није учествовао у тучи, нити је то желео и зато се кретао на зачељу колоне, а иза њега је ишао само Иван Ђрковић који је хромао због повреде ноге. Кретао се убрзаним кораком али није трчао. Указао је да у записнику о његовом испитивању пред истражним судијом је нетачно унета његова изјава у односу на редослед којим су се пењали уз степенице и објаснио је да је група у којој се он кретао бројала око 15 људи, да је према степеницама кренула група од 5 до 6 момака које он не познаје, а да су иза њега ишли остали оптужени Карбић, Томасовић, Матијевић, Тарлаћ с тим да не зна којим су редоследом ишли, 5 до 6 метара испред њих ишао је Милан Вујовић а иза њега су ишли он и Владан Сувајца а непосредно иза њих кретао се Иван Ђрковић кога је он видео иза себе на степеницама, 2-3 корака иза њега пре него што су се попустили на степенице. Карбић се на степеницама пењао 5 до 6 метара испред њих, а испред њега су били и Томасовић, Матијевић, Тарлаћ. Испред њега, а иза њих, кретао се Вујовић, а он и Сувајца су се кретали степеништем паралелно а иза њих степеништем се пењао Иван Ђрковић. Не зна да ли су тим редоследом стигли и на врх степеништа или је неко од њих некога претекло и стигао раније, али зна да се он на врх степеништа попео последњи и да је при врху степеништа

налетео на Вујовић Милана који је стајао на врху степеништа пре него што се он попео на сам врх степеништа. Указао је да је нетачно да је он било кога ударио када се попео на плато Обилићевог венца, јер када се попео горе гуча је већ била скроз зазрипена, с тога је нетачно да је он било кога ударио рукама, ногама, како се то оптужује, палицом или неким сличним предметом, јер од тога није код себе имао ништа. Исто тако нетачно је да је имао хируршку маску. На врху степеница се задржао максимално 10 секунди и упутно се према ресторану "Руски Цар" а касније се нашао са Томасовићем, Вујовићем и Сувајцем и одвели су се заједно према стадиону.

Изјашњавајући се на постављена питања изјавио је да је тога дана, пре него што су дошли у Теразијски парк, окривљеном Томасовићу рекао да се чуо са Иваном Грковићем, али да му није објаснио због чега га је Грковић звао и да је окривљеном Томасовићу рекао да иду на утакмицу, а да му није објашњавао због чега крећу раније. Изјавио је да се са окривљеним Грковићем чуо док су њих тројица били у колима крећући се ка Београду и да га је Грковић тада звао поводом новца. Грковић му је рекао да треба да се нађу у Теразијском парку где су њих тројица и дошли. Када су стигли у Теразијски парк видели су окупљене навијаче раширкане по парку, а тада није видео Матијевића и Тарлаћа и он је седео на клупи са Сувајцем и Томасовићем. Он је пришао Грковићу Ивану због новца али му тада није дао новац већ му је новац дао на сталнону. Видео је да је у парку било окупљено 30 до 40 навијача од којих је он познавао само окривљене у овом предмету, а неке је знао из виђења, неке припаднике навијачке групе "Ребелс" а припаднике навијачке групе "Алкатраз" није видео. Познато му је да окривљени Љубомир Марковић води навијање, а окривљеног Дејана Пузигаћу не познаје. Младића који је делио хируршке маске у парку описао је као приог, мало вишег од себе, да није приметно одакле је он извадио те хируршке маске колико је делио, нити му је познато колико је било хируршких маски. Изјавио је да није видео да било ко у руци има палицу али је видео 2 до 3 бакље које су биле подељене, а да није приметио да неко код себе држи ранац или неку торбу. Када су излазили из Теразијског парка није приметно где се налази Иван Грковић, а он је из парка кренуо са Сувајцем док је Томасовић остао да заврши телефонски разговор. Они су у Теразијски парк стигли између 17 и 17.30, а од Теразијског парка до гараже на Обилићевом венцу стигли су за неких 3 до 5 минута. Када је стигао до гараже, видео је да присутни ту стоје, сви заједно, и није приметно да било ко од њих има на себи маску. Када је кренуо да се пење уз степениште, Иван Грковић се кретао пар степеника иза њих.

Изјашњавајући се у односу на долазак у Теразијски парк и одлазак до платоа Обилићевог венца на питања је изјавио, да су се углавном пред утакмице налазили у центру града али да се он не сећа тачно пре којих утакмица су се налазили у центру, сем да су се углавном налазили код Теразијске чесме. Наводе своје одбране даје у предкривичном поступку да на утакмице не иду организовано већ да се налазе на стадиону објаснио је да се пред веће утакмице налазе у центру града, а када се играју мање утакмице да се налазе код стадиона. Своју изјаву да је планирао да прво оде на стадион али да је након разговора са Иваном Грковићем који га је позвао и рекао му да дође до центра града одлучио

да дође у центар grada, objasnio je da je odmah nakon što se čuo sa Ivanom trebao da dođe u Terazijski park i da nije pomišao stadion. Izjavio je da dajući svoju odbranu u policiji nije naveo da je došao u centar grada da bi Grkoviću doneo novac zato što su u policiji kada je on došao već imali gotovu priču, da je pre toga dobio batine i kada su ga pitali "jeli tako" da je on rekao "tako je". Ovo se odnosi i na njegove navode odbrane date u policiji da se oni ne nalaze u gradu ali da im je Ivan javio da tamo dođu, da se tamo nalaze navijači FK "Tuluz" na šta su oni pristali i došli, da su ga u policiji terali upravo da tako izjavi. Izjavio je da mu Grković nije rekao kada tačno treba da dođe u Terazijski park, da su on, Suvaćac i Tomasović došli među poslednjima i da posle njih više niko nije došao od navijača u Terazijski park. Izjavio je da je video da je neki dečko u parku Vladanu Suvaću dao par maski ali da nije video da je Suvaćac nekomе поделиo maske i da je polazeći iz Terazijskog parka video da je Suvaćac te maske bacio u kantu, a da on nije video da je Suvaćac te maske prisutnima поделиo. Izjavio je da nisu tačno navodi njegove odbrane u policiji da je u parku неко rekao "идемо" a што је значило да крeћу на Обилићев венац где су навијачи FK "Tuluz" да би им се супротставили и физички обрачунали са њима, да се није у парку причало да треба да се обрачунају са навијачима FK "Tuluz", да нико о томе није причао и да нико уопште у парку није спомињао навијаче FK "Tuluz", да он када су кренули из Terazijskog parka није ни знао да се на Обилићевом венцу налазе навијачи FK "Tuluz". Izjasnio se da je čuo to što mu se predčava da je izjavio okrivljeni Vučković Milan, da su čuli dok su se nalazili u parku da je неко дојавио да је дошло до туче између Партизанових навијача и навијача FK "Tuluz", али да он не зна од кога је то чуо јер то лице није видео, а да му и поред тога није било познато да се навијачи Тулуза налазе на Обилићевом венцу јер није знао да се они тамо налазе, већ је само чуо да је на Обилићевом венцу дошло до туче. Не зна од кога је то чуо јер му је глас био непознат, а лице које је то изјавило није видео. Он не познаје Дејана Пузигаћу и не зна да ли је он био у Terazijskom parku, а није видео да било ко тога дана дели бакље и палице. Он хируршку маску када су дељене није узео, а никада није питао зашто су узели маске, а ни Суваћца. Izjavio je da se nisu делили у групама када су кренули из Terazijskog parka на Обилићев венац и да је он кренуо са Суваћцем и Tomasovićem са којима је и дошао у град, односно, са Суваћцем а касније, након завршеног телефонског разговора, прикључио им се и Драган Tomasović у улици Маршала Бирјузова и заједно су се кретали преко Сремске улице, улице Маршала Бирјузова до степенница. Код степенница је видео групу навијача од 10 до 15 људи од којих је познавао Јована Карбића, Јована Матијевића и Тарлаш Милана, а затим су са друге стране улице Маршала Бирјузова из гараже наизли и Иван Grković и Milan Vučković. Ту су стајали пар секунди, а нико се није посебно чекао, није се чекало да се сви сакупе и када је кренула ломљавица и бука они су кренули, а он није чуо да је он претходно из њихове групе која се налазила испод степенница разговарао телефоном, ишти је уочио да је било коме од њих зазвонио телефон. Када су чули ломљаву и буку 2 до 6 људи из групе је кренуло горе, а иза њих су се кретали Карбић, Tomasović, Матијевић и Тарлаш, иза њих је ишао Milan Vučković са којим се он кретао паралелно, а иза њих кретао се степенником Иван Grković удаљен од њих корак или два иза њих, односно један до два степеника иза њих. Не зна ко је први стигао на врх степенница, а у полицији није изјавио.

како је то наведено у записнику о његовом испитивању, да су он и Тарлаћ степеништем отишли испред осталих и да су пре њега и Ивана Грковића стигли да учествују у тучи. Он је само рекао да су били испред њих, а да у полицији су додали да они стигли пре њих да учествују у тучи. Изјавио је да он није у полицији рекао да је након што се попео степеништем видео да лежи повређено лице лево од степеништа, да га њих 5-6 бије рукама, ногама, бакљама, флашама, док лежи на плочника међу којима је препознао Карбића са упаљеном бакљом у руци којом је замахивао према том повређеном лицу које је лежало, да је он у полицији изјавио да је видео упаљену бакљу, а да су му полицијци рекли да каже да је то Карбићево, да је то Карбићева бакља којом је замахивао, а да он Карбића уопште није ни видео када се попео на плато Обилићевог венца већ само упаљену бакљу. Након што су му предочени наводи одбране окривљеног Јована Карбића да је након што се попео на плато Обилићевог венца видео да је он шутирао младића који лежи по грудима или глави или да га је гази по лицу изјавио је да то није истина, да је то немогуће пошто он није био испред Карбића на степеништу већ је Карбић на степеницама био испред њега и да никако није могао да га види на платоу Обилићевог венца, а да он, када се попео окривљеног Карбића на платоу Обилићевог венца уопште није ни видео. На платоу Обилићевог венца испред себе видео је само Вујовић Милана који је имао на себи неки шушкавац, а на глави није имао капу ни било шта друго, и објаснио је да је на платоу окривљени Вујовић само стајао поред њега и да није ништа радио, да су он и Вујовић на платоу Обилићевог венца све време стајали заједно, а што је временски било пар секунди, највише 10 секунди и да су се заједно удаљили са лица места. Он мисли да је Вујовић могао да види све оно што је и он видео, а то што Вујовић тврди да није видео никаква дешавања на платоу Обилићевог венца објаснио је тиме да не зна у ком је правцу Вујовић гледао. Изјавио је да није видео шта је обучено на себи имало лице које је лежало на платоу Обилићевог венца и да то није могао да види од нападача који су стајали око њега, да ни боју његове одјеће није могао да види. Изјавио је да се Томасовић степеништем кретао 6 до 7 метара испред њега и да је пар секунди пре њега стигао на плато Обилићевог венца, да је он у једном моменту уочио Томасовића на платоу Обилићевог венца када се налазио преко пута улице са друге стране и када је од њега био удаљен око 15 метара, преко пута у односу на место где су стајали младићи који су тукли овог младића који је лежао на платоу, од њих око 15 метара удаљен, а претходно је видео да је Томасовић претрчавао између столова, а затим да се удаљавао са лица места. За време док је био присутан на платоу Обилићевог венца он није приметио ни једно лице да бежи у неком правцу, нити је осим овог повређеног младића кога су тукли, а како је то описао, приметио било које друго повређено лице на платоу Обилићевог венца. Упитан да се детаљно изјасни шта је видео када се попео на плато Обилићевог венца изјавио је да је када се попео на плато Обилићевог венца видео да је туча већ била завршена, а да је на око 3 метара лево од степеница видео да група павијача тучу младића, да он претходно кретајући се средњом степеница није приметио да нешто пада са платоа Обилићевог венца. На питање суда да појасни своје наводе да је туча већ била завршена када се он попео на плато Обилићевог венца али да је приметио да њих неколико туче младића који лежи 3 до 4 метара удаљено од степеништа изјавио је да су они њега тукли када се он попео и да је он отишао на другу страну пошто је већ све било

готово, да он у полицији није рекао да је неко повикао "готово" и да су се онда разишли, да он то није чуо и да је то у полицији изјавио под принудом јер је добио батине и да су му полицајци у полицијској станици рекли да треба да каже да је чуо да је неко рекао да је готово. Упитан да појасни детаљније како је тучен младић и оно што је тада видео и како је изгледао, изјавио је да он то није могао да види од нападача који су стајали поред овог младића, да уопште није обраћао пажњу на то шта су они који су га тукли радили и да је желео што пре да оде, да су ови нападачи били око тог дечка кога су тукли док је лежао, али да није обраћао пажњу на детаље и ситнице ко стоји око њега, где стоји, на којој удаљености или да ли му је било ко од њих познат како је изгледао, како је био обучен, јер је само желео да се што пре удаљи одатле, обзиром да је оно што је видео било страшно. Објаснио је да је било страшно то што 5 до 6 момака туче дечка који лежи на поду. Изјаснио се да их је било 5 до 6 јер је видео групу када се попео на плато Обилићевог венца као и да уопште није обраћао пажњу на детаље и на ситнице обзиром да је што пре желео да се удаљи и да на њима ништа није уочио. Није уочио ни како су тукли овог младића, није приметио да је неко замахивао ногом, руком, али предпоставља да су га тукли јер су стајали ту. Не зна и није приметио да ли су на глави имали капе, качкете. Није обраћао пажњу на детаље, а око овог младића који је лежао су били момци који су га тукли, тако да он није могао да види како је он лежао и у ком је положају био док је задобијао ударе. Предпоставио је да неко вероватно лежи и да га туку обзиром да је група била око њега, а и чуо је да је неко викао "стој, стој" док га ударају. Не зна да ли је међу овим момцима који су га тукли био и неко кога је претходно он видео у Теразијском парку. Он је након што се попео на плато Обилићевог венца видео на платоу Томасовић Драган, а који је протрчао између столова преко пута улице, с тим што не може да опише око којих столова у башти је трчао, јер је било доста столова, а Томасовић је био ближе оградни, ближе путу и он није видео како и зашто претрчава, и видео је само да претрчава између столова и да се удаљава, а није видео да Томасовић било шта узима са столова. Док се налазио на платоу Обилићевог венца није приметио никог другог да бежи. Изјаснио се да он након што је чуо буку и схватио да се одиграва туча на Обилићевом венцу није вратио назад и да је наставио да се пење уз степеннице јер је био збуњен ситуацијом и уплашен и ван себе, а да би се вероватно сада у овој ситуацији вратио назад. На питање браниоца да ли је, у тренутку када је почео да се пење и кренуо од гараже према степенцима, чуо да је Иван Грковић нешто рекао, изјавио је да је чуо да је Грковић рекао "не брз" и да не зна шта то значи и објаснио је да то раније није изјавио јер га нико није питао, да је пре него што је почео да се пење уз степеннице видео код Синагоге једног полицајца који је мирно стајао и пушио цигарету, али да ни то раније није изјавио када је саслушаваш јер га нико није питао. Изјавио је да овај полицајац на њих није обраћао пажњу да је он могао да чује буку коју су и они чули, али да тај полицајац није реаговао. На питање свог браниоца изјавио је да се са њима места удаљио нормалним ходом јер није имао разлога да бежи пошто није учествовао у тучи.

На питање браниоца окривљеног Марковића је изјавио да окривљеног Марковића тога дана није видео у граду, а да је окривљеног Марковића раније виђао само на утакмицама да води навijaње, да га је виђао сваки пут када је био

на утакмици да води навијање на јужној трибини, а да му није познато колико дуго окривљени Марковић води навијање на јужној трибини. Није му познато нико ко се сматра вођом или истакнутијим од осталих навијача и једино је Марковић Ђубомира виђао као вођу навијања. На питање суда детаљно се изјаснио да је он у моменту када је чуо буку, тучу на платоу Обилићевог венца тек закорачио на степениште које води на плато Обилићевог венца, да је наставио да се пење јер је у том тренутку био ван себе и уплашен због ситуације, да је у том моменту окривљени Иван Грковић био иза њега и да он није видео да неко пада са ограде Обилићевог венца доле у улицу Маршала Бирјузова, а на предочене наводе окривљеног Грковића да је он пре него што је закорачио на први степеник видео пок.Бриса Татона да пада са платоа Обилићевог венца изјаснио се да је он гледао право испред себе куда иде, да није гледао са страха и да он није приметио никакав пад са платоа Обилићевог венца, нити је чуо било какав ударац, нити је приметио било какву реакцију присутних. Чуо је само док се пењао уз степениште да је Грковић изговорио "не бре" и објаснио на питање да у том моменту није погледао околу јер је био ван себе.

Изјаснио се да пакнадно о овом догађају ни са ким није коментаришао путем телефона, а да су у колима док су се са Обилићевог венца кретали ка стадиону коментаришати да није требало да дође до туче, с тим што не зна у ком смислу су то коментаришали, јер не зна због ког је разлога настала туча, а тада још увек нису знали шта се десило и нису били свесни у том моменту последица. На стадиону је сазнао од некога ко је погледао на интернету, али не зна и од кога, нити се сећа да ли је то неко од присутних окривљених, да је један Француски навијач повређен у тучи на Обилићевом венцу. Иван Грковић није о томе ништа говорио, а он није обраћао пажњу јер је гледао утакмицу да ли је Иван Грковић о томе нешто причао другима. Нико му од навијача које познаје, касније није рекао шта је од Грковића и осталих чуо у вези овог догађаја.

Окривљени Сувајан Влалан саслушан је у предкривичном поступку пред овлашћеним службеним лицем дана 19.09.2009. године у присуству браниоца, су своју одбрану је навео да је он навијач ФК "Партизан" и да од 2004. године припада навијачкој групи "Иридућибили" и да је један од вођа ове групе [REDACTED] звани "Жаре" из Земуна који је ову групу основао 2001. године. Навео је да често иде на утакмице када год има времена. Дан 17.09.2009. године са свог мобилног телефона број [REDACTED] позвао је на мобилни телефон број [REDACTED] свог друга Бранимира Четника из [REDACTED] где иначе и он живи и са њим се договорио да аутобусом оду до Бајајине где живи њихов друго кога он познаје по надимку "Гаги" да би заједно отишли на фудбалску утакмицу Партизан-Гулуз. Гагијевим аутомобилом марке "Рено Клио" црвене боје, заједно су из [REDACTED] тишли до Београда, а након што је су возило паркирали у гаражи у улици Народног Фронта, сва тројица су пешке отишли до Теразијске чесме где их је чекао Иван звао "Сарџа" који вози аутомобил марке [REDACTED] црвене боје, а који користи мобилни телефон [REDACTED] ом приликом. Иван им је рекао да се у граду налазе навијачи ФК "Гулуз" и да може доћи до туче са њима. Код Теразијске чесме било је око 20-

так навијача ФК "Партизан" од којих он познаје Ивана [REDACTED], "Такија" из [REDACTED] који има [REDACTED] "Мићу" из [REDACTED], "Маткета" из [REDACTED] "Јоцу" за кога не зна где живи, "Велича" за кога зна да му је име Стефан и друге момке које је тада први пут видео. Све време су се налазили у паркићу на Теразијама испод Хотела "Москва" јер тамо нису били упадљиви као група. Изјавио је да им је ту у парку један њему непознати момак из групе дао хируршке маске зелене боје које је он поделио навијачима који су хтели да их узму и мисли да је поделио око 5 комада ових маски. Он је тада на себи имао обучену дуксерницу беле боје са капуљачом и малим натписом "Нике" на грудима, фармерке тегет боје и беле патике марке "Лакоста".

Око 17 часова из парка су кренули ка гаражи на Обилићевом венцу, а он не зна на чији наговор и не зна ко је пренео информацију да се у "Ириш Пабу" налази група навијача из "Тулуза". Сви су кренули из Теразијског парка, развојили су се у групе а он је кренуо доњим путем са Бранимиром Четником и био је договор да се чекају код степеништа са доње стране гараже. Не зна зашто су се нашли баш на Обилићевом венцу. Сви који су били у парку су се нашли доље код гараже, а то се односи на све које је навео да су били у парку а које познаје. Док су стајали испод степеница које воде ка Обилићевом венцу а испред гараже, чули су да се у башти кафића "Ириш Паб" чује нека ломљава, галама, тј. да се одиграва нека туча и у том тренутку су сви који су били испред степеница, а по његовом мишљењу било их је 20-так, потрчали уз степениште ка башти кафића "Ириш Паб". Он је ишао нормалним кораком као и Бранимир Четник с тим што је он од њега можда био бржи један корак. Иза њих је остао само Иван Грковић а практично сви остали су били испред њих. Он није видео где су отишли они који су били испред њих али је видео када се понео до баште тог кафића, да су заплесале две бакље с тим што није видео ко је ове бакље заплесао. Поред њега су тада када се понео до баште овог кафића били Иван Грковић и Бранислав Четник а он није могао добро да види у том метежу да ли су они некога ударили или гађали. Приметио је само да испред њега, а лево од степеништа, на удаљености око 5 метара од њега, лежи један младих на леђима и који је гласно урлао, јављао, плакао и на енглеском говорио "стоп, стоп" и практично молио да престану да га тучу. Лежао је на леђима и покушавао је да устане. Он је са стола узео неку стаклену чашу и исту је бацио ка групи Француских навијача, али не може да се сети да ли је чаша коју је бацио погодила тог дејка који је лежао на леђима. Тада је око овог момка било око 5 момака који су се ту налазили око њега, али он најбоље видео и не може да се сети да ли је неко од навијача ФК "Партизан" ударао тог дејка. Бацио је две бакље, с тим што је један момак био баш близу поврхеног и држао је бакљу поред десне ноге некако са стране поред своје бутине. Он зна само да је чашу бацио у оном правцу где је лежао младић који је зацрмљавао, али су ту око њега били и партизанови навијачи. Он није видео да ли је неко у руци држао бакљу, палицу или било шта другог од оружја јер одмах након што је бацио чашу у напредном правцу, стрчао је из степеништа и одвојио се од групе, а не зна ни зашто је он узео чашу са стола из баште кафића "Ириш Паб". Он није видео где је пала чаша коју је бацио јер није имао времена да гледа где ће чаша да падне. Прелиминарно је приметио да је један од момака из њихове групе која је трчала уз степениште, док се по његовом мишљењу ставио на лице хируршку маску из разлога да би сакрио лице, а за то

су и подељене маске јер се предпостављало да ће горе бити туча и било је потребно да се сакрије лице. Није имао на себи никаква обележја клуба и не зна зашто себи није оставио маску, а приметио је да су можда 2 младића имала дуксерине са Партизановим грбом. Када се завршила туча неки Француски навијачи су бежали лево у односу на степенице, а у истом правцу су трчали Партизанови навијачи, али он није видео никог познатог и ничији лик није запамтио. Након што је стрчао низ степениште, отишао је до гараже у улици Народног Фронта где је претходно био паркиран ауто и ту је сачекао Томасовића, Четника и Матијевића и сва четворица су отишла на стадион ФК "Партизан", а у колима су сви заједно констатовали да је глупо што су паљене бакље и што је кафић уништен. Испред стадиона су се срели са [REDACTED] који им је дао улазнице за утакмице, а затим су ушли на стадион и одгледали утакмицу између Партизана и Тулуза а након тога су отишли кући, а кодима су повезли и неког момка из Батајнице кога су срели на улицама а који се познаје са Томасовићем и Матијевићем.

Саслушан пред истражним судијом дана 20.09.2009. године окривљени Сувајак Владан се бранио ћутањем.

Дана 23.10.2009. године окривљени Владан Сувајак је изнео своју одбрану пред истражним судијом. У односу на све одлучне чињенице изменио је претходно дату одбрану пред овлашћеним службеним лицима МУП-а. Навео је да су он, Четник и Томасовић по доласку у Теразијски парк испод Хотела "Москва" седели око 20 до 30 минута на клупи у парку где је било још 15-так људи, а од њему познатих Грковић, Гарлаћ и Карбић и још неких којих не може да се сети као и њему неким непознати младићи који су сви седели по клупицама. У једном моменту је један њему непознат момак пришао говорећи му "ево" и ставио му је пар маски у руку. Он је био збуњен и с тога не може да се сети да ли је неко ко је био са њим од њега узео маску, али зна да му је у руци остало пар маски које је бацио. Навео је да је 2 до 3 минута након тога неко повикао да се креће према Обилићевом венцу. Он кренуо према Обилићевом венцу са Бранимиром Четником, а не може да се сети којим путем. Није знао зашто се иде, а он и Четник нису имали никакве бакље, мотке или томе слично. Изјавио је да није тачно да су тог дана отишли из Хотела "Москва", да није тачно да је отишао до Теразијске чесме, ни да је срео Ивана Грковића, ни да им је окривљени Грковић рекао да су у граду Француски навијачи и да може доћи до туче са њима, а да је то рекао у полицији када је саслушан јер су му то тако рекли полицајци који су га пре давања изјаве тукли и мистретирали и да је због тога то морао да каже. Навео је да не зна одакле је дошао до доњег дела гараже на Обилићевом венцу са Бранимиром Четником, где су видели 15-так момака који су кренули да се пењу уз степенице, а за којима су кренути и он и Бранимир Четник. Када се попео до врха степеница, видео је да је горе било доста дима од бакљи, а са своје леве стране на 4 до 5 метара од себе видео је да поред разбацаних столица лежи младић на леђима и покушава да устане, а видео је у његовој близини, непосредно поред њега 3 до 6 момака чија лица није могао да види од дима али је видео да су погама шутирати младића који је лежао на леђима и покушавао да устане. Када је то видео он се изгубио и уплашио. Изјавио је да он није тада са стола узео стаклену флашу или чашу нити било који предмет а да је у полицији

рекао да је са стола бацио чашу према Француском навијачу под принудом. Изјавио је да се на врху степеништа задржао 20 секунди и да се вратио степеницама којима се и попео и отишао ка Зеленом венцу, затим га је Бранимир Четник позвао телефоном и питао га где се налази и позвао га је да дође до казина "Меридиан", а затим су отишли до гараже по ауто а затим на стадион. Указао је да он није учествовао у овој тучи, да није видео да је неко пао са врха степеништа и да у читавој овој ствари није учествовао, а да све што је рекао у полицији у вези свог учешћа у тој тучи није тачно и да је све рекао због присиле јер су му полицајци говорили да су његови другари рекли да је он све то урадио. Објаснио је да се степеништем пењао заједно са Бранимиром Четником, да је Иван Грковић био иза њих можда 2 корака, да су се по долазку код гараже на Обилићевом венцу сви груписали и да су сви стигли у исто време, а да је Ивана Грковића видео тек на степеницама. Када се попео до врха степеништа није видео никога од познатих као ни касније када се спуштао низ степениште. Изјавио је да познаје Грковић Ивана, Карбић Јована, Томасовић Драгана званог "Таги", Вујовић Милана, Четник Бранимира, Тарлаћа, Матијевића, да не познаје Бошковић Владимира, Прелић Ђорђа, Пузигаћа Дејана, да Марковић Љубомира званог "Кића" не познаје лично али да га зна из виђења и да зна како он изгледа, а да га тога дана није видео. На питање свог браниоца указао је да су му полицајци приликом давања изјаве у полицији прегизли, да су га тукли, да тада није био присутан бранилац који је дошао касније, а кога је он упознао са тиме, а да је затим дао изјаву на записнику дана 19.09.2009. године, а што јесте његова изјава, али је ту изјаву дао из страха јер се плашио, а записник који је сачињен није прочитао. Бранилац коме је испричао шта му се догодило у полицији те да је под принудом полицајцима свашта рекао, само га је питала да ли је знао да ће бити туча, а затим је у њеном присуству дао своју одбрану.

Окривљени Владан Сувајца дајући своју одбрану на главном претресу дана 27.04.2010. године негирао је кривину и навео је да му је жао што је један млад човек изубио живот и што се све то тако дешавало, али да он није извршио кривично дело за које је оптужен и једноставно се нашао на степеништу не знајући шта се дешава али да у свему томе није учествовао.

Навео је да су дана 17.09.2009. године он и Бранимир Четник по договору да заједно оду на утакмицу, отишли до Батајнице где их је чекао Томасовић и да су се са њим и његовим колима одвезли до града, да су возило оставили паркирано на Зеленом венцу, а да су затим отишли до Теразијског парка. У парку су се задржали 15 минута а не 30 минута како је то изјавио у претходном поступку, а што је рекао јер је био под стресом, а касније када је у притвору о свему размисљао схватио је да су се у парку задржали много краће. У односу на поделу хируршких маски изјаснио се да му је тада док су седили у парку он, Четник и Томасовић заједно на клупи пришао њему непознат младић који му је дао неколико хируршких маски, а кога не може ни да опише јер је пропало доста дуго од овог догађаја и не сећа се ни како је био обучен, а није приметио ни окакве је дошао, ни са ким је дошао, ни са ким је претходно тај младић причао јер уопште није обраћао пажњу обзиром да је био у друштву са Четником и Томасовићем. Мисли да је мало старији од њега, да има око 25-26 година, а не

зна da li je sa sobom imao neku torbu ili ranac i misli da nije i da je ove maske izvadio iz kесе или дуксериге. Не сећа се, али мисли да није на глави имао ни капу, ни качкет, ни мараму. Ове маске му је дао десетак минута након што је он дошао у Теразијски парк, а заиста не зна зашто је дао управо њему. То га није питао јер је био збуњен и затечен, а у том моменту су поред њега били окривљени Четник и Томасовић и он мисли да су они то видели, али да нису ништа прокоментарисали. Он није обраћао пажњу колико је било маски али није било много, било је пар комада 4-5 максимално. Обзиром да је био збуњен када му је овај младић дао маске и да није знао шта да ради са тим и да је 2-3 минута након тога неко рекао да се креће ка Обилићевом венцу, он је те маске бацио. Никоме претходно није поделио ниједну маску ни Четнику, ни Томасовићу који су седели поред њега, а није оставио ни за себе. Није приметно да је још неко сем тог младића у парку делио маске, а ни касније испод степеништа на Обилићевом венцу. Не сећа се и не зна ко је рекао да се креће ка Обилићевом венцу јер то није видео, а у том моменту он, Четник и Томасовић су седели на клупици у парку или на неком зидићу. Мисли да у том моменту никог од присутних окривљених није видео у својој близини, нити било кога од њему познатих навијача. Кренули су ка Обилићевом венцу, а он је кренуо у друштву са Четник Бранимиром и Драганом Томасовићем. Нису коментарисали зашто се иде према Обилићевом венцу нити им је било ко то објаснио. Он није знао уопште зашто се иде према Обилићевом венцу а није никог ни питао, јер није знао шта да уради. Видео је да су сви кренули и он је кренуо заједно у друштву са Четником. Мисли да је Томасовић у том моменту причао са неким телефоном и да није кренуо са њима. Не сећа се тачно којим је путем ишао нити се сећа којом су тачно улицом дошли до Обилићевог венца јер Београд слабо познаје, а не може да се сети ни како су се кретали, лево, дело или право и зна само да су дошли до доњег дела гараже, до степеништа где су стали и где су се задржали можда пола минута пре него што се зачула бука. Он је тим доњим путем ишао са Четник Бранимиром, а Томасовић их је сустигао негде у близини гараже и он мисли да је Томасовић до гараже ишао сам. Навео је да су дошли до гараже и да су стали гледано на степениште колико се сећа са леве стране, а да не зна зашто су ту стали обзиром да су кренули на Обилићев венац и да није знао ни зашто иду ни где треба да иду, да никог није питао зашто су ту стали нити је чуо да је било ко рекао да се ту стане, већ да су једноставно како су ту дошли и стати. Не може да се изјасни колико су се дуго кретали од Теразијског парка до гараже, а мисли да су стали код гараже на неких 5 метара од степеница. Можда је пар секунди или пола минута неко стигао пре њих и стајао ту, а он никог од присутних није препознао и то су били младићи који су њему до тала били непознати. Није ни касније сазнао ко су били младићи који су стајали испред гараже, нити може да каже њихово име ни надимак, нити зна било какв податак о њима јер је неке видео први пут. Изјавио је да Марковић Љубомира тала није видео испред гараже, а да не зна како изгледа Дејан Пузигаћа јер га не познаје, а не познаје ни Прелић Ђорђа. Упитан да ли је Прелић Ђорђа некад раније видео и да ли му је познато како Прелић изгледа, изјавио је да га не познаје, да је Прелића касније видео на телевизији, али без обзира што му је познат његов лик да се не сећа да га је тала видео код степеништа, да мисли и колико га сећање служи да Прелића тала није видео. По његовом сећању испод гараже је било укупно 15 навијача и њему непознатих, а када су он и Четник

стigli kod garaže u њиховој близини је било 4-5 навијача. Није видео да ли су сви стигли у исто време, да ли су ишли истим путем, а њему и Четнику нико није рекао да иду тим путем и једноставно су тако кренули. Окривљеног Ивана Грковића је видео у парку и они су се са њим поздравили када су дошли у Теразијски парк, а он им није тада ништа рекао осим што су се поздравили и једни другима рекли „Здраво“. Није му било познато зашто су дошли у град и шта су требали да раде тог поподнева. Некада су се исто тако налазили и долазили су у овај парк навијачи пре неке веће утакмице да би се узеле карте за утакмицу. Навео је да су се ту у Теразијском парку узимале карте за утакмицу, да су се ту куповале карте, да ту не постоји никакво продајно место за карте за фудбалске утакмице али да он не зна зашто су се ту у парку узимале карте. Изјавио је да се сећа се ко му је рекао да дође у Теразијски парк, да он зна да се чуо тога дана са Четником и да су се договорили да иду на утакмицу и када су изашли, када су дошли до Батајнице где их је сачекао Томасовић са којим нису увек ишли на утакмице сем понекад, а обично су ишли или већином пута он и Четник јер се дуго познају и друже, некада аутобусом, а некада аутом. Навео је да су он и Четник долазили до града, узимали карте за утакмицу и ишли на утакмице и да су карте куповали углавном на благајни, наводећи да су по карте некада одлазили и до града. Изјавио је да су пар пута карте за утакмице узели у граду, али да не може тачно да се сети где али да су већином карте куповали на благајни Партизановог стадиона, да се не сећа ниједног места у граду где су куповали карте осим у парку понекад. Објаснио је да су карте куповали у парку тако што се чују са неким из града или договоре се ако их неко позове и пита да ли им требају карте да им остави и да им он у парку донесе и подели карте, али да нико из њихове групе није задужен да узме карте и подели им карте у граду, него једноставно неко ко је ближи стадиону узме карте за њих а после им подели. Изјавио је да то нису лица која су дуже навијачи који су дуже и стално присутни на утакмицама, да то може да буде било ко, како кад, да не зна заиста. Објаснио је да су се код гараже задржали пола минута када се зачула бука у ком моменту су сви кренули уз стениште, њих 15-ак, а да је он у том моменту био мало удаљен од стеништа. Од њему познатих навијача и чланова групе „Придућивили“ мисли да је у моменту када је он ишао према стеништу и када је почео да се пење уз стениште био Четник Бранимир поред њега, а да је Грковић Иван био иза њих, с тим што не може тачно да се сети колико је Грковић од њих тада био удаљен јер је прошао поред њега, а мисли да је Грковић био на почетку стеништа. Ни он ни Четник тада нису имали маске на лицу, а Матијевића није видео на стеништу ни испод стеништа као ни окривљеног Јована Карбића већ само Четника који је био поред њега када су кренули да се пењу уз стениште и Грковића поред кога је прошао а који је стенишке био код почетка стеништа. Након тога се није окретао и није видео да ли се Грковић пење стеништем. Он уз стениште није трчао, ишао је нормалним ходом, а колико се сећа и Четник је ишао нормалним ходом поред њега. Није се окретао и не зна да ли се још неко осим њих и Грковића тада пењао уз стениште. Он и Четник су на стеништу, док су се пењали били један поред другог, можда корак испред или иза. Није видео да ли је неко до навијача који су претходно били у Теразијском парку дошао и са других страна, из Кнез Михајлове, из пролаза Грчког центра „Маленијум“. Не зна и не може ни се сети да ли је тачно то што је окривљени Бранимир Четник изјавио у

полицији на главном претресу да је он пре њега стигао на врх степеништа. Изјављувајући се у односу на ове околности на питања је изјавио да се не сећа шта су он, Томасовић и Четник причали у колима док су се кретали ка граду, ни да ли су разговарали о томе због чега иду тако рано у град. Изјаснио се да њему није било необично што долазе у град у то време обзиром да је била утакмица те вечери у 21,00 час и да су они понекад долазили код парка раније да би узели карте за утакмицу од неког ко би их позвао и питао да ли им требају карте. Можда су понекад узимали карте од [REDACTED] али су углавном карте за утакмице куповали на благајни, а када су карте узимали од Жарка Вилаковића, карте су од њега узимали испред Стадиона ФК „Партизан“. Не може да тврди, али мисли да их Грковић није звао док су се из Батајнице кретали колима ка граду, да се не сећа да ли је позвао некога од њих тројице и да ли су се њим чули. Када су дошли до гараже у граду он и Четник су изашли испред гараже, а Томасовић је отишао да нађе паркинг место и он не може да се сети да ли су Томасовића чекали испред гараже или су полако кренули па их је он сусретао, али су по његовом сећању њих тројица заједно дошли у парк. Изјавио је да им окривљени Иван Грковић у парку није прилазио, да се не сећа да ли им је прилазио окривљени Вујовић, да је у парку Стефана Величковића видео на минут-два, а да га након тога није видео и да је Величковић, када га је угледао у парку био сам. Није видео да ли је у парку Иван Грковић са неким комуницирао нити је приметио да ли је Грковић одлазио из парка. Када је неко рекао да се иде на Облићев венац он није знао зашто се иде и кренуо је јер је можда мислио да ће тамо узети карте. Не може да се сети, а ни да процени за које време су од Теразијског парка стигли до гараже, а кретали су се нормалним ходом. Мисли да су он, Четник и Томасовић у Теразијски парк дошли око 17.00 часова, да су се у Теразијском парку задржали највише 15 минута и да су веома кратко стајали испод степеништа пре него што су се попусти на плато Облићевог венца. Од четворо-петоро присутних које је угледао када су ванили испод гараже, он није познавао никога. Када се попео до врха степеништа видео је да је било доста дима од бакљи, а погледао је лево и са своје леве стране на 4-5 метара удаљености приметио је младића који је лежао леђима на земљи и покушавао да устане. Не сећа и не може да опише како је тај младић изгледао и шта је на себи имао обучено јер је било доста дима од бакљи, а не може да опише његов положај у односу на жардињере, ограду, степениште, улицу на где му је била окренута глава јер тога не може да се сети и једино је видео да је он покушавао да устане, али није видео да је устао док је он био ту. Видео је да је било можда око 5 момака поред њега који су га ударили по његовом сећању ногама, али није могао лепо да види где, али је видео да су замахивали ногама и да су га пуцали. Иако је била општа гужва он је око њега видео 5 момака у тренутку када је у том правцу погледао, а претходно их није видео испод степеништа, а ни када се попео уз степенице јер је било доста дима. Иако се он испод степеништа код гараже задржао 3 минута где је видео њему непознате младиће који нису имали маске на лицу не може да се изјасни да ли је неко од њих путирао овог младића који је лежао, јер није видео ко је био горе на платоу. Први пут је те момке видео тада испод гараже али на платоу није могао да види ничији лик јер је било доста дима од бакље. Они су од њега тада били удаљени 4-5 метара, и њему ништа није заклањало видик али је било доста дима. У том моменту, док је то посматрао, видео је Четника лево од себе а није

видео где је Четник отишао нити је било кога од познатих видео када се попео уз степениште. Није видео ни окривљеног Јована Карбића кога је претходно видео у Теразијском парку а који је пре њега отишао из парка. Када се попео уз степениште и када је све то видео био је у шоку јер је видео да једног младића ударају неки момци за које није знао ко су, али имао је здравствених проблема. Када се попео на врх степеништа није видео упаљену бакљу осим бакљу коју је видео на земљи, а није видео да било ко држи бакљу у рукама нити претходно док су се пењали уз степениште и окривљеног Карбића није видео да је ухватио бакљу. Окривљеног Милана Вујовића је само срео у парку а касније га није видео ни на степеништу ни када се попео уз степениште. Он се на платоу Обилићевог венца задржао можда 10 до 20 секунди и сипао је низ степениште и за време док се налазио на врху степеништа, тих 10 до 20 секунди видео је све то да су ових 5 младића ударили младића који је лежао и покушавао да устане, с тим не може тачно да се изјасни да ли су они овог младића константно тукли свих 20 секунди, да и су га све време шутирали, али је видео да га ударају и видео је да он лежи. Касније је видео на телевизији место одакле је био француски држављанин навијач „Тулуза“ Брис Татон. Изјавио је да се не сећа, да не може да се изјасни али да мисли да је тај младић који је лежао био ближе гаражи него оградни. За време док је стајао на врху степеништа осим те сцене коју је описао није видео ништа друго јер му је након што је то видео та слика била пред очима, био је у шоку, уплашио се, узбудио и након 10 до 20 секунди када је дошао себи, отишао је низ степенице којима је и дошао. Док је силазио низ степениште на степеницама није видео никога. Касније је прочитао да се све ово дешавало у кафићу „Ирил паб“, а раније то није знао. Не може да се сети да ли се негде на средини баште налазио неки сто са инвентаром, чапмама, флашама. Изјавио је да док се налазио на платоу Обилићевог венца он није никога гађао ниједним предметом, а не може да се сети да ли је неко други некога гађао и он то није видео. Није видео да овог младића који лежи неко удара столицом и он мисли да га нико столицом није ударао већ да су га ударили само ногама, а није видео ни да су неки навијачи, неки младићи осим овог младића који је лежао, како је то описао, ударили још неко лице које лежи. Окривљене Чешика и Томасовића није видео након што се попео на врх степеништа као ни било кога од њему познатих, а они се нису први попели степеништем већ су били на крају и кренули су степеништем након што су сви остали ступили на степениште. Изјавио је да не може да каже где су били и да није видео на платоу Обилићевог венца Јована Карбића, Драгана Томасовића, Милана Вујовића, да није видео Стефана Величковића кога познаје од скоро и да му није познато да ли се Бранимир Четник са њим дружи ни да ли се са Величковићем дружи Јован Карбић са којим се он не дружи већ се само виђају на утакмицама. Када се попео на плато Обилићевог венца није приметио да је неко имао навучену капу или фантомку, нити је тога дана уопште видео код неког од навијача капу која подсећа на фантомку. Није приметио да је неко у руци имао неку палицу, штап, флаше или чаше. Он је стајао тачно по средини степеница, и закорачио је можда пола корака на плато Обилићевог венца, а у односу на сцену коју је видео, да 5-6 момака туче младића који лежи на платоу, не може да се изјасни, да се сети и тачно определи где се налазио. Не може да определи ни колико је провео на платоу, да ли је стајао све време на том месту или се померао, и мисли да је углавном стајао и да је можда направио покрет

платом на лево. Не зна да ли би препознао младића који је лежао на платоу ако би му била показана његова фотографија јер је било много дима и он се не сећа како је тај младић изгледао. Накнадно је имао прилике да види фотографију [REDACTED] али он не зна да ли је он био лице које је лежао на земљи и које су тукли јер није најбоље видео. Навео је да је он у полицији под принудом рекао да је на платоу Обилићевог венца бацио чашу у правцу младића који је лежао, а да никог није гађао и да не зна зашто је окривљени Карбић у одбрани датој у полицији рекао да је видео да он чашом или флашом гађа младића који лежи. Он је са окривљеним Четником ишао упоредо стеништем, један поред другог, није видео то што наводи Иван Грковић у својој одбрани покојног Бриса Татона да је пао са ограде на Обилићевом венцу поред степеништа. За то је први пут сазнао када је лишен слободе и када су му у полицији то рекли, а на стадиону је чуо да је један француски навијач повређен, али не и како већ само је чуо да је повређен. Чуо је да је само један француски навијач повређен, а ни касније у полицији му није речено да је још неко повређен тада од стране навијача. Након што је сипао низ степенице и кренуо према Зеленом венцу први га је позвао Бранимир Четник и питао га је где је, он мисли да се тада кретао према гаражи или од Зеленог венца ка гаражи, а не сећа се да ли га је звао још неко од оних који су били у парку или на платоу Обилићевог венца, и од својих познаника који су били у парку прво се након овог догађаја нашао са Бранимиром Четником у Казину „Меридијан“ где је он отишао и нашао се са Четником. Не сећа се с ким је Четник био у друштву када је он наишао у казино „Меридијан“, а ту је видео Вујовића и Томасовића и њих четворица су касније заједно отишли на стадион. Није постојао никакав договор пре тога да се сви након Обилићевог венца нађу у Казину „Меридијан“. Није видео у овом казину Ивана Грковића, а након што је поред Грковића прошао док су се пењали стеништем ка платоу Обилићевог венца Грковића није видео на Обилићевом венцу ни у граду, видео га је тек на стадиону, а не сећа се да ли су се он или Бранимир Четник у међувремену чули са окривљеним Иваном Грковићем. Не сећа се да ли је са Четником причао о овом догађају када су се нашли у казину „Меридијан“, нити се сећа колико су се дуго тада у овом казину задржали, али мисли да нису дуго. Не сећа се шта су причали за време док су се налазили у овој казиноци, можда су нешто прокоментарисали или причали о догађају али он заиста не може да се сети, а ни да ли су они рекли да су видели оно што је и он видео на платоу Обилићевог венца. Не сећа се да ли је било ко тада помињао овај догађај и можда су о томе нешто и прокоментарисали. Не сећа се да ли је Милан Вујовић у Казиноци „Меридијан“ дошао након овог догађаја пре или после њих. Он након овог догађаја није звао никог од познатих са којима је био претходно заједно у парку, а са разлога што је био у шоку, што је био уплашен и није знао шта да ради а када је кренуо према Зеленом венцу позвао га је Бранимир Четник. Изјавио је да није чуо док се налазио на платоу Обилићевог венца да је неко рекао „Готово је, идемо“, да није видео никог да овог младића који лежи на земљи гађа чашама и флашама, нити да му се неко придођава са бакљом нити је видео да неко бакљом пржи лице. Једина бакља коју је видео је бакља која је била на земљи и која је горела, а која се налазила на удаљености око метар од младића који је лежао на платоу.

Не познаје никог из навијачке групе „Алкатраз“ и „Ребелс“. Није му познато са

kojih su strana navijači Partizana stigli na Obilićev venac. [REDACTED] poznaje i poznato mu je da je on pripadnik navijačke grupe „Pridužibili“ i on je stariji član grupe od njega, ali se oni ne dele na mlađe i starije članove i svi su jednaki. [REDACTED] je duže član ove grupe od njega i nije mu poznato gde on radi, a poznato mu je da se Kladionica „Meridijan“ nalazi na Trgu Republike kod Prve ekonomske škole, a nije mu poznato gde se nalazi Pindarija „Trg“. On misli da je toga dana карте за утакмицу узео од [REDACTED]. Kada je odlazio sa stadiona, u kojima je bio sa Tomasovićem, Četnikom i Vučkovićem, a ne može da se seti šta su pričali i da li su o ovom događaju u kojima komentarisali.

Iskazujući se o navijačkim grupama je izjavio da on zna obično momke sa kojima provodi vreme na utakmicama i sa kojima se druži, a da ne poznaje mnogo ljudi na tribinama i ne zna da li ti momci predstavljaju neku grupu koja ima neki svoj naziv koji je opšte poznat. On je pripadnik navijačke grupe „Pridužibili“, ali mu nije poznato koliko članovi broji ova grupa obzirom da od maja ili juna 2007. godine do marta 2009. godine nije išao na utakmice, da je za te dve godine možda otputovao 3 puta. Okrivljeni Branimir Četnik pripada isto ovoj navijačkoj grupi, a ova navijačka grupa ima oko 15 ljudi i neke od njih je skoro upoznao s tim što Četnika, Tomasovića, Matijevića poznaje duže. Nadimak Dragana Tomasovića je „Lagi“, ali da on ne zna nijednog drugog Laga iz njihove ili neke druge navijačke grupe, niti navijača Partizana pod tim nadimkom. Od ostalih članova navijačke grupe „Pridužibili“ poznaje Karbih Jovana koga je nedavno upoznao, pre možda godinu dana, a poznaje Grkovića Ivana koga je upoznao pre godinu ili dve dana i ne zna da li je on duže od njega navijač i da li stalno dolazi na utakmice jer je Grkovića skoro upoznao na stadionu. On nije vođa grupe niti autoritet u smislu da se slušaju njegova naređenja, i sa njima je jednak u grupi i svi su jednaki u grupi i ne postoji niko ko se izdvaja po autoritetu, niti postoji bilo kakav vid hijerarhije među članovima ove grupe. Njemu nije poznato ko donosi odluke da se na stadionu pravi koreografija, ko učestvuje u izradi koreografije, ko odlučuje o tome ko će putovati u inostranstvo, uzeti карте и поделити осталима. Нико не даје наређење ко ће какву мајцу обући на утакмицу и која ће обележја понети и у вези тога не постоје никакве одлуке нити наређења. Изјавио је да се пре утакмице не налазе на другим местима или се углавном окупују испред стадиона.

Не сећа се да ли је Branimir Četnik тога дана код себе имао неки новац, нити се сећа и није му познато да је Četnik причао да неком треба да да новац, да се он тога не сећа да је Četnik о томе било шта говорио. Након што су му предочени наводи његове одбране дате у полицији када је изјавио да је у Герзијском парку узео маске и поделио онима који су хтели да их узму, изјавио је да је то рекао под принудом, да није имао јуну шаку маски како му се то пре почела да је изјавио у полицији, већ да је имао 5-6 комада, а да није поделио ништа и да нема никакве везе са тим што су неки навijaчи на платоу Обилићевог венца имали маске. Указао је да је у полицији физички и психички мистретирани, да су га тукли, да је према њему примењена физичка тортура и за време док су ишли од станице до зграде Градског СУП-а, да су полицајци већ у

којима почели да га млатретирају и ударају а да се то након тога наставило и у стапици, да се то све дешавало за време док није дошао бранилац по службеној дужности кога је он о свему томе обавестио, али да он није реаговао и бранилац га је само питао да ли је он знао да ће бити туча, да је он рекао да није и затим је у присуству тог браниоца дао своју одбрану.

Изјавио је да њему уопште није познато да је Иван Грковић имао надимак „Сарица“, да он уопште није изјавио и да нису његове речи како је то наведено у записнику о његовом испитивању пред полицијом да их је код Теразијске чесме чекао Иван који им је рекао да се у граду налазе Француски навијачи, навијачи Француског клуба „Тулуз“ и да са њима може доћи до туче. Нико му није рекао да у паркићу треба да буду неунадаљиви и да су због тога били одвојени, а он је дошао са Четником и Томасовићем и једноставно су њих тројица били у групи. Тврдио је да му није познато да је туча била баш у „Ириш пабу“ и нису то његове речи како је то наведено у записнику о његовом испитивању. Он није ни знао да се одиграва туча и само је чуо буку, а није рекао ни да је видео две бакље када се попео на врх степеништа и рекао је да је видео само једну бакљу. Није у полицији рекао да су поред њега били Иван и Бане и да он није могао добро да види да ли су они неког ударили и тађали када се попео на врх степеништа. Није уопште рекао да је бацио чашу ка групи француских навијача и да није видео где је пала чаша и то је морао да каже под притвором да га полицијци више не би тукли. Није он, него су полицијци рекли, а што је он морао да потврди да је видео да је младић који је лежао док је око њега било 5 лица која су га тукли, на енглеском говорио „Стоп“, да је јаукао, плакао и практично молио да престану да га туку, ни да је један од младића држао бакљу у руци поред своје десне бутине, да је он рекао да је бакља била на земљи и да су га они тукли и терали га да каже ко је држао бакљу, а да је он рекао да није видео никога. Није рекао и да је приметио да неко ставља маску на лице док прли уз степениште да би сакрио лице и да су они понели маске јер су претпоставили да ће бити туча и да је било потребно да сакрију лице, да је он и пред истражним судијом рекао да је изјаву у полицији дао под претњом. Изјавио је да не може да објасни то што је Иван Грковић видео младића који пада са платоа Обилићевог венца, а што он није видео како је Иван Грковић према његовој изјави на степеништу био два корака иза њега и Четника, да је можда Иван Грковић следао у том правцу, али да он није ништа ни видео ни чуо и да није видео да било ко пада са платоа Обилићевог венца, да он није био у ресторану који се налази на Партизановом стадиону, него је одмах по доласку на стадион ушао испред јужне трибине.

Окривљени Стефан Величковић саслушан пред овлашћеним службеним лицима МУП-а дана 19.09.2009. године у присуству браниоца је изјавио да је навијач ФК „Партизан“. Годину дана је припадник навијачке групе „Иридућибали“, а који назив групе у преводу значи „несаломиви“. Група броји 15 чланова. Између осталих лица чланови групе су Жарко [REDACTED]. Група има 2 саставка годишње, али се међусобно виђају и друже, а не идише се по граду пре утакмица које игра ФК „Партизан“ већ испред самог стадиона. Изјаснио се

да њему није познато да ли и навијачкој групи „Иридућибили“ постоји вођа. Постоји хијерархија и то тако што он као млађи члан групе мора да поштује старијег. Познато му је да је Иван [REDACTED] који га је тога дана позвао и питао га да ли може да дође до града да попију пиће, старији члан од њега у тој хијерархији и да има такав ауторитет. По претходном договору он се дана 17.9.2009.године у поподневним часовима око 16.00 часова нашао испред ресторана „МакДоналдс“ са Иваном [REDACTED] чија је мобилни телефон [REDACTED] Јованом Карбићем, Тарлаћем и још тројицом момака који су им пришли и поздравили се са њима јер их знају са утакмица. Ту су се задржали око сат времена, причајући о утакмици која је требало да се одигра те вечери између ФК „Партизан“ и ФК „Тулуз“. Он је након тога кренуо ка колима марке „БМВ-5“, тегет боје, београдских регистарских таблица, које су власништву фирме његовог оца а која су била паркирана пилерије „Три“ којима је дошао до града и паркирао се на недозвољеном месту на Тргу Републике. Ту је видео саобраћајца који му је писао казну за непрописно паркирање и док му је узео податке и написао казну прошло је 15-ак минута. Узео је записник и отишао на Нови Београд у блок 38 где се нашао са својим друговима, „Дупом“, „Донијем“, „Маретом“, „Сркијем“, „Јуком“, „Зикијем“ и још пар момака које зна из виђења али им не зна имена а са којима је седео на клупама, а причали су о утакмици. Један младић по имену „Гилес“ је на интернету на свом мобилном телефону видео да је дошло до туче на Обилићевом венцу, а што они нису коментарисали. Он „Срки“ и „Дуца“ кренули су његовим колима на утакмицу око 20.10 часова, а након што су заједно одгледали утакмицу он је колима отишао кући. Изјавио је да код себе није имао навијачку бакљу када је са својим пријатељима био испред „МакДоналдса“ и Дома синдиката и да није учествовао у тучи између навијача ФК „Партизан“ и ФК „Тулуз“ на Обилићевом венцу. Када га је Иван позвао на телефон није му рекао са ким треба да се нађе у граду и ко ће све бити присутан, а он је претпоставио да ће бити чланови њихове навијачке групе, а иначе је намеравао да после тог виђења са њима иде на [REDACTED] а би другу био улазницу за утакмицу и да се види још са неким друговима. Није га интересовало да ли ће на утакмици „Партизан-Тулуз“ доћи и француски навијачи јер га то у суштини не интересује. На Теразијама их је било седморица и осим њему познатих чија је имена навео била су ту и тројица момака које он не познаје лично, али их зна са стадиона као навијаче Партизана. Није му познато да ли је тада у околини било навијача ФК „Тулуз“ јер га то није интересовало. За тих сат времена колико су били заједно причали су о разним темама јер су он и Јован Карбић другови. Нико од њих није имао никакву торбу нити друге предмете у рукама. Он им је рекао да мора да иде, поздравио се са њима и отишао је ка колима а затим је другу однео улазницу на Нови Београд. Изјавио је да познаје и Матијевић Бојана и да је и он тада био испред ресторана „МакДоналдс“. Осим са Јованом Карбићем, са којим се дружи, са осталима се површио познаје и ни са ким од њих није био ни у каквом сукобу.

Саслушав пред истражним судијом дана 20.9.2009.године окривљени Стефан Величковић недвосмислено је изменио наводе претходно дате одбране, наводећи да се тога дана [REDACTED] са Иваном Грковићем између 12.00 и 13.00 часова да би се договорили око неких карата које је он требао да узме за себе и свој друга јер је планирао да иде на утакмицу која се играла између ФК „Партизан“ и ФК

„Гулуз“, да се са Иваном договорио да се нађу на Теразијама код ресторана „МекДоналдс“, где је дошао и затекао Милана Тарлаћа, Јована Карбића, да је ту након извесног времена дошао и окривљени Матијевић и двојица момака које он не познаје а за које претпоставља да су се можда договорили са Иваном Грковићем да се ту нађу. Изјавио је да су се ту задржали неко кратко време, а да су затим подземним пролазом испод Теразија прешли преко пута до Теразијске чесме а затим у Теразијски парк. Док је био у Теразијском парку видео је да су ту били још неки момци њих 4-5 који су били на другој клупи, али да он не зна да ли су то били навијачи „Партизана“ јер их не познаје. Ту је са њима седео неких пола сата, а затим је закључио да би требало да крене на Нови Београд да се нађе са другом да би му дао карте за утакмицу. Поздравио се са момцима са којима је био у друштву и кренуо је према колима које је паркирао код Пинерије „Гри“. Када је дошао до кола затекао је полицајца који му је писао казну због паркирања и отишао је на Нови Београд. Изјавио је да уопште није био на Обилићевом венцу, да није учествовао у тучи, нити му је билошта у вези тога познато. Док је био у парку није видео да је било ко делио маске, бакље и томе слично, а није уопште видео да је неко делио патике и бакље. Када је отишао на стадион тамо је видео Јована Карбића, срео је Жарета, Тарлаћ Милана, а не сећа се да ли је видео и Ивана Грковића на стадиону, нити да ли је са њим разговарао. Пре него што је дошао на стадион преко неког друга је сазнао да је дошло до туче на Обилићевом венцу. Карбић му је рекао, када је дошао на Нови Београд, да је на Обилићевом венцу дошло до туче и да је он у руци имао бакљу а није му рекао шта је радио са том бакљом. Изјавио је да Прелић Ђорђа и Марковић Љубомира не познаје, да их не зна лично, да их тога дана није видео. Познаје Томасовић Драгана чији је надимак „Таки“, Вујовић Милана познаје као „Мићу“, Сувајш Владана званог „Суви“, као и Матијевић Бојана. Када је он отишао из парка који се налази иза Хотела „Москва“ Тарлаћ и Карбић су остали још у парку. Указао је да поседује примерак саобраћајне казне коју му је писао полицајац и да мисли да је ту уписано време.

Саслушан у истражном поступку дана 23.10.2009.године окривљени Стефан Величковић је изјавио да остаје при претходно датој одбрани и указао је да је његово возило марке [REDACTED], београдских регистарских таблица чија су прва три броја [REDACTED] а осталих бројева се не сећа, да се ово возило води на његовог [REDACTED] и [REDACTED] да му у Теразијском парку тога дана нико није дао никакво оружје, бакљу, маску, нити је видео да је било ко од присутних делио те реквизите.

У одбрани датој на главном претресу дана 27.04.2010.године окривљени Величковић Стефан поновио је претходно дату одбрану да у време напада навијача „Партизана“ на навијаче ФК „Гулуз“ на платоу Обилићевог венца он није учествовао у том нападу и да није уопште био на Обилићевом венцу и да га не поседује алиби, записник о прекршајном кажњавању који му је у време када се овај догађај одигравао на Обилићевом венцу писао саобраћајни полицајац у Македонској улици бр.5. Навео је да је тога дана дошао у центар града, на Теразије, само са једним циљем да од свог друга узме карте за утакмицу „Партизан-Гулуз“.

Навео је да је тога дана у центар града дошао око 16.30 часова и да се нашао са својим друговима, а после одређеног времена проведеног код ресторана „МакДоналдс“ на Теразијама да је прешао у парк преко пута где се исто задржао одређено време причајући са својим друговима, да је после одређеног времена проведеног у парку закључио да мора да крене на Нови Београд. Када је дошао у центар града непрописно је, свестан тога, паркирао своје возило у Македонској улици испред броја 5, код Пизерије „Три“, где је његово возило стајало све време док је био код Ресторана „МакДоналдс“ на Теразијама и у Теразијском парку. Обзиром да је закључио да мора да крене, кренуо је у правцу свог возила. Када је стигао до возила затекао је полицајца који му је писао казну за непрописно паркирање. Присуствовао је писању казне и указао је да на записнику стоје сви његови лични подаци као и време писања казне, а које време представља почетак писања казне. Након што је записник контроле учесника у саобраћају сачињен, сео је у своје возило, окренуо се и отишао у правцу Новог Београда где се нашао са друговима и одакле је отишао касније на утакмицу. Навео је да он тога дана није отишао у град првенствено да би се видео са својим друговима, већ да је првенствено отишао у град да би узео карте за утакмицу „Партизан-Гулуз“ а да је у граду испред ресторана „МакДоналдс“ на Теразијама срео тројицу-четворицу својих другова међу којима су били Јован Карбић, Иван Грковић и Милан Тарлаћ. Карте за утакмицу требао је тога дана да узме од Ивана Грковића и мисли да се тога дана чуо са Грковићем телефоном, али не може да се сети и нема представу о томе када су се он и Грковић чули у односу на време када су се касније нашли на Теразијама. Не сећа се да ли су он и Иван Грковић тога дана размењивали неке СМС поруке. Не сећа се ни где се налазио у моменту када га је позвао Иван Грковић, да ли се налазио у граду, кући или је кренуо од куће, с тим што претпоставља да га је Иван звао пре него што је кренуо у град обзиром да је у град дошао по договору да од Грковића узме карте. Мисли да му је Грковић рекао да се нађу код МакДоналдса на Теразијама. Изјавио је да се са њима испред ресторана „МакДоналдс“ на Теразијама задржао 15-20 минута, да су разговарали и коментарисали о небитним стварима указујући да је сврха његовог доласка на ово место била да узме карте за утакмицу.

Из навикачке групе „Иридућибилити“ највише се дружи са Јованом Карбићем, познато му је да он живи на [REDACTED] у [REDACTED] с тим што није сигуран да ли Карбић живи у блоку 61 или у блоку 62. Наводе своје одбране даге пред овлашћеним службеним лицима МУП-а да постоји хијерархија у њиховој навикачкој групи тако што он као млађи члан групе мора да поштује старијег, објаснио је да се то пре свега односи на кореографије које они праве ако је неко организује на тим утакмицама, а што значи да они подигну картоне када им неко од старијих момака каже да треба да се подигну картони или да подигну неку заставу ради визуелног ефекта. За време утакмице или пре почетка утакмице, да не може да се сети конкретног примера ко им је то раније говорио, али да су то углавном старији момци са утакмица, да је Марковић Љубомир „Кифа“ један од момака који им говори када да подигну картоне, када да заложу песму или да подигну заставу, а ради визуелног ефекта целокупне трибине, а што је једино када они слушају оно што он каже. Навео је да се они пре утакмица не договарају какве ће [REDACTED] бити и да то није нешто битно, да он

није поседовао много од навijaчког материјала, а све што је поседовао је купио у црно-белом бутику на стадиону или у центру града. Ауторитет окривљеног Ивана Грковића је објаснио тиме да он то види у томе што је Грковић старији и да се не ради о ауторитету већ о хијерархији старији и млађи и да по њему хијерархија не значи ништа и да постоји само на стадиону када неко да знак да се подигну картони, окани или подигне застава или томе слично.

На постављена питања је изјавио је да је могуће да је дана 17.9.2009. године слао Јовану Карбићу неке поруке и обавештавао га да се налази у Кнез Михајловој улици, да то није искључено јер се он и Карбић често виђају и чују, а да он тог преподнева није имао план да се види са било ким, као што се то накнадно видео са Грковићем. Карбићем и осталима, јер се превасходно то пре подне организовао да иде и да спрема испит на факултету, а што је и радио и где је и био. Не сећа се да је у 12.42 послао Јовану Карбићу СМС поруку садржине „Ја сам тренутно у центру града, у Кнезу, никога нисам видео до сада“ јер је био на факултету и није обраћао пажњу, а могуће је да је Карбићу послао поруку јер се друже, а да конкретно предочене СМС поруке не може да се сети. Могуће је, али се не сећа обзиром на време које је провео у притвору да ли се на дан овог догађаја у периоду између 12.00 и 13.00 часова телефоном чуо са Грковић Иваном како је то наведено у записнику о његовом испитивању пред истражним судијом дана 20.09.2009. године, а претпоставља да је тада када је са Грковићем разговарао био кући. У преподневним сатима био је на факултету који се налази у улици Змај Јовиној где је спремао испит и у граду је био до 12.00 и 13.00 часова, а после 13.00 часова је отишао кући где је провео 2 до 3 сата, а затим је отишао у град само због једног циља да узме карте од Грковић Ивана. Требао је од Грковић Ивана да узме два комплета карата, а комплет карата подразумева карте за више утакмица, и ове комплете карата је требао да узме за себе и за свог друга [REDACTED]. Он није сачекао да увече узме карте када крене на утакмицу јер је једноставно био такав договор да оде тамо и узме карте и да после оде на [REDACTED] јер му је тако било zgodније да са факултета оде кући на [REDACTED] де станује, затим да се нађе са Иваном у граду и узме карте и однесе на [REDACTED] а затим са [REDACTED] оде на утакмицу. Описујући састанак са осталима окривљенима и њему непознатим младимљима код ресторана „Мек Доналдс“ на Теразијама, на главном претресу, окривљени Величковић је навео да те њему непознате младлиће које је тада видео не би могао да препозна, нити може да се изјасни да ли се неко од њих налази у судници, да је са њима провео 45 минута до сат времена, али да он то време није провео са њима јер он њих не познаје, са њима се није дружио нити причао и не може да каже ни да је са њима био у друштву, јер су они већ били ту када је он дошао то Теразија и чак није ни сигуран да ли се са њима поздравио или не, јер их уопште не познаје, те да стога не зна ни њихова имена. За време док су били присутни ту испред ресторана „Мек Доналдс“ на Теразијама, он није чуо да им се било ко обраћа, ни Иван Грковић, да би чуо њихова имена, да они нису учествовали у разговору са њима, а да је он тих 45 минута, до сат времена, са њима стајао само код „Мек Доналдса“ на Теразијама, а да са њима није био у друштву када су прешли преко пута. Док су стајали испред ресторана „Мек Доналдс“ на Теразијама, они младићи су стајали један поред другог, а он је стајао и причао са Тарлаћем или са Карбић Јованом и са њима није имао

никакав контакт и kao што je ukazao nije siguran ni da li se sa njima pozdravio. Nije ostao u gradu nako su se tu skupili njegovi drugovi da sa njima piје piје jer je bio временски ограничен, обзиром да се са другом Николом Судимцем договорио да се нађу на Новом Београду у 18,00 часова, у блоку 38 где је он и стигао у договорено време. Нико од присутних испред ресторана "Мак Доналдс" на Теразијама није му предлагао да остане са њима јер претпоставља да су знали да он треба да иде на Нови Београд. Он им то није рекао али претпоставља да су они то знали. Изјаснио се да је могуће да је он претходно у датој одбрани пред овлашћеним службеним лицима МУП-а изјавио да се са наведеним лицима састао код ресторана "МакДоналдс" на Теразијама око 16,00 часова, али он мисли да је то ипак било мало касније, а у односу на његове наводе да ли су ту била и двојница или тројница непознатих момака и колико дуго су се ту задржали у разговору изјаснио се да он на те момке уопште није обраћао пажњу јер их лично не познаје и да није сигуран да ли су тада ту била присутна двојница или тројница њему непознатих момака, а уколико је у претходно датој одбрани изјавио да су се они поздравили са њима, могуће је да су им они пришли, пружили руку, али да он не зна њихова имена и без обзира што су били ту заједно са њима око сат времена да он ни у једном тренутку није рекао да је са њима провео у разговору сат времена, да се он њихових имена не сећа и да у ствари и не зна њихова имена, а да је рекао имена лица којих се сећа. Уопште није обраћао пажњу на комуникацију ових њему непознатих младића са окривљеним Иваном Грковићем и он не зна због чега су они њима пришли, ко их је од присутних познавао и он заиста није обраћао пажњу на њих и уопште није обраћао пажњу на њихову конверзацију. Њих историја, шесторица, стајали су сви заједно, али без обзира што је изјавио да су он, Грковић, Карбић, Тарлаћ и та три момка која су им пришла провели у разговору сат времена, он познаје само имена која је навео, а за тих сат времена колико су провели у разговору, није чуо да се овим непознатим младићима неко обратио именом или надимком и само је причао са онима чија је имена навео и које познаје. Мисли да им се ни Иван Грковић није обратио ниједног момента а није обраћао пажњу да ли је то учинио Милан Тарлаћ, нити му је познато да ли је то учинио Карбић и да се сећа шта су та три непозната момка причали и он у њиховој конверзацији уопште није учествовао. Нетачно је наведена његова изјава у полицији да су сви заједно причали у фудбалској утакмици између Партизана и Тулуза која предстоји те вечери јер је он о томе причао са момцима чија је имена навео и које познаје, а са овима њему непознатим момцима није причао ни о чему, нити му је познато шта су они причали нити је слушао шта су и о чему причали и да ли су нешто причали, нити се сећа да ли су њих тројца међусобно комуницирали јер на те момке које не познаје није уопште обраћао пажњу. Изјавио је да не би могао да их препозна и да то није нико од присутних окривљених. Изјавио је да Дејана Пузигаћу не познаје, да га никада није видео, да са њим никада није комуницирао, да је за Прелић Борђа чуо и да је Прелића видео на утакмицама, али да га лично не познаје, а да тога дана Прелића није видео са Иваном Грковићем. Сигуран је да Прелић није био један од та три непозната младића, а он не зна како Пузигаћа ни изгледа и за њега је чуо тек када је подигнута оптужница и не сећа се да ли је Пузигаћу некада помињао Јован Карбић. Изјавио је да се са окривљеним Миланом Вујовићем не дружи, да ова три лица њему непозната не може ни да опише јер их се не сећа и не би их

препознаo ни да их види, да не може да описе ниједну карактеристику њиховог изгледа и једино чега се сећа да су били муњкарци. Не познаје лице са надимком „Кофи“. Изјавио је да се не сећа, али да је могуће да је на дан овог догађаја комуницирао са окривљеним Јованом Карбићем и да су размењивали СМС поруке јер се често чују и један другом шаљу СМС поруке. Изјавио је да је могуће да је тога дана био у Кнез Михајловој улици али да је само прошао овом улицом када се враћао са факултета, а није му познато и Јован Карбић му није рекао да је тога дана и он у исто време око поднева од 12.00 до 13.00 часова био у граду. Није му познато да је Јован Карбић пре него што су се срели код ресторана „Мек Доналдс“ био у Хотелу „Москва“, а никада од осталих окривљених, ни навијача, навијачке групе „Иридуџибили“ ни навијача неке друге навијачке групе тада није видео у њиховој близини. Он мисли да је Јован Карбић испред овог ресторана дошао пре њега, а не сећа се из којег правца је Јован Карбић дошао на Теразије испред овог ресторана и објаснио је да дајући своју одбрану у полицији није поменуо да се тог полуднева у блоку 38 између осталих његових другова чија је имена набрајао, нашао и са окривљеним Карбићем зато што се у блоку 38 није нашао са Карбићем, већ је Карбић дошао пола сата касније, око 18.30 а он је набрајао своје другове које је у овом блоку затекао. Изјавио је да њему није познато зашто је ту дошао и окривљени Карбић и да он претпоставља да је дошао да посматра утакмицу али да ништа није посебно рекао и да су се само поздравили, а да Карбић тада није деловао узнемирено и да му је само на поменуо да је код себе имао бакљу а није му рекао да ли је бакљу ухватио нити шта је радио са њом, нити му је било шта од овог догађаја описао, а колико се сећа није му рекао ни да је неко лице пало са ограде некод степенница, а он је већ знао за делове овог догађаја преко Интернета јер је неко од његових другова преко мобилног телефона контролисао неке резултате па је између осталог и то видео али се не сећа да ли пре Карбићевог доласка или касније. Није сигуран да ли је Карбић тада био присутан или не када су они то сазнали, а о разговору са Карбићем о томе сећа се само као што је навео да му је Карбић рекао да је код себе имао бакљу, а са њим није разговарао о паду овог француског навијача и он се и не сећа да ли је то писало на тим вестима које је његов друг прочитао на Интернету преко свог мобилног телефона. Не сећа се да ли је пре доласка на утакмицу те вечери знао да је навијач „Тулуза“ покојни Брис Татон пао преко ограде јер га то није занимало, а претпоставља да би му тај друг који је прочитао ту вест рекао да је о томе тада писало, а он се не сећа када је сазнао о паду Бриса Татона са платоа Обидићевог венца и могуће је да је то сазнао преко Интернета, а могуће је и да му је неко рекао. Јован Карбић му ништа није рекао шта је радио са бакљом коју је имао код себе и ништа му није причао о томе да ли је некога тада повредио, и буквашио о тучи и о томе шта се десило није му ништа причао и он није био информисан, а Карбић му ништа није причао ни о томе са ким је био пре него што је дошао да се пађе са њима у блоку 38 нити му је причао шта је радио након што је он отишао а Карбић остао у граду нити је он Карбића било шта питао јер га то није интересовало. Карбић није отишао са њим колима са Новом Београдом на утакмицу те вечери, и он мисли да је Карбићшао са Миланом једним другом његовим колима.

Објашњавајући своје кретање у граду тога дана објаснио је да је од ресторана

"Мек Доналдс" на Теразијама, где се састао са Грковићем, Тарлаћем, Карбићем, а са којима су били и они двојица или тројица непознатих младића, прешао кроз подземни пролаз у Теразијски парк, да је поред њега са њим у друштву био окривљени Тарлаћ Милан, а обзиром да је он ишао са окривљеним Тарлаћем, да не зна колико је људи било у Теразијском пролазу у моменту када су они наишли, јер је он ишао сам са Тарлаћем испред осталих, да није видео да је у Теразијском пролазу неко делио бакље нити је приметио да неко код себе има торбу или ранац, а да он претходно није био на Тргу Николе Пашића и да је директно од ресторана "Мек Доналдс" овим пролазом дошао до Теразијског парка. Навео је да се он у Теразијском парку задржао неких пола сата, да није приметио да је било ко у Теразијском парку поделио маске, да је у Теразијском парку који има два дела, горњи и доњи, седео у горњем делу на клупи са Тарлаћ Миланом и да им нико од познатих није прилазио а да су ту околу били сви они које је набројао да су били испред ресторана "Мек Доналдс" на Теразијама. Могуће је да је тада у парку био окривљени Драган Томасовић, али се он не сећа да је Томасовића видео. Мисли да окривљени Иван Грковић није ни у једном моменту седео поред њих а није приметио нити је обраћао пажњу да ли је Грковић са неким комуницирао телефоном, није приметио да је Грковић шетао по парку, да је одлазио из парка и мисли да је Грковића видео само у једном тренутку и на њега више није обраћао пажњу. У моменту када је одлучио да крене из парка и када је кренуо ка својим колима, око њега је био Тарлаћ Милан, Карбић Јован са којима се поздравио када је одлазио, а био је и Иван Грковић са којим се исто поздравио. Пружио им је руку и рекао им да мора да иду на Нови Београд. Сазнао је где је био паркиран ауто Ивана Грковића када је однео кључеве да се његов ауто препаркира тако што је видео његово возило, а претходно када је одлазио из парка Иван Грковић га је замолио да ли би могао да однесе његове кључеве да Жаре препаркира његов ауто и он је Ивану рекао да би могао наравно јер му је било познато да је Грковићу била повређена нога и да није могао да хода. При томе се изјаснио да дајући своју одбрану у полицији и пред истражним судијом није испричао да му је Грковић дао кључеве свога возила у Теразијском парку јер се тога није сетио и да га је суд на главном претресу питањима навео да то каже, а да у претходно датој одбрани у полицији није спомињао да је тога дана био у Теразијском парку јер је у полицији био под огромним притиском и да једноставно не зна ни сам зашто то није рекао али да је истина оно што је изјавио у полицији.

Описао је детаљно да је његово возило било паркирано тачно испред пицерије „Трг“, тачније у Македонској улици код броја 5, да се кладоница „Меридијан“ у односу на ову пицерију налази са десне стране и да је од пицерије „Трг“ кладоница „Меридијан“ удаљена 10 до 15 метара. Његов ауто је био паркиран ту код кладонице и код пицерије „Трг“, а не би могао да се изјасни да ли је још неки аутомобил био ту непрописно паркиран. Видео је да је аутомобил Ивана Грковића био паркиран даље када је предао кључеве Жарету на возило препаркира. Он је свом возилу пришао од стране Трга крећући се поред цикаре „Гомеа“ прешао је ту прво један семафор, затим други семафор, а затим је прешао Македонску улицу и дошао је од стране пицерије „Трг“ са стране до свог аутомобила који је био паркиран на тротоару, а задњим делом је био на улици. Изјавио је да је видео да је полицајца био ту али да не може да се сети

640/214

тачно у ком делу, али да је углавном стајао ту у близини и мисли да је стајао у близини његових кола и када је наишао видео је да је полицајац на његова кола прво ставио плаву казну да би возило однео паук а када је пришао возилу полицајац који је и даље био ту узео је ту казну коју је ставио да му паук однесе возило и почео је да сачињава у његовом присуству записник на жутом обрасцу за који он не зна како се тачно зове. Полицајцу је дао документа која му је тражио, а која су му стајала у једној књижици, возачка дозвола, лична карта и саобраћајна дозвола а који су били код њега у џепу. Након тога возило је окренуо у рикверц и отишао у правцу тунела који води на Бранков мост јер је то најближи пут ка Новом Београду где је кренуо. Стао је на Новом Београду код „Лу бизнис центра“ да би нешто појео а што је једино место где је стао на путу до блока 38 и ту је и платио паркинг преко мобилног телефона. Упитан да опише лице које му је написао казну односно полицајца који је сачинио записник изјавио је да не може тачно да се сети обзиром да се ради о службеном лицу које је било у униформи а да не може да се сети његовог имена. Изјавио је да не може да се сети ни да ли се ради о изузетно младом човеку, човеку средњих година или старијем ни које је висине био полицајац који му је писао казну, без обзира што је изјавио да му је полицајац казну писао 15 минута указујући да он није рекао да му је казна писана 15 минута и да мисли да је писана колико казна треба да се напише и да је то сигурно трајало 5 до 10 минута, да је могуће да је у полицији рекао да му је полицајац казну писао 15 минута и да он може да остане при тој изјави али да мисли да је прошло мање времена, да је прошло 10 минута док је полицајац тада сачинио записник а да је можда прошло и 15 минута. Указио је да је на почетку рекао да се паркирао непрописно и да је био тога свестан, а да је сазнао да полицајац хоће да му пише казну када је дошао до полицајца до свог возила и да га пре тога нико о томе ништа није обавестио. Тада је само своје возило препаркирао. Видео се са [REDACTED] да би му предао кључеве од возила Ивана Грковића као што га је Грковић замолио, када је излазио из парка и када се са њим поздрављао да однесе кључеве [REDACTED] да му препаркира возило. Изјавио је да му Грковић тада није рекао да га је [REDACTED] дао и обавестио га да му возило није прописно паркирано и да постоји неки проблем да му о томе ништа није рекао. Није видео да ли Ж [REDACTED] препаркирао возило Ивана Грковића, а није сигуран да ли је Грковићу јавно или не да је Жарку Видаковићу дао кључеве његовог возила. Није му познато да ли је Ивану Грковићу тада писана казна за непрописно паркирање и о томе ништа није причали ни [REDACTED] ни Иван Грковић, да је Грковићу тада писана казна за непрописно паркирање. Изјавио је да овим возилом управљају он и његов отац. Он није потписао записник који је тада сачињен јер му је полицајац рекао да записник може а и да не мора да потпише. Иако је био свестан да се погрешно паркирао он је одбио да потпише овај записник јер када је погледао записник видео је да је полицајац написао разне чланове, а он није био сигуран шта ти чланови значе тако да није хтео да потпише тај записник јер нигде у записнику није било наведено да се ради о погрешном паркирању већ само члан који означава прекршај који је направио и управо због тога што то није писало он је одбио да записник потпише, а полицајац није питао о ком прекршају се ради јер му је он рекао да може да потпише али и не мора записник и он је претпостављао да му је полицајац писао казну за погрешно паркирање. Могао је

647/214

да га пита али обзиром да му је он једноставно рекао „можеш потписати и не мораш потписати“ он је одбио да потпише. Полицајац који му је писао казну и који му је дао могућност да одбије да потпише записник не познаје од раније он мисли да се та могућност даје свима. Након што је окривљеном Велячковићу предочено да је у записнику о прекршајном кажњавању наведено и написано да је возило паркирано на тротоару, да је у записнику наведено да он записник није желео да потпише, а да није имао никаквих примедби, изјавио је да га је полицајац као што је рекао питао да ли жели да потпише записник и да му је рекао да то не мора да учини, да је свеједно и да је он одбио да записник потпише јер му не треба документ где не пише који је прекршај направио и због тога није хтео да потпише записник. Након што му је поново предочено да је у достављеном записнику о прекршајном кажњавању наведено да је возило погрешно паркирано на тротоару, изјаснио се да је он знао да му се због тога пише записник о прекршајном кажњавању, али када је погледао записник обзиром да му је полицајац дао две могућности да може да потпише и да не потпише, он није потписао из разлога што када је погледао записник, он тај записник није ни прочитао јер није хтео да чита и само је отприлике погледао и видео је да пишу неки чланови а није био сигуран о чему се конкретно ради и стога није хтео да потпише нешто за шта није сигуран а није био сигуран за шта му је писана казна. Упитан да се изјасни о изгледу полицајца који му је писао казну и било које карактеристике његовог физичког изгледа, старости, висине, да ли се ради о особи тамније косе, светлије косе, изјавио је да заиста не може ништа да се сети и да не жели да можда да погрешан опише, да нешто не може да се сети па да после буде проблема око тога. Указао је да он не памти службена лица када му пишу казну и да се не сећа чак ни да ли се радило о млађој или старијој особи. Изјавио је да то није први пут да му је писана прекршајна пријава и да се и раније дешавало да му полицајац допусти могућност да потпише или одбије да потпише сачињени записник.

С тога као што је изјавио од почетка и у поједици и што тврди све време он нема никакве везе са овим догађајем. Тога дана он уопште није био у улици Маршала Бирјузова. Са Новог Београда кренуо је на утакмицу 45 минута до пола сата пре почетка утакмице као што и увек креће, дакле уколико је утакмица почињала у 20.45 он је са Новог Београда кренуо око 20.15 часова. Састигао се тога дана са навијачима Партизана на Теразијама где се обично састану и што је традиционално место састанка када крећу на неку фудбалску утакмицу. Након тога отишао је на Нови Београд да се нађе са другом коме је требао да однесе карте по претходном договору Николом Судимцем са којим је претходно контактирао. На себи је тога дана имао обучену мајцу са кратким рукавима на пруге, фармерке и патике. Јована Карбића је после одласка са места где му је писана казна за непрописно паркирање видео тек у блоку 38 где је Карбић дошао када је он тамо већ седио са друговима. Тада он није имао представу шта се догодило на Обилићевом венцу, а Карбић је само споменуо да је ишла гуча на Обилићевом венцу, да је код себе имао бакљу, а он га није питао шта је урадио са том бакљом нити су коментарисали нити је њега интересовало шта се уопште дешавало на Обилићевом венцу, а нису коментарисали ни о томе да је неко лице повређено. На стадиону је од чланова навијачке групе „Приштинбали“ срео само Карбића, а не сећа се да ли је срео Тарлаћа.

Изјавио је да он остаје при својој изјави коју је дао пред истражним судијом и у полицији, али да жели да каже да није сигуран да су полицајци са њим поступали у складу са законом јер су га у одређеним тренуцима психички и физички малтретирали, вређали. Док је седио у канцеларији инспектор који је ушао му је опсовао мајку, а затим њега, а није сигуран како се зове, сем да је имао дужу косу, да је био мало пунији и да је на себи имао обучену кошуљу, фармерке и ципеле и да је био старости око 35 година.

Бранилац окривљеног је суду доставио оригинални записник о извршеној контроли учесника у саобраћају за путничко возило о чему се окривљени Величковић Стефан изјашњавао.

Одбрана окривљеног Милана Тарлаћа који је саслушан пред овлашћеним службеним лицима МУП-а дана 19.9.2009. године у присуству ангажованог браниоца окривљени Милан Тарлаћ је навео да га је дана 17.09.2009. године између 15.00 и 16.00 часова, на његов мобилни телефон број [REDACTED] позвао његов друг Иван чије презиме не зна са свог мобилног телефона из мреже 064 када му је рекао да дође до Теразија и да ће му када дође тамо све бити јасно. Он је кренуо са Душановца и на Теразијама је био око 16.00 часова и ту се сreo са другом чији је надимак „Матке“, а који се презива Матијевић, а ту су били и неки старији момци и још један младић кога он зна по надимку „Јоца“ а сви они су симпатизери Фудбалског клуба „Партизан“ с тим што њему није познато да ли припадају некој навијачкој групи. Обзиром да му је пар дана раније био 18-ти рођендан, он је Матијевића повео до оближњег kiosка где је купио цигарете и пиво како би чистио за рођендан, а затим су отишли до Теразијског парка где су се поново срели са овим навијачима. Изјавио је да не може да процени колико је у Теразијском парку било тачно навијача јер су били рашитркани по клупицама у парку. Сви заједно су из парка кренули према Обилићевом венцу, а на путу до Обилићевог венца њему је пришао старији младић који му је дао хируршку маску зелене боје и рекао му да уколико избије нешто, стави одмах маску. Описао га је као мршавијег младића старости око 25 година висине око 190 цм, краће црне косе, обученог у тренерку тамније боје, са капуљачом. Изјавио је да су тада били на дну степеница, код гараже на Обилићевом венцу и да је за то време горе већ почела туча. Он и Матијевић су се поцели уз степенице према платоу Обилићевог венца а он је ставио маску у џеп. Видели су да су столице биле порушене и да су биле полупане флаше, а са леве стране гледајући од степеница у правцу Кнез Михајлове улице видели су да је лежао неки момак а лезо од себе је видео неке момке који се повлаче трчећи. Видео је да је младић који је лежао, лежао на страни, да је био крвав, а што је гледао са удаљености од 2 метра, али није чуо да је он и кукао. Не зна да ли је тог младића неко тукао, али је видео да је један од момака падно бакљу који је од овог младића који је лежао био удаљен 1 метар, а ништа друго није видео јер је одмах почео да бежи. Није приметио у Теразијском парку ни по доласку до степеница код Обилићевог венца да је неко од придружних имао у рукама бакље и палице или неко друго оруђе или оруђе зато што кад је стигао до степеница туча је већ почела, тако да они нису могли ништа да виде, а сама туча је јако

кратко трајала тако да је била већ готова када су они били на врху степеница, али тада је приметно да је један од навијача држао упалјену бакљу и да је стајао од степеница са леве стране, а чини му се да је ту видео дим као остатак од неке бакље. За младића који је држао бакљу је навео да је имао на себи црну дуксерицу са капуљачом а сви остали су имали маске. У том тренутку он је видео мало учесника туче, отприлике тројицу, а он није учествовао у тучи, а сигуран је да није ни Матијевић јер је стајао све време поред њега. Никога међу навијачима није препознао јер су сви били маскирани. Он и Матијевић су се упутили према Кнез Михајловој улици, а одмах по уласку у Кнез Михајлову улицу обојица су бацили маске у прву канту, а мисли да ни Матијевић није стављао своју маску на лице. Из Кнез Михајлове улице пешнице су се упутили ка стадиону „Партизана“ а после утакмице отишли су у [REDACTED] а са њим до [REDACTED] је ишао и Јован Кукић. У Сремчици је чуо шта се десило у тучи и мало се уплашио и отишао је кући, а у петак увече је спавао код свог друга [REDACTED] да би му било лакше и да не би мислио на све то. [REDACTED] није ништа конкретно рекао о тучи, али му је поменуо да је нешто видео. У петак увече видео се са Иваном Грковићем који му је рекао да може да буде проблем са полицијом уколико је учествовао у тучи, а он је Грковићу рекао да није. Грковић му је напоменуо да свуда око Обилићевог венца постоје камере и да је могуће да га је нека камера снимила. То је један од разлога због кога је отишао код [REDACTED] а с тим да [REDACTED] није рекао да је имао проблем са полицијом. У суботу је полиција дошла рано и тада је ухапшен. Иван Грковић вози бели дугачки ауто а након овог догађаја по доласку на стадион Грковића је видео на кратко, у пролазу. Иако није учествовао у тучи уплашио се јер му је Иван рекао да ће полиција можда доћи код њега. Док је боравио код [REDACTED] сазнао је шта се десило у тучи и рекао је да је он то и видео на шта [REDACTED] није ништа рекао. Он познаје лица по надимцима „Дуца“, „Донит“, „Суви“, „Кића“ је вођа навијача али он мисли да није био на Обилићевом венцу с тим што то не може да тврди, а није му познато ко вози возило марке „Рено метан“ беле боје.

Саслушан у истражном поступку дана 20.09.2009.године окривљени Тартаћ Милан поновио је претходно дату одбрану у полицији и указао да он никада није тукао и да није имао било какво оруђе, мотку или бакљу. Навео је да је тога дана на себи имао обучене фармерке и горњи део тренерке црне боје-пушкавац, да хируршку маску није носио и да је хируршку маску коју је добио од њему непознатог старијег навијача када су кренули из парка ка Обилићевом венцу држао у ципу. Када се поцео на степенице које воде ка Обилићевом венцу према гаражи видео је француског навијача да лежи на земљи, а поред њега, близу њега видео је младића који стоји са упалјеном бакљом и још двојицу младића које није могао да препозна јер су на главама имали капуљаче и хируршке маске. Након овог догађаја отишао је на утакмицу а није ни са ким разговарао у већи овог догађаја на Обилићевом венцу. Видео је Ивана Грковића, али није све до петка контактирали. У петак увече када се видео са Иваном, Иван му је рекао да може имати проблема уколико је учествовао у тучи, па је одлучио да преноћи код друга. Када је отишао до [REDACTED] [REDACTED] му рекао због чега има намеру да преноћи код њега јер је и раније спавао код [REDACTED] [REDACTED] око вечери играли су неку игру на компјутеру, а преко Интернета су видели извештај о овом

догађају на Обилићевом венцу и tada су чули да је један дечко, навијач „Тулуса“ у животној опасности и да је у болници. То је видео и Бошковић и ништа у вези тога није коментарисао. Он мисли да је младић кога је видео да лежи лево од степеништа, навијач „Тулуса“ а није чуо да је док је лежао запомагао. Од осталих окривљених познаје Матијевић Бојана, са којим је био читав дан, Карбић Јована, Мићу Панчевца, Велича и наравно [REDACTED] а све их зна са стадиона када гледају утакмице.

Саслушан пред истражним судијом дана 23.10.2009. године окривљени Тарлаћ Милан је изјавио да у свему остаје при раније датим изјавама у полицији, код истражног судије, без измена и допуна, с тим што жели да дода да он није видео на који начин је настрадао француски навијач, нити је видео момент да ли је он пао и како је то изгледало, да је то тек сутрадан чуо, после утакмице од Ивана Грковића који му лично испричао да је он видео како је тај младић пао али да му ништа више од тога није рекао.

На главном претресу окривљени Тарлаћ Милан детаљно је објаснио да је ученик треће године школе за негу лепоте која се налази на Душановцу, да је дана 17.09.2009. године био у школи на другом часу, када га је позвао Иван Грковић чији је позив одбио а послао му поруку да је на часу. После другог часа су се чули и договорили су се да се нађу у граду да би попили пиће. Тог дана имао је 7 часова, али је напустив часове иако није било ништа хитно због чега мора да се напусти школа јер је пре неколико дана био његов 18-ти рођендан, а тек је кренула школа и није имао толико неоправданих изостанака и могао је да изостане из школе, а Грковић га је позвао да се нађу у граду да би отишли на пиће, с тим што му није рекао где треба да се нађу и да ли ће ту бити још неког већ само да дође до Теразија. Тада је било око 15,00 до 16,00 часова. Обзиром да је био мали одмор и да је била гужва, није сигуран да ли му је Иван рекао конкретно да дође у град да попију пиће или је рекао нешто другачије или је још нешто додао, али је сигуран да је био договор да се нађу да попију пиће. Изашао је из школе и дошао је до центра града, до Теразија и ресторана „МекДоналдс“ на Теразијама како му је Иван и рекао где је затекао окривљеног Грковића, Карбића, Величковића и Матијевића. Пре тога није свраћао ни у један ресторан на Теразијама. Ту је прво срео Карбића који је када је он наишао био у друштву са Стефаном Величковићем, а после можда минут времена дошао је и Иван Грковић, а који минут за Грковићем стигао је и Матијевић. У том тренутку мисли да више нико није стигао. Њему окривљени Величковић ништа конкретно није рекао када је он ту стигао и он мисли да је Величковић стигао нешто мало пре њега испред овог ресторана. Није му познато одакле је дошао Матијевић. Након што је дошао Грковић отишли су на Трг Николе Пашића, на почетку овог Трга с тим што он не зна зашто, нити се сећа ко је рекао да се тамо иде и једноставно су сви кренули и он је кренуо за њима. Не сећа се ко је при кретању, а осим ових лица које је набројао Грковића, Карбића, Матијевића и Величковића са њима су заједно на Трг Николе Пашића отишли још 2-3 лица за која он не зна ко су а који су дошли испред ресторана „Мек Доналдс“ на Теразијама око 2 минута после Матијевића. Иван Грковић је тада ту био већ присуан. Мислим да су им се представили по надимцима али он њихових надимака не може да се сети, а то није нико од присутних окривљених. Он их

раниje nije viđao a ne zna zašto su oni tu došli jer se njemu nisu obrađali i pričali su sa ostalima. On ne zna ni sa kim su oni pričali, jer se toga ne seća, a nije mu poznato ni o čemu se pričalo jer on ne ulazi u tuđe razgovore, a bez obzira što je on tu bio prisutan on nije bio sa njima u društvu jer je bio sa Grkoviћem, Karbiћem, Mاتيјeвићem, Величковићem, a oni su naknadno došli. Došli su tu kod njih, ali ih on ne poznaje i pretpostavlja da su se oni znali sa ostalima, sa nekim od његових пријатеља sa којима je bio ali ne zna sa kim, a misli da su razgovarali i da su se obrađali Grkoviћu, a koliko se on seća nisu razgovarali sa Karbiћem, Величковићem и Mاتيјeвићem и misli da их je bilo двојица. Izjavio je da se oni nisu sa Grkoviћem izdvajali из њихове групе док су разговарали али да je он како су они разговарали упоредо разговарао sa другим момцима који су били ту и причао je sa свим осталима осим sa њима тако да nije чуо шта они причају. Испред ресторана "МакДоналдс" на Теразијама задржали су се 10-ак минута а затим су отишли на Трг Николе Пашића с тим што не зна и nije питао зашто су тамо отишли. На Тргу Николе Пашића нису се ни sa ким састали нити су сели у неком ресторану, већ су седели на клупици и причали а после одређеног времена кренули су ка Теразијском парку. И ова два младића била су sa њима на Тргу Николе Пашића. У Теразијском парку заглекао je лица која су му позната sa утакмица али које не зна лично. Иако га je Grkoviћ позвао да дође у град да попију пиће, он ни тада када су са Трга Николе Пашића кренули у Теразијски парк nije питао Grkoviћа када ће да попију пиће и да ли су променили план jer му je једноставно одговарало друштво у коме je био, причали су и он nije ни обрађао пажњу. Не сећа се али misli да нико nije предлагао да се седне у неком кафићу или неком ресторану. На Тргу Николе Пашића су претходно провели 10 до 15 минута. Пре него што су се упутили према Теразијском парку а он не зна ко je рекао да се иде у Теразијски парк и кренуо je за осталима. У Теразијском парку je било доста људи, сигурно њих 20, а можда и више, а он nije познавао никог од присутних. Nije обрађао пажњу jer je у више наврата, неколико пута sa Mاتيјeвић сарађао до оближње трафике да купи цигарете и пиво и nije приметно да ли се неко од присутних у парку које он познаје, Grkoviћ, Mاتيјeвић, Величковић, поздравно sa присутнима у парку и да ли су они познавали неког од младића које су затекли у парку или та два младића која су била sa њим у друштву њему непозната. Одмах након што je ушао у Теразијски парк он се вратио до трафике и зато nije ни видео да ли су они комуницирали sa осталима, а због протекла времена се не сећа да ли je било ко од њему познатих лица или двојице непознатих који су претходно sa њима били у друштву, комуницирали и познавали се sa присутнима у парку, а не може да се најашњава о нечему у шта nije сигуран. Затим су одлучили да он чисти пићем обзиром да му je десетак дана пре тога био 18-ти рођендан и отишао je до оближње трафике да купи пиво, а када се вратио поново у Теразијски парк sa трафике видели су да присутни одлазе у непознатом правцу, да се спуштају доле низ степениште, Grkoviћ, Karbiћ, као и остали те не зна тачно по именима и презименима. Претходно када су отишли до трафике а након тога се вратили у Теразијски парк њему je непознато лице дало маску. Не сећа се шта je тај младић на себи имао обучено, али misli да je у првој својој изјави коју je дао то описао. То je било њему непознато лице а не неко од присутних окривљених. Izjavio je да Владана Сувајца познаје из виђења, да се познaju али да нису нешто блиски, али да са

није лице које му је дало маску. Претпоставља да је још неко осим њему дао маску а није видео да се маске деле, а видео је да је осим њему то непознато лице дало маску и Матијевићу. Устао је са клупице, пришао им је и дао им је маске које је извадио из цела. Није видео да је било ко делио бакље и да је неко имао бакљу. У Теразијском парку је видео Стефана Величковића који му је у једном тренутку пришао, поздравио се и рекао да иде а мисли да је Величковић отишао због тога јер му је ауто био недозвољено паркиран. Он мисли да му је Величковић тада у парку рекао да му је неко јавио да му је ауто недозвољено паркиран. Са Величковићем се није видео тог поподнева, били су заједно на Теразијама, и заједно су дошли до Теразијског парка, а након тога га није видео. Након што су му предочени наводи одбране окривљеног Величковића у односу на ове чињенице изјавио је да се можда Величковић чуо са окривљеним Грковићем и да је он из те приче сазнао да је Величковићу било возило неправо паркирано, односно да се не сећа од кога је то сазнао.

Изјавио је да су са Трга Николе Пашића отишли у Теразијски парк тако што су само подземним пролазом проšli улицу а у подземном пролазу била су сва лица која је навео да су претходно били заједно на Теразијама и Тргу Николе Пашића као и два лица њему непозната. Он не познаје Пузигаћа Дејана и није видео да је у том пролазу неко делио бакље, палице, а када су кренули према Теразијском парку он је био са Величковићем у друштву и први су се поцели, тако да не зна да ли се нешто десило иза њих и да ли је неко у овом пролазу делио бакље и палице. На Обилићев венац је кренуо јер када се други пут понео у Теразијски парк видео је лица са којима је до тада био у друштву Грковића и остале да су кренули доле, а претходно се чуо са Грковићем и мислио је да ће ићи на пиће а тада није знао да иду на Обилићев венац. Видео је да су из парка кренули сви један за другим а они су одмах након што су попили пиће, чим су видели да могу да им нестану из видокруга, кренули за њима и мисли да нико после њих од присутних није остао у парку. Он и Матијевић су маске које су узели од младића које им је поделио, држали у цепу. Он маску из цела није вадио, а приметно је да је Матијевић извадио маску када су били код гараже на Обилићевом венцу али му је он рекао „Шта ће ти то, не треба ти“. Маску је ставио у цеп и сачувао, а није је бацао јер маска служи и користи се на утакмицама Партизана када се пале бакље, а након му није рекао да ће се те вечери на утакмници палити бакље и да су то маске за предстојећу утакмицу које ће носити на стадиону, он је претпоставио да ће на утакмници бити кореографије. Не сећа се којим је путем стигао од Теразијског парка до Обилићевог венца, мисли да је прилазећи степеништу, дошао са десне стране гараже. Није му познато где је Сремска улица ни где је улица Царице Милице. Од доласка у Теразијски парк са Трга Николе Пашића до одласка из парка, они су у овом парку били укупно 15 до 20 минута. Видео је да из парка одлазе Иван Грковић, Јован Карбић, Сувајца, Четник, као и неки други који су били присутни ту у парку, али са којима се не зна лично и не зна њихова имена и презимена. Одлазили су из степеништа које из Теразијског парка воде према гаражи и кретали су се заједно у групи с тим што су остали, који њему нису били познати и који не припадају навијачкој групи „Придућанин“ отишли према Кнез Михајловој улици. Он мисли да нико од припадника њихове групе није остао другим путем. Он и Матијевић су остали да попију пиво и кренули су за њима у

заostatku ali su znali gde treba da idu jer su im ostali bili u krugu i nisu toliko odmakli jer su oni pivo iz limenke popili za 3 minuta i krenuli su za njima. Video je da su se oni spustili niz stepenice i da su skrenuli desno i u trenutku kada su videli da im oni zamiru, krenuli su za njima. U grupi sa kojom je krenuo Grković niz stepenište iz Terazijeskog parka video je i Dragana Tomasovića ali se ne seća i nije video Jovana Karbića ko ga je prethodno video u parku. Sustigli su ih blizu garaže na Obilićevom vencu a u toj grupi bili su oni koji su izlazili iz parka, Grković, Matijević, Tomasović, Vujić, a ne može da se seti da li je dole kod garaže video i Karbića a ostalih se seća jer ih bolje poznaje po liku, a bila su još neka lica, njih 4-5 koje on ne poznaje, a među njima nisu bila ta dva mladića koji su prethodno sa njima bili na Trgu Nikole Pašića. Oni nisu rekli ko su, mli je on pitao nekoga, jer dok su oni stigli do garaže začula se velika buka. On je njih video prvi put tu kod garaže kada su on i Matijević sustigli grupu. Naveo je da su tu kod garaže bile dve odvojene grupe, da je u jednoj grupi sigurno bio Grković, Tomasović, Vujić, Suvać, Četnik, oni su stajali preko puta garaže na Obilićevom vencu a druga grupa koju su sačinjavala njemu nepoznata lica bila je tačno kod garaže na Obilićevom vencu. Jedni od drugih bili su udaljeni oko 15 metara. Izjavio je da je u toj drugoj grupi bilo 4-5 lica njemu nepoznatih, da on nije nikog do njih prepoznao, da ih je ranije viđao po gradu ili na utakmicama jer je između njega i njih bila velika razdaljina 10-20 metara. U trenutku kada je on naišao te dve grupe su stajale, a što je trajalo par sekundi jer čim ih je on sustigao, začula se velika buka, a on je sustigao i prišao grupi u kojoj je bio Grković Ivan i njegovi drugovi, pripadnici navičacke grupe „Iriduhibili“ a koja je od ove druge grupe koja je bila bliže stepeništu, bila udaljena 20 metara. Kada se začula buka, oni su prišli stepenicama i popeli se gore, ali tada na početku stepeništa nije ništa moglo da se vidi. Stepeništem se pešao sa Matijevićem, i obzirom da se sve brzo odigravalo i da je bio уплаšen on ne može da se seti da li je video nekog od poznatih ispred njih, ni da li je možda u jednom trenutku na stepeništu video Četnika. Verovatno je video nekog od poznatih ispred sebe ali ne može da se seti zbog protoka vremena, a ne seća se jer se nije okretao, da li je na njega i Matijevića na stepeništu bilo njemu poznatih lica, a pretpostavlja da su tada svi krenuli da trče uz stepenište. Na početku stepeništa nisu mogli ništa da vide, a kada se popeo na sam vrh stepeništa video je dim i po njegovoj pretpostavci, obzirom da bi sigurno prepoznao da je bio neko od njegovih drugova, Francuza kako leži sa leve strane a siguran je da to nije bio niko od ljudi koji su sedeli po kafijama ili njemu nepoznati ljudi iz grada, jer ti ljudi ne leže i nisu prebijeni. Kasnije je rekao šta je bilo tako da zna da je to bio Francuz. Ne može da se seti kako je taj mladić izgledao, da li je na sebi imao povrede, kakvu je imao kosu i kako je bio obučan jer kada se popeo na vrh stepeništa već je bio dim, tako da on nije mogao sve da vidi. U odnosu na stepenice kojim se on popeo, ovaj mladić je bio sa leve strane od vrha stepenica sledano iz pravca iz koga se on popeo na plato Obilićevog vencia, 3 ili 4 metra udaljen od poslednjeg stepenika gore na vrhu a oko tog mladića je video možda 3 njemu nepoznata momka. Ne može da se seti da li ih je uopšte video toga dana jer je bio veliki dim. Matijević je tada stajao pored njega jer su se zajedno popeli uz stepenice, a nakon 3-5 sekundi pošli su da ne i nisu se okretali već su samo prošli pravo. Nije video šta su radila ta

три младића која су стајала поред младића који је лежао, а претпоставио је да је била туча јер је на дну степеништа претходно чуо буку. Матијевић који се заједно попео са њим на врх степеништа стајао је поред њега и то је све трајало горе након што су се попели на степениште 3-5 секунди, а они су пошли даље и нису се ни окретали већ су само прошли право. Није видео да та тројница младића туку младића који је лежао на земљи већ само да су поред њега, а није ни младићу који је лежао видео повреде и он је претпоставио да је била туча јер се чула бука док су били на дну степеништа. Сам њихов долазак на врх степеништа трајао је 3-4 секунде и он није имао времена да погледа тачно шта ко ради јер је био велики дим и није могао да види ништа. Видео је једног младића са бакљом али на платоу Обилићевог венца није видео Јована Карбића, а не сећа се да ли је видео Владана Сувајца јер је на платоу Обилићевог венца био 3-4 секунде и ништа није могао да види од дима. Видео је једну упаљену бакљу а није приметио поред младића који је лежао разбијене чаше, флаше или бакље нити је приметио да га неко гађа. Ниједно друго повређено лице у близини није видео. Није приметио шта је овај младић који је лежао имао на себи обучено. То је био последњи момент и последња сцена коју је он видео када је погледао лево а пре него што је продужио право у правцу Кнез Михајлове. Матијевић је стајао поред њега и није приметио да је било шта радио за те 3 до 4 секунде док је он био на врху степеништа ни да је било кога ударио. Док се налазио горе није видео да је неко повређен ни да је неко пао. Није сигуран, али мисли да није видео Драгана Томасовића након што се степеништем попео на Обилићев венац, а ни у једном тренутку Драгана Томасовића није било где видео са фантомком на глави. Изјавио је да му је жао због свега што се десило али да он ни на који начин није учествовао у тучи и није видео како француски навијач пада нити је видео ко је тукао младића који је лежао 3-4 метра лезо од њега када се попео на врх степеништа а који је био једино повређено лице које је тада видео на платоу Обилићевог венца, а због дима није могао да види и не може да опише 3 младића који су стајали поред њега.

Навео је да су он и Матијевић заједно напустили плато Обилићевог венца крећући се у правцу Кнез Михајлове улице, да се након одласка са Обилићевог венца није ни са ким чуо телефоном нити је срео било кога од њихових познаника осим Ивана Грковића кога су срели код Храма „Светог Саве“ док су се он и Матијевић кретали ка стадиону, а који их је својим возилом одвезао до стадиона Партизан. Он, Матијевић и Грковић били су сами у возилу и Грковић им је тада рекао да је видео како један Француз пребацује ногу, да је изгубио равнотежу и да је пао доле, а да је он када је то видео био ванда на почетку степеница. Он на то ништа није рекао Грковићу јер то он није видео и то му је било непознато. Није га питао када се то десило и како се то десило нити је Грковићу рекао где је он тада био, али му је Грковић објаснио да је тај младић ванда изгубио равнотежу и да је пао доле, да је он видео да је једну ногу пребацио вероватно преко гелецера, не зна тачно и да је изгубио равнотежу. Не може да се сети али мисли да им је Грковић рекао да никог тада поред тог лица које пада није видео. Касније када су дошли на стадион о томе више нису коментарисали. Он је на стадиону био са својим друговима из Сремичке тако да није био ни са ким од окривљених и није могао да чује приче и остао шта се

десно. У ресторану на стадиону „Партизан“ задржао се само пола минута када их је Грковић довезао, а затим су он и Матијевић отишли да једу, тако да није чуо да ли се у ресторану причало о овом догађају.

По одласку са Обилићевог венца он и Матијевић су све време били заједно. Не зна улице у Београду и не зна да ли су били у Васиной улици, а кретали су се улицом која је паралелна са Кнез Михајловом улицом, ушли су у тролејбус којим су се возили једну станицу, а након тога су сишли и са Матијевићем су кренули пешке према стадиону. Нико није предложио да изађу из превоза, али су то учинили јер је било доста времена до почетка утакмице. Када су дошли до Храма „Светог Саве“ Грковић их је приметно и позвао да уђу у његово возило. Иван Грковић им у колима ништа није говорио везано за маске. Он је видео када су били код гараже на Обилићевом венцу да је окривљени Матијевић извадио маску док су били у ходу, када су стизали групу, да је кренуо да ставља маску али му је он тада рекао „Шта ће ти, не треба ти“ јер чему служи маска у центру града. Није пришао да му помогне да стави маску и Матијевић је маску склопио и ставио је у џеп. Не сећа се да их је било ко дозивао у том моменту, да је неко викнуо, не сећа се никаквог повика а приметио је преко пута степеница, када се крене на Обилићев венац, униформисано лице с тим што не може да се сети где је тачно стајало осим да је видео униформисано лице да стоји испред једне зграде. Не зна да ли је неко док су се пењали уз степенице стављао капу, а претпоставља да је неко имао капу на глави јер није могао од дима тачно да препозна лица која су стајала уз младића који је лежао, а мисли да су имали маске. Не сећа се обзиром да се све брзо одиграло и да није успео да види ко је шта имао на себи да ли је неко из њихове групе ко се са њима пењао степеништем имао маску на глави а сигуран је да нико у друштву у којем је био Грковић није имао код себе нешто у руци, неки предмет, флаше, чаше, јер би он то приметио. Он не зна зашто је у Теразијском парку узео маску, једноставно када им је тај младић пришао и дао им маске они су узели с тим што он не може тачно да се изјасни која су то лица била, они су му познати са утакмица, зна их из виђења, али не зна њихова имена и презимена тако да не би могао да каже ко су. Могао је да одбије да узме ову маску, али не зна зашто то није учинио.

Он и Матијевић су и на стадиону, на трибинама били заједно, а он није ни са ким из ове њихове групе те вечери комуницирао и те вечери, на утакмици, а ни након тога он ни са ким од својих познаника није причао о овом догађају јер пошта није видео и није имао шта да прича. До тренутка када је ухапшен није знао да је неко стварно повређен. Претходно је видео на Интернету да је повређен навијач али није знао да је тако странно повређен. На Интернету је само писало да је била туча на Обилићевом венцу, да је повређен један француски навијач али се не сећа шта је тачно писало. Тада када је то прочитао он се већ налазио код Владимира Бошковића.

Изнао је да окривљеном Бошковићу ништа није рекао због чега долази код њега да преснава јер су они другари, цело детињство су заједно, заједно су ишли у основну школу тако да то није било ништа необично. Када је дошао код Бошковића на Интернету су видели шта је било а он је само напоменуо да је проишао туча да је видео нешто, а ништа друго није коментарисао. Рекао је да је

прошао поред тог догађаја на Обилићевом венцу, а не и да је прошао поред младића који лежи, јер када се попео на врх степеница, он је само продужио право и изашао је одмах у Кнез Михајлову улицу тако да није ни прошао поред младића који је лежао. На Интернету је само било објављено да је била туча на Обилићевом венцу и он мисли да је он тада био за компјутером и да је то видео на Интернету, а он је затим Бошковићу испричао да је у то време прошао Обилићевим венцем. Грковић Ивана видео је сутрадан када му је Иван још једном рекао да је видео како француз пада и да је вероватно тешко повређен. Рекао му је да је изгубио равнотежу и да је пао доле. Не може тачно да се сети како му је Грковић то саопштио али рекао му је да је могуће с обзиром да постоје неке камере на Обилићевом венцу да ће их полиција приводити на информативни разговор и да ће нешто бити, а он је Грковићу рекао а што је и сам Грковић знао да он није учествовао у свему томе. Грковић му је рекао да нема потребе да брине. Не зна зашто му је Иван Грковић тада рекао да ће их можда полиција приводити. Није стигао и није хтео да у томе учествује, а након Грковића није видео када се попео степеништем на плато Обилићевог венца он и Грковић су се видели после овог догађаја и попричали су и он је Ивану рекао да је само протрчао, тако да је Иван знао да он у овом догађају није учествовао јер му је то испричао у возилу када их је повезао након догађаја, од Храма „Светог Саве“ до стадиона „Партизан“. Иван га није питао да ли су носили маске док су били на платоу Обилићевог венца.

Навео је да Владимир Бошковић није навијач већ симпатизер „Партизана“ и да нте на утакмице када за то има времена и да Бошковић није припадник навијачке групе „Придућибил“. Иван Грковић му је рекао да може бити проблема са полицијом јер постоје камере на Обилићевом венцу али није му рекао да и он због тога може да има проблеме јер о томе у ствари нису ни причали обзиром да је он Грковићу одмах рекао да у томе није учествовао и да нема потребе да због било чега брине. Иван му није предложио да преспава код неког и он није имао утисак да га Грковић нешто упозорава. Код Бошковића је отишао да спава јер то није било први пут да спава код Бошковића који пото тако спава и код њега јер су најбољи другови и то што је те вечери преспавао код Бошковића нема никакве везе са овим догађајем на Обилићевом венцу. Бошковићу је рекао да је прошао Обилићевим венцем за време док је трајала туча када је то видео на Интернету а то је било можда сат времена након што је дошао код Бошковића. Пре тога са Бошковићем није ништа причао о овом догађају, а ни касније и само је Бошковићу када је то видео на Интернету рекао да је ту прошао. Мисли да је полиција дошла у 6.00 сати ујутру, а то је било друге ноћи након овог догађаја. Догађај се одиграо у четвртак, а он је прве вечери након догађаја нормално преспавао код куће, а у петак се сreo са Грковићем па можда и тог истог дана када су после утакмице дошли кући, али тада ништа о овом догађају нису причали, а ухапшен је у суботу после поноћи. Ником није ништа детаљније причао о овом догађају, а ни Владимиру Бошковићу. Не може предизво да се сети али мисли да је Бошковићу рекао да је ту прошао, да је видео тим од бакљи, а мисли да му није рекао да је видео да се неко туче, нити му је рекао да је видео неки обрачун, физичку тучу, нити ко је са њим био у том тренутку, да је видео тим од бакље, а Бошковић га ништа није питао.

Навео је да себе не сматра припадником групе "Иридућибили", да се са осталим члановима групе упознао одлазећи често на утакмице, а допала му се ова група јер је била позната по лепим заставама и од осталих група се разликује по томе што они лепим заставама улепшавају трибину. Од осталих навијачких група познато му је да постоји група „Алкатраз“, „Јужни фронт“, а не може да опише по чему се те групе разликују од навијачке групе "Иридућибили", а припадници навијачке групе „Алкатраз“ су по годинама старији од њих, али не може да се изјасни да ли сви јер није био припадник те групе, а из те групе не познаје никога лично, а зна само по надимку „Кићу“ и не познаје никог другог ко је припадник те групе. Прелић Ђорђа не познаје и ништа о њему није чуо нити је чуо да га било ко спомиње, а није му познато да ли је Прелић припадник неке навијачке групе и за њега је први пут чуо поводом овог догађаја. Иван Грковић живи у [REDACTED] као и он и са Грковићем је пријатељ и заједно су понекад одлазили на пиће, дружили су се и у [REDACTED] и у граду и на фудбалским утакмицама, а од осталих окривљених најблискији је са Матијевићем. Познаје [REDACTED] и [REDACTED] је био у кругу где се кретао и у оквиру тих задатака где је долазио на утакмице и само тако га познаје.

Одбрана окривљеног Бојана Матијевића који је саслушан пред овлашћеним службеним лицем МУП-а дана 19.09.2009. године у присуству браниоца, окривљени Бојан Матијевић је у својој одбрани навео да је навијач ФК „Партизан“ и да припада навијачкој групи "Иридућибили", да је један од вођа ове навијачке групе Иван Грковић из [REDACTED] вани „Сарица“, а да је други вођа навијача ове навијачке групе Жарко [REDACTED] да.

Изјавио је да је дана 17.09.2009. године око 15.30 часова, на његов мобилни телефон број [REDACTED] њега позвао окривљени Иван Грковић са телефонског броја [REDACTED] рекао му да одмах дође до града, али не и разлог због чега хитно треба да дође до града, а на шта је он пристао. Изјавио је да мора да наплати да је Ивана питао због чега треба да иде у град обзиром да је планирао да директно иде на утакмицу, али да му је Иван рекао да није важно, да покурри да дође и да позове Драгана Томасовића „Гагија“ из Батајнице, али он Томасовића није позвао. Кренуо је градским аутобусом који саобраћа на линија број 706 ка центру, а када је био на Бранковом мосту Иван га је поново позвао и тада му је рекао да га чека код ресторана "Мек Доналдс" на Теразијама. Када је он стигао до овог ресторана загледао је ту Ивана Грковића у друштву са Јованом Карбићем који станује на Новом Београду, Миланом Вујовићем-Мићом из Пачева, Стефаном Величковићем из Новог Београда, „Гакијем“ из Сремнице као и два младића који су му позната али чија имена он не зна. Сви они су навијачи ФК „Партизан“ и обично су виђају на утакмицама. У разговору са њима сазнао је да се навијачи ФК „Тулуз“ налазе у кафићу који се налази поред ресторана "Мек Доналдс" тј. поред места где су они стајали. [REDACTED] Вујовић-Мића је „кржњо“ око навијача „Тулуза“ и враћао се назад до њих када је он сазнао од својих другара да хоће да се обронунају са навијачима ФК „Тулуз“. На Иванов предлог преместили су се код Дома синдиката кадз је он

приметно да његови другови Јоца, Иван, Велич и Милан [REDACTED] код себе имају бакље. Претходно је договорено да се због полиције не окупљају у већим групама, а потом су кренули ка Теразијском парку који се налази испод чесме, код хотела „Москва“. Док су се налазили у Теразијском парку дошао је њихов друг „Суви“ који им је донео и поделио хируршке маске, да би их користили приликом обрачуна са навијачима ФК „Тулуз“, а да их касније полиција не би препознала. Са „Сувим“ дошао је и Четник Бранимир [REDACTED] Иван Грковић се са неким чуо телефоном и добио је информацију да се навијачи ФК „Тулуз“ налазе на Обилићевом венцу, у неком од кафића због чега су ставили „маске у џеп“ и кренули су ка Обилићевом венцу. Он и Тарлаћ су ишли кроз пролаз на Зеленом венцу, а затим су се кретали са доње стране гараже на Обилићевом венцу и када су стигли до степеница које воде на Обилићев венац чули су буку и ломљаву. Не зна којим путем су ишли остали, али зна да су ишли са горње стране одакле су напали навијаче „Тулуза“ који су седели у кафићу на Обилићевом венцу. Он и Тарлаћ су се полели степеницама до баште кафића на Обилићевом венцу када је он на 4-5 метара лево од себе видео младића који је лежао на плочнику. Навео је да се повређени младић који је лежао на плочнику налазио 4-5 метара улево када се уз степенице стигне до баште кафића, да је јукао и да није могао да устане од масе која је стајала око њега и тукла га. Видео је да је тог младића који је лежао стакленим предметом, чашом или пенеларом гађао Сувајца, а да га је Карбић тукао упаљеном бакљом док је лежао. Десно од себе видео је Милана Вујовића који је покушавао да ухвати бакљу. У маси која је тукла овог младића који је лежао на плочнику видео је и Грковић Ивана, Четник Бранимира који је у рукама држао столицу или сто којима је тукао овог младића који лежао, Томасовић Драгана који је имао фантомку на глави и Величковић Стефана. Неки су имали хируршке маске на лицу, а неки не. Он није стављао хируршку маску на лице и није се тукао са навијачима ФК „Тулуз“ и све време је стајао на том месту, а изнад њега су летеле чаше, флаше, столице и столови. Маску је касније бацио у неки од контејнера. По његовој процени у тучи са навијачима ФК „Тулуз“ учествовало је око 30-ак навијача „Партизана“. Изјавио је да ову тучу навијачи ФК „Тулуз“ нису изазвали ни спроводећи, да су они почели да беже и да се скривају по оближњим кафићима и улицама док су за њима трчали и јурили их навијачи „Партизана“. Када је видео шта се дешава он и Тарлаћ су опили до прве станице где су сачекали пролејбус којим су се одвезли до Теразија, а од Теразија су кренули пешке до Храма „Светог Саве“. Док су седели на клупи испред Храма, наишао је Иван Грковић са својим возилом „Рено меган“ у друштву са још једним младићем кога он не познаје, а који је изашао из возила, а затим су се он и Тарлаћ заједно са Грковићем одвезли до стадиона „Партизана“, када им је у колима Грковић рекао да је један од навијача ФК „Тулуз“ тешко повређен у тучи на Обилићевом венцу. Док су били на стадиону „Партизана“ за време утакмице чуо је од Ивана Грковића и да су на Обилићевом венцу били присутни Претић Ђорђе, Марковић Љубомир-Киша и Радован који су припадници навијачке групе ФК „Партизана“ „Алкатраз“. После утакмице он и Томасовић су одвезли Четника и Сувајца у Нову Пазову, а затим је Томасовић њега одвезао у Батајницу када је он приметио да у касети свог возила Томасовић има „фантомку“.

Изјавио је да је овом групом нападача руководио Иван Грковић, а да не зна ко је Грковићу телефоном давао инструкције.

Указао је да је он када га је Грковић позвао да дође у град мислио да ће попити неко пиће и отићи другарски да погледају утакмицу, да он није имао намеру да се туче и да није учествовао у тучи и када је видео да је ситуација постала озбиљна, да је отишао са тог места.

Саслушан у истражном поступку дана 20.09.2009.године окривљени Матијевић Бојан делимично је изменио претходно дату одбрану. Навео је да је он навијач ФК „Партизан“, да припада навијачкој групи „Несаломљиви“, а да су Жарко Видаковић који је основао ову групу неформални вођа ове групе, а да је са њим у овом значењу и Иван Грковић.

Навео је да Ивана Грковића позичје годину дана, да је Иван Грковић када га је дана 17.09.2009.године позвао на његов мобилни телефон око 15.30 часова и рекао му да одмах дође до града, на његово питање због чега треба да дође у град није одговорио, а да је он и поред тога што није знао зашто га Грковић зове, кренуо ка центру града, не знајући где да иде. Поновио је наводе претходно дате одбране да му је Иван Грковић када је кренуо аутобусом који саобраћа на линији „706“ и када се налазио код Брањковог моста поново позвао и да му је саопштио да дође испред ресторана „Мек Доналдс“ на Теразијама. Изјавио је да је испред овог ресторана стигао после 16.00 часова и поновио наводе претходно дате одбране да је ту затекао Ивана Грковића, Гарлаћ Милана-Такија, Велича који се зове Стефан а чије презиме не зна, Мићу из [REDACTED] а да су са њима у друштву била још двојица младића које је он раније једном видео, а да је ту био и Јован Карбић зваши „Јоца“, а сем те двојнице чија имена не зна, сви остали припадници групе „Несаломљиви“. Испред ресторана „Мек Доналдс“ где је он стигао последњи од присутних које је набројао, стајали су неких 5 минута, а затим су кренули према Теразијском парку, с тим што он не зна ко је предложио да се иде у парк јер је отишао да купи цигарете, а када се вратио рекли су му да се иде у парк. Навео је да су улицу прешли испод Теразија, кроз пешачки пролаз, а да им нико ту у пролазу није делио бакље, палице и томе слично и да он код себе није имао ни бакљу ни палицу. Навео је да су он и Гарлаћ када су прешли у Теразијски парк отишли да купе пиво јер је Гарлаћу 10 дана пре тога био рођендан и хтео је да га части, да су по повратку седн на клупу у парку и пили пиво, а да су сви остали који су са њима били испред ресторана „МекДоналдс“ били ту поред, да је ту било још људи шетача као и неких навијача „Партизана“ који су на себи имали обележја ФК „Партизан“. Супротно наводима претходно дате одбране, навео је да је видео да је у парку хируршке маске делно младић кога он не познаје, а који је на себи имао плаву тренерку, да он маску није узео а да је дајући своју одбрану у полицији рекао да је маску бацио јер је био преплашен. Навео је да су он и Гарлаћ након тога отишли испод пролаза на Зеленом венцу да купе цигарете, а када се вратио у парк да је чуо од неких навијача, указујући да то није био нико од оних који су претходно са њим били у друштву, да се иде на Обићихов венац где се налазе навијачи ФК „Тулун“, да је чуо да ће тамо бити нека туча и да се он са Гарлаћем одвојио од Ивана Грковића и његове групе и да су њих двојица

крепули ka Обилићевом венцу до Сремске улице, а затим према степеништу које се налази поред гараже чисто из радозналости, мислећи да ће бити нормална туча у којој није имао намеру да учествује. Када су дошли до степеништа чули су горе, на крају степеништа, ломљаву, буку и тада су почели да се пењу уз степенице ka Обилићевом венцу. Он и Тарлаћ су били заједно на степеништу, а када су се попели на крају степеница и изашли на плато Обилићевог венца он је видео једног дечка како држи бакљу у рукама наводећи кога он не познаје, а поред њега још једног момка који је држао такође бакљу, а која није била упаљена. Изјавио је да није видео како су Мића и Јоца добили бакље и ко им је дао и да их је само видео на степеништу. Видео је изломљене чаше, извртуте столице, столове, а затим је приметио лево од себе на неких 5-6 метара удаљености како неки момци ударају једног момка који лежао на земљи ногама, рукама, да га шутирају и ударају свуда по телу, глави, али да он није тада видео ко су ти момци јер су му били окрепути леђима, а на себи нису имали обележја ФК „Партизан“ да он никог од ових момака није препознао. Тај младић је лежао на земљи десно од њега када се он попео на степенице, према гаражи и док су га тукли он је чуо да је викао и говорио „Плиз-стоп“, а на његовом телу није уочио прагове крви. Навео је да је младић кога је уочио да држи упаљену бакљу у руци био Јован Карбић и он је стекао утисак да је Карбић био врло преплашен. Младић који је стајао поред Карбића а који је у руци држао неупаљену бакљу је био Мића Панчевац. Док је ово посматрао ови момци су младића који је лежао шутирали 3 до 4 пута и када је то видео он је био згрожен и са Обилићевог венца отишао је Кнез Михајлову улицу, а затим је ушао у Васићу улицу где је сачекао тролејбус којим се одвезао две станице и сишао на Теразијама, а након тога је ишао пешке. Све време са њим у друштву ишао је и Тарлаћ. Када су он и Тарлаћ стигли код Храма „Светог Саве“ наишао је Иван Грковић случајно и повезао их је а у колима је њему и Тарлаћу рекао да је чуо да је неко од навијача повређен тако што је пао са неке велике висине. Касније на утакмици, на јужној трибини нико није коментаришао ову тучу или бар он то није чуо, а после утакмице он је са Томасовић Драганом пошто је он имао ауто отишао до Нове Пазове где су одвезли Четника и Сувајца. Супротно наводима претходно дате одбране навео је да у колима код Томасовића није приметио никакву маску-фантомку. Указао је да он лично никог од навијача „Гулуза“ нити било кога другог није тукао, ударао, гурао и да уопште није био у физичком контакту са било ким, нити је у руци имао било какав предмет или бакљу. Кићу и Прелића познаје са утакмица и познато му је да они припадају навијачкој групи „Алкатраз“, а они њега не познају. На Теразијском парку и Обилићевом венцу није видео навијаче групе „Алкатраз“.

Имену претходно дате одбране објаснио је тиме да је он своју одбрану у полицији дао у присуству браниоца, али да је тада када је давао одбрану у полицији био уплашен јер су му инспектори рекли пре него што је дао своју одбрану да је Француз убијен, да му је у полицији прећено да ће га тући дејзбол палицама, да су га вређали и говорили му да је индијанац, а да је након тога дошао бранилац, да он браниоцу није то рекао јер је био уплашен и преплао се када је чуо да је овај младић мртав. На питање свог браниоца је изјавио да су му у полицији претили да ће га тући, али да му конкретно када је давао своју одбрану нису говорили шта да каже, нити да говори имена.

655/21

Окривљени Бојан Матијевић саслушан у истражном поступку дана 23.10.2009.године је изјавио да у свему остаје при одбрани коју је дао пред истражним судијом дана 20.09.2009.године без измена и допуна и објаснио зашто је давао различите изјаве у полицији и код истражног судије. Своју одбрану је допунио наводећи да не познаје сва лица против којих се води кривични поступак, да лице под именом Пузигаћа Дејан не познаје, да Прелића и Кићу не познаје лично, а да лично познаје Грковић Ивана, Томасовић Драгана, Тарлаћ Милана, Сувајак Владимира, Четник Бранимира, Величковић Стефана, и да је Мићу из Панчева упознао недавно. Навео је да је Драгана Томасовића званог „Лаги“ видео тек када се пењао уз степенице које воде поред гараже на Обилићевом венцу, да је у том моменту он био на почетку степеништа, а Томасовић да је био већ на степеништу, али да он није видео тачно где, да је када се попео на плато Обилићевог венца да је видео да је Томасовић скренуо лево и колико је он видео да се није налазио у близини неких столова, столица. Не сећа се да ли је Томасовић том приликом носио неку маску-фантомку на глави, а да он на Обилићевом венцу није имао маску на лицу. Наводе претходно дате одбране је изменио наводећи да је видео када се попео на врх степеништа са леве стране на 6-7 метара од њега човека који лежи на бетону и двојцу-тројцу момака поред њега који су га тукли, шутирати, а који су њему били окренути леђима, тако да није могао да им види лица. Изменио је наводе одбране и у односу на преузете радње окривљених Јована Карбића и Милана Вујовића наводећи да је Јована Карбића видео на 4-5 метара од овог младића са упаљеном бакљом у руци, а да је са десне стране степеништа видео Мићу Панчевца да стоји поред њега и да држи бакљу која није упаљена, да је Грковић Ивана видео испред степеништа која воде ка гаражи, да је видео да је Грковић дошао до тих степеница са друге стране, а да ништа нису причали и да је он пре Грковића почео да се пење са Тарлаћем и да се попео на врх степеништа пре њега, али да на платоу Обилићевог венца није видео Грковића, да је на платоу Обилићевог венца када се попео само посматрао али да се није задржавао и да је наставио даље. Изменио је претходно дату одбрану и у односу на преузете радње окривљеног Стефана Величковића наводећи да је он у полицији навео да је Величковић био на платоу на Обилићевом венцу, али да га он тамо није видео, а да је за време док је он давао изјаву у полицији звала нека госпођа из Клиничког центра, која је рекла да је навијач преминуо, а што је он чуо јер су му пустили цео разговор на интерфон, да су тада инспектори почели да прете, да говоре ни он сам не зна шта све, да је он тада био сам са инспекторима пре доласка његовог браниоца у чијем присуству је касније дао одбрану на записнику у полицији.

Саслушан на главном претресу дана 28.04.2010.године окривљени Бојан Матијевић износећи своју одбрану је навео да је на дан извршења овог кривичног дела седео код куће и да је назвао свог друга из [REDACTED] Горана Гавриловића са којим се договорио да те вечери иду на утакмицу и да се нађу у клубовници да би ишли заједно. Међутим, када је дошао у клубовницу позвао га је окривљени Грковић Иван који га је питао да ли иле на утакмицу, а када му је он рекао да ће ићи вероватно али да још увек не зна да ли ће наћи карте, да му је Грковић рекао да дође до града што пре и да дозове Драгана Томасовића, а што

он није учинио него је сам ушао у аутобус који саобраћа на линији „706“ и кренуо. Када је био у аутобусу и налазио се код Родне куће у Земуну, Грковић га је опет назвао питајући га где је и за колико стиже, а када му је он рекао да стиже за 10 до 15 минута, Грковић му је рекао да дође код "Мек Доналдс"-а, на Зеленом венцу. Када се налазио у аутобусу код Бранковог моста, Грковић га је опет позвао и рекао му је да се он налази код „Мек Доналдс“-а на Зеленом венцу и он је отишао тамо. Испред "Мек Доналдс"-а је већ било од петоро до седморо људи и он је дошао међу последњима. Ту су стајали и причали и у једном тренутку је видео навијаче ФК „Тулуз“ у пабу поред овог ресторана. Отишли су испред Дома синдиката и седи, а он је са окривљеним Величковић Стефаном отишао да купи цигарете. Величковић га је сачекао преко пута улице и када се он вратио, Величковић се већ вратио до окривљених који су били окупљени и који су кренули у Теразијски парк и он је за њима дошао у Теразијски парк где је већ било окупљено 20 до 30 навијача. Он је у Теразијском парку седео са окривљеним Тарлаћ Миланом који му је рекао да му је био 18-и рођендан и предложио му да оду доле до трафике да купе по лименку пива јер нема новац да би све чистио. Отишли су до трафике, вратили се, а када су попили лименку пива, опет су отишли до трафике и када су се поново вратили назад и попили се у Теразијски парк, већ је кренула прича да се иле на Обилићев венац а као што је навео и у претходној датомј одбрани, он у том тренутку није знао због чега се иде на Обилићев венац. Обзиром да је маса већ кренула он и Тарлаћ су остали да попију лименку пива и затим су кренули ка Обилићевом венцу и били су међу последњима. Спустили се поред Зеленог венца кроз пролаз, попили се десно од пролаза путем који води ка Кнез Михајловој улици од Зеленог венца, али нису кренули ка Кнез Михајловој улици него су скренули лево ка гаражи. Када су се налазили 20 до 25 метара од гараже чула се горе ломљава, флаше, бакље. Кренули се да се пењу степеништем а он је видео да је око 3 човека било око дечка који је лежао на поду, видео је десно од себе Вујовић Милана са угашеном бакљом која није имала кресиво да се упали, а лево од себе видео је Јована Карбића са упаленом бакљом, који је по његовом утиску био преплашен, а на удаљености 10-ак метара видео је Драгана Томасовића да лаганим ходом одлази лево од степеница. Навео је да се ту задржао 3 до 4 секунде максимално и да се не застајући ни у једном тренутку на Обилићевом венцу окренуо десно од степеница и изашао у Кнез Михајлову улицу. На исти начин као и у претходној датомј одбрани описао је своје кретање након одласка са Обилићевог венца, сусрет са окривљеним Иваном Грковићем код Храма „Светог Саве“. Навео је да су се он и Тарлаћ по доласку на стадион Партизана у ресторану „Партизан“ задржали можда минут два, да су након тога отишли у оближњу пљескарницу на Ауто-команди да су се затим вратили на стадион, да је на стадиону видео окривљене Томасовића, Вујовића, Карбића, Грковића који су сви били заједно, али обзиром на разговор који се водио он је мислио да се ништа озбиљно није десило. Изјавио је да није његова кривица што је покојија [REDACTED] који је навијач као и сви они, изгубио живот, и да му је искрено жао због свега што догодило, али да он нема никакве везе са овим убиством, ишти са било чим за шта је оптужен.

Питањавајући се на постављена питања окривљени Матијевић је изјавио да је он припадник групе „Несаломива“ а што је навијачка група "Придућини", да

познаје [REDACTED] а, који је направио заставу групе и организовао групу наводећи при томе да ова група није имала вођу и да се у овој навијачкој групи никада ништа није наређивало, да је са окривљеним Иваном Грковићем у другарским односима, али да се не познају добро, ни дуго, већ непуних годину дана. Изјаснио се да је на дан овог догађаја Иван Грковић њега позвао између 15,20 и 15,30 часова и супротно наводима претходно дате одбране навео је да му је Иван Грковић тада рекао да дође до града да попију пиће, да се он у том моменту налазио на Бранковом мосту и да му је Грковић рекао да дође код ресторана "Мек Доналдс" на Теразијама. Након што су окривљеном Матијевићу у односу на ове околности предочени наводи претходно дате одбране када је изјавио да му је Иван рекао да дође одмах до града и да му на његово питање због чега треба да дође у град да му није одговорио, а имајући у виду да је окривљени Матијевић изјавио пре изношења своје одбране на главном претресу да у свему остаје при исказу који је дао пред истражним судијом објаснио је разлике у датим одбранама у односу на ове околности, да је он дошао у град по позиву окривљеног Грковића јер је имао мишљење да ће кренути са Теразијске чесме обзиром да су навијачи Партизана раније имали обичај да пред велике утакмице сви заједно понекад и у групи од хиљаду људи крену са Теразијске чесме на Партизанов стадион, да окривљеног Драгана Томасовића са којим најчешће иде на утакмице није тада позвао иако му је окривљени Грковић то рекао јер није више имао кредита за позиве. Поновио је наводе претходно дате одбране да је испред ресторана "МекДоналдс" на Теразијама затекао Тарлаћ Милана, Грковић Ивана, Карбић Јована, Величковић Стефана указујући да је Величковић Стефана последњи пут видео у Теразијском парку, а да га након тога више није видео. Тврдио је да ту више није било никог, да нико од присуних са собом није имао торбу или ранац, да се не сећа, али да мисли да нико њему непознат није тада испред овог ресторана стајао са њима у групи. Тврдио је и да су испред овог ресторана остали само 3 минута, да је он ту стајао са окривљеним Стефаном Величковићем јер је Тарлаћ отишао да купи цигарете, да су се затим спустили и прешли улицу и да је он на графици у близини Скупштине купио цигарете, да на Тргу Николе Пашића нису седели и да њему није познати из ког разлога су уопште ишли на Трг Николе Пашића. Не зна да ли је још неко од њему познатих био на Тргу Николе Пашића јер када су се вратили одмах су кренули ка Теразијском парку. Навео је да је Митан Вујовић био присутан испред ресторана "Мек Доналдс", а у односу на његово кретање и понашање изјаснио се да њему ништа није било чудно у Вујовићевом понашању, а све наводе претходно дате одбране да је Вујовић тада кружно објаснио је да под тим подразумева да је Вујовић шетао, али да није одлазио и да је био ту увек у њиховој близини и да је он све време могао да га види. Опсеђујући свој одлазак до Теразијског парка са Трга Николе Пашића навео је да је прошао кроз пролаз који води од Теразија преко пута и да се ту само вратио и спустио у Теразијски парк, да је са њим тада у [REDACTED] пролазу био окривљени Милан Тарлаћ, Драган Томасовић, Владан Сувац, Бранимир Четник, да је ту било доста њих и њему 20-ак непознатих лица, да су му међу непознатим лицима можда неки били познати из виђења, вероватно са утакмица, а на питање да ли су то навијачи Партизана изјавио је да мисли да јесу, али да занета не зна да ли су то припадници неких других навијачких група. Изјавио је да му је познато да постоје навијачке групе ФК „Партизан“ под

називом „Гробари Никшић“, „Гробари Београд“, „Антироми“, „Врачар“, „Ребеле“, „Алкатраз“ и да има још много навијачких група навијачког клуба ФК „Партизан“. Изјавио је да не познаје лица чији су надимци „Грубин“ и „Мими“. Изјавио је да он није видео да се у Теразијском пролазу деле бакље и палице и да њему нико ништа није дао, да он не познаје окривљеног Дејана Пузигаћу и колико је он видео да нико од њему познатих лица тада није имао код себе неки ранац или торбу. Док се кретао кроз Теразијски пролаз ишао је сам, а испред њега су се кретали окривљени Тарлаћ и окривљени Стефан Величковић, а не зна и не може да се сети ко се Теразијским пролазом кретао иза њега, ни колико њих, да не може временски да определи колико су се дуго задржали у Теразијском пролазу, да се он у Теразијском пролазу није заустављао и да се нормалним ходом кретао ка Теразијском парку. Долазећи у Теразијски парк затекао је у парку 30-так људи за које се изјаснио да су вероватно навијачи „Партизана“, да су у парку седели, а да су се он и Милан Тарлаћ повремено одвајали на моменте, да се не сећа где и са ким је у парку седио окривљени Иван Грковић, да је био ту негде, да је Грковића приметио у парку и да се по његовом запажању Грковић понашао најнормалније као и сви остали, да је седио са стране на неком зидићу, али да не зна и да не може да се сети ко је све седио осим Грковића на том зидићу. Изјаснио се да не може да опише како је изгледао младић за кога је навео да им је у парку поделио маске, наводећи да је маске поделио њему непознати младић и да је само приметио да је имао плаво-белу дуксерницу са црвеним линијама, а што је све што зна о њему и да то није био окривљени Владан Сувајак кога познаје и кога би препознао. Окривљеног Сувајак Владана је видео да у парку седи на клупи са окривљеним Четник Бранимиром и Томасовић Драганом на удаљености 10 метара од њих и они су са њима причали и најнормалније су се поздравили, а окривљени Величковић Стефан седио је на једној клупи, можда 5 метара од њега удаљен, а после га није видео. У односу на наводе у вези разлога њиховог окупљања управо на том месту и даљих намера у односу на предстојећу утакмицу изјавио је да је он о теми причао са окривљеним Тарлаћ Миланом који је такође мислио да су се ту окупили да би сви организовано са Теразија отишли на стадион „Партизана“, а не на Обилићев венац. Објаснио је да је он узео маску у Теразијском парку коју је ставио у џеп и са разлога што се на стадиону пале димне канице, бакље, а да понекада полиција баца сузавце и мислио је да се заштити, а не да се скрива од полиције јер у том случају не би носио маску, већ би купио фантомку или нешто томе слично, обзиром да маска не може да помогне, а фантомка служи да се сакрије лице. При томе је навео да младић чији изглед није могао да опише осим одеће коју је на себи носио, а који је делио маске није нико од присутних окривљених у судници, а маске им је поделио 5 до 10 минута након што су дошли у Теразијски парк у моменту када се он шетао у парку, док је у његовој близини био Тарлаћ Милан за кога не зна да ли је узео маску јер то није видео. У односу на Величковић Стефана изјавио је да је ту у Теразијском парку видео окривљеног Величковића да седи на клупи од њега 5 метара удаљен, да у ствари тога не може да се сети, а да није приметио да окривљени Величковић и Грковић у парку разговарају. За наводе своје одбране дате у истражном поступку да су кренули из Теразијског парка јер су чули да ће на Обилићевом венцу бити туча, тврдио је да уопште није знао да ће бити туче на Обилићевом венцу и да је само разумео да је неко рекао да ће бити нека туча, а да је он тамо

кренуо из чисте radoзналости, да види шта ће бити, да он не може прецизно да определи, али да мисли да су се у Теразијском парку задржали можда пола сата до 45 минута, да не зна јер је са Тарлаћ Миланом био на трафичи, али када су се враћали да је видео да су сви кренули из парка и да се маса која је била у Теразијском парку разилази. Он и Тарлаћ нису ишли ни са једном групом већ одвојено, а не може да определи на којој удаљености су се кретали од групе која је кренула путем којим су и они кренули, јер он није ни видео неку групу већ само окривљеног Ивана Грковића који је ишао испред њега 30-40 метара, али није скренуо десно као он већ лево. Када је излазио из парка није видео да је било ко иза њих остао у парку, а тада у парку није видео ни окривљеног Драгана Томасовића кога је видео тек када је дошао на Обилићев венац. Није оспоравао да је у истражном поступку дајући своју одбрану изјавио да је од неких од присутних навијача у Теразијском парку чуо да се иде на Обилићев венац где се налазе навијачи „Тулуса“ уз објашњење да је он и поред тог сазнања кренуо на Обилићев венац да би видео шта ће се десити. С обзиром да је окривљени Матијевић Бојан на главном претресу изјавио да остаје при наводима своје одбране коју је дао пред истражним судијом дана 20.09.2009. године окривљеном су предочени наводи његове одбране дате у истражном поступку, на записнику дана 20.09.2009. године. У односу на наводе да је испред ресторана „Мек Доналдс“, на Теразијама по доласку у град затекао поред њему познатих лица чија имена је навео и два младића која су била у друштву са Иваном Грковићем а које је једном видео и раније на питање да ли је та лица касније видео код ступеништа или гараже на Обилићевом венцу и да ли се та двојица младића налазе у судници, изјавио је да они у судници нису присутни, а да их је он први пут видео тада испред ресторана „Мек Доналдс“ на Теразијама, а не и раније, да занета не зна, да их је можда видео раније, али да се не сећа. Дајући опис њиховог изгледа навео је да су имали око 25 до 30 година, да је један од њих на себи имао обучене фармерке и црну дуксеру, а на питање колико дуго су се они младићи задржали са њима у разговору изјавио је да он са том двојицом момака није разговарао, да занета не зна и да не може да се сети ко је од њему познатих лица разговарао са њима, да је он од ове двојице младића био удаљен тада 2 до 3 метра, да није чуо да их било ко остварува именом, презименом или надимком, да су они ту већ били присутни пре него што је он дошао испред ресторана „Мек Доналдс“ на Теразијама. Поновио је наводе своје одбране да он није видео поделу бакљи и палица у Теразијском пролазу, да за време док су се кретали од ресторана „МекДоналдс“ на Теразијама до Теразијског парка он уопште није видео ниједног младића да носи ранац, ни да је видео неког младића са качкетом, да ни претходно испред ресторана „Мек Доналдс“ ни касније на Обилићевом венцу није видео ниједног младића са качкетом, да не познаје Пузића Дејана, да га никада није видео нити да је било шта о њему чуо. У односу на своје наводе из истражног поступка да је чуо док је седео у Теразијском парку саопштење да се иде на Обилићев венац где се налазе навијачи „Тулуса“ изјавио је да он не зна ко је то рекао јер је у парку било око 30 људи од којих је познавао можда седморо или осморо људи, да он није видео да се њему непознати међу окупљенима, поздрављају са неким из њихове групе и да су они у Теразијском парку од њих били одвојени. Објаснио је да се он није одвојио од Иванове групе како је то наведено, да је изјавио дајући своју одбрану у истражном поступку, већ да је

застао са Тарлаћ Миланом да попију пиво, а да су Грковић и остали пре тога кренули, да су се они од њих одвојили када су отишли до трафике, а када су се вратили да је ова група већ кренула из Теразијског парка. Своје наводе да је са Теразија кренуо чисто из радозналости јер је мислио да ће бити нормална туча, објаснио је да он под појмом „нормална туча“ подразумева и да је подразумевао да неће бити онако као што се догодило, али да он није знао да ће бити туча али да је могао да претпостави и да је претпоставио да ће бити лека туча али нормална, а не брутално и као што је то било, него најнормалније као код свих других људи који се потуку. Објаснио је да се раније можда потукао 2-3 пута док је био млађи, али да је од своје шесте године 3 године играо фудбал у Црној Звезди и да није хулиган.

Навео је да су се он и Тарлаћ сами кретали заједно од Теразијског парка до платоа Обилићевог венца, лаганим ходом и да су стигли за 10-ак минута, а крећући се ка Обилићевом венцу да нису коментарисали због чега баш тамо иду, већ да су причали о Партизану. Када су стигли до степеништа видео је ту окупљено 7-8 њему непознатих момака, а у тој групи видео је Грковић Ивана који је нишао у његовом правцу али иза њега, ка њему обзиром да је долазио са друге стране гараже, јер је он гаражи долазио са десне стране, а Грковић са леве стране. Обзиром да је он на Обилићев венац дошао кроз пролаз на Зеленом венцу, а затим скренуо десно путем који води ка Кнез Михајловој улици али када је ту стигао није кренуо са Кнез Михајловој улици него је скренуо лево ка гаражи. Навео је да је окупљену групу од 5-6 а можда 7.8 до 10 момака која је стајала код гараже, уочио када се налазио на удаљености 30 до 40 метара од гараже да је видео је да они стоје на углу код гараже, а на истој удаљености је приметио да прилази окривљени Грковић Иван, сам. Изјавио је да не зна заиста где се налазио тада окривљени Вујовић Милан, а не зна да ли га је уопште у том моменту видео док су стајали код степеништа, јер се они на степеништу нису задржавали, да он није стајао нити је са било ким причао испред степеништа, да је видео Вујовић Милана када је кренуо да се пење уз степениште. Навео је да је он чуо буку, помљаву, да је чуо да се пале бакове, да је чуо флаше, столице и још тога када се можда налазио удаљен 20 метара од степеништа, да је у том тренутку кренуо да се пење, да нигде није журио већ да је ишао полако са Тарлаћ Миланом, а да се иза њега кретао окривљени Грковић Иван кога је он једино видео иза себе, а да је тада испред себе на степеницама видео Четник Бранимира који је можда био 2-3 метра испред њега, а који је на степеницама био заједно са Сувајач Владаном који су се кретали нормалним ходом, да је на степеницама испред себе видео Карбић Јована. Тарлаћ Милана, да не зна ко је ту још био, да су се кретали најнормалније и да њему нису деловали као неко ко иде да се туче или тако нешто, да жури јер су ишли најнормалније. Није видео да испред степеништа било ко ставља маску, а он је маску извадио из џепа када је од групе која је стајала код гараже био удаљен 15 до 20 метара, али му је Тарлаћ тада рекао „Шта ће ти то“ и он је маску вратио у џеп. На постављена питања није објашњење да је у тренутку док се са окривљеним Тарлаћем кретао уз степениште окренуо и да је видео Ивана Грковића иза себе на удаљености 2 до 3 метара, да у моменту када се он налазио на почетку степеница, не може да се сети али да не верује и да мисли да Иван Грковић тада није закорачио на степениште када га је он уочио. На питање брзиона

окривљеног Стефана Величковића изјаснио се да ни у зони степеница, ни у било ком делу док се кретао до степеница и док се кретао степеништем није видео ниједног припадника полиције, да Стефана Величковића није видео код гараже на Обилићевом венцу и да је Величковића последњи пут видео у Теразијском парку, а након тога да су се први пут сретли тога дана увече на стадиону „Партизана“.

На питање браниоца окривљеног Марковића изјавио је да тога дана окривљеног Марковића није видео у граду, да окривљеног Марковића не познаје и да га је можда виђао понекада на утакмици, али да би га препознао да је тога дана видео у граду окривљеног Марковића, обзиром да је Марковић Љубомир крупан младић. За окривљеног Милана Вујовића изјавио је на питање његовог браниоца да окривљеног Вујовића није видео на степеништу осим можда при врху степеница, али обзиром на гужву да не може свега да се сети, да је претходно Вујовића видео испод степеништа а када се попео на плато Обилићевог венца да је Вујовића видео са своје десне стране са бацљом у руци која није била упаљена. За окривљеног Јована Карбића је објаснио да је Карбића након што се попео на плато Обилићевог венца видео на удаљености 3 метра лево од себе, да је у његовом видокругу био можда 2 секунде, а да заиста не зна и да не може да процени у којој позицији и како је Карбић тада држао бацљу обзиром да је бацља коју је држао светледа. Окривљене Сувајца и Четника је уочио када је долазио на степениште да су стајали на 5-6 метара од степеница, а да су се степеништем кретали 2-3 метра испред њега. Наводе своје одбране пред истражним судијом, на записнику од 23.10.2009.године да су на степеницама били само он и Тарлаћ објаснио је да је мислио на то да су њих двојица били заједно, да су били сами и да нису били ни у каквој групи, а да су испред њих били неки људи. Потврдио је и наводе своје одбране са овог записника да је видео окривљеног Томасовић Драгана да се пење уз степениште у моменту када се он налазио на почетку степеница, да је видео да су неки од навијача били испред њих, неки иза њих, али да је само окривљеног Грковић Ивана видео да се кретао иза њих. На предочене наводе одбране окривљеног Грковић Ивана да је на степеништу испред себе видео Бранимира Четника изјавио је да се Бранимир Четник степеништем кретао 2-3 метра испред њега, а што значи да је он пењући се степеништем био иза окривљеног Бранимира Четника, а испред окривљеног Ивана Грковића. И након што су му предочени наводи одбране окривљеног Четник Бранимира да су уз степенице отрчали када је почела туча, да је он ступио на степенице са окривљеним Сувајца Владаном који је пре њега стигао на врх, да је поред њега био окривљени Грковић Иван, а окривљени Матијевић и Тарлаћ да су се на степенице кретали испред њих и да су први стигли на врх степеница. Остао је при наводима своје одбране да је за време док су се пењали степеништем само окривљени Грковић био иза њега а не и окривљени Бранимир Четник.

Изјавио је да док се пењао степеништем није приметио да нешто пада, нити неки метални предмет ни било шта, да није чуо да је нешто падало, ударило, а када се попео на врх степеништа да он на Обилићевом венцу ни у једном тренутку није стајао и да се максимално на платоу Обилићевог венца задржао 5 секунди, да је одмах кренуо лево, а затим одмах десно од степеница, да је био

поглед преко рамена када је видео окривљеног Јована Карбића са упаљеном бакљом у руци, а да није видео никог са фантомком на глави или капом која крије лице, да је могуће да је неко био на платоу са капом или фантомком али да он то није видео од дима и да је, док се кретао а не стајао, „бацно поглед“ и уочио да су летеле чаше, столице, флаше, а у моменту када је маса, можда 20-ак навијача, а можда чак и више, кренула да се разилази лево од њега и да је само видео тројицу младића, њему окренutih леђима и дечка на поду кога су шутирали и ударили, а што се све дешавало на 5-7 метара лево од њега, при чему није уочио колико су они били удаљени од степеница и не може ни отприлике да одреди, јер то није могао да види од бакљи, од дима, без обзира што је дошао степеништем јер није имао времена то да уочи, обзиром да је након што се попео степеништем горе био само 3 секунде. Изјаснио се да није могао да примети како је изгледао младић који је лежао на платоу, пити је могао да уочи шта је имао на глави од дима и бакљи, да није могао да уочи ни да ли је повређен или не, да је само уочио да га туку рукама и ногама, по леђима, стомаку, рукама, ногама. Тада је на платоу Обилићевог венца видео доста њему непознатих навијача, а можда су њих двојица-тројица претходно били у Теразијском парку. Није уочио да је било ко имао нешто у рукама, а не може да се сети да ли су имали маске јер када се он попео на плато Обилићевог венца остала је мала група, а већина је отишла. По његовој процени тада су на платоу Обилићевог венца остала само њих двојица-тројица који су били око тог дечка који је лежао на поду. Изјавио је да није видео да је било још људи који седе или стоје већ да је само видео људе како одлазе лево до степеништа и да никога више ту на платоу Обилићевог венца није било осим младића који лежи и њих двојице, тројице који стоје поред њега, а да је било присутно и још петоро, шесторо њему непознатих људи који су од ове групе младића који стоје око младића који лежи били удаљени 3-4 метра, а који су посматрали. Не зна да ли је та група од петоро, шесторо људи који су стајали и посматрали грађани који су се ту напали или навијачи које он зна раније са утакмица и то не може да процени јер није видео, а мисли да је један младић у тој групи имао само обележје „Партизана“. Тада на платоу Обилићевог венца није приметно ниједног навијача француског клуба ФК „Тулуз“ нити је видео да неко бежи, а да га неко јури. Навео је да су тада сви присутни у околним кафићима стајали и гледали и да нико из тих кафића није прилазио, ни бежао и да он зна да је прошао кроз масу 20-30 људи који су стајали и гледали шта се дешава. Младића који је лежао на платоу Обилићевог венца не би могао да препозна јер му је био окренут леђима. Накнадно је изјавио да је он око овог младића који је лежао на платоу Обилићевог венца видео тројицу момака, али да је ту било 5-6 момака који су били у близини овог младића који лежи, да су били тик уз њега, изнад њега, а да није видео да су у близини његове главе већ да су двојица била поред леђа овог младића који је лежао, а један код ногу за време док је тај младић лежао на боку њему окренут леђима због чега и није могао да примети како он изгледа, а и од светлости бакљи и од дима. Није стога уочио ни боју одеће коју је овај младић имао на себи и не сећа се да ли су га ова тројица младића истовремено шутирали, али је видео само да га ударају, шутирају, ова двојица која су стајала поред његових леђа замахнутом ногом у пределу леђа. Није обраћао пажњу јер је већ отишао и није видео шта је радио трећи младић који је стајао поред ње ових ногу. Њему су ови младићи који су ударали младића који

је лежао на платоу били окренути леђима, а трећи младић који је стајао код његових ногу био је окренут према њему боком и он није ни њега могао да уочи, ни да га препозна, а тада га је први пут видео. Навео је да су били обучени у треперке и да није приметио да било ко од њих има маску, да су били старости између 20 и 30 година, да су били отприлике висине око 180 центиметара. Објаснио је да у одбрани коју је дао у истражном поступку није навео да је Јован Карбић био други младић који је са упаленом бакљом стајао на платоу Обилићевог венца поред Милана Вујовића који је у руци држао неунашљену бакљу, да је он дајући своју одбрану у истражном поступку то није навео јер је прескочио или заборавио, а да је по понашању окривљеног Јована Карбића који је њему тада деловао уплашено, узнемирено, стекао утисак и изјавио је зато да је Јован Карбић био преплашен. Навео је да обзиром да је само бацио поглед, а не и застао на платоу Обилићевог венца након што се попео уз степеншта не може да се сети ни да определи колико су дуго ови младићи које је видео шутирали и ударасти младића који је лежао на платоу Обилићевог венца и да је он све то што је описао да је видео да се дешава на платоу Обилићевог венца видео у ходу када је погледао преко левог рамена.

Навео је да „Кићу“ и Прелића зна са утакмича, да они њега не познају и да је био у прилици да их види само када иде на утакмице, али да ни тада није био у њиховој близини, да не зна где они седе пре утакмица јер са њима није никада имао никакав контакт. Изјавио је да другоокривљени Марковић Љубомир знаи „Кића“ није вођа навијања, да је он дечко најнормалнији навијач као и сви остали, а након што му је предочено да је сам окривљени Марковић Љубомир у својој одбрани изјавио да је он вођа навијања и да је детаљно објаснио шта то значи, окривљени Матијевић је изјавио да вођа навијања је онај ко поведе навијање, а да он то није одмах рекао пре него што су му предочени наводи одбране окривљеног Марковића јер није разумео питање и мислио је да је питао да ли је окривљени Марковић вођа навијања. Навео је да без обзира на то што му је познато да је окривљени Марковић вођа навијања да он није имао прилику никада да буде у његовој близини и да је он углавном на утакмичама био наједно са окривљеним Томасовић Драганом. У односу на наводе своје одбране да у Теразијском парку и на Обилићевом венцу није видео припаднике групе „Алкатраз“ изјаснио се да он не зна ниједног припадника навијачке групе „Алкатраз“ осим можда по лику али да их не зна по именима, а да би препознао неког уколико би га видео, а да је за окривљене Марковића и Прелића сазнао да су припадници навијачке групе „Алкатраз“ тек након што је ухапшен.

Изјаснио се да је окривљени Јован Карбић од младића који је лежао на платоу Обилићевог венца кога су тукли био далеко. Удаљеност Карбића од младића који лежи на платоу Обилићевог венца одређено је на 3-4 метара улево од њега.

Са платоа Обилићевог венца отишао је крећући се буквално поред овог кафића, нишао је право а затим окренуо десно поред кафића који се налази десно уз степеншта и није приметио да било ко ту кога удара. Навео је да су он и Тарлаћ дошли до кладониште „Меријаца“ али не зна ко је био тада у кладоници јер није улазио унутра да је само Милан Тарлаћ који је био са њим у друштво ушао

у кладоницу да узме капу, да је он Тарлаћа сачекао испред кладонице. Поновио је наводе претходно дате одбране да је у возилу Ивана Грковића који их је возио од Храма „Светог Саве“ до стадиона „Партизан“ Иван Грковић њему и Тарићу испричао да је видео неког дечка како пада и само су причали о том дечку за кога им је Иван Грковић рекао да је пао са гелендера, а нису у колима тада спомињали маске нити их је Грковић било шта питао за маске. По доласку на стадион „Партизан“ био је у ресторану на Партизановом стадиону али се ту нису задржавали и видео је у ресторану само Ивана Грковића од њему познатих навијача, а није видео никог другог од окривљених. Он и Тарлаћ се нису друго задржавали у ресторану и када их је Иван Грковић оставио предложио је Тарићу да оду и да купе нешто да једу, а након тога Грковића је видео на стадиону. На стадиону је Грковић само причао да је тај дечко пао, а нису причали о томе колико је повређен, они су веровали да је мало озбиљније повређен зато што је била велика висина, бар он то тако сматра. Нико није помињао ни причао о још неким повређеним французима и он уопште није приметио на платоу Обилићевог венца да је још неко повређен. Он не би знао ни за тог дечка који је пао да му Грковић Иван то није рекао. Са утакмице се вратио колима којима је управљао окривљени Томасовић Драган, а са њима у возилу су били и Сувајац Владан, Четник Бранимир и њему неки непознати младић, а он је седео напред на месту сувозача. Познато му је да је надимак Величкозић Стефана „Велич“, да је „Таки“ надимак окривљеног Тарлаћ Милана, а окривљеног Томасовић Драгана „Гаги“, да не зна надимак Бранислава Четника и да га углавном зову „Бане“ или га бар он тако зове, а да му је познато да он живи у Новој Пазови, а да окривљени Томасовић Драган живи на удаљености од њега 300 метара, а није му познато где живи окривљени Владан Сувајац.

Окривљени Петровић Степа саслушан пред овлашћеним службеним лицима МУП-а дана 03.11.2009. године у присуству браниоца, бранио се ћутањем.

Саслушан пред истражним судијом дана 05.11.2009. године окривљени Петровић Степа изнео је своју одбрану и у датој одбрани је признао да је учествовао у нападу на Француске држављане навијаче ФК „Тулуз“ који су дана 17.09.2009. године седели у кафићу „Ирви Паб“ на Обилићевом венцу, да је једног шутнуо у пределу рамена или руке једног од двојице Француских навијача који су лежали, а који је већ био крвав који је имао светлију косу и да је сигуран да то није био пок[REDACTED]

У своју одбрану је навео да је дана 17.09.2009. године био кући када га је на мобилни телефон позвао окривљени Дејан Пузигаћа кога је он упознао 2003. године на утакмици у Мадриду, а који му је када рекао „дођи, сво су ту овде“, а он је схватио да се радило о Француским навијачима. Рекао му је да дође код Теразијске чесме јер су Француски навијачи у оближњем Хостелу и вероватно са собом носе заставе. Он је Пузигаћи рекао да је то у реду и договорили су се да се иду у 16.30 часова у Теразијском парку и био је договор да се Француским навијачима узму заставе. У договорено време дошао је у парк код Теразијске

често где је већ затекао 20-так момака, углавном навијача "Партизана", а које је он раније виђао, а од познатих видео је Пузигаћа Дејана, Грковић Ивана, наводећи да је ту видео још неке навијаче "Партизана" чија имена не може да каже јер се плаши. Навео је да окривљеног Марковић Љубомира зна из виђења са стадиона али да га тада није видео у Теразијском парку као ни окривљеног Прелић Ђорђа, Окривљеног Карбић Јована, Томасовић Драгана, Вујовић Милана, Чегник Бранимира, Сувајца Владана, Величковић Стефана и Матијевић Ђорђа не познаје, а од навијача из те групе познаје само једног младића који је био ту, а за кога зна да је са [REDACTED] Навео је да он навија за Партизан, али да не припада ни једној навијачкој групи и да последње 2 године не иде редовно на утакмице, а да му није познато да ли окривљени Дејан Пузигаћа припада некој навијачкој групи.

Ова група, навијача које је он затекао у Теразијском парку, су ту сви стајали, седели су у парку с тим што су неки одлазили према кафани "Златно Бурење". Група од 20-так навијача у Теразијском парку била је подељена у две групе и он мисли да их је било укупно око 25 и зна да је окривљени Иван Грковић стајао у овој другој групи која је била поред пута где је и он стајао. У једном моменту један од момака који је био са окривљеним Грковићем, а кога он не познаје, пришао је њему и групи младића у којој је стајао и почео је да им дели зелене хируршке маске. Он је узео ову маску, пробао је, видео је да му не сакрива лице и маску је ставио у џеп, а један је њему из групе у којој је стајао овај младић дао маску. Маске је поделио свима осталима из групе који су били са окривљеним Иваном Грковићем. У једном моменту из те Грковићеве групе навијача, издвојила се историца њих као и сам Грковић са стране и нешто су причали, а затим су сви ту присутни како из његове тако и из Грковићеве групе рекли "идемо, идемо и то по двоје" и он је закључио да треба тако да се крећу због полиције која је била у Кнез Михаиловој улици. Кренуо је са још једним навијачем према Кнез Михаиловој улици јер су хтели да нападну Француске навијаче. Укупно према улици Кнез Михаиловој је кренуло око 15 њихових навијача крећући се двоје по двоје. У том моменту он није имао сазнања ни где се налазе Француски навијачи.

До Обилићевог венца са овом групом дошао је из правца улице Кнез Михаилове, поред ресторана "Руски Цар" до Хотела "Мажестик" и до платоа Обилићевог венца. Застали су у једном моменту код кафића који су ближе Хотелу "Мажестик" где су чекали пар минута, јер је неко рекао да треба да се сачека друга, Грковићева група, која је требала да дође на Обилићев венац са друге стране степеншта, поред јавне гарџе. Док су стајали и чекали ову групу он је из џепа извадио маску и почео да ставља на лице, али није маску ставио на лице јер је видео да је друга група дошла степенштем, да је неко ухватио бакљу и он је скинуо маску и ставио је у џеп. Тада је на 10 до 12 метара од себе видео поред баште ресторана "Ириш Паб" једног момка како прилази француским навијачима који су седели у башти и који су њему били окренути леђима, да види бакљу и да једног од њих бакљом пржи по глави. Тада је он дотрчао до баште овог кафића односно до угла баште овог кафића када је видео како два Француска навијача беже ка пролазу тржног центра "Миленијум", а да их јуре навијачи "Партизана", а да их је више Партизанових навијача који су били

ближе пролазу тржног центра "Миленијум" него гаражи, сачекато и да су их тукли бејзбол палицама од чега су они пали. Након што су пали на земљу он је пригачао и једног од њих је док је лежао на земљи шутнуо у раме или руку, а не зна да ли га је неко сем њега шутнуо, а видео је и да овог другог француског навијача који је пао нико није шутирао. Након тога, он је трчећим кораком отишао у правцу Кнез Михаилове улице јер је видео да је туча готова. Када се ухватио за цеп видео је да му нема маске и да му је вероватно испала негде на Обилићевом венцу. Навијач кога је ударио као и други који је лежао поред њега остали су да леже у пролазу заклањајући рукама главу и лице а нико их више, колико је он видео, није тучао. Он је тада на себи носио црни торц, црни горњи део тренерке и патике. Ни једног другог од француских навијача сем ових које је описао није ударао ни једним предметом, ни ногом, ни руком и није видео, нити му је познато како је страдао Јок.Брис Тагон, нити је видео где су остали Француски навијачи побегли. Из Кнез Михаилове где је отишао, вратио се до куће, а те вечери отишао је на утакмицу. Те вечери је на стадиону видео окривљеног Дејана Пузигаћу који му је тада рекао да је један од француских навијача скочио и да ће вероватно да умре, али му није причао ни како ни где је скочио. На стадиону је видео и окривљеног Ивана Грковића да стоји са навијачима из групе "Иридућибили" до кога је он отишао да би проверио оно што је чуо од Дејана Пузигаће и да види шта се десило, а Иван Грковић му је тада само рекао да је неко од француских навијача пао са 5 метара висине.

Мисли да је у овој тучи учествовало 33 или 34 Партизанових навијача, а није му познато колико је било француских навијача.

Окривљени Петровић Степа је дајући одбрану на главном претресу поновио наводе претходно дате одбране у односу на све релевантне чињенице, наводећи да му је жао што је уопште био учесник у тучи и што је дозволио да буде изманипулисан од Пузигаћа Дејана који је са окривљеним Иваном Грковићем организатор овог догађаја, јер не би био на месту догађаја да га Пузигаћа Дејан није позвао.

Окривљени Петровић Степа детаљно је изнео своју одбрану и навео да је он од ране младости од 1998. године стално ишао на утакмице и да је члан фудбалског клуба "Партизан" од априла месеца 2000. године, а што је регистровано у фудбалском клубу, да је ишао на све утакмице па чак и на Лигу шампиона са својих 15 година, али да је 2007. године престао да иде на утакмице што потврђује и његов пасош. У последњих 10 година нема ни једну визу и престао је да иде на гостовања, а Дејана Пузигаћу је упознао у Мадриду 2003. године и дружили су се на утакмицама али и ван утакмица пошто он сматра да је Пузигаћа најбољи фризер у граду и код њега је у Земуну ишао на шипцање. Са Пузигаћом се чује скоро сваки дан, много пута и много порука размењују. Навео је да је њему познато да је вођа свих навијача Партизана "Чети" чијег имена не може да се сети, али да сви знају ко је он и да је он увек био вођа навијача "Партизана" задњих 20 година од 1989. године, да он окривљеног Љубомира Марковића познаје са стадиона и током 2005. године док је он активно ишао на утакмице, били су заједно у аутобусу када су ишли у Украјину, а познаје га као доброг дејка и зна да он води навијања зато што је високог статуса, има дубок

глас и тако "пали масу". Објаснио је да он прави разлику између вође навијача и вође навијача и да углавном ти прави момци који су вође навијача су у сенци, а сви који воде навијање су само њихове марионете, јер тај који је у сенци се пита за све и нигде се не појављује јавно, а његово вођење се састоји у контакту са клубом. Изјавио је да он наравно не зна ко је члан скупштине клуба ФК "Партизан" али зна да навијачи имају своје чланове у скупштини о чему податке може дати управа клуба, а да су можда и чланови навијача у скупштини марионете навијачких вођа, али он не зна ко су они и о томе не може ништа да каже. Изјавио је да он нема конкретна сазнања да вође навијача или како их је он назвао људи из сенке имају неке велике бенифиције, велика примања, али се на свом личном примеру уверио да су 2006. године када је био бојкот навијача њихове вође правиле пароле, навијачи на трибинама, бацале су бакље на терену а касније је он осуђен због бацања бакљи и они никакве бенифиције никада нису добили, да се вође крију иза навијача и издају наредбе, а затим се повуку и нико их не дира док навијачи бивају осуђени као у конкретном случају због Грковића који је вођа навијачке групе "Придућибили" и диригује свима и мисли да су они сви изманипулисани од стране Грковића и Пузигаће. Изјавио је да он није члан ни једне групе, да је до 2007. године ишао активно на сва еуро гостовања за које је сам плаћао карте и има визу у пасошу, а након 2007. године је престао да иде на утакмице сем када је дерби и нека вођа утакмица. Окривљеног Грковић Ивана зна из виђења и видео га је раније 2 до 3 пута, а никог другог од окривљених не познаје и он Грковића сматра вођом осталих окривљених зато што је старији и зато што је он апсолутно сигуран да је Грковић све остале учеснике овог догађаја позвао. Пузигаћа Дејана познаје 6 година од 2003. године и изузетно су добри пријатељи. Сигуран је да се Пузигаћа Дејан не дружи са окривљеним Дејаном Станковићем кога он познаје од раније са утакмица и познато му је да је Станковић ишао на утакмице још од 1990. године, да је тада био члан навијачке групе "Ребеле" али га није виђао на утакмицама од 2001. године до 2006. године зато што су Станковићу нанесене телесне повреде у некој тучи, када су припадници навијачке групе "Ребеле" протестовали против управе клуба, да је тада друга навијачка група која је била повезана са управом пребила Станковић Дејана јер је био у групи која је против управе клуба, након чега се он није на утакмицама појављивао пет до шест година, а познато му је и да Станковић иде углавном на кошаркашке утакмице и пошто и он на фудбалске утакмице не иде редовно виђају се на кошарци. Изјавио је да му је познато име Вавић Александар и да је чуо да је он навијач Партизана али да друго нигде о њему не зна и да га на дан овог догађаја није видео на платоу Обилићевог венца. Да је "Влада" један од вођа навијача навијачке групе "Алкатраз" али да ни њега тога дана није видео на Обилићевом венцу. Зна "Кимија" који заједно са Љубомирком Марковићем – Кићом воде навијање, а када је те вечери на дан овог догађаја дошао на стадион видео је да су Прелић или Кића водили навијање ове утакмице. Зна само вођу навијача Зорана Живановића – Чегу. У односу на Ђорђа Прелића изјаснио се да он Прелића лично не познаје нити било кога са ким се Прелић дружи, да је видео да Прелић помаже око навијања а да Иван Грковића сматра вођом навијача, јер му је познато да је Грковић старији члан групе "Придућибити" а осим тога сам Грковић му је у Теразијском парку рекао да је он позвао све остале окривљене и он је схватио да је Грковић њихов вођа. Изјавио је да он гарантује да нико од

припадника навијачке групе "Алкатраз" тога дана није био у Теразијском парку и да ни у једном тренутку колико је он видео, а поготово у Теразијском парку, није учествовао у овом догађају. Изјавио је да не познаје све навијаче који су припадници навијачке групе "Алкатраз", али да је он од априла 2000. године члан ФК "Партизан", да углавном познаје доста људи, да припаднике навијачке групе "Алкатраз" не познаје зато што су они прва водећа структура, а што значи да они организују кореографију, да су они најважнија навијачка група навијача "Партизана", да су то старији младићи, а не зна колико чланова ова група броји.

На питање браниоца окривљеног Грковића изјавио је да познаје Гагија из Земуна из виђења али да мисли да он тога дана није био у парку, да не познаје Владу КМ ни његовог брата, да не познаје Цобета, Црног из Подгорице, Луку Врачара, Болета са Врачара, да познаје Симу Србију који је из "Гарде" навијача који су са Четијем раније били главни, али да он не припада навијачкој групи "Алкатраз" и да он мисли да је Сима Србија раније био припадник групе "Анти Роми". Без обзира што не познаје све припаднике навијачке групе "Алкатраз" закључно је да нико од њих није био у Теразијском парку зато што је присутне у Теразијском парку знао као припаднике групе "Гробари Врачар" који увек носе мајице са собом и "Анти Роми" и Грковићева група, тако да су на дан овог догађаја у Теразијском парку биле 3 навијачке групе, али 2 групе људи по коме како су седели, јер су у парку постојале 2 групе навијача које су седеле одвојено и нису се мешале.

Окривљени Степа Петровић је на главном претресу детаљно објаснио да је дана 17.09.2009. године био својој кући и да је спавао, а да га је тога јутра окривљени Дејан Пузигаћа звао 5 – 6 пута на његов мобилни телефон 065/ 490-03-10, да је то било око 11 – 12 часова и да му је окривљени Дејан Пузигаћа, обзиром да му се он није јављао, послао поруку "устајте" а коју је поруку он схватио да се вероватно нешто дешава у вези утакмице. Када је устао и видео поруку "устајте" разменио је са Пузигаћом пар СМС порука или га је одмах позвао, али углавном након тога су се договорили да се нађу у Теразијском парку у 16.30 часова, а он је затим Пузигаћу звао још пар пута да га пита да ли је узео карте, јер је Пузигаћа узимао карте од вођа навијача, а што је још један од разлога због чега је дошао на Обилићев венац да би од Пузигаће узео карту на утакмицу. По доласку у Теразијски пар када се спустио низ степенште са леве своје стране видео је Пузигаћу и навијаче из навијачке групе "Гробари Врачар", а мисли да је ту било још пар људи из групе "Анти Роми" које он зна из виђења, с тим што им не зна свима имена, а као што је навео имена неких не сме да каже, а преко пута на уласку у парк са десне стране стајали су Грковић и сви окривљени, али није приметио да је било ко други осим присутних окривљених тада стајао са Грковићем. Они су били груписани тако што су њих тројица – четворица седели на једној клупи, тројица – четворица на другој клупи, а њих двојица су стајали испред. Док су стајали у парку један навијач из Грковићеве групе пришао му је и дао му је хируршку маску коју је он узео. Не може да описује лице које је делио маске нити се сећа шта је на себи имао обучено јер је била тужва. Стајали су њих тројица – четворица а тај младић је додавао маске неком другом тако да му он није видео лице, а видео је да је њима двојици – тројици додао маске и он је пришао и само му је из руке у којој је држао 3 – 4 маске узео једну маску.

окренуо се и отишао на другу страну. Сигуран је да је неко од присутних окривљених делио маске јер је мала вероватноћа да је још неко дошао, али је изјавио да међу присутнима окривљенима не препознаје младића који му је тала дао маску јер је видео тренутак да 2 - 3 момка иду заједно, да један држи маске у рукама, да је 3 - 4 маске поделио након чега је он припао и узео маску не следећући у његово лице. Није приметио одакле је он извадио те маске ни да му је неко претходно те маске дао. За време док су седели у парку чуо је информацију да су Француски навијачи у неком оближњем Хостелу и њихов план је био да их нападну да би им отели навијачке транспаренте и остале навијачке реквизите као што су шалови. После тога он је звао Пузигаћу 5 до 6 пута сигурно, а он му се није јавио, а обзиром да Пузигаћа тешко говори и тешко прича и да му се није јављао да му је послао СМС поруку садржине "шта радимо овде сат времена, ухалсиће нас" јер није знао шта се дешава, да ли ће кренути у напад или шта он планира у том тренутку. Објаснио је да је СМС поруку наведене садржине тада послао Пузигаћи да је помислио да би могао неко да их ухалси зато што је Пузигаћа делио бакље и палице различитим момцима и због тога што су сви били наоружани. Он није видео када су дељене бакље и палице јер су подељене пре него што је он ушао у парк, а знао је да сви момци имају код себе различита оружја, бакље и др. У парк су затим дошли Пузигаћа и Грковић са горње стране и издвојили су се са стране са још пар момака из Грковићеве групе и нешто су почели да се договарају, а он предпоставља по ономе што је рекао Грковић у својој изјави пред истражним судијом да су они ишли у такозвану "навијачку извидницу" и да су када је Пузигаћа Грковићу показао навијаче на Обилићевом венцу, испланирали како да их нападну, са које стране. Не зна ко су били навијачи који су се тада издвојили са Пузигаћом и Грковићем јер је ту у парку било можда 25 и више људи у том тренутку, а он није обраћао пажњу само је видео њих двојицу који се спуштају са горње стране низ степеннице у парк и издвајају са стране, а затим нешто договарају. Након што су му предложени наводи окривљеног Грковић Ивана да је из Теразијског парка отишао до Обилићевог венца са Пузигаћом да би прошетали јер му је било досадно изјавио је да Грковић може дај прича шта хоће, али да он зна да су Грковић и Пузигаћа отишли у извидницу и са намером како је он то навео. То му нико није рекао, а ни Пузигаћа али он то зна јер су Пузигаћа и Грковић организатори овог догађаја. Након тога, у парку су почели да вичу "идемо, идемо" и сви су кренули горе, а и он је кренуо путем Кнез Михаилове улице у групи коју је сачињавало по његовој процени око 15 навијача, а Иван Грковић је са својом групом дошао доњим путем на Обилићев венац. Изјавио је да не може детаљно да објасни ко је ишло горњим, а ко доњим путем, јер су ту били још неки навијачи из тих осталих група од којих он неке не познаје, а неке познаје, али не сме да каже њихова имена, јер то угрожава његову безбедност, обзиром да је свестан да иде у затвор међу затворенике а и да изађе, не жели да заврши у контејнеру можда запаљен једног дана. Објаснио је да се плаши за сопствену безбедност, никада лично већ за сопствену безбедност уколико би рекао имена пар момака из те групе, а које он познаје и који су на Обилићев венац дошли из правца Кнез Михаилове улице, а из које групе су само он, Дејан Станковић зван "Дексон" и Дејан Пузигаћа окривљени. Навео је да су осим њих сви остали окривљени који су присутни, дошли уз степеннице. Изјављувајући се на питање да ли другоокривљени Марковић

Љубомир је дошао степеништем изјавио је да Марковић Љубомира није видео у парку, да га познаје из виђења, само са стадиона, да га није видео ни у парку, ни на Обилићевом венцу где је он први стигао, да није кренуо са њима и да то ни један снимак не може да покаже. Навео је да лица по надимку Грубин и Мими не познаје и да за њих никада није чуо.

Навео је да је Пузигаћа нестајао из парка, да сво време није био у парку, да су они стајали у парку сат времена и такоређи чекали да неко дође и да их поведе. Објаснио је да је то значило да је неко требао да организује напад и да њима присутнима каже "ево их, излазе из Хотела, ево их овамо са заставама". Изјавио је да су то требали да учине Грковић и Пузигаћа указујући да Грковић и Пузигаћа нису организовали никакво убиство нити планирали, већ најобичнију тучу у којој би се противничким навијачима отузеле заставе и транспаренти.

Навео је да није приметио да Грковић у парку са било ким комуницира, а он са Грковићем није комуницирао у парку тога дана сем можда у једном тренутку када је тамо сео на клупу. Група у којој се он налазио кренула је горњим путем, а Грковићева група доњим путем, ка "Златном Буренцу" а затим лево. Његова група се пењала уз степенице, затим су изашли из парка и кренули ка Кнез Михаиловој улици, а када су видели полицијску патролу да стоји на уласку у Кнез Михаилову улицу поделили су се у мале групе по двојица. Из Грковићеве групе кренули су заједно, груписани и није приметио да се неко од њих можда враћао, а горњим путем у групи у којој се он кретао било их је сигурно 15. Од Теразијског парка до Обилићевог венца стигли су, по његовој процени, за 3 до 5 минута. Заједно су ишли док нису видели испред њих полицију, а нису се раздвојили већ су само неки од њих застали, а неки су отишли напред да полиција не би приметила да 15 људи иле заједно него по двоје, троје. Тако груписани кретали су се на удаљености од 3 до 5 метара јер је била гужва у граду и они су се измешали са обичним грађанима јер им је тако било лакше да дођу до Обилићевог венца. У тој групи која се кретала овим путем познавао је Пузигаћу и Станковић Дејана, а од осталих 12 навијача неке не познаје а неке познаје, али као што је рекао из сопствене безбедности њихова имена не сме да сазнашти. Иста група која је била у парку отишла је у Кнез Михаилову улицу и Грковићева група која је ишла са друге стране, а по његовој процени у парку их је било 25 а касније можда 30 и то њих 15, а остали Грковићеви, с тим да су неки из парка одлазили у "Златно Буренце" а он не зна да ли су одлазили и неки припадници из њихове групе или само Грковићеве групе, јер он није ишао у "Златно Буренце" већ је само видео да одлазе тамо. Није му познато ко је имао комуникацију са тим људима који су отишли у тај ресторан, а мисли да је Иван Грковић отишао у "Златно Буренце". Он је одлучио да крене овим путем, Кнез Михаиловом улицом до Обилићевог венца јер је из те групе која је ишла овим путем познавао више њих. Мисли да Јован Карбић није био са њима и да је дошао степеништем. Изјавио је да не може да каже име лица са којим се он кретао Кнез Михаиловом због сопствене безбедности јер би се тиме открило да је то лице било на Обилићевом венцу, а самим тим и да је учествовало у тучи, а исти није окривљен за овај догађај и не ради се о припаднику групе "Придухивили". Док су се кретали ка Обилићевом венцу мисли да га је Пузигаћа једном звао телефоном и питао га где се налазе, а он му је рекао да

прелазе Хотел "Мажестик" и прекинуо је везу. Након тога, дошли су и стаји испред француских навијача удаљени 10-так метара јер је ту неко од момака, кога он не познаје, рекао да треба да се сачека друга група, која је Грковићева група. Он је тада кренуо да вади хируршку маску из џепа и да је везује око главе, али маску није ставио јер је испред њега један момак пришао француским навијачима сам и напао их са бакљом. Изјавио је да не зна ко је тај момак, да је могуће да је то неко од оних за које је изјавио да не сме њихова имена да спомене, али он није видео ко је то био од навијача јер је њему био окренут леђима, а није нико од присутних окривљених. Видео је да је пришао бакљом и упалио косу једном французу. Изјавио је да окривљеног Карбића није видео са упаленом бакљом. Он није видео тренутак када се друга група поцела на ступенице јер му је сво време поглед био уперен ка француским навијачима. Чекали су неко време како би дошла Грковићева група, а да ли се та група поцела у тим тренутцима туче или неколико секунди после тога он не зна јер није видео ову групу када се поцела ступеништем. Након што је тај момак пришао са упаленом бакљом навијачима и започео тучу, сви француски навијачи су устали, а кренули су и они који су били испред њега да их ударају дрвеним палицама, након чега су сви кренули да беже у разним правцима. Он је трчао заједно са свим момцима који су били испред њега и ушао је у бану кафића "Ирин Паб" а након тога је протрчао за двојицом Француских навијача који су кренули да беже ка тржном центру "Миленијум". Након тога, оборили су двојицу навијача са десне стране, ка Миленијуму и он је притрчао и ту је једног од њих шутнуо у пределу рамена и руке, а касније је са фотографије и снимка препознао овог навијача да је то био оштећени Филипп Мори, са ког разлога жели да се суочи са њим јер зна неке детаље који ће га одвојити од трагичне смрти од Бриса Татона, обзиром да само он и Филип Мори знају шта се налазило у његовој торбици коју је он тада имао са собом. Изјавио је да не жели да се изјашњава да ли је он узео или пронашао ту торбицу пре суочања са Филипом Моријем. Нагласио је да он ни у једном тренутку није обраћао пажњу на дешавања око себе, а посебно да није био учесник туче у којој је настрадао садашњи Брис Татон јер је физички био на сасвим другом месту од догађања, јер је ушао десно и сигуран је да у тренутку када је пао Филип Мори и када је он ту дошао, да је био удаљен 10-так метара од ступеница и од места где је касније тучен, а можда и бачен, Брис Татон. Њему детаљи о томе нису познати јер је све време био окренут леђима ступеништу а након што је шутнуо Филипа Морија побеглао је у правцу Тржног центра "Миленијум" ка Калемегдану, а затим је ушао у Тржни центар "Миленијум" и побегао у улицу Кнез Михаилову.

Објаснио је да је у моменту када је он стајао, навијач из њихове групе који је први напао француског навијача од њега био удаљен од 7 до 10 метара, да је он као и остали након су видели да је неко нападнут кренули у том правцу јер су хтели да их нападну да би им одузели навијачке транспаренте и обележја. Не може да процени колико је Француских навијача било окупљено у овом кафићу на платоу Обилићевог венаца. Видео је 3 – 4 спојена стола, да су сва места за столовима била попуњена, а не зна колико је укупно Француских навијача било. Сећа се када им је пришао овај момак са бакљом који их је напао, да су били окренути леђима, да га нису видели када је пришао и да је почео да пали те бакље. Видео је да су сви Француски навијачи седели и да су у тренутку када је

он кренуо са бакљом сви устају и да је кренула општа туча, а сви Французи су почели да беже. Није приметио да је било ко од Француза узвратио неки ударац. Објаснио је да осим двојице Француза који су бежали ка Тржном центру "Миленијум", обзиром на скицу места догађаја у којој је извршио увид, претпоставља да су сви кренули да беже ка гаражи и ка Катемедану, с тим да он претпоставља да је, по [REDACTED] добегао ка степеништу, да се можда нашао у сендвичу између те две навијачке групе или да је сам скочио из страха као што је то изјавио и Грковић Иван, а што он није приметио јер је све време био окренут леђима сада пок. [REDACTED] и био је ближе Тржном центру "Миленијум". Појаснио је да је навео да се пок. Брис Татон можда нашао у "сендвичу" јер су их напале две групе са једне и са друге стране. Он није видео тренутах када је стигла друга група, али је његова претпоставка имајући у виду лице места и место где је пок. [REDACTED] пао да је он покушао да бежи и да је бежао. Навео је да је он видео само двојицу Француских навијача да леже, једног кога је он ударио и другог који је лежао поред њега, а да су обојица како су били оборени, били шугирани од стране осталих навијача. По његовој процени, а апсолутно је сигуран да је један од ове двојице оборених Француских навијача био [REDACTED], када му је он пришао, а што је било 10-так секунди од почетка туче, био удаљен 10 метара у односу на степениште и место где је сада пок. [REDACTED] леж. За навијача који је био оборен, а за кога тврди да је то био општењем [REDACTED] описао је да је имао мало дужу, светлу косу да се не сећа какву је мајицу имао, јер на то није обраћао пажњу, а да је сутрадан у дневном листу "Прес" који је издат дана 18.09., видео слику [REDACTED] а крвавом главом и знао је да је то тај Француски навијач кога је он ударио. Изјавио је да није уочио како је изгледао, какву је косу имао и како је био обучен Француски навијач који је лежао поред њега, јер је по уласку у башту овог кафића трчао укос, десно, сјигао је до [REDACTED] који је био оборен палицом од стране момка који је трчао паралелно са њим, са његове десне стране. Изјавио је да није приметио да је неко из његове групе на платоу Обилићевом венца имао маску на лицу, а ни он није имао маску јер када је кренуо да ставља маску на главу наишао је неки Француски навијач и он је након тога хируршку маску коју је узео у Теразијском парку ставио у џеп од шорца и она му је вероватно испала у тренутцима када је трчао ка кафића или у кафићу. Описао је да је брзбол палица којом је видео да ударају Француског навијача облика као држаља за лопату или тако нешто, с тим што је скраћена и величине је око 40 цм, а по његовој процени [REDACTED] је том палицом ударио једном пре него што је пао. Пре него што је он ударио [REDACTED] видео је да Партизанови навијачи који су утрчали у кафић са свих страна туку Француске навијаче са палицама и он претпоставља да су сигурно имали 5 до 6 палица. Претпоставља да су Станковић Дејан и Пузигаћа Дејан дошли после њих јер их уопште није видео на Обилићевом венцу, а није их видео ни претходно када је са групом застао испред "Мажестика". Није видео ни тренутак када је на Обилићев венцу стигла група која је ишла степеништем из улице Маршала Бирјузова и не зна да ли су они дошли у тренутцима када је туча починијала или су каснили неколико секунди. Није обраћао пажњу на дешавање у околном кафићу и није видео да ли неко петрчава из тих кафића, претрчава или излази, осим што је видео када је утрчао у Тржни центар да су изашле жене које су биле испаничене, а по њиховим узвизима схватио је да су мислиле да је у

питању "Гдеј парала". Није имао сазнања или утисак да су Партизанови навијачи у околним кафићима. Наводе своје одбране из истражног поступка о центру туче објаснио је да су навијачи испред њега напали навијаче Тулуза, након чега су сви почели да беже главом без обзира на разне стране и да се затим насилје вршило на више места у истом временском тренутку указујући да с тога сви окривљени нису могли да утичу на трагичну смрт [REDACTED]. Изјавио је да није обратио пажњу да ли су двојица Француских навијача које је видео оборене на платоу Обилићевог венца покушали да устану јер је он само видео двојицу оборених, пришао је, шутнуо једног и побегао, а није чуо да је било ко од њих нешто говорио, викао. Навео је да је сигуран да су [REDACTED] кога је он шутнуо, шутирали други после њега, да он на њему није уочио повреде или трагове крви, а да је дајући своју одбрану у истражном поступку изјавио да је видео да је младић кога је ударио крвав јер је то видео сутрадан у новинама и сигуран је да су такве повреде оштећеном [REDACTED] данете после њега. Изјавио је да он са [REDACTED] није био ни у каквом контакту ни пре туче ни на дан овог догађаја ни пре него што га је шутнуо, да му је познато да је [REDACTED] пријавио Полицијској Станици да му је одузета торбица са телефоном а да он зна да је [REDACTED] торбици имао још нешто што само он и [REDACTED] могу да знају, због чега и тражи суочење са [REDACTED] да би се разјасниле те појединости. Торбицу коју је помињао описао је да је тегет боје, а садржину торбице није хтео да саопшти, наводећи да суочење са [REDACTED] најбоље може да скине са себе кривицу. Описујући своје кретање на платоу Обилићевог венца наведено је да је он ишао десном страном улице, да су Француски навијачи седели преко пута њега, да је он све време ишао на њих и конкретно своју путању кретања описао да је пре туче кренуо да стави маску, да је видео да гори бакља и да почиње туча, да се затрчао, ушао у кафић, отишао укосио удесно и сусстигао [REDACTED] није видео моменат када је група која се попела на плато Обилићевог венца степеништем из улице Маршала Бирјузова наишла. На платоу Обилићевог венца видео је само једну унаљену бакљу и у башти овог кафића задржао се можда укупно 10 секунди а након тога је побегао. Није видео било кога да држи столицу и некога туче, нити је видео некога да присутне гађа чапшама, флашама, по уласку у кафић само је кренуо за том двојцом навијача и није обраћао пажњу шта се друго дешава. Мисли да су се сви остали Француски навијачи, сем [REDACTED] разбежали, да је у моменту када је он одишао са платоа Обилићевог венца остао [REDACTED] да лежи оборен, 10 метара од степеништа.

Изјавио је да не зна како су били обучени Француски навијачи које је видео на платоу Обилићевог венца да леже, јер у тренутцима док све пуца око њега и док је туча није о томе размишљао да гледа како су они обучени. На вестима и у новинама видео је какву је мајицу на себи имао док [REDACTED] тога дана, а он никада није зацizio са том мајицом за време док је био на платоу Обилићевог венца. Приметио је да двојица – тројица навијача Партизана ударају двојицу Француских навијача који су лежали на платоу Обилићевог венца, али да он никада од њих не може да пренозна, да њихова лица није видео јер је био усредсређен на [REDACTED] након тога је побегао и није обраћао пажњу на дешавања око себе. Није видео тренутак када је побегао [REDACTED] и последње што је видео пре него што се удаљио са платоа Обилићевог венца су

2-3 младића која су [REDACTED] у пришла истовремено када и он и који су наставили да га шутирају и након што се он удаљно. У моменту када су му они сви заједно приšli, с тим што су га двојица или тројица били мегар – два из њега. [REDACTED] је лежао у бапти кафића "Ириш Паб" укосо, десно, по његовој процени 10 метара дијагонално од степеништа ка Тржном центру "Миленијум", а други младић који је лежао поред њега можда метар – два удаљен, и он је био још даље од ограда на платоу Обилићевог венца него што је то у том тренутку био [REDACTED] и, јер [REDACTED] пао поред њега, а овај други Француски навијач је пао десно од [REDACTED]

Навео је да је из правца Кнез Михаилове улице на плато Обилићевог венца стигло 15 навијача, да су се кретали Кнез Михаиловом улицом истовремено, двојица по двојица, у размаку 3 до 4 метара, да осим Станковића и Пузигаће позиваје и двојицу – тројицу њих, али да њихова имена не сме да спомене јер не жели да у затвор иде као цинкарош и да га тамо неко избоде, да хоће да изађе жив и здрав и започне нов живот да само из разлога затворског статуса не сме да спомене њихова имена. Споменуо је Грковића и Пузигаћу, зато што су Пузигаћу споменула већ четворица пре њега и тиме га разоткрила, а уколико би он саопштио имена ових лица чија имена не жели да саопшти, разоткрио би некога и био би директан, а ова његова изјава не подразумева да би тиме разоткрио и њихово учешће у овом догађају већ само њихова имена, јер се они уопште не спомину у граду, а да исто тако, због сопствене безбедности не може да каже који су то навијачи у сенци, а да је његово мишљење да су навијачи у сенци зато што организују вероватно туче и он не зна шта све ту још има, а што се конкретне туче тиче да је сигуран да нико од других навијача није то организовао осим Грковића и Пузигаће и да сигурно нико други није позивао окривљене и да су то неке унутрашње ствари, трибине, а да та лица чија имена он не сме да спомене са овим догађајем немају никакве везе. Кнез Михаиловом улицом до платоа Обилићевог венца кретали су се навијачи који припадају навијачким групама "Гробари Врачар" и "Анти Роми", а он зна да они припадају овим навијачким групама јер их је раније виђао на стадиону. Навео је да оно што потврђује његов закључак да су искључиво Пузигаћа и Грковић организатори овог догађаја је и то што је у Теразијском парку када је видео присутне окривљене питао Грковића ко су ти момци и он му је тада рекао да их је он све довео. Тада су само окривљени са Грковићем били у групи која је била преко пута њих у парку и он је Грковића питао и шта ће им они и да ли их је можда позвао Пузигаћа, да их он не познаје, а Грковић му је само рекао да их је он довео јер сматра да их је мало, а да му је Грковић баш показао на присутне окривљене апсолутно је сигуран зато што су тада они били преко пута њега. Без обзира што је изјавио да не познаје никога из навијачке групе "Алкараз" нити може да препознаде лице које му је у парку дато маску, изјавио је да је сигуран да су присутни окривљени били момци на које му је Грковић тада у парку показао, да је то Грковићева група јер је то била једина група која је тада стајала преко пута њега у Теразијском парку, а сматра их Грковићевом групом јер је Грковић старији члан и вођа њихове групе, а по његовом мишљењу они су сви јавни изманипулисана деца која ће провести најбоље године живота у затвору јер их је наговорио Грковић. Навео је да је он мислио да ће Пузигаћа ићи да одму заставе Француским навијачима, евентуално навијачи навијачке групе

"Гробари Врачар" и навијачке групе "Анти Роми", а није уопште имао сазнања да ће ту бити Грковић или било ко други. Он не познаје навијаче навијачких група "Гробари Врачар" и "Анти Роми" сем из виђења, зато што, још мајнице задњих 10 година и сматрао је да ће они у томе учествовати, а не припадници навијачке групе "Иридуџибили" јер су они бољи са Пузигаћом и друже се са њим. С тога се зачудио што су ту били Грковић и припадници групе "Иридуџибили" јер није знао кога је Пузигаћа обавестио и које су му биле намере, а није имао никаква сазнања ни о томе да ли ће напасти двојицу француских навијача или много више њих. Када су кренули на Обилићев венац није питао Пузигаћу да му то појасни, ни оне за које изјављује да не сме да спомене, а ни било ког другог, а Пузигаћу је звао 5 пута док је био у Теразијском парку да би му рекао шта се дешава, али му се Пузигаћа није јављао. Предпостављао је да ће доћи Пузигаћа и да ће му рећи какав је план.

Они су на плато Обилићевог венца стигли пре групе која јешла степеништем, а предпоставља да су поред Грковића и присутних окривљених, степеништем дошли можда навијачи који су били у ресторану "Златно Бурење". Он није видео тренутак када се они пењу уз степениште нити је видео тренутак када су напустили на плато Обилићевог венца јер је све време гледао у Француске навијаче и кренуо да се удаљи. У односу на наводе осталих окривљених да нико код себе није имао палице, изјавио је да је Пузигаћа палице делио пре него што је он ушао у парк, а и да је видео да навијачи у парку држе палице испод рукава и на другим местима, а да није видео код окривљених палице и да не зна да ли су они узели палице или не. Сигуран је да је Пузигаћа поделио палице, јер стицајем околности познаје његове другове, а исто тако има информацију да те палице на себи имају бар кол и пошто су неки од присутних окривљених рекли да је Пузигаћа делио палице, полиција је била у продавницама са тим палицама и сликом Дејана Пузигаће и распитивали су се да ли је он купио код њих палице. Он конкретно није видео нити је он од Пузигаће чуо да је он у Теразијском парку делио палице. Изјавио је да је сигуран да су Грковић и Пузигаћа организатори овог догађаја и са разлога што је Пузигаћа њега позвао и што је видео исто да је позвао Грковића, с тим да је Грковић позвао све остале окривљене, а и Пузигаћа му је рекао да је неки његов другар видео навијаче Француског клуба "Тулуз" на Обилићу тај дан. Закључио је да су они организатори овог догађаја јер су позвали своје чланове, довели их и организовали напад, испланирали одакле ће да дођу и са које стране, јер су Грковић и Пузигаћа ишли да осматрају ситуацију да би видели где се налазе Француски навијачи и да би испланирали напад на лицу места. Иначе, његова је промена да су ухватили двојицу Француских навијача испред Хотела и отели им заставе, да никакве туче не би било јер је њихов циљ био само да им отму заставе, а да је разлог и мотив туче био да им се отму навијачки реквизити. При томе је изјавио да нису видели да француски навијачи који су седели у кафичу на Обилићевом венцу имају заставе, а заставе Француског клуба "Тулуз" нису приметили ни раније док су се налазили у Теразијском парку, али да их је можда неко оснео, а да он зна да је [REDACTED] имао шал, да је пок [REDACTED] имао мајницу и да предпоставља да су имали обележја и осталих.

Након тога, плато Обилићевог венца је напустио тако што је кренуо ка

Калемегдану, ушао је у улицу Кнез Михаилову, а затим је Булеваром, таксијем, отишао кући. Те вечери, на утакмици, испред стадиона се нашао са окривљеним Дејаном Пузигаћом, који му је дао карту за утакмице а затим су заједно ушли на стадион и били су заједно, а Пузигаћа му је одмах када су се срели рекао да је један Француски навијач скочио, да је тешко повређен, да ће тешко преживети. Није му помињао друге повређене Француске навијаче и само је за њега изразито нагласио да је повређен и да може да буде велики проблем, што је и он схватио и зато је и отишао код Ивана Грковића да то провери јер није могао да верује у том тренутку да је неко тако тешко повређен и да може доћи до проблема какав је касније и настао. Њему је било битно да то провери јер је његово име Степа ретко име у Београду, а он иде на утакмице од 1998. године, а од 2000. године је члан ФК "Партизан" и цео Београд зна да је он једини Степа у Београду због чега је био сигуран да га је сигурно неко од 30 до 35 учесника овог догађаја поменуо и зато је хтео да провери да ли је то истина јер је знао самим тим што је био ту како није тукао сада по [REDACTED] да ће морати да иде у затвор и да ће то имати великих последица за његов живот. Обзиром да му је Пузигаћа рекао да он то није видео отишао је код Грковића да провери оно што му је Пузигаћа рекао иако је био апсолутно сигуран да то није био француски навијач кога је он ударио, јер са места где је лежао он није могао да се врати 10 метара уназад. Он је одмах прошао поред трибина да би дошао до Ивана Грковића који је стајао испод семафора на стадиону и питао га је шта се десило, а Иван му је рекао да је један француски навијач кренуо да прескаче неку ограду и да је превагнуо и пао, а он се након тога вратио и стајао је на трибини.

На главном претресу дана 18.06.2010. године окривљени Петровић Степа је пре изјављивања оптуженог [REDACTED] на свој захтев објаснио да је 5 секунди од почетка туче ушао у кафић «Ајриш паб» на Обилићевом венцу, да је ишао кроз масу, како Француских тако и Српских навијача, да је видео да је један момак ударен палицом у пределу темена главе, а да је [REDACTED] видео када је пао боčno окренут ка Тржном центру "Миленијум" да му је пришао док је он био у седећем положају и са обе своје руке да му је скинуо торбицу коју је имао око врата. Описао је да је то била торбица тамно тегет или црне боје, с тим што не може да процени тачно које је била величине, да су у торбици биле две велике преграде, да је у једној прегради био шал ФК "Тулуз" на коме је на једној страни исцртао, по његовом сећању, 2003. година и да је на средини био грб "Тулуза", а да је у другој прегради био телефон сиве боје "Ајфон" а у једној малој прегради презерватив, 3-4 фотографије [REDACTED] и 2 мале лоптице за које је касније установио да је то кокаин при чему је једна лоптица била отворена и затворена упаљачем, а што значи да је била коришћена, а био је и један пакет марихуане. На калену торбице била је рупица од бакље. Ово се дешавало 10-так секунди од почетка туче и он је тада од степеншта и од тог места где је Татон баčen био удаљен 10 метара удесно. Након тога, обзиром да није имао намеру да било кога туче, побегао је у правцу Калемегдана и отишао је у Тржни центар "Миленијум". Торбицу је узео да би дошао до навијачког професија.

677/214

Окривљени Станковић Дејан саслушан пред овлашћеним службеним лицима МУП-а дана 18.11.2009. године у присуству ангажованог браноца и заступника ОЈГ-а, је у датој одбрани навео да је био припадник навијачке групе "Ребеле" са Врачара, да та група не постоји већ дуже време и да припадници ове навијачке групе посећују свако за себе спонтано утакмице које игра ФК "Партизан". Дана 17.09.2009. године планирао је да иде на утакмицу која се играла између ФК "Партизан" и ФК "Тулуз" у 21 час, директно на стадион Партизана, али око 15-16 часова на његов мобилни телефон га је позвао Дејан Пузигаћа који је такође био припадник навијачке групе "Ребеле" и са којим је заједно одлазио на утакмице, да дође у град да попију пиће. Нашли су се у парку испод Теразијске чесме где је био и Петровић Степа кога познаје. Тада му је Пузигаћа рекао да ће се са њима наћи још неки навијачи Партизана, а између осталих и Иван Грковић из навијачке групе "Иридућибили" кога он не познаје лично али га је виђао на трибинама. По доласку у Теразијски парк видео је метеж и груписање навијача Партизана. Од Пузигаће је добио бакљу коју је ставио у џеп. Кренуо је из Теразијског парка са једном групом навијача која је ишла горњим путем поред "Руског Цара", Кнез Михаиловом улицом у друштву са Пузигаћа Дејаном који је непрестано разговарао телефоном. Друга навијачка група "Иридућибили" кренула је доњим путем, ка Обилићевом венцу из улице Маршала Бирјузова, односно степенацима поред јавне гараже са Иваном Грковићем који је водио. Дошао је са Пузигаћом до кафића "Ајриш Паб". Ту је видео да је туча већ започела, да је велика гужва, да је летео инвентар на све стране, да су биле запалене бакље и да је било много дима. Изјавио је да је и он у том моменту извадио бакљу из џепа коју је упалио и којом је почео да маже, али да он мисли да никада није бакљом дотакао с тим што у то није сигуран јер је био под утицајем алкохола. Након махања бакљом, бакљу је бацио према тој гужви јер га је испржала по кажипрету десне руке. Након тога је ушао у пролаз који води ка Кнез Михаиловој улици десно од места где је била туча. Видео је да је окривљени Дејан Пузигаћа до самог места туче стигао пре њега. Објаснио је да је гужва и туча, односно епицентар туче био у башти кафића "Ајриш Паб", уз степенацима које води до гараже, практично одмах уз ограду која се налази између степенацима и јавне гараже. После тога је отишао право на утакмицу где је видео окривљеног Ивана Грковића који је са њим и Пузигаћом био на трибинама, а Грковић му је тада рекао да је група "Иридућибили" коју је он водио и која је дошла уз степенацима била непосредно уз Француског пријављанина и да је Француски држављанин у том моменту док су сви они били око њега скочио са ограде. Тада је исто, док је био на трибинама, чуо од Грковић Ивана да су се у том моменту и на месту где је Француз скочио, налазили Прелић и Кића из "Алкатраза". Напоменуо је и да му је Иван тада на стадиону рекао да је тај Француз у тешком стању, да се налази на интензивној нези и да не знају да ли ће преживети. Указао је и да он не познаје никога из навијачке групе "Иридућибили", али да му је Иван Грковић рекао на стадиону да је његова група "Иридућибили" била непосредно уз тог Француза који је у том моменту, док су припадници његове групе били око њега, скочио. На испитнику је изјавио и да током боравка у полицији према њему није примећивана никаква онлајн претња.

У истражном поступку дана 20.11. 2009. године делимично је изменио наводе

претходно дате одбране. Навео је да је он некада био навијач ФК "Партизан" и члан навијачке групе "Ребелс" али да ова група по његовом сазнању не постоји од 1997. године или 1998. године и да он од тада повремено прати утакмице ФК "Партизан" али више кошаркашке утакмице, а понекада оде на фудбалске утакмице ФК "Партизан".

Дана 17.09.2009. године позвао га је на његов мобилни телефон 063/ 761-89-89 окривљени Дејан Пузигаћа кога је он упознао пре 10-так година, управо на утакмици и са којим се углавном среће и виђа на утакмицама и рекао му је да дође око 15 - 15,30 часова у парк код Хотела "Москва" да би попили неко пиће у граду, да су тамо сви навијачи "Партизана" и да је ту договорено да се скупе. Он му је рекао да ће доћи, наводећи да су се и раније ту скупљали пред утакмице ФК "Партизан".

У односу на мобилни телефон који је тада користио изјавио је да тај телефон више не поседује јер је на некој журми две недеље после овог догађаја телефон изгубио, а поседовао је и мобилни телефон са бројем [REDACTED] који му је укинут због неисплаћеног рачуна. У договорено време, око 15,30 часова, дошао је после посла на договорено место у парк код Теразијске чесме где је видео Дејана Пузигаћу и велику групу Партизанових навијача, њих око 30 - 40, од којих су му били познати Петровић Степа и Иван Грковић кога је раније упознао на утакмицама, а други навијачи му нису били познати. Поздравио се са Пузигаћом који му је рекао да оде са њима и попије пиће на Обилићевом венцу заједно са још неким навијачима ФК "Партизан" који се већ налазе тамо. За време док су се налазили у Теразијском парку Пузигаћа је често разговарао телефоном, али он не зна са ким је разговарао јер Пузигаћа мало муца када прича. Видео је да је Пузигаћа у парку разговарао и са окривљеним Иваном Грковићем али није чуо њихов разговор. Видео је да је Иван Грковић био у групи са неким млађим навијачима Партизана који су његови, а које он не познаје. Њему је иначе било познато да је Грковић Иван вођа једне млађе навијачке групе "Иридућибили", а што је чуо на стадиону од осталих навијача да Иван Грковић предводи млађе навијаче навијачке групе "Иридућибили". Пре него што су он и Пузигаћа кренули ка Обилићевом венцу он је попио неколико гутљаја винака, а флашу са винаком је понео са собом.

Он и Пузигаћа су кренули ка Обилићевом венцу, а он није обраћао пажњу да ли су остали навијачи Партизана кренули из парка и претпоставља да је Иван Грковић са овом млађом групом навијача остао у парку или да је кренуо неким другим путем, јер нису кренули са њима и он их није видео. Он и Пузигаћа су се кретали према Обилићевом венцу, тако што су ишли према Хотелу "Балкан" затим лево ка улици Кнез Михаилова и дошли су до Хотела "Мажестик". Када су кренули према Обилићевом венцу Пузигаћа му је дао једну бакљу дужине око 40 цм коју је он ставио у џеп од бермуда које је носио на себи. Тог дана на себи је имао црне бермуде а не зна шта је на себи имао обучено Пузигаћа, али он није видео никакву хируршку маску. Бакљу је узео јер је намеравао да је упати на стадиону те вечери на утакмици. Није видео да је Пузигаћа у парку још неком давао бакље јер је већ мало попио и на то није обраћао пажњу. Ову бакљу Пузигаћа је извадио из унутрашњег џепа јакне а он није видео да ли је Пузигаћа

имао код себе још бакљи. Не сећа се колико је тачно било сати када су кренули из Теразијског парка према Обилићевом венцу. Мисли да се он у парку након што је стигао у парк око 15 и 30 часова задржао пола сата пре него што су кренули на Обилићев венац. Навео је да на путу до Обилићевог венца није приметио друге навијаче које је претходно видео у парку иза Хотела "Москва" а ни Степу Петровића кога је видео само на кратко када је и видео Пузигаћу. До Обилићевог венца он је пар пута пио вињак из флаше коју је носио са собом, а Пузигаћа је све време причао телефоном, али он не зна са ким је причао јер није обраћао пажњу на то шта је Пузигаћа разговарао обзиром да Пузигаћа муца. Када је са Пузигаћом ушао на Обилићев венац, скренуо је 10 до 15 метара поред баште кафића не знајући у који кафић треба да иде јер је то знао Пузигаћа. Приметио је велику тужву у близини гараже на Обилићевом венцу, код улаза гараже, где он мисли да се налази башта кафића "Ириш Паб" или "Дез Кафеа", а мало напред, пар корака од степеништа које излазе на Обилићев венац видео је више улазених бакљи које су држали неки момци. Био је велики дим и он је приметио да у том делу леже столице, столкови и остале ствари, а и он је у том моменту упалио бакљу и почео њом да маше, а затим је кренуо према башти где је била Гужва, ломљава. Дошао је на пар метара од баште кафића "Ириш Паб" када му је са врха бакље пала нека варница – жар која му је испржила прст и он је бакљу бацио. Гужва у башти кафића "Ириш Паб" је била таква да су из те тужве навијачи, француски или партизанови, бацали столице, пепељаре и све што су стигли, а он није видео никог познатог од учесника у тој тужви и одмах је, након што је бацио бакљу у ову гужву, ушао у Тржни центар њему непознат који се налази у близини и отишао је десно гледано у правцу Хотела "Мажестик". Није видео да је у овој тужви неко било кога тукао, нити је видео да је неко од француских навијача лежао на земљи и да их је неко тукао. Одмах је отишао у Кнез Михајлову улицу у намери да оде и сачека аутобус.

Када су он и Дејан Пузигаћа ушли на Обилићев венац, Пузигаћа је пре њега негде отрчао, с тим што он није видео где нити се тога сећа, а након тога Пузигаћу је видео на стадиону.

Указао је да је он бакљом коју је имао у руци замахивао али да никог није прикио, а да је можда некога онекао ка да је бакљу бацио у башти кафића "Ириш Паб".

Објаснио је да се ова тужва и туча у башти кафића "Ириш Паб" одигравала уз степениште које воде до гараже, односно одмах уз ограду која се налази и међу степеништа и јавне гараже.

Навео је да он није учествовао у било каквој тучи, нити је било кога тукао, нити је било какву маску имао том приликом преко лица, нити је у тој тужви односно маси приметио било кога познатог, а није видео ни Пузигаћу ни Грковића.

Када је те вечери отишао на стадион "Партизана" видео је на стадиону, на јужној трибини где се он налазио, окрвањеног Ивана Грковића и Дејана Пузигаћу. Пузигаћи се пожалио да му је прст сиржен од бакље и питао их је шта се десило на Обилићевом венцу. Тада му је Иван Грковић рекао да су његови,

мислених на његове навијаче чији је он предводник, опколили једног француског навијача који је био уз ограду гараже на Обилићевом венцу и да су га тукли и да је у једном моменту овај француски навијач скочио са неке металне оgrade и да је завршио са тешким повредама у Ургентном центру на интензивној нези. Иван Грковић је то испричао још неким навијачима који су били ту присутни али их он не познаје. Грковић је њему детаљно описао да је његова група, заједно са њим била непосредно поред Француза кога су припадници његове групе тукли и да је тада Француз скочио са оgrade, а рекао му је и да је тај Француз на интензивној нези и да можда неће преживети. Грковић му је тада рекао да су се у том моменту на месту где је Француз скочио око њега налазили и Прелић и "Кића" из навијачке групе "Алкатраз". Навео је да он Прелића и Кићу лично не познаје али да их је виђао на стадиону.

Навео је да је он тога дана конзумирао алкохол, да је био припит у време овог догађаја, да касније на стадиону није био јер је забрањено уношење алкохола на стадиону.

Ивана Грковића је упознао на стадиону и пре овог догађаја су можда 2 пута разговарали, нису се дружили а нису били ни у свађи ни у сукобу.

Указао је да је знао да ће се све ово десити да не би учествовао у свему томе, да му није било познато да је у вези овог догађаја постојала нека организација и да му Дејан Пузигаћа ништа није рекао сем да ће ићи на пиће.

Саслушан на главном претресу окривљени Станковић Дејан је делимично изменио наводе претходно дате одбране. Навео је да се не осећа кривим ни по једној тачки оптужнице. У своју одбрану је навео да се дана 17.09.2009. године после посла, око 15.45 до 16 часова упутно ка Теразијском парку да се по договору са Пузигаћа Дејаном код кога му је била карта за утакмицу и да подију пиће пре утакмице. У Теразијском парку је био око 16.30 часова. Није му било необично што му је Пузигаћа рекао да дође у наведено време у Теразијски пар јер су се ранијих година, одувек, сви навијачи "Партизан" пред утакмицу скупљали код Теразијске чесме. Обзиром да последњих година не посећује толико често утакмице, последњи пут је на окупљању Партизанових навијача испред Теразијске чесме пре утакмице био пре 2 или 3 године. Изјаснио се да је тога дана телефоном комуницирао само са Пузигаћа Дејаном, да је главни циљ њиховог налажења био тај што је његова карта за утакмицу била код Пузигаће. Окривљеног Петровић Степу познаје 2 до 3 године и чују се понекад али се не виђају осим на утакмицама. Последњи пут је окривљеног Степу Петровића видео тога дана на утакмици Партизан-Гулуд, а пре тога видели су се месец дана раније исто на утакмици. Навео је да не познаје ни једног вођу ни једне навијачке групе сем "Чегуја" који је вођа навијача Партизана, свих навијачких група ФК "Партизан", а кога није видео тога дана на Обилићевом венцу. На Обилићевом венцу није видео ни окривљене Прелић Ђорђа а Марковић Ђубомира и окривљеног Марковића је тек видео те вечери на стадиону Партизана, на утакмици.

Навео је да он није припадник ни једне навијачке групе већ дуже време, да је

пре 5-6 година био припадник навијачке групе "Ребелс", а да је престао да буде припадник ове групе јер се група распала и навијачи, припадници ове навијачке групе су престали да иду на утакмице. Само се из те групе виђао са Дејаном Пузигаћом кога је упознао пре 10 година, а са осталим припадницима групе "Ребелс" годинама није у контакту. Изјавио је да навијачка група "Ребелс" није имала вођу јер је ту групу сачињавало њих неколико 10 до 15 другова који су заједно ишли на утакмице окупљајући се у башти ресторана на стадиону пред почетак утакмице, али да на туче или nerede нису ишли. Нико им није набављао карте, спазали су се и сами су куповали карте а он је увек плаћао своју карту. Од осталих навијачких група ФК "Партизан" познато му је да постоји навијачка група "Јужни Фронт", "Алкатраз", "Анти Рому", "Иридућибилзи". Није му познато колико навијачка група "Алкатраз" има припадника осим да је то бројно већа навијачка група од осталих навијачких група, а не зна ко је вођа навијачке групе "Алкатраз". Окривљеног Марковић Љубомира не познаје лично, а видео га је на трибинама да води навијање. У време када је он био припадник навијачке групе "Ребелс" они нису били ни у каквом односу са навијачком групом "Алкатраз". Није постојало правило ко ће на ком делу стадиона седети за време утакмице нити ко ће носити које транспаренте јер свако ко дође навија сам за себе и не зависи ни од кога. Од навијача познаје само Дејана Пузигаћу али се и са њим виђа само на утакмицама и на стадиону а не и у граду.

По доласку у Теразијски парк приметио је да се у парку налази око 30 навијача а међу њима препознао је Пузигаћа Дејана, Степу Петровића и Ивана Ђрковића. Иако остале није познавао, закључио је да су навијачи "Партизана" јер су неки имали обележја, имали су обучене навијачке мајице ФК "Партизан", а није приметио да су имали обележја која би их издвајала по навијачким групама. Није приметио да је било ко од навијача имао качкет на глави, нити је приметио да је неко држао маску, нити да је неко у парку делио маске. Он је у парку седио на клупи, читао новине и пио вињак и да је од осталих навијача био удаљен 10 до 15 метара. Није приметио ни да је Пузигаћа у парку делио бакље нити је приметио да је Пузигаћа имао код себе неки ранац и торбу. Када је Пузигаћа њему дао бакљу коју је извадио из унутрашњег џепа јакне или тренерке коју је имао на себи, он није приметио да је Пузигаћа било коме другом дао бакљу ни да је осим те бакље имао неку другу бакљу коју је задржао за себе. Изјавио је да му је Пузигаћа ову бакљу дао да је уноси на стадион и да му је Пузигаћа дао ову бакљу у граду, зато што на стадиону јер полиција врши претрес да му ту бакљу не би пронашли када улази на стадион. Он је био свестан да ова бакља од стране полиције код њега може бити пронађена приликом уласка на стадион, али то није рекао Пузигаћи. Није видео да се у парку деле било какве палине, нити је приметио да неко од окупљених навијача држи нешто у руци. У парку су се задржали око пола сата. Поновно је наводе претходно дате одбране, да је у парку видео да је окривљени Иван Ђрковић био са неким млађим навијачима "Партизана" које он не познаје али да зна да су то неки његови. Објаснио је да је њега са Иваном Ђрковићем упознао окривљени Дејан Пузигаћа који му је Ђрковића представио као вођу навијачке групе "Иридућибилзи" и пошто је изјавио "његови" значи његови навијачи из групе "Иридућибилзи". Навео је да му окривљени Пузигаћа Дејан није ништа више причао о овој навијачкој групи

"Придуђибли". да му није помињао ништа ко су ти навијачи нити је говорио било шта друго о његовим личним подацима, а он није никога од њих лично понавао нити раније виђао. Није обраћао пажњу на Ивана Грковића и није приметио да ли је осим припадника његове групе у парку стајао још са неким од навијача, а приметио је да је Пузигаћа прилазио Грковићу али није приметио да су шетали и одлазили из парка. Није обратио пажњу да ли Иван Грковић са неким комуницира телефоном, а уочио је да је Пузигаћа телефонирао али не зна са ким нити му је познато шта је Пузигаћа причао телефоном. Није посебно обраћао пажњу како су навијачи стајали у парку, да ли су били подељени у групе, нити да ли се неко од њих издваја и нешто разговара осим што је приметио окривљене Грковића и Пузигаћу да су се нешто издвајати од осталих и да су причали. Није приметио да је Степа Петровић тада био са њима у друштву и Петровића је видео само на тренутак и на њега није обраћао пажњу. Седео је на клупи, читао је новине и пио вињак који је донео, а који је и понео са собом када је кренуо из Теразијског парка јер је кренуо на утакмицу.

Изјавио је да су му у једном тренутку нестале цигарете, да је отишао у улицу Народни Фронт где је купио цигарете а када се вратио у Теразијски парк да у парку никога није било осим Дејана Пузигаће који га је чекао да крену и рекао му "ајде чекам те, треба да идемо на Обилићев венац, сви су тамо кренули". Изјавио је да није видео остале навијаче "Партизана" који су били у Теразијском парку да се крећу ка Обилићевом венцу и да он по повратку из улице Народниог Фронта где је куповао цигарете никога од њих није затекао у Теразијском парку нити је видео било кога од навијача који су претходно били у Теразијском парку да се крећу околним улицама. Није видео ни Петровић Степу тада а ни касније на Обилићевом венцу. Дејан Пузигаћа му је рекао да се на Обилићевом венцу налазе навијачи ФК "Партизан" да тамо пију по кафињима а ништа друго му није рекао, а ни из којих навијачких група су навијачи Партизана који се налазе на Обилићевом венцу. По његовој процени они су из Теразијског парка кренули око 17 часова. Из Теразијског парка изашли су улицом горе до Српских Владара, затим су ушли у Кнез Михаилову улицу из које су ушли код Хотела "Мајестик" и кренули право. Њему је Дејан Пузигаћа рекао "крећемо, идемо овим путем", а он није бирао пут којим ће ићи и њих двојица су кренули заједно. Док су се кретали из Теразијског парка ка Обилићевом венцу Пузигаћа је разговарао телефоном али он не зна са ким је Пузигаћа причао јер Пузигаћа муца, тако да га није разумео нити је схватио о чему он прича, сем да је причао по његовом мишљењу о неким картама. Док су се кретали ка Обилићевом венцу није приметио да се креће испред њих нико од навијача Партизана који су претходно били у Теразијском парку.

Не сећа се шта је Пузигаћа на себи имао обучено, а он је имао обучен црни шорт са црковима са стране и црвену мајицу. Указао је да је он на Обилићев венац кренуо на предлог Дејана Пузигаће који му је по повратку у Теразијски парк из улице Народниог Фронта рекао да су се сви из парка разишли и да су кренули на Обилићев венац и да и они треба да крену тамо да допију по пар пића, а затим на пут на утакмицу. Није видео којим путем је кренуо окривљени Петровић Степа нити када је окривљени Петровић изашао из Теразијског парка и последњи пут је окривљеног Петровића видео у Теразијском парку. Није видео

ни којим путем је отишла Грковићева група јер су се сви разишли док је он отишао да купи цигарете, а није их ни случајно приметио. Ни срео и по повратку у Теразијски парк у парку је затекао само окривљеног Дејана Пузигаћа.

Када су стигли на Обилићев венац приметио је да се нешто дешава око степеништа, тачније ограде између гараже и степеница. Није видео најјасније обзиром да је било доста дима, али је видео да лете столице, столови, чаше, флашке, видео је гомилу упаљених бакљи, било је много дима, али није могао детаљно да уочи ко се са ким туче и није никога од учесника те туче препознао а није ни знао о чему је реч тј. ко се са ким туче. Тада се он налазио на 25 до 30 метара од места где се то дешавало и кренуо је напред нормалним корацима, а не трчећим ходом, а Дејан Пузигаћа је у том тренутку отрчао напред према епицентру туче тј. месту где се одигравала туча. Није приметио да ли неко у том делу које је означио као епицентар туче има нешто у руци јер је било пуно дима. Приметио је да је неколико учесника те туче имало маске на лицу али није уочио ко су ти младићи нити је могао да препозна да ли је међу њима неко ко је претходно био у Теразијском парку. Није обраћао пажњу и није уочио шта се тада дешавало на другим местима, у околиним кафићима. Није приметио да ли је у околиним кафићима неко стајао или седео у баштама кафића јер му је пажњу скроз скренуло то што се дешавало и запазио је само тучу. У тој тучи која је већ започела видео је да момци који су учествовали у тој тучи јуре лево-десно, а није претходно приметио да је било ко протрчао или прошао поред њега док се кретао Кнез Михаиловом улицом. Видео је 5 до 6 упаљених бакљи и мисли да је у моменту када је он наишао туча већ била скоро готова, а што је закључио по томе јер туча не може да траје пола сата и колико је њему познато ни једна туча не може да траје дуже од пола минута. Навео је да се у једном тренутку сетио да је у опасности и да је ухватио бакљу коју му је окривљени Пузигаћа дао заједно са картом у парку, да се у том тренутку бакља распатила и да га је опекла по прсту и он је бакљу бацио испред себе на 15 метара од епицентра туче а затим је отишао у Тржни центар, с тим што не зна о ком се Тржном центру ради и наставио је путем Кнез Михаилове улице, а затим је ушао у Македонску улицу а затим у тролејбус који саобраћа на линији број 41. Изјавио је да је он без обзира што је стајао на удаљености 15-так метара од епицентра туче и посматрао то што се дешава, осетио опасност и да је упалио бакљу јер су учесници туче јурили на све стране и очекивао је и могућ напад на себе, а у моменту док је стајао 15 метара удаљен дијалогално од ограде, од уласка у гаражу и степеништа у ком моменту је био ближе Хотелу "Мажестик" него "Танџулу".

Није приметио да је неко лежао на платоу Обилићевог венца нити је приметио нешто необично, крв, повреде на неком, сем што је видео да епицентар леги на све стране у моменту када је он, као што је навео, удаљен 15 до 20 метара, где се задржао 10-так секунди и када није ни приметио да ли има француских навијача и тек касније на стадиону је од Грковић Пвана сазнао да су тамо били француски навијачи. Изјавио је да у том епицентру туче није видео Пузигаћа Дејана нити је могао да разликује учеснике те туче чији су држављани и којим навијачким клубовима припадају. У моменту док је посматрао тучу, био је близу Хотела "Мажестик" тебица окренут према Хотелу "Мажестик", а 15 до 20

метара удаљен од Тржног центра "Сити Пасаж" који је испред "Цез Кафеа". Протрчао је у близини где се туча одвијала јер је знао од раније да ту постоји неки пролаз и иако је био у близини Хотела "Мажестик" није се окренуо и ушао у Кнез Михаилову јер је тада у том моменту проценио да му је много ближи тај пролаз. Није обраћао пажњу док је пролазио поред места где се одвијала туча да ли неко лежи, јер је само гледао да извуче главу, а није уочио да било ко из те групе која је у томе учествовала преузима било који покрет и било коју радњу јер је био окупиран онекотином и хтео је да се што пре одатле удаљи и с тога није обраћао пажњу на остале, већ је само отрчао у пролаз и наставио ка Кнез Михаиловој улици.

Указао је да у претходним записницима о његовом испитивању постоје неправилности које се односе на његову изјаву у вези разговора са окривљеним Грковићем и да у записнику о његовом испитивању код истражног судије није наведено да је главни разлог због чега се тога дана нашао са Дејаном Пузигаћем био тај што је његова карта за утакмицу била код Пузигаће, а погрешно је унето да је он након овог догађаја отишао аутобусом који саобраћа на линији број 47 а не 41 како је он навео. Објаснио је да је он код истражног судије изјавио да се по доласку на стадион "Партизана" видео са Грковић Иваном и Пузигаћа Дејаном и још неким навијачима који су били око њих, да су они причали и да је он тек тада сазнао да је била туча са француским навијачима и да му је Иван Грковић тада рекао да је видео неког момка како пада са оgrade и да су око тог момка били припадници групе "Иридућибили". Навео је да је он дајући своју одбрану пред истражним судијом изјавио да му је Иван Грковић тада рекао да је видео неког момка како пада са оgrade и да су у његовој близини били неки припадници навијачке групе "Иридућибили" и само је рекао да су тада поред тог младића били припадници ове навијачке групе, а није споменио ни једно име. Указао је и да је у записнику о његовом испитивању неправилно наведено да му је Иван рекао да су ту били Прелић и Кића, а да му је Иван тада рекао да је неки од његових другара видео Прелића и Кићу, не прецизирајући тачно ситуацију у којој их је видео и у које време него је само рекао да су ту били Прелић или Кића и то речима "неки мој друг је видео да су ту били Прелић и Кића". Изјавио је да му Грковић тада није рекао од ког свог друга је то сазнао. Указао је да за својих 30 година никада није учествовао ни у једној навијачкој тучи, а да је у време овог догађаја био у посебном психичком стању и да је бакљу на платоу Обилићевог венца упалио јер је осетио да је у опасности, а и са разлога што је био у пијаном стању пошто је попио око пола литра вина тога дана. Детаљно је објаснио да му је Иван Грковић тада рекао да је приметно неког момка, Француза како пада са оgrade, да су у том тренутку око њега били неки припадници групе "Иридућибили" и да се и он у том моменту налазио чегде око степеница. Осим што му је Грковић рекао да су били ту око тог младића неки припадници групе "Иридућибили" и да је видео како он пада са оgrade, Иван Грковић му ништа конкретно није рекао како је тај младић скочио нити је он Грковића питао да му то детаљније објасни и углавном су причали они а он је слушао, а у том моменту ту су били присутни Пузигаћа, а Грковића је ту једино знао из те групе људи који су тада причали. Било је тада присутно око 15 навијача, а не зна и не сећа се, да ли су то били присутни окривљени. Кајаре су били заједно у башти ресторана где су се задржали око 20 минута до пона

сата, где је он стајао са Пузигаћом, Грковићем и тим момцима које не познаје, а касније су били на трибинама на стадиону. Са Грковићем и Пузигаћом су о овом догађају разговарали на Партизановом стадиону пред утакмицу можда око 19 – 20 часова. Он се тада није конкретно Ивану Грковићу пожалио да је испржио прст бакљом на Обилићевом венцу већ је то рекао Дејану Пузигаћу кога је питао какву му је то бакљу дао која је прснула и опекла га, а даље нису ништа конкретно причали о томе и Пузигаћа га је само питао како се испекао. Изјавио је да су тек на стадиону причали о томе са којих страна су напустили на Обилићев венац и да се он не сећа да је изјавио и да се хвалио на стадиону да су Партизанови навијачи са три различитих страна напали француске навијаче.

Навео је да им је Иван Грковић на стадиону рекао да је чуо, а он предпоставља да је то Грковић чуо вероватно на телевизији или на радију или да му је неко јавио, да је повређени младић одвежен на Ургентни центар и да је на интензивној нези, а ништа му ближе није рекао какве је повреде овај младић и задовољно.

На питање браниоца адвоката Миленка Перића да ли му је Грковић рекао да су навијачи из навијачке групе "Иридућибили" били око оштећеног, покојног Бриса Татона, тј. лица које је пало горе или доле, тј. испод степеништа, односно испод Трга Обилићевог венца или главног трга, изјавио је да му је Грковић рекао да су били изнад ограде, на платоу Обилићевог венца.

Навео је да је у време када је давао своју одбрану у полицији био у шоку због хапшења а и због овог догађаја те да с тога не зна да ли је скренуо пажњу на неправилности приликом уношења његове изјаве на записник, да је он на то указао свом тадашњем браниоцу, али да он истражном судији није на то указао. Након што су му предочени наводи његове одбране дате пред овлашћеним службеним лицима МУП-а у вези њиховог кретања из Теразијског парка до платоа Обилићевог венца изјавио је да не зна како је то наведено у записнику да је он описао кретање Грковић Ивана и његове навијачке групе "Иридућибили" од Теразијског парка до Обилићевог венца и да је он тек након разговора са Грковић Иваном на стадиону пре утакмице закључио да су они дошли на плато Обилићевог венца из улице Маршала Бирјузова. Иван му је на стадиону рекао да су дошли из правца степеништа, а он је закључио да су дошли из правца улице Маршала Бирјузова, а објаснио је да је он из Теразијског парка ишао са Дејаном Пузигаћом и да не зна како је ушао у записник да је он изјавио да је ишао са групом која се кретала Кнез Михаиловом у којој је био и окривљени Петровић Степа, а да њему није познато то што је изјавио окривљени Петровић да је постојао договор да се због полицијске патроле која је стајала у Кнез Михаиловој улици крећу двоје по двоје и да му Пузигаћа о томе ништа није говорио.

У односу на наводе одбране коју је дао у полицији да је у моменту када је видео глуму извадио бакљу из џепа ухватио и почео да маше том бакљом или да мисли да бакљом није никога додирнуо, изјаснио се да је то у полицији изјавио зато што су му поставили питање да ли је некога палио том бакљом на које је он одговорно да никога бакљом није падио и да не зна како је наведено у записник

да је он изјавио да је том бакљом махао, да је изјавио да се опржио бакљом и да је бакљу испред себе бацио.

Изјаснио се да окривљени Грковић Иван док су стајали у присуству Пузигаће на трибинама није децидно рекао "група коју сам ја водио" већ је он дајући своју одбрану у полицији рекао да га је Дејан Пузигаћа упознао са Грковићем као вођом навијачке групе "Иридућибили". Навео је да је он изјавио у полицији, како је то и наведено у записнику о његовом испитивању, да он не познаје никога из навијачке групе "Иридућибили", али да му је Иван рекао на стадиону да је његова група "Иридућибили" била непосредно уз тог Француза који је у том моменту, док су припадници његове групе били око њега, скочио. Након што су окривљеном Дејану Станковићу предочени наводи његове одбране дате у истражном поступку, а који се односе на његов разговор са окривљеним Грковић Иваном на стадиону, а у односу на момент пада покл. [REDACTED] са платоа Обилићевог венца, изјавио је да је он из разговора са Грковићем и из онога што му је Грковић рекао закључио да је Грковићева група заједно са њим била непосредно поред Француза кога су припадници његове групе тукли и да је Француз скочио са ограде, а да су се око њега напалили Прелић и Кића из "Алкаатраза", с тим да је за Прелића и Кићу његова изјава погрешно унета у записник, јер му [REDACTED] ништа није прецизирао и само му је рекао да је неко од његових другара Прелића и Кићу видео на Обилићевом венцу, а да је он тек месеци дана након што је дао одбрану пред истражним судијом, схватио да су његови наводи у односу на ове околности погрешно унете у записник о његовом испитивању пред истражним судијом када му је дате изјаве предочио тадашњи адвокат и скренуо му пажњу на те погрешке.

Навео је да не може да процени ко је први стигао на Обилићев венац, да ли група која се кретала Кнез Михаиловом улицом или друга група навијача која се на плато Обилићевог венца попела степеништем, да није приметио у моменту када бацио бакљу да ли је неко из његових леђа напаво на плато Обилићевог венца нити да ли га је неко од навијача прстигао и укључио се у тучу, нити када је одлазио са платоа Обилићевог венца да га је неко од навијача прстигао. Пузигаћу није зауставао у моменту када је на платоу Обилићевог венца отрчао испред њега иако није знао где треба да иду у који кафић јер је Пузигаћа једноставно отрчао и то је тако остало. Указао је да је бакљу, као што је већ навео, бацио из страха у правцу места где се одигравала туча, да је бакљу бацио зато што га је опекао, да је видео да је та бакља пала на земљу на 5 до 6 метара од групе која се тукла, а да је одмах након што се опекао отишао. Пре тога је уочио 5 до 6 бакљи које су летеле на све стране, а видео је и да су неки момци бакље држали у руци за време док су били у покрету, али није видео да неко некога удара бакљом нити да приодлижава бакљу неком лицу.

Тада на платоу Обилићевог венца није чуо никога да говори француским језиком или било којим другим страним језиком, нити је видео било каква навијачка обележја или мајице француског навијачког клуба "Тулуз" и тек касније на стадиону је сазнао да су тада на платоу Обилићевог венца били присутни навијачи француског навијачког клуба "Тулуз". Од присутних на Обилићевом венцу који су учествовали у тучи видео је да су неки који су били у

свицентру туче носили маске, а није приметио ни једно лице са фантомком и није уопште улазио у банту кафића "Ириш Паб" већ је само прогртао тротоаром, на 5 до 6 метара са леве стране од банте кафића пре него што је отишао у тржни центар. Ни код пролаза, ни у пролазу овог тржног центра није видео да леже неки повређени младићи. Изјавио је да он на стадиону "Партизана" те вечери није говорио то што му се предочава да је изјавио окривљени Трковић да се он на стадиону хвалио да је бакљом пржио неке Французе.

Окривљени Бошковић Владимир саслушан пред овлашћеним службеним лицем МУП-а дана 19.09.2009. године у присуству браниоца, у датој одбрани је навео да није крив за кривично дело које му се ставља на терет јер није знао да тиме што је примио окривљеног Тарлаћ Милана да код њега преспава, врши кривично дело и да ће због тога сносити кривичну одговорност. И он је навијач Партизана али није члан ни једне навијачке групе и на утакмице иде повремено када се играју у Београду са навијачима навијачке групе "Иридухибили". Окривљеног Милана Тарлаћа, који живи у Дворжаковој улици, познаје још из првог разреда основне школе и познато му је да је Тарлаћ стални члан навијачке групе "Иридухибили" и да стално прати и иде на утакмице "Партизана".

Изјавио је да је дана 19.09.2009. године око 0.30 часова изашао код "Максија" у Сремчици где живи, а где је затекао неколико својих познаника међу којима и окривљеног Тарлаћа када је приметио да је он узнемирен и нервозан, а када је Тарлаћа питао шта му је, он му је рекао да има проблем јер мисли да га тражи полиција. На његово питање због чега га тражи полиција Тарлаћ му је одговорио да је у четвртак 17.09.2009. године са својим друговима Јошом, Маткетом и Сарицом био на Обилићевом венцу за време туче са француским навијачима фудбалског клуба "Тулуз", да је већина од њих имала хируршке маске коју он није носио и да мисли да га је снимила камера из гараже на Обилићевом венцу. Из његове приче он је схватио да се Тарлаћ није тада тукао већ да се напао између нека два момка која су запалили бакље. Испричао му је да су неки Французи Партизанови навијачи бацили са зграде или гараже, а да је он када се завршила туча отишао на утакмицу Партизан-Тулуз, а затим кући и да је убрзо чуо да полиција тражи навијач "Партизана" због чега се успављивши и изашао из куће. Пошто се Тарлаћ плашио да спава у својој кући због полиције питао је присутне шта да ради, а неки старији момци Жорж и Мића су му рекли да пронађе некого код кога ће да преспава и питали су њега да ли Тарлаћ може код њега да преспава на шта је он пристао јер су другови из детињства. Легли су око 2.30 часа, а убрзо након тога дошла је полиција која их је привела. Указао је да он сматра да тиме није извршио кривично дело, а уколико јесте, да није знао шта чини, а да посебно жели да истакне да му је окривљени Милан Тарлаћ предочио да он ништа није радио, нити је било кога физички напао већ да се само чапао на месту догађаја.

Саслушан у истражном поступку дана 20.09.2009. године окривљени Бошковић Владимир поновио је наводе претходно дате одбране и своју одбрану допунио

наводећи da je он у петак, иза поноћи, враћајући се кући након што је отпратио своју девојку, свратио до "Максија" где се окупља друштво из краја, а где је видео окривљеног Милана Тарлаћа и друштво из краја када му је Тарлаћ рекао да је био на платоу Обилићевог венца где се догодила нека туца у којој он никога није нашао, да при томе он Тарлаћа није питао о детаљима тог догађаја, да су ту мало стајали, а да су затим кренули кући и да га је Тарлаћ успут питао да ли може да остане код њега да преспава. Код њега кући су стигли око 01.30 час, мало су играли игрице, а затим да је Тарлаћ отишао да спава. Навео је да му је Тарлаћ, када су дошли код њега кући, рекао да је видео да је неко бачен са тараже или зграде, и да је после тога отишао да спава, а да је он видео да је Тарлаћ био узнемирен и да је он након тога остао још будан и нешто је гледао на компјутеру, а да је око 4.30 часова дошла полиција и одвела Тарлаћа као и њега када је у полицији дао изјаву. Појаснио је да му је Тарлаћ код њега у кући споменуо да је можда постојала нека камера која га је снимала док је био на Обилићевом венцу, а да му није рекао који су Партизанови навијачи бацили са зграде или ограде неког момка, а да ни он после утакмице Партизан-Тупуз није сазнао шта се десило осим овога што му је окривљени Тарлаћ рекао када су се видели. Навео је да је окривљени Милан Тарлаћ и раније спавао код њега у кући јер се знају од трећег разреда основне школе, а да је и он имао обичај да спава код Тарлаћа када је он сам у кући.

У одбрани датој на главном претресу окривљени Бошковић Владимир је делимично изменио наводе претходно дате одбране, указујући да је он дајући своју одбрану у полицији изјавио да је симпатизер "Партизана" јер одлази на утакмице које се играју само у Београду и то ретко јер нема времена због школе, а да је у записнику о његовом испитивању погрешно наведено да је он изјавио да је навијач "Партизана", да је погрешно је наведено и да је он изјавио да је окривљени Милан Тарлаћ стари члан навијачке групе "Иридухибили" јер је он изјавио да је окривљени Тарлаћ стални члан ове навијачке групе. Указао је да у записнику о његовом испитивању постоји реченица у којој се наводи да је он изјавио да је приметио да је те вечери окривљени Милан Тарлаћ био узнемирен, а Милан Тарлаћ је изгледао крајње сталожен као и увек када су излазили, а израз узнемирен није израз који он користи у свом речнику, те је с тога то неко унео у записник оно што он није изјавио, а записник није имао прилику да прочита до краја већ му је речено да потпише записник, без увида шта је у ствари формулисано, те су неке његове речи "извртане", неки завршетци реченица су формулисани како би то одговарало против њега. Објаснио је да ни пред истражним судијом када је давао одбрану не зна шта је све откуцано на записнику и да он зна само шта је рекао, а да записник није добно. Указао је да му је окривљени Тарлаћ рекао да је на Обилићевом венцу младић пао са зграде или тараже, да је лаж да је он изјавио дајући своју одбрану да му је Тарлаћ рекао да је бачен и да је у записнику о његовом испитивању пред овлашћеним службеним лицима МУП-а наведено и оно што он није изјавио, да је у односу на садржину тог записника изјавио само делове, а да има доста изокренутих ствари нар. да је он рекао да је младић бачен а он је рекао да му је Тарлаћ испричао да он није видео него да је касније чуо да је тај младић пао. Окривљени Тарлаћ му није причао ни о каквим бакљама, већ да се нашао поред тог догађаја и да он није никога физички напао, а да није ни именовао да ли зна некога од учесника

тог догађаја. Није изјавио ни да му је Тарлаћ рекао да се плаши због полиције да спава кући, да је питао шта да ради и да су старији момци чији су надимци "Жорж" и "Мића" рекли да пронађе некога код кога ће да преспава. Тарлаћ је био сасвим статожен, а они су се нашли испред "Максија" око пола један, а то није време када су дошли код њега кући. Тарлаћ није помињао полицију ни да га тражи полиција пре него што је кренуо код њега кући, већ је ту пред свима, а било их је 15 присутних, испричао да је био тамо. Накнадно је потврдио да то што му је предочено да је наведено у записнику о његовом испитивању у полицији је отприлике рекао колико се сећа тог момента.

Изјавио је да није сигуран да ли му је било познато када је била утакмица између ФК "Партизан" и ФК "Тудуз", да му Тарлаћ ништа о томе није рекао, да он није имао сазнања да је била утакмица и иако познаје доста навијача "Партизана" да се није интересовао за ту утакмицу управо због цене карте.

У своју одбрану је навео да он сматра да није крив јер није имао никакву представу шта се тог дана одиграло, да то није сазнао ни преко средстава јавног информисања јер је био у школи и увече је доста времена проводио са девојком и да је с тога за овај догађај сазнао тек у суботу вече преко интернета када су он и Тарлаћ дошли код њега кући и када му је Тарлаћ само поменуо да је он у време овог догађаја ту прошао и да је могуће да ће га теретити за то иако с овим догађајем није имао никакве везе пошто он то није могао да види и да је о томе чуо тек на трибинама када је после догађаја дошао на утакмицу Партизан-Тудуз. Тарлаћ му није рекао од кога је то сазнао, већ само да је чуо и то да је тај младих пао.

Указао је да су он и Милан Тарлаћ другови 10 година, да се често дешавало да спавају један код другог кући када имају госте и када су славе јер имају мале станове, а тако је било и те вечери и није било никаквог разговора о сакривању јер су код њега дошли кући око 3 сата по поноћи, седели су за компјутером, играли су игре, а након што је он завршио игрицу погледали су интернет када му је Тарлаћ први пут рекао да је на интернету сазнао да је он прошао тамо где се одиграо догађај и да ће га можда теретити за то али да он са тим нема никакве везе, да се само ту он нашао, а око 4 и 30 часова тога јутра дошла је полиција и привела их. С тога сматра да није крив, да му је доста ствари наметнуто да би могао да се терети, да доста ствари које су наведене у оптужници он није изговорио, да се наводи да је он многе ствари знао а које заиста није знао и које није рекао и да нема основа да се он за нешто терети.

Навео је да познаје окривљеног Ивана Грковића преко другог свог брата, али да му није познато да ли је Грковић припадник неке навијачке групе, а да те вечери када се срео са Тарлаћем пре него што је Тарлаћ пошао код њега кући да окривљеног Ивана Грковића није видео. Момке по надимцима "Жорж" и "Мића" су њихови другари из краја који немају везе са утакмицама и он и Тарлаћ их познају јер ту излазе сваке вечери, али се не друже нешто посебно са њима јер су старији, а они су били ту присутни када је он позвао Тарлаћа и ипсу му ништа сугерисали ни говорили око спавања и око тога где би Тарлаћ требао да иде. Код "Максија" било је њих 15 присутно, а затим су се њих четворца

издвојили обзиром да сви живе у близини, на истим улазима и он и Тарлаћ су код њега стигли кући око 3 сата, а можда и касније. Навео је да је окривљени Тарлаћ споменуо ову тучу тек када су на интернету видели ову вест, да му је рекао да он није никога физички нашао и да се ту само нашао. Није помињао никакве палице, а рекао му је да није имао маску и да нико тада није имао маску, да су у овој тучи учествовали навијачи "Партизана" али му није наводи имена нити је он Тарлаћа питао ко је учествовао у тој тучи. нити му је рекао шта су навијачи "Партизана" тада урадили већ само да је била нека туча, а он га нити је питао и није знао колико је то озбиљно. Није му рекао где су се налазили француски навијачи, јер он тај део не познаје добро као ни Тарлаћ и не би схватио и да му је рекао. Није му рекао да је неко повређен у тучи, а то су сазнали неких 30 минута након што су дошли код њега кући када су на интернету прочитали вест да је теже повређен један навијач, да је била нека туча навијача, а Тарлаћ је рекао да је он туда пролазио али да он нема никакве везе с тим. Он није имао представу колико су тешке повреде тог навијача јер је приведен после сат времена, а само је тада на интернету прочитао наслов на вестима да је навијач теже повређен и тада у том моменту није имао сазнања да је он повређен и падом са висине, а садржине те вести на интернету коју је прочитао не може да се сети. Тарлаћ је спомињао сигурносне камере говорећи да је могуће због тога што је ту пролазио да га је неко снимео камером иако он са тим нема везе с тим да у том контексту није спомињао да је некога камера и снимала и он мисли да се Тарлаћ можда плашио због тога зато што је мислио да га је камера снимала а и то му је рекао.

Наводе своје одбране из петражног поступка када је навео да му Тарлаћ није рекао који су Партизанови бацили са зграде или гараже неког момка, објаснио је да је Тарлаћ тада рекао да је он чуо да је неко пао, а не да је бачен, са неке гараже или зграде, да он није знао да ли је гаража или зграда, зато што не познаје терен, али да је Тарлаћ рекао да је то чуо касније, на трибини на тој утакмици, а када су прочитали вест да му је Тарлаћ само допунно сазнање говорећи му да је чуо од некога да је неко пао са гараже зграде али да му ништа детаљније о томе није говорио. Није му рекао од кога је то чуо нити је говорио о томе са које висине је навијач пао.

Окривљени Бошковић Владимир је навео да он од овог догађаја више није ишао ни на једну утакмицу, а да је пре тога његов брат четири пута у сезони био на стадиону "Партизана", да он на утакмице долази са другом или сам, да из навијачке групе "Иридућибили" познаје само Ивана Грковића као друга свог брата, а да му није познато која је Грковићева улога у овој навијачкој групи. На утакмицама је присутан на јужној трибини код семафора, а нема стриктно место на стадиону и зависно од посете на утакмици понекада мења место, али када оде на утакмицу увек иде на југ.

На питање одбране да ли му је Тарлаћ тада објаснио из ког разлога долази код њега, изјавио је да није постојао ни један конкретни разлог и да је то било само зато што су то стајно радиле, да су спонтано као и раније дошли заједно у његову кући, да окривљени Тарлаћ није тражио да промени одећу нити да му он сачува неки предмет, да никакав разговор о неком даљем току догађаја пре

доласка полиције између њих тада није вођен и Тарлаћ је требало нормално ујутру да оде кући а када су привођени полицијским колима је био Тарлаћ који је био ухапшен, он који је био приведен да да изјаву и брат окривљеног Грковић Ивана кога су полицијаци задржали док се Грковић Иван не појави. То је било дана 19.09.2009. године, а након тога он са Тарлаћем није имао никакав контакт и са њим није могао да разговара.

Изјавио је да он не зна тачно и да није сигуран да ли му је уопште било познато када је била утакмица, кога дана, да му окривљени Тарлаћ о томе није ништа рекао, да он није имао сазнања да је била утакмица нако познаје навијаче Партизана да се за ову утакмицу није интересовао управо због цене карте, а да је тачно да му је Тарлаћ тада, а што је био петак вече, односно већ субота обзиром да се то дешавало по поноћи, рекао да је утакмица била у четвртак.

Након што су му предочени наводи одбране коју је дао пред овлашћеним службеним лицима МУП-а када је навео да му је Тарлаћ рекао да он није имао маску када се налазио у време овог догађаја на Обилићевом венцу а да је већина осталих имала на лицу хируршке маске, изјавио је да то није тачно и да му је Тарлаћ рекао да само он није имао маску а да му за остале није говорио да ли су имали маске, пошто он те људе не познаје, да је маску Тарлаћ спомињао само у контексту да он није имао маску зато што у догађају није учествовао, а да му није говорио да су остали имали маске, већ само да он није имао разлога да носи маску јер никога није дирао. У вези навода одбране коју је дао пред овлашћеним службеним лицима МУП-а да им је Тарлаћ док су стајали испред "Максија" испричао да се због полиције плаши да спава кући и да их је питао шта да ради, а да је по савету старијих момака Жоржа и Миће који су му саветовали да пронађе некога код кога ће да преспава и да су њега питали да ли Тарлаћ може код њих да преспава, Тарлаћ дошао код њега те ноћи кући, признаје да им је Тарлаћ те ноћи испричао за овај догађај, наводећи да нису ништа причали детаљно, да нису уопште разматрали то више да су само то поменули, а да су Жорж и Мића које је поменуо били небитни и да их је он у полицији поменуо јер је мислио да они буду његови сведоци без обзира што нису навијачи и што их не интересује ни фудбал ни навијање јер су били ту и старији су и можда су могли да му сведоче да су томе присуствовали када су били сви заједно, а са разлога што је у оптужници наведено да је Тарлаћ дошао код њега, а након што је окривљеном Бошковићу предочено да је он своју одбрану дао пре него што је оптужница подигнута изјавио је да је Жоржа и Мићу намеравао да предложи за сведоке вероватно зато што су најстарији у тој групи која је стајала испред "Максија" и да ни сам не зна зашто баш конкретно.

Након што су окривљеном Бошковићу предочени наводи његове одбране дате у истражном поступку дана 20.09.2009. године када је децидно и детаљно навео да му је Тарлаћ кући рекао да је видео да је неко бачен са гараже или зграде, да је он видео да је Тарлаћ био узнемирен и да је, након што му је ово рекао, оптварао да спава, а да је он још остао булан и да је нешто гледао на компјутеру, изјавио је да је он дајући своју одбрану у истражном поступку рекао да је Тарлаћ то чуо, а да се стално говори да је Тарлаћ то видео и да је тај навијач бачен, а да он то није изјавио и да је он рекао да је Тарлаћ чуо да је неко пао са зграде и

гараже.

Након што су му предочени наводи његове одбране са записника из истражног поступка од 20.09.2009. године када је изјавио да му Тарлаћ није рекао који су Партизанови навијачи бацили са зграде или гараже неког момка изјавио је да се њим стоп понавља исто, а да је он рекао да је тај навијач пао а не да је бачен, да њему Тарлаћ није рекао ко је пао и ко је томе присуствовао када је тај француски навијач пао.

Своју изјаву на крају записника о његовом испитивању у истражном поступку да му је записник гласно издиктиран, да је записник прихватио за свој и да исти потписује без примедби као и човечицу да су овај записник без примедби потписали он и бранилац који је присуствовао његовом испитивању објаснио је тиме да је тада био доста уплашен и збуњен и код истражног судије јер се никада није нашао у таквој ситуацији и раније није имао проблема са законом и није ни знао уопште шта је кривично дело, да тиме уколико је уопште нешто учинио, чини кривично дело.

Навео је да му Тарлаћ те ноћи није помињао да се претходно видео са окривљеним Иваном Грковићем, али да му је рекао да га је Иван Грковић звао на мобилни телефон, али да он не зна конкретно ни када је Иван Грковић звао Тарлаћа, да он мисли да му је Тарлаћ то поменуо вероватно зато што он познаје Ивана Грковића, да он не зна шта су Грковић и Тарлаћ разговарали, да он не зна ништа, ни због чега, ни зашто су они разговарали, нити му је Тарлаћ о томе шта причао, нити је њега то интересовало.

Након што су му предочени наводи одбране окривљеног Тарлаћа коју је дао пред овлашћеним службеним лицима МУП-а дана 19.09.2009. године када је окривљени Тарлаћ објаснио да је код њега у петак вече спавао да би му било лакше и да не би мислио на све то, да конкретно о тучи ништа није причао али да му је поменуо, да је нешто видео, изјавио је да је то оно што му је Тарлаћ поменуо а да му је објаснио тек када су видели ту вест, али да му Тарлаћ ништа није рекао да је он видео конкретно, већ само да је чуо за то као није на трбинама за падање овог навијача.

На наводе одбране окривљеног Тарлаћа који је пред овлашћеним службеним лицима МУП-а дајући своју одбрану изјавио да се у петак вече видео са Иваном Грковићем који му је рекао да може бити проблем са полицијом уколико је учествовао у тучи, изјавио је да му окривљени Тарлаћ није рекао да се видео са Иваном Грковићем и да му је Тарлаћ само рекао да га је Грковић звао на дан када је била утакмица, а да му није помињао да га је Грковић звао после тога. Тек када су код њега дошли кући, да му је Тарлаћ му је рекао да је тада на Обидићевом венцу од осталих њему познатих лица био и Грковић и поменуо му је још два надимка неких момака које он није запамтио.

Објаснио је да и он и окривљени Милан Тарлаћ живе [REDACTED] да је кућа у којој живи окривљени Милан Тарлаћ [REDACTED] али да је и поред тога Тарлаћ те ноћи остао код њега да преспава јер то није било

касно већ око ponoći, oko 0.30 часova, kada su se oni i videli. Oko 2.30 časa krenuli su kod neke kuće jer su imali taj običaj, družili su se, provodili su se, svaki dan su se viđali i provodili su zajedno po 2-3 sata dnevno, a desetinu puta su ranije spavali jedan kod drugog. Naveo je da i okrivljeni Ivan Grković stanuje u [REDACTED] da je kuća u kojoj živi Ivan Grković [REDACTED] li da se on sa Grkovićem baš retko viđa, da je njegov brat sa Grkovićem dobar prijatelj, a da on ne zna ni da li ima Grkovićev broj telefona. Jer je Grković stariji od neke i nemaju zajedničkih tema za razgovor.

Na glavnom pretresu dana 23.12.2010. godine zastupnik VJT-a činjenično je izmenio i precizirao optužnicu.

U završnoj reči a nakon detaljne analize izvedenih dokaza upoređujući i ceneći iste sa datim odbranama okrivljenih zamenu tužioca je predložio da sud okrivljene ogласи кривим, да их осуди на казне по закону, ceneћи тежину кривичног дела које је окривљенима стављено на терет, висину задржане казне, да су се окупили организовано у центру као подгрупа у оквиру навијачке групе "Партизан" и то оне екстремне која има своја правила рада, заједничке одлуке, заједнички језик, своје ритуале, и да су актери догађаја који је био кулминација насиљништва организованих екстремних група којима је спорт само био повод за насиље. Указала је да је сада пок. [REDACTED] ен у центру Београда на сцену дел многобројних пролазника од стране групе насилника који себе називају навијачима "Партизана" док је лежао и молио за милост, да је зворски тучен, а затим и бачен са висине од преко 4 метара у простор између гараже и степеништа и задобио повреде услед којих је убрзо после 12 дана борбе за живот преминуо у Београдском Клиничком центру, да се догодило нешто непоправљиво што је изазвало велику тугу и срамоту, а да се окривљени Бошковић Владимир огласи кривим и осуди по закону јер је извршио кривично дело за које је оптужен.

Пуномоћник оштећених [REDACTED] родитеља сада пок. [REDACTED] Татона, адвокат Слободан Ружић, придружио се зavrшној речи заступника јавне тужбе, анализирао је и изведене доказе и описао лик сада пок. [REDACTED] указујући да само његово лице са сајта који су његови пријатељи направити зрачи добротом и благошћу, да је он волео фудбал али да није био хулиган како је то одбрана покушала да прикаже већ да су хулигани били они који су га са маскама и палицама тукли, којих се плаши сваки нормалан човек као и они који су сведочили у судници. Затражио је највише казне прописане законом за извршение овог кривичног дела јер и они сами нису имали милости према сада пок. [REDACTED] У име породице [REDACTED] авно је имовинско правни захтев у износу од 200.000 евра, на име накнаде нематеријалне штете за претрпљени бол и страх изузетно високог интензитета услед сазнања да је њихов син брутално лишен живота на начин описан у оптужници, а који би, према наводима пуномоћника оштећеног требало да исплати Република Србија јер није преузеле ништа да до извршења овог кривичног дела не дође и апеловао на државне органе и све присутне да препознају озбиљан проблем насиља навијачких група у Србији.

Бранилац окривљеног Прелић Ђорђа, адвокат Иван Бајазит, у завршној речи је указао на недостатке оптужнице услед изостанка описа сваке залобљене повреде сада пок.Бриса Татона и сваке конкретно описане раније сваког од учесника у овом догађају и неопходности постојања узрочне везе и њеног описа. Оспоравао је чињенично стање и недостатак доказа у односу на постојање претходног договора окривљеног Прелића и Марковића са осталим окривљенима за извршење овог кривичног дела и уопште било какве комуникације са њима, на пропусте лекара и у лечењу сада пок.Бриса Татона што доводи у питање узрочну везу преузетих радњи оних који су нанели повреде и крајњег фаталног исхода. Указао је да свако одговара у границама свог умишљаја, а да је суд пропустио да утврди којим средствима су наносене појединачне повреде и каква је њихова узрочна веза са наступелом последицом и да не постоји ни један доказ да је окривљени Прелић Ђорђе извршио кривично дело за које је оптужен и да га треба ослободити од оптужбе.

Бранилац окривљеног Марковић Љубомира, адвокат Југослав Тинтор у завршној речи је анализирао детаљно све изведене доказе и дате одбране свих окривљених. Указао је да ни једна од радњи која се окривљенима ставља на терет, а и окривљеном Марковићу оптужницом нема утемељење у постојећим доказима, да нема доказа да је окривљени био у било каквом договору са осталим окривљенима у вези учествовања у овој тучи, а посебно да нема доказа да је у овој тучи и учествовао, да не постоји ни један материјални доказ који доводи у везу окривљеног Марковић Љубомира са извршењем овог кривичног дела. Указао је на незаконито прибављање доказа, незаконито извршен увиђај и да се докази прикупили током увиђаја нису с тога могли користити у доказном поступку, на тенденциозно вођење истраге, на одсуство разлога за додељивање статуса заштићеним сведоцима и незаконит начин одређивања мера заштите заштићеним сведоцима, незаконит начин испитивања и препознавања. Анализирао је одбрану окривљеног Љубомира Марковића у вези са одбранама свих осталих окривљених током поступка, на притиске највиших државних институција током овог кривичног поступка, на незаконит начин позивања сведока, игнорисање примедбе и на обављена вештачења своје лично виђење стварних мотива сукоба, стварне намере нападача, стварне садржине умишљаја нападача. Предложио је да са свега наведеног суд окривљеног Марковић Љубомира ослободи од оптужбе.

Бранилац окривљеног Грковић Ивана, адвокат Зора Добричавин-Николиновић у завршној речи је изнео да окривљени Грковић није извршио кривично дело за које је и оптужен и да тражи да се према њему донесе одлука у складу са чланом 355 ЗКП-а и да му се укине приговор. Оспоравала је утврђено чињенично стање, обављена вештачења посебно налаз и мишљење вештака трасолога и вештака леополитичке струке. Указала је да је смрт сада пок.Бриса Татона последица грешке лекара који су учествовали у његовом лечењу, а не кривично правних радњи окривљених и окривљеног Ивана Грковића који је видео и описао пад пок.Бриса Татона који је сам skočio или пао са ограде платоа, а не степеништа. Указала је да је овај кривични поступак производ политичке уједруме да би се у конкретном случају могло радити само о постојању много блажег кривичног

дела, a да на основу изведених доказа суд окривљеног Грковића треба да ослободи од оптужбе.

Бранилац окривљеног Пузигаћа Дејана, адвокат Светозар Вујачић у завршној речи је указао да у конкретном случају нема доказа за постојање директног умислија као облика виности, а што је неопходан услов за постојање кривичног дела тешког убиства. Указао је да је увек било навијачких туча и да ће их бити, а постојање директног умислија код сваког убиства на спорској утакмици је искључен. Указао је да се оптужница не заснива ни на једном од материјалних доказа, да наводе оптужнице не потврђује ни један исказ сведока и да изведени докази не потврђују ни да је било ко пицнуо, а поготово не ударио или бацио Бриса Татона. Оптужница је заснована на индицијама, претпоставкама и конструкцијама. Апеловао је на савест поступајућих судија и указао да је кривични поступак политички процес обзиром на завршну реч тужноца и пуномоћника оштећених. Указао је да ни један од изведених доказа не поткрепљује наводе оптужнице да је окривљени Пузигаћа учинио било које кривично дело и да је уопште био на платоу Обилићевог венаца и да због тога он и није доступан суду и није у бекству од правде и истине, већ од правде и истине која се испољава у оптужном акту. Указао је да окривљени Пузигаћа никада није био вођа навијачке групе "Ребелс", да није био на месту туче и да окривљеног Пузигаћу треба ослободити од оптужбе.

Браниоци окривљеног Јована Карбића, адвокат Саша Николић, адвокат Владимир Драговић, адвокат Милица Лазић и адвокат Миленко Перић су у завршној речи указали да сложеност овог поступка не заслужује велику брзину којом је исти спровођен, да је у доказном поступку требало извести саслушање предложеног сведока од стране одбране окривљеног Карбића, Леонела Ибанеза, да медицинска вештачења не потврђују да је Јован Карбић извршио кривично дело за које је оптужен. Анализирали су изведене доказе, указали су да нема доказа да је окривљени Карбић преузео било коју физички активну радњу којом је нанео повреду било коме од оштећених и предложили су да га суд ослободи од оптужбе.

Бранилац окривљеног Томасовић Драгана, адвокат Ђорђе Калањ, у завршној речи је анализирао изведене доказе указујући да не постоји ни један доказ да је окривљени Томасовић извршио кривично дело за које је оптужен. Оспоравао је правну квалификацију дату у оптужном акту. Указао је да нема доказа да је окривљени Томасовић учествовао у договору за извршење овог кривичног дела, да је имао активну улогу у повређивању саца пох.Бриса Татона, да је на платоу Обилићевог венаца носио фантомку како се то наводи. Указао је на незаконитост узимања изјаве у полицији од окривљеног Матијевића, дао је оцену одбрани свих окривљених и изведених доказа, а у вези са датом одбраном окривљеног Томасовића, указујући да је напад већ био завршен када је окривљени Томасовић стигао на плато Обилићевог венаца. Затражио је одговорност представника органа кривичног гоњења за пропусте учињене у претходном поступку и да због тога један број главних учесника овог догађаја није изведен пред лице правде. За окривљеног Томасовића затражио је ослобађајућу пресуду.

Бранилац окривљеног Вујовић Милана, адвокат Јелена Стојић, у завршној речи је указала на велике притиске које је окривљени Вујовић имао и да због тога није могао на адекватан начин да изнесе своју одбрану. Анализирао је изведене доказе и указала да нема доказа да је окривљени Милан Вујовић извршио кривично дело за које се оптужује. Оспорила је чињенични опис дат у оптужном акту и правну квалификацију уз примедбу да оптужница представља болну тврдњу ничим потврђену. Навела је да није утврђено на који начин је лок.Брис Татон лишен живота, на који начин је доспео у ограђени простор између гараже и степеништа, да није утврђено којим су му средствима нанете повреде. Указала је да је својим присуством на Обилићевом венцу окривљени Вујовић остварио било неог другог кривичног дела, али не дело које му је стављено на терет.

Бранилац окривљеног Четник Бранимира, адвокат Владислав Малетић, у завршној речи је анализирао изведене доказе и наводе одбрана окривљених и указао да нико окривљеног Четника није поменуо у вези кривичног дела тешког убиства лок.Брса Татона. Оспорио је законито прибављање доказа и саслушање окривљених Карбића и Матијевића у политици, да су ови њихови искази изнуђени и неистинити. Да ни заштићени сведоци у својим исказима нису теретили окривљеног Четника. Указао је да окривљеног Бранимира Четника на основу изведених доказа суд једино може да ослободи од оптужбе јер својим радњама није остварио обележја ни једног кривичног дела.

Бранилац окривљеног Сувајца Владана, адвокат Сава Грујић, у завршној речи је оспорио чињенично стање и правну квалификацију, указао да наводи оптужнице нису доказани током овог кривичног поступка, а да су оптужницом аболирани они које је рука правде заобила. Указао је да су предкривични истражни поступак спровођени незаконито и нестручно и да БИА поседује снимак ове туче који није доставила суду. Навео је да окривљени Сувајца није учествовао у извршењу кривичног дела за које се оптужује, да ни један од изведених доказа на то не указује и да окривљеног Сувајца Владана треба ослободити од оптужбе и апеловао да се окривљеном Сувајца Владану укине притвор обзиром на његово нарушено здравствено стање.

Бранилац окривљеног Величковић Стефана, адвокат Слободан Багричевић, у завршној речи је у завршној речи указивао на недостатке оптужнице и да нема ни једног доказа о постојању организације и реализације неког криминалног догађаја, ни да је окривљени Величковић извршио кривично дело за које се оптужује. Указао је на записник о извршеној контроли учесника у саобраћају и исказ сведока Лајића и да се истима потврђује да окривљени Величковић није био на платоу Обилићевог венца у време извршења овог кривичног дела, а да то потврђују и остали изведени докази. Указао је да с тога суд окривљеног Величковића треба да ослободи од оптужбе.

Бранилац окривљеног Тарлаћ Милана, адвокат Бојан Радовић, у завршној речи је указао да изведеним доказима није утврђено како је погинуо Брис Татон, ко га је убио, ко је организовао овај напад у центру Београда чиме је нарушен углед Србије у свету, а да није на основу изведених доказа доказано да је окривљени Тарлаћ извршио кривично дело за које је оптужен. Указао је на

694/
214

одсуство телефонске комуникације окривљеног Тарлаћа са осталим окривљенима, да је погрешно интерпретирана одбрана окривљеног Четника која терети окривљеног Тарлаћа, да је према налазу и мишљењу вештака пок.Брис Татон бачен од 3 лица са ограде степеништа, а да не постоји ни једна индисија која окривљеног Тарлаћа сврстава међу та три лица. Указао је да се у профилу личности окривљеног Тарлаћа не региструју капацитети за испољавање агресивног понашања, да окривљени Тарлаћ није извршио кривично дело за које је оптужен и да га треба ослободити од оптужбе за кривично дело убиство.

Бранилац окривљеног Матијевић Бојана, адвокат Душан Симић, у завршној речи је оспоравао чињенично стање дато у оптужном акту и указао да је одбрана окривљеног Матијевића у полицији прибављена на незаконит начин, да окривљени Матијевић није извршио кривично дело за које је оптужен, да то изведеним доказима није доказано, осим да је по позиву окривљеног Грковића дошао у град.

Браниоци окривљеног Петровић Степе, адвокат Мраковић Драган и адвокат Мраковић Мирко у завршној речи су оспорили правну квалификацију у односу на окривљеног Степу Петровића. Указали су на пропусте у предкривичном поступку настале због одсуства истражног судије приликом увиђаја на одсуство оправданости пружања заштите сведоцима у овом поступку, а изнели су и примедбе на обављена вештачења. Указали су да није извршена индивидуализација радњи окривљеног Петровића, а самим тим да нема могућности утврђивања његове виности у односу на кривично дело за које је оптужен. Навели су да радње извршења кривичног дела за које је окривљени Петровић оптужен, представљају радње извршења другог кривичног дела које је окривљени Петровић признао и за које је спреман да одговара. Указали су да окривљени Петровић Степа није истовремено могао да буде на два места и да туче Филипа Морија и сада пок.Бриса Татона, да уколико суд нађе да се у радјама окривљеног Петровића стичу обележја неког другог кривичног дела, да има у виду његово искрено признање кривично правних радњи које је преузео.

Бранилац окривљеног Станковић Дејана, адвокат Момчило Булатовић у завршној речи је указао да навијачка група под називом "Ребеле" чији је припадник био окривљени Дејан Станковић више не постоји, те да с тога Дејан Пузигаћа није могао као вођа ове навијачке групе да организује припаднике те групе као и окривљеног Станковића. Указао је да се окривљени Станковић није крио од полиције јер за то није имао разлога, а ухапшен је тек 18.11.2009. године. Нема ни једног доказа на основу кога би се окривљени Дејан Станковић могао довести у везу са извршењем кривичног дела које му је предцираним оптужницом стављено на терет. Указао је да је окривљени Станковић признао како је дошао, са ким је дошао на Обилићев венац, да је заклати бакљу, да незна за ли се опржио јер је био под утицајем алкохола, али да је предложио да суд ослободи окривљеног Станковића за кривично дело за које је оптужен.

Бранилац окривљеног Бошковић Владимира, адвокат Владаи Вукчевић, у завршној речи је оспоравао чињенично стање и правну квалификацију дату у оптужном акту у односу на окривљеног Бошковића и посебно указао да

Окривљени су у завршним речима изјавили да се слажу са изнетим завршним речима својих бранилаца, да нису извршили ни једно кривично дело, да нису имали никакав физички контакт са сада пок.Брисом Татоном. Да изражавају саучешће родитељима сада пок.Бриса Татона и исказују жаљење због његове смрти.

Преводјење главног претреса на Француски језик вршено је од присутних сталних судских тумача на главном претресу Тајанс Шубаревић, Бојане Вукић, Марјане Лабус и Василија Крстића.

Имајући у виду да је одбрана окривљених, суд је у доказном поступку саслушао сведока оштећеног [REDACTED] и свештенике постојног Бриса Татона, сведоке оштећене [REDACTED]. Сведоци су саслушани под псеудонимом "А1" и "А2". Сведочи докторка и техничар службе кинеско-китайског језика из области телекомуникација Мирослав Прљевић, стручно лице вештац, вештац медицинске струке др Алимпјевић и др Ивица Милосављевић, вештак трасолог мр Мирослав Бузарчевић, вештак криминалистичке технике Влада Манговски, вештац психијатри др Бранко Мандић, др Ана Најман, судски вештак мр Душан Кецаковић, а присуство сведока [REDACTED] током овог поступка није могло бити обезбеђено обзиром да је сведок [REDACTED] као своје лажне потписе у вези пребивалишта, запослења и јединственог матичног броја, овлашћеним службеним лицима МУП-а и истражном судији, те је са тога исказ овог сведока прочитан на главном претресу, с тим да суд своју одлуку није засновао на исказу сведока [REDACTED] обзиром да током крiviчног поступка није поуздано утврђен идентитет овог сведока. Емитовао ЈД са снимцима преузетих са сигурносних камера више објеката који се налазе на Обилићевом венцу а који се састоји од 6 фолдера под називом Обилићево венце "Идентико" снимљен са 2 камере, "ЈДДОР", "Моцарт" сачињен од 10 фајлова и 11 фајлова, Ресторана "Микан" више фаркова, "Степенице" из улице Маршална Бирузова, "ЦХОЛ-

[REDACTED]

2020000304-020000-02", прочитао извештај Управе криминалистичке полиције, Службе за специјалне истражне методе број 03/4-4 СТР.ПОВ.бр. 659/10 од 04.01.2011. године са прилогом извештаја УКИ Одљење за електронски надзор број 03/4-4 СП. 659/10 од 30.12.2010. године. У доказном поступку прочитана је медицинска документација у спису отпусна листа Клиничког центра Србије Института за кардиоваскуларне болести Клинике за васкуларну хирургију за покојног Бриса Татона број 5116 од 18.09.2009. године и сва остала приложена медицинска документација у спису, потврде о привремено одузетим предметима ПУ за Град Београд УКИ 3 Одељење од 19.09.2009. године и 20.09.2009. године од окривљених Грковић Ивана, Марковић Љубомира, Карбић Јована, Вујовић Милана, Вујовић Јагодине СУП-а Панчево ОКП, потврде о привремено одузетим предметима ПУ за Град Београд УКИ 3 Одељење од 20.09.2009. године од окривљеног Четник Бранимира, Сувајца Владана, Величковић Стефана, Тарлаћ Милана, записник о претресању стана и других просторија ПУ за Град Београд [REDACTED] 18.09.2009. године окривљеног Матијевић Бојана, потврда о привремено одузетим предметима ПУ за Град Београд УКИ 3 Одељење од 18.09.2009. године од окривљеног Матијевић Бојана, потврда о привремено одузетим предметима УКИ 3 Одељење од 20.09.2009. године од окривљеног Бошковић Владимира, извештај о увиђају Одељење за увиђајно оперативне послове Управе криминалистичке полиције од 17.09.2009. године, службена белешка о криминалистичко техничком прегледу лица места Одељења за оперативну криминалистичку технику број УВ 100/513/09 од 17.09.2009. године, медицинска документација Ургентног центра Клиничког Центра Србије за општењег Јаковљевић Александра, Катедрант Рејмонда, отпусна листа Ургентног Центра Клиничког Центра Србије Одељење неурохирургије за општењег Морић Филипа, службена белешка истражног судије Небојша Јаковљевић дат 05.10.2009. године, извештај Клиничког Центра Ургентног Центра Србије од 05.10.2009. године, достављене медицинска документација и извештај лекара специјалиста покојног [REDACTED] службена белешка о криминалистичко техничком прегледу лица места УКИ Одељење за оперативну криминалистичку технику ПУ за Град Београд КТУ 100/5957/09 од 30.09.2009. године, писмени налаз и мишљење комисије вештака Биолошког факултета Универзитета у Београду од 21.10.2009. године, обдукциони записник Института за судску медицину, Војно медицинске Академије С број 198/09 о извршеној обдукцији покојног [REDACTED] дана 30.09.2009. године, извештај о резултатима токсиколошко хемијске анализе Војно медицинске академије Центра за контролу тровања Института за токсикологију и фармакологију Одељење за токсиколошку хемију, службена белешка о криминалистичко техничком прегледу лица места Одељења за оперативну криминалистичку технику број уписника Д 6331/09 од 29.09.2009. године, потврда о привремено одузетим предметима УКИ 3 Одељење ПУ за Град Београд од окривљеног Петровић Степе од 25.09.2009. године, потврда о привремено одузетим предметима од окривљеног Петровић Степе од 3.11.2009. године, писмени налази и мишљења судског вештака психијатра др Бранко Мандића за окривљене од 01.11.2009. године, 11.11.2009. године и 25.11.2009. године и комисије судских вештака у саставу др Бранко Мандић психијатар и Ана Најман специјалиста клиничке психологије од 02.11.2009. године,

03.11.2009. године и 05.11.2009. године, писмени налаз и мишљење комисије вештака Биолошког факултета Универзитета у Београду од 01.12.2009. године, скица трга Обилићев венац, извештај ПУ за Град Београд Управе саобраћајне полиције ССП Север број 510/09 од 17.11.2009. године, записник о извршеној контроли учесника у саобраћају возила МУП-а Републике Србије, СУП Београд ССП Север под бројем 714037363, извештај Градског завода за хитну медицинску помоћ број 9148 од 16.11.2009. године, записник о претресању стана и других просторија УКП 3 Одељење ПУ за Град Београд од 18.11.2009. године и потарда о привремено одузетим предметима УКП 3 Одељење од 18.11.2009. године, прочитан је писмени налаз и мишљење комисије судских вештака медицинске струке др Ђорђа Алимпијевића и др Ивице Милосављевића од 21.12.2009. године, извештај службе за специјалне истражне методе Одељења за електронски надзор од 15.12.2009. године, од 07.10.2009. године, од 09.10.2009. године, од 12.10.2009. године, 22.10.2009. године и извештај о обради ГСМ мобилних телефона апарата и ГСМ СИМ картица привремено одузетих од окривљених од Одељења за електронски надзор службе за специјалне истражне методе број 03/4-4СП 372/09 од 05.09.2009. године; извршен је увид у фотодокументацију у спису Одељења криминалистичке технике Управе криминалистичке полиције број УВ 100/513/2009 од 17.09.2009. године, прочитан је службена белешка о криминалистичко техничком прегледу лица места од 29.09.2009. године са приложеном фотодокументацијом у спису Института за кардиоваскуларне болести Друге хируршке клинике, извршен је увид у фотодокументацију преузете и фотографисане гардеробе покојног Бриса Татона Одељења за оперативну криминалистичку технику ПУ за Град Београд од 20.09.2009. године, извршен је увид у 32 фотографије Војно медицинске академије Института за судску медицину од 22.10.2009. године и фотографије француских држављана учесника овог догађаја и фотографије покојног Бриса Татона приликом указивања медицинске помоћи на лицу места од стране службе Хитне помоћи; извештај Градског завода за хитну медицинску помоћ од 27.05.2010. године и приложени лекарски извештај о пријему позива експата хитне помоћи као и преглед позива, лекарски извештај Градског завода за хитну медицинску помоћ број 253709, извештај Наркинг сервиса број 3565/1 од 01.06.2010. године, извештај Одељења за ванредне ситуације Управе за ванредне ситуације Града Београда од 27.05.2010. године, извештај Управе саобраћајне полиције ПУ за град Београд Дирекције полиције број 311/10 од 01.06.2010. године, са достављеним записницима о извршеној контроли учесника у саобраћају СУП-а Београд ССП ПС Север број 714037364, 714037361, 714037362, 714037363, налог за извршење службеног задатка Полицијске Управе за Град Београд ССП Север од 16.09.2010. године са извештајем на полеђини, извештај Окружног затвора у Београду од 22.06.2010. године, извршен је увид у фотокопије путних исправа француских држављана [REDACTED] извештај ПС Звездара [REDACTED] од 08.11.2010. године за сведока Милекић Жарка, извештај ПС Палилула од 29.10.2010. године, извештај ВМП Мобиле ДОО број 4617/10 од 16.11.2010. године са пописом бавних станица, картом центра Београда, позицијама бавних станица наведених ознака белија и имена улица и компјутерском симулацијом покривања простора ГСМ станица бавних станица, извештај Теленора ДОО број 150/523/10 од 19.11.2010. године, извештај о изради графичког приказа

службе за специјалне и истражне методе УКП од 24.11.2010. године, извештаји ПИ [REDACTED] сведока [REDACTED] 8.11.2010. године и 10.11.2010. године, ПИ [REDACTED] од 09.11.2010. године, 10.11.2010. године, писмени налаз и мишљење судског вештака трасолога мр Мирослава Бусарчевића од 29.11.2010. године, извештај ПУ за Град Београд УКП 3 Одељење КУ 16778/09 од 29.11.2010. године, извештај Телекома Србија број 999/1-10 од 09.12.2010. године и Телекома Србија Дирекција за технику функције планирања и развоја од 26.11.2010. године са графичким приказом базних станица и картама покривања, налаз и мишљење комисије вештака у саставу доц.др.сц. мед Ђорђе Алимпијевић, мр.сц.мед.др Ивица Милосављевића и мр Мирослава Бусарчевића обављеног по наредби суда од 02.12.2010. године, извештај ВПМ Мобиле број 45/10 од 17.12.2010. године, извршен је увид у скицу ужег дела лица места са реконструисањем положајем трага крви судског вештака Владе Манговског, прочитани су извештаји из казнене евиденције за окривљене: извештај Управе Криминалистичке полиције службе за специјалне истражне методе број 03/4-4 П.бр. 659/10 од 30.12.2010. године, извештај београдског информативне агенције од 24.5.2010. године, извештај СУП-а Београд УСП СПИ "Север" од 31.5.2010.г., записници о извршеној контроли учесника у саобраћају возила МУП РС ССП ИС Север број 7140, извештај "Телеком Србија" Предузеће за телекомуникације функције за логистичке и опште послове од 05.12.2010. године са приложеним графичким приказом покривања базних станица МТС-а Кнез Михаилова, БГ Ушће, БГ Палата Федерације и базних станица означених бројевима 2, 3 са приложеним табелама, извештај Управе криминалистичке полиције, извршен је увид у скицу лица места приложеном уз службену белешку о крим.техничком прегледу лица места Одељења за оперативну крим.технику Полицијске Управе за Град Београд од 17.09.2009. године и фотодокументација и допис начелника Одељења УКП Треће Одељење ПУ за Град Београд КО 16778/09 од 02.10.2009. године достављен истражном судији Окружног суда у Београду и прочитао је извештаје из казнене евиденције за окривљене.

- Сведоци оштећени [REDACTED] и [REDACTED] родитељи покојног [REDACTED] у време овог догађаја налазили су се у Француској, у Тулузу где живе и немају непосредних сазнања о овом догађају, а у својим исказима изјаснили су се о личности њиховог сина сада покојног [REDACTED] његовом животу, понашању, стању у коме су га затекли у Клиничком центру по доласку у Београд дана 19.9.2009.године, након сазнања за његово повређивање, све до наступања његове смрти, о свом боравку и контактима за време док су се налазили у Београду, а изјаснили су се и о чињеницама везаним за сам догађај које су сазнали посредно од пријатеља њиховог сина који су били очевидци и учесници овог догађаја, који су [REDACTED] посетили и са њима разговарали након њиховог повратка из Београда у Тулуз.

Из исказа сведока [REDACTED] в суд је утврдио да је покојни [REDACTED] био навијач спорског клуба „Тулуз“ из града Тулуз у Француској. Није био [REDACTED] а [REDACTED]. Студирао је [REDACTED] са студијама је прекинуо и радио је у једној продавници у Тулузу. Био је спортиста

и бавио се спортом од малих ногу. [REDACTED] јавном је био спортски тип и раније је играо фудбал у малом клубу, а када је почео да ради престао је да игра фудбал и бавио се трчање. Раније је пратио све утакмице спортског клуба „Тулуз“ када се играло у Тулузу и другим местима у Француској, а од када се запослио није могао да иде на све утакмице и на утакмице је ишао када је имао слободног времена. Није био инцидентна личност и никада није имао било каквих проблема са полицијом у Француској, а никада није имао проблема ни у вези свог навијања, ни у Француској, ни било где. Сведок [REDACTED] навела и да је њој познато да је њен син једном приликом када је ФК „Тулуз“ играо утакмицу у Енглеској, на исти начин отишао као туриста да погледа град и утакмицу и да му се тамо ништа није десило. Познато јој је да је [REDACTED] ако желео да дође у Београд, јер је чуо да је ФК „Партизан“ одличан екипа, а и са разлога што раније није био ни у Београду, ни у Србији и желео је да туристички види град Београд. Обзиром да не живи са њима, Ђорђе их је обишао у недељу пре поласка када им је саопштио да намерава да отпутује у Београд да би гледао утакмицу између „Партизана“ и „Тулуза“ и да намерава да крене 2 дана раније да би туристички разгледао Београд, да је због тога узео одмор недељу дана. Требао је да се у Француску и Тулуз врати у суботу јер је било предвиђено да у недељу као атлетичар трчи маратон у Тулузу, а због чега је непосредно пред пут обавио и лекарски преглед који је показао да је њихов син потпуно здрав. Сутрадан 16.9.2009. године са петорицом својих пријатеља допутовао је у Београд, а јавно им се пред полазак.

Сведок [REDACTED] свом изјазу је навела да је дана 17. септембра увече на телевизијском дневнику сазнала да су два навијача Тулуског клуба рањена. Знајући да је [REDACTED] био део екипе која је навијач Тулуза, покушала је да ступи у контакт са њим али у томе није успела. Њен супруг је отишао да легне, а током ноћи око 1 или 2 сата ујутру Жандармерија је дошла и обавестила их је да је Ђорђе рањен не дајући им никакве детаљније податке и само су замољени да сутрадан око 10.00 сати контактирају Амбасаду Француске у Београду. Читавог тог дана 18. септембра провели су телефонирајући и били су константно у контакту са Амбасадом Француске у Београду као и са „Сепроком астита“. Обавештени су да је [REDACTED] повређен, да му је била повређена аорта, да је извршена операција, а на крају дана речено им је да је операција добро проишла. Након тога обавештени су да мора да се изврши операција главе, можда и тог момента она и супруг су решили да дођу у Београд да би били поред свог сина а што су и учинили сутрадан поподне. Указала је да је њен син био пун среће, веселости, да је био потпуно здрав и да она никада није ни помислила да је то последњи пут када га види живог. По одласку у Београд и одласку у болницу у посету свом сину, било јој је потребно неколико тренутака да свог сина препозна јер му је лице било потпуно надувено и он није био препознатљив. Био је сав у модрицама, а тело му није одавало никакве знакове живота није ни мрцао и тако 10 дана, свакодневно га је гледала у таквом стању, а да ниједног момента није отворио очи, да ниједног момента није поново успела са њим да успостави контакт. Она и супруг су дошли у нади да ће се њихов син опоравити од свеса и да ће га вратити назад кући. Она и супруг су сваки дан долазили до закључка да је ситуација веома озбиљна и да је svakим даном све гора и гора. У неколико наврата покушали су да инсистирају на томе да он буде враћен назад

za Francusku [redacted] obzirom na ozbiljnost i težinu његовог стања јер је имао операцију на мозгу, то апсолутно није било могуће. Дан уочи његове смрти она и супруг су били свесни да је дошао крај, а сутрадан је њихов син преминуо. Навела је да и дан данас она једноставно не може да се помири са чињеницом да је њен син умро једном таквом смрћу, да је он био један јако добар дечко, добар син, да је волео породицу, волео је живот, био је пун живота и да једноставно то што је остало угравирано у њој и нешто што не може да заборави је начин на који је он умро. Био је веома ангажован у свом раду, играо је фудбал у аматерском клубу под називом „Франс виола“ а био је и у Удружењу које се борило против одређених болести. Био је ангажован, радан, једноставно пун живота и пун снаге и жеље за животом. Указала је да оно што може да каже је да јој јако недостаје њен син, да га 9 месеци нема и да јој страшно недостаје.

Навела је да су пријатељи њиховог сина, навијачи ФК „Тулуз“ када су се вратили кући у Тулуз, дошли код њих и дали су им моралну подршку и испричали су им како и шта се десило тих немих дана и да је прва ствар коју је она питала пријатеље свог сина зар нису никако могли да помогну Ђисеу, а да су јој они рекли да је то било немогуће и да је њој дуго времена требало да схвати ту ситуацију, а да сада полако почиње да схвата и да разуме шта се десило, да се све десило изузетно брзо, изненада, да су они тада једноставно били окружени са свих страна, да је тај напад био страпан, да се све десило у тренутку и да није било времена да било ко реагује и да су се сви разбежали што су пре могли. Од пријатеља свог сина је сазнала да је било отприлике 20 нападача, а пријатељи њеног покојног сина [redacted] који су били учесници овог догађаја, а који нису саслушани у полицији су јој рекли да су видели 2 особе које су учествовале у овој тучњи, покушали су да им опишу те људе али нису могли да им дају неке прецизне детаље и нејасно су их описали јер су имали капуљаче на глави, а један од њих им је рекао да је пре напада на њиховог сина видео једног од нападача који је био потпуно ћелав, ошишан до главе, да је имао бизаран мало чудан изглед. Изјавила је да не може да саопшти неке детаље али да је њој речено, да је тај пријатељ њеног сина рекао да је то лице које је описао видео у латина, поред степеница и да [redacted] [redacted] да саопште суду неке прецизније податке. О самом моменту када је [redacted] са ограде на нижу подлогу нико није говорио. Његови пријатељи апсолутно то нису видели, нити су о томе било шта говорили.

Изјавила је да је њој јако тешко да о томе говори али да мисли да су пријатељи њеног сина говорили да је [redacted] и сео поред [redacted] пре него што се десило овај напад а да је [redacted] једноставно на неки начин заглављен и да једноставно није имао времена да побегне када је све почело. О томе како је и на који начин [redacted] добно повредио остали његови пријатељи нису могли ништа да им кажу једино је [redacted] који је заједно био са њим и који је пребачен у болницу могао да им да неке прецизније податке о догађају. [redacted] који су били присутни на Обилићевом венцу у време овог напада, а који нису саслушани у полицији у Београду, када су их посетили у Тулузу су им говорили и да је било пуно нападача, да је било около људи са капуљачама на лицу али ипак неке детаље им нису објашњавали, а Никола је из

705/21

далека видео тог младића који му је изгледао чудно и сумњиво, али она уопште није питала, нити је тражила да јој причају о детаљима и није постављала питања.

На питање бранилаца окривљених је изјавила да су она и супруг у Београд стигли 19. септембра око 15,40 или 15,30 часова, да је њу и супруга по доласку у Београд сачекао представник Француске амбасаде и да су директно одвежени у болницу а да је око 18,00 часова дошла званична делегација Владе Републике Србије која им је изјавила саучешће, али да њој није познато ко је био у тој делегацији, јер је њој једино тада било битно да оде и да види свог сина. Изјавила је да она мисли да та делегација са којом су се видели у болници нема никакве везе са њиховим накнадним саслушањем у Палати правде. У Београду није им показан никакав снимак њиховог сина нити снимак било ког места и њој није познато да је сниман ток операције њеног сина и да сигурно не би хтела да га види.

Сведок [REDACTED] је изјавила да тражи накнаду штете и да починиоци овог кривичног дела треба да буду кажњени јер њен син није убијен већ је масакриран.

Отац покојног [REDACTED] сведок [REDACTED] у свом исказу навео и да је он по повратку у Француску у разговору са неким од пријатеља његовог сина разумео да је оштећени [REDACTED] део поред њега у кафићу када су били нападнути од навијача из Србије. Сведок [REDACTED] му није причао да је видео моменат повређивања њиховог сина и моменат његовог пада преко оградe нити је причао неке друге детаље, а он мисли да је то зато што је и сам Мори Филип био повређен у овом нападу и да је он [REDACTED] видео тек након догађаја.

На питање браниоца окривљеног Грковића сведок [REDACTED] сведок [REDACTED] у изјавили да им је познато и да им је о томе причао амбасадор Републике Француске да је један од родитеља окривљених упутно пишемо амбасадору Француске али да они не знају садржину тог писма ни шта се са тим писмом десило. Од српских лекара који су лечили њиховог сина сведоку Алан Татону је познато да је шеф службе био др. Милџковић, а разговарао је са лекаром који је оперисао аорту његовог сина др. Лазаром Давидовићем, који му је рекао да је он оперисао аорту која је била пукла, да је операција трајала 3 до 4 сата и да се сама операција добро завршила. Ни њему није познато да је сниман телевизијским камерама ток операције, да му је познато да је на телевизији био приказан снимак његовог сина, али да њему тај снимак нико није показао, а није му приказан ни било какав снимак туче. Изјавио је да сматра да они који су то учинили треба да буду кажњени, а претходно је пред неграђаним судијом изјавио да жели да дође у Србију на суђење и види особе које су убиле његовог сина који их ничим није изазвао, да сматра да починиоци треба да буду најстроже кажњени, зато што дело које су они учинили једноставно не може да се опрости. Изјавио је да неће поднети имовинско-правни захтев, о чијој ће се висини изјаснити њихов пуномоћник.

Из исказа сведока [REDACTED] који је саслушан на главном претресу дана

18.6.2010. godine sud je utvrdio da je on u grupi sa šestoricom svojih prijatelja, u kojoj su bili i [REDACTED] [REDACTED] i sada pokojni [REDACTED] došao dan pre ovog događaja u Beograd i da su se po dolasku u Beograd, najpre smestili u hostel. Zajedno sa drugim prijateljima, navijačima FK „Tuluz“ sedeli su u kafionu „Ajriš nab“ a zatim su otišli na njemu nepoznatu mesto na večeru i proveli su jedno prijatno veče i vratili se u hostel.

Сва шесторица из њихове групе одсели у истом хостелу, да се он не сећа ни имена ни улице у којој се налазио тај хостел, сем да је био у строгом центру Београда, у близини места где се овај догађај одиграо, у једној од главних улица у Београду, поред места на коме се налази пуно цвећа и да су сви остали сведоци у овом поступку одсели у овом хостелу. Није приметно нили је уочио да у близини овог хостела постоји нека пивцерија. Они су одсели у овом хостелу тако што је један од њихових пријатеља [REDACTED] који је био са њима у групи унапред резервисао хотел пре него што су дошли у Београд. По доласку у Београд нису се пријављивали у полицији и тиме се побринуо хотел. Они нису дошли као организована навијачка група, већ индивидуално. Од доласка у Београд, до самог напада, ни на који начин нису приметили ништа необично, да им је угрожена безбедност, да је према њима било ко био непријатељски расположен и да их је неко праatio.

Наредног дана 17. септембра, прошетали су по Београду, а затим су ручали у ресторану који се налази у туристичкој улици у Београду, након чега су посетили Катедралу, а око 16.00 часова вратили су се у хотел да се истуширају а затим су се са својим пријатељима направили у кафићу „Ајриш паб“ где су планирали да у банти овог кафића попију пиће, а затим да оду у хотел где су се налазили играони, одакле су сви заједно требали да буду превезени на утакмицу. Сједили су у банти кафића „Ајриш паб“ који се налази у пешачкој зони, а око 12.00. Он је седео леђима према Брвсу Татону јер су сједили у неком кругу као што се иначе седи у банти кафића.

Сви француски навијачи који су били у хотелу, били су у Београду заједно, да су се дружили, да су излазили заједно, да су неки од француских навијача упознали конобара који је радио у кафићу „Ајринг паб“ али не и он и пријатељи са којима је он дошао. Познавао је француске навијаче који су пре овог догађаја седели у башти кафића „Ајринг паб“ а то су били [REDACTED] и [REDACTED] навијача, можда не зна имена сваког од њих, али их познаје из виђења јер су они сви били навијачи „Гулуса“ и имали су прилику да се срећу доста често.

Детаљно се изјаснио да је он тада у башти кафића „Ајрини паб“ седио леђима окренут према „Ајрини пабу“, да је испред њега била гаража мало удесно, да он није гледао баш ни на улицу ни гаражу већ у своје пријатеље колико се сећа, да је покојни [REDACTED] леђима окренут ка вратима кафеа „Ајрини паб“, а да је са његове десне стране била улица и да су по његовој процени од улаза у гаражу они били удаљени 50 до 100 метара. Није приметио да у близини баште овог кафића у којој су седили постоје степенице [REDACTED] нити му је било познато да у

уопште постоје степенице нити су они тим степеницама силазили.

Понашали су се као обични туристи који заједно пију пиће и нису имали ниједан препознатљив знак, нити су били обучени тако да је могло да се препозна да су навијачи. Одједном је чуо људе како вичу „Тулуз, Тулуз“, а у наредној секунди је већ чуо и видео чаше које се ломе, тако да је имао само времена да устане пре него што је задобио један изузетно јак ударац у пределу главе. Видео је око себе своје пријатеље који покушавају да побегну, столице и столове који су били разбацани посвуда и он је покушао да се одатле извуче, а што му је било отежано јер је било јако пуно столица и столова, а са своје десне стране је угледао неког ко је подигао столицу коју је након тога изузетно јако и изузетно насилно разбио о њега. Све се дешавало јако брзо и он је успео да се помери метар до два, али су у међувремену њихови нападачи запалили бакље тако да је било јако пуно дима и они су изгубили сваки осећај и сваку могућност оријентисања. Он је покушао да се помери пар метара јер је приметно да се мало боље види са десне стране у правцу паркинга који је поред „Ајриш паб“. Тражећи излаз одатле померио се пар метара када је наишао на једну сидурету за коју је схватио да је један од нападача пошто није био пријатно расположен према њему. Изгубио је равнотежу због повреде главе коју је задобио и заљубљао се, а затим је прво угледао светлост и схватио је да је поред њега неко упалио бакљу јер је осетио да коса почиње да му гори. Покушао је на поду да се помери, да покуша да се извуче одатле, али је то са његовом повредом било изузетно тешко. Затим је осетио бакљу да се спушта низ његова леђа а затим га је неко повукао страшино јако у нивоу рамена и он је осетио да је неко повукао његову торбицу. Он се није дуго одуширао и та торбица му је била украдена.

Након тога не сећа се много детаља и само се сећа да је седео на једном зидићу поред кафића „Ајриш паб“, да је приметио да је крвав и да се поред њега тада наишао један полицајац и двојица других српских држављана који су покушали да му кажу нешто топло и да га утеше. Видео је амбулантна кола и тек тада је видео свог пријатеља сада покојног [REDACTED] који се налазио већ на носилима амбулантских кола. Запазио је по његовом погледу када се окренуо према њему као да је хтео тим погледом да му каже и да га пита шта се заправо десило. Били су удаљени од 10 – 20 метара један од другог, били су у посебном стању шока и њихова комуникација је остварена погледом и одређеним изразом лица. Прва амбулантна кола су отишла а друга амбулантна кола су дошла по њега и тада је он почињао да схвата да је оно што им се десило заиста страшно.

Сведок [REDACTED] детаљно је објаснио да је након задобијеног удараца пао у непосредној близини пар корака од места где је седео, а да је од улаза у гаражу то место по његовој процени било удаљено 50 до 70 метара, да је бежећи стигао до кружног тока који се налази између кафеа „Ајриш паб“ и гараже где је пао скоро на стомак, мало окренут у страну у ком положају је сигурно остао неколико секунди јер је то место где је неко покушао и да га спржи и где му је украдена торбица док се налазио у том положају. Задобио је доста удараца, а први ударак је задобио неким оруђем у главу када је леђима био окренут нападачу, други ударак који је задобио је био ударак столицом, једном од столица баште кафеа „Ајриш паб“, трећи ударак је задобио песницом, а затим је

шутнут, a затим je неко пришао и пржио га бакљом након чега му је одузета торбица и што је све трајало пар минута. Не сећа се да ли му је неко прилазио да га удари, шутне и једино чега се сећа да му је неко пришао да би га спржио упаљеном бакљом а да су га затим насилно повукли да би му украли торбицу. Остали његови познаници и пријатељи су били у истој ситуацији јер је свако од присутних француских навијача покушавао да пронађе неки излаз и да се сећа једне особе испред себе која није могла да прође од стоголица, али није најјасније видео обзиром да су биле упаљене бакље и да је било јако пуно дима. Временски не може да определи колико је тај напад трајао, али зна да су сви нападнути, да су нападнути са леђа и са стране и да је он био нападнут са леђа да је са те стране дошао напад, а због повреде коју је задобио, због дима од бакљи, није могао да процени одакле су долазили напади, а све је трајало неколико минута и оно што је он могао да види у таквом диму су биле само силуете људи, а није могао да уочи нити је у могућности да препозна било кога од нападача. Уочио је да је било више упаљених бакљи с тим што не може да определи колико је тачно упаљених бакљи било, а није видео никог да бакљу држи у руци већ је само кроз маглу видео нека жаришта, а што су биле упаљене бакље и без обзира што није видео ко их је држао оне нису могле саме стајати у ваздуху. Изјавио је да му је сувише остало магловито и да не могао да се изјасни да ли је нека бакља летела, да ли је падала, пала, да је била бачена, али да верује да постоје велике шансе да у таквој ситуацији вероватно јесте.

Изјавио је да није у могућности да опише нападача који га је ударио столицом нити да да било какав његов приближни опис јер није видео лице те особе. Није видео да ли је још неко од француских навијача тучен столицама јер је гледао само напред и где може да прође, а већи део догађаја дешавао се изи његових леђа. Одмах након што се загетурео и нашао се на поду осетио је велику светлост близу врата, близу својих очију, осетио је дим и покушао је да то избегне а затим се то-бакља спустило низ његова леђа. Он није видео лице које је држао бакљу којом је покушало да га спржи, али је његов утисак да је неко желео да га спржи том бакљом док је лежао на стомаку. Није разнао никакве речи нити је чуо да је било ко нешто говорио док су их ударали. Не може да определи колико је било удаљено место где је он пао од места где је пао покојни Брис Татон нити да определи колико је место где је он био оборен удаљено од отраде јер он степенице није ни видео. Обзиром да је био нападнут одмах на почетку и да је одмах након тога било јако пуно дима он није у могућности да да опис нападача, нити је у могућности да се изјасни да ли су имали маске на лицу. У истом тренутку када је опечен бакљом одузета му је и торбица и то је било једино за другим и он сматра да је велика вероватноћа да је то учинила иста особа. Не може да процени колико времена је прошло од почетка туче до тренутка када му је отета торбица нити је приметио где одлази лице које му је торбицу одузело, да ли се вратило према делу улице где је дим, гужва, туча или је отишло у неком другом правцу јер је лежао на стомаку и имао је већ повреду главе, а његов нападач, особа која му је одузела торбицу била је иза њега, а торбину му је одузела доста насилно тако што је ту торбицу веша пута повукла од њега. Објаснио је да су се од ствари у његовој торбини налазили мобилни телефон „Ајфон“ црне боје и 1 пап на коме је писало „Форца виола“, а на питање браниоца окривљеног Степе Петровића изјавио је да се у торбини није

708/21v

нападите 2-3 или 4 слике формата личне карте, презерватив i кесице са кокаином, да су нетачни наводи Петровић Степе који је навео да је у торбици коју му је одузео пронашао 2 пакета кокаина, 1 пакет марихуане, а у малој претради презерватив и 3-4 фотографије формата личне карте и документе. Не сећа се у моменту када му је одузета торбича да је још неко лежао од француских држављана, у његовој близини, да не може да се изјасни да ли га је ударило, опекло и одузело му торбицу једно лице или је било више лица јер се то десило иза његових леђа и било је страшно брзо, једно за другим, да није у могућности да се изјасни, да не може да се сети и да није у стању да опише лице које га је напао, нити може да објасни и саопшти било какву карактеристику тог лица у вези висине, конституције. По његовој процени овај напад је трајао пар минута, а од момента када су они сели у башту кафеа „Ајриш паб“ до момента када је отпочео напад прошло је између пола сата и 45 минута.

Одмах након задобијених повреда видело се да је крварио, а тада је на себи имао сиву мајицу на којој је са предње стране писало 443, а која је имала и неку ознаку позади и била је сиве боје а сећа се да је покојни Брис Татон на себи имао црну мајицу. Не сећа се какве су мајице имали остали француски навијачи који су седели за столом.

Одведен је у болницу где је прошао разне лекарске прегледе, где су му зашили главу, а имао је 8 копчи на глави и многобројна нагњечења по телу. У болници је прошао многобројне прегледе, а у посету му је дошао француски конзул као и представници српске полиције и представници обезбеђења који су му објаснили да је ситуација у вези са Брисом била изузетно озбиљна. Наредног дана 18. септембра у истак око поднева изашао је из болнице, а иако је имао завој на глави због копчи, сео је у авион и око 15 часова вратио се у Француску. У Француској је добио боловање у трајању од месец дана јер због повреда које је задобио није могао да ради, а дуже од 2 месеца је више пута недељно одлазио код лекара и у Француској је обавио лекарске прегледе, а ишао је и на сесансе код кинези-терапеута, а морао је да се подвргне и психолошкој терапији која је била специјализована посебно одређена за жртве насиља.

Није приметио из кој су правца на носилима Хитне помоћи донели [REDACTED] једина слика које се сећа и једино што је видео да је [REDACTED] био на носилима у амбулантним колицима.

На питање одбране је објаснио да нагпис „Индијанс Тулуз“ означава групу навијача „Тулуза“, да је то асоцијација и да постоји нека хијерархија са председником, секретаром и благајником, да међу присутним француским држављанима, сведоцима у овом поступку има симпатизера и чланова те групе, али да нема никог ко заузима неко битно место у тој хијерархији. Покојни [REDACTED] својевремено био члан групе „Индијанс Тулуз“, али је након тога постао члан групе „Форпа виола“ што је заправо фудбалски клуб који чине навијачи фудбалског клуба „Тулуз“. Навијачка група „Индијанс Тулуз“ је класична група навијача који заједно припремају разне врсте садржаја, који се приказују на стадионима од папира и неких других материјала и то је група која има репутацију да ни у ком случају није проблематична и да је врло мирна.

709/21

Сведок [REDACTED] је објаснио и да на југо-западу Француске је јако популаран рагби и да је основни мото заједништво и пријатељство. Они у Београд нису дошли организовано као група већ као туристи, индивидуално.

Никаке контакте током месец дана до 2 месеца са медијима није имао, а након тога је имао контакте са медијима као председник Асоцијације коју предводи. Навео је да он постао председник Асоцијације [REDACTED] јер има за циљ да помогне породицу [REDACTED] да одржи једно сећање на Бриса.

Након што је одвежен у Ургентни центар није био у могућности да разговара са [REDACTED]. Са родитељима [REDACTED] се видели у Француској јер су просто имали потребу да буду заједно са једне стране, а са друге стране да би се са њима солидарисали. Претходно са њима се нису видели у Београду, јер су се сви остали навијачи као и он вратили у Француску у суботу, пре доласка родитеља [REDACTED] у Београд.

Придружио се кривичном гоњењу окривљених и изјавио да сматра да они треба да буду кажњени, а у вези имовинског захтева је изјавио да одштету неће тражити у Србији већ у Француској.

Сведок [REDACTED] дао је свој исказ пред овлашћеним службеним лицима УКУ-а Трећег одељења Полицијске управе за град Београд дана 18.9.2009. године у присуству заступника ВЈГ-а и овлашћеног судског тумача за Француски језик у виду службене белешке о обавештењу о примљеном од грађана саопштењу на основу чл.504-б став 4 ЗКП-а која се може користити као доказ у кривичном поступку, а саслушан је и на главном претресу дана 18.6.2010. године.

Из исказа сведока [REDACTED] суд је утврдио да је он био учесник овог догађаја и да је дана 17.9.2009. године сео са осталим француским држављанима, навијачима Фудбалског клуба „Тулуз“ у кафеу „Ајрин паб“ на Обилићевом венцу пре него што је на њих извршен напад. Сведок [REDACTED] у дагом обавештењу пред овлашћеним службеним лицима МУП-а [REDACTED] у свом исказу на главном претресу изјавио да је он навијач Француског клуба „Тулуз“, да припада навијачкој групи која прати овај клуб када гостује у страним земљама, али да нису дошли организовано да посматрају утакмицу „Партизан-Тулуз“ која се играла дана 17.9.2009. године у Београду већ да је свако за себе организовао присуство утакмици, пут и смештај у Београду. Из Француске је допутовао авионом са песторацима својих другова, дан пре одржавања утакмице у среду 16.09.2009. године и одесли су у хотелу „The new inn“ који се налази у улици Призренска број 1. Од среде поподне када су стигли у Београд седели су у кафићу „Ајрин паб“ сви заједно, њих 10-ак и мирно су испијали пиће не провоцирајући никога, а између себе разговарали су на њиховом матерњем-француском језику. До овог напада на њих нису имали никаквих непријатности, нико их није провоцирао, а они нису приметили ништа необично. Није му познато да је било ко од осталих навијача имао било какве непријатности нити су приметили да их било ко на било који начин прати и

7/10/21

уходи и сви су према њима били јако драги, а претходне вечери када су излазили било им је јако пријатно. Спријатељили су се са конобаром који ради у кафићу „Ајриш паб“ који се зове Александар, а који му је дана 17.9.2009. године око 14.00 часова, на његов мобилни телефон бр.0033650141017 послао СМС поруку да дођу до „Ајриш паба“ јер он завршава смену у 17.00 часова. Око 16.30 часова дошао је са својим пријатељима до овог паба где су затекли неке њихове пријатеље навијаче ФК „Тулуз“. Имали су намеру да у кафићу попију пиће, а да се после врате у своје хостеле, а затим да таксијма оду до хотела где су били смештени играчи ФК „Тулуз“ где их је чекао аутобус организован од стране њиховог клуба који би их превезао на стадион, на утакмицу „Партизан-Тулуз“. Њих око 15 седели су у башти кафића „Ајриш паб“ тако што су заузели све столове у предњем реду. На себи нису имали обележја француског клуба „Тулуз“ јер су знали да је то опасно и трудили су се да буду дискретни. На главном претресу није могао, због протекла времена да се поуздано изјасни које је била боје мајца коју је на себи тада имао обучену, ни да ли је неко од осталих навијача који су седели у башти кафеа „Ајриш паб“ имао упаљиву светло лила мајницу, наводећи да не зна, али да мисли да нико није имао такву мајницу и да су сви били обучени доста дискретно у жељи да не провоцирају и да оно што може са сигурношћу да тврди је да у том тренутку није имао ниједног од обележја клуба на којима је нешто писало. Говорили су матерњим-француским језиком, а и претходне вечери су били њих око 30 окупљени у овом кафићу. Неки његови пријатељи који су раније дошли у Београд су у овом кафићу седели већ данима и он претпоставља да је могуће да је неко приметио да се они ту окупљају. Пре напада он је у башти овог кафића седео наспрам кафића, леђима окренут ка гаражи, а покојни Ђорђе Татон је седео са њима за столом, одмах до њега, са његово десне стране и гледао је у улаз кафеа „Ајриш паб“ а гаража је била иза њега. Пре напада није приметио ништа сумњиво, нити да неко ту смета, да гледа и њих, да их посматра, и осећали су се заиста пријатно јер су били јако лепо примљени у Београду, било да је у питању контакт са конобаром Алексом или са другим људима тако да нису очекивали никакве непријатности и ништа нису приметили. Обзиром да је седео леђима окренут ка гаражи, он није видео када су им пришли навијачи Партизана и он је само видео упаљену бакљу на отприлике метар удаљености од њега, коју је неко принео врату његовог пријатеља Себе Филипа. Није имао времена да погледа добро и истог тренутка се дигао, а столови су већ почели да се руше. Хтео је најпре да побегне ка кафићу који је био укосе од места где се он налазио, али је ту приметно младића у светлој дуксераци, доста крупне грађе па се вратио на средњу башту, а затим је поново погледао у том правцу где је претходно хтео да побегне и када је видео да нема никога, прошао је ту и побегао у кафић преко пута. Изјавио је да не може да препозна младића крупније грађе у светлом дуксу кога је тада уочио, да се уопште не сећа његовог лика сем да је био крупне конституције, висок младић, и обзиром да га је видео само на секуну једино се сећа да му је глава била обријана или је био јако кратко ошишан, а његову конституцију је описао да је можда био висок 1,85cm и да је можда имао око 100 кило. Није видео да је тај младић имао нешто у руци, нити је осим упаљене бакље коју је видео приметио да је било ко од осталих нападача имао нешто у руци јер одмах можда 20 секунди након што је упаљена бакља, он је већ био у кафићу преко пута и није имао времена да било шта примети јер је то била ситуација која се може

назвати „спасавај се ко може“ и он је успео да пређе у кафић преко пута. Није приметно да ли је покојни [REDACTED] рђи је сео непосредно поред њега устао у моменту када је и он устао јер у брзини није обраћао пажњу на то шта је неко други радио и само је гледао да се спасе. Није му било познато да ту у близини места где су седели постоји било какво степенште и у тренутку када је гледао да побегне није ишао у том правцу јер није ни знао да ту постоје степенште, није их ни видео, а није приметио ни металну ограду и исте се не сећа јер на то није обраћао пажњу. Побегao је у кафић који се налази насрам кафеа „Ајриш паб“ где су га примили и рекли су му да не говори ни француски ни енглески и поставили су га да седне у кафићу и да не излази напоље док не прође гужва, а где је он и седео све до момента док није уочио да је дошла полиција и амбулантна кола. У кафићу је седео и окренут леђима и није видео ништа од онога што се дешавало испред кафића док није изашао. У кафићу је вероватно провео 10-ак минута, а када је изашао приметио је да има полиције, видео је једна амбулантна кола на путу са десне стране гледано из излаза кафића а ту су били и полицајци. Обзиром да он није хтео да буде примећен, није хтео да се задржава већ се упутно право према свом хотелу. По изласку из овог кафића морао је да прође одмах поред кафеа „Ајриш паб“ и ту је видео да му је леђима био окренут конобар који је имао крваву главу, а он се обратио другоме од њих кога је препознао јер су сви конобари имали зелене мајнице и питао га да нису можда пронашли његов мобилни телефон марке „Самсунг“ који је он оставио на столу када је почела туча и рекао му уколико га пронађу да је то његов телефон и наставио је ка хотелу. Видео је да је у кафеу „Ајриш паб“ сто за којим су седели био срушен, видео је разбацане столове и столице, али није видео никога ни од нападача ни од његових пријатеља јер се трудио да не гледа ни у кога већ да иде право ка свом хотелу. Његов је закључак да је конобар кога је видео окренутог њему леђима са крвавом главом иста особа са којом је разменио СМС поруке имајући у виду да је он једини био са њима у бапти. Пронао је поред кафића који су имали тенту и суннобране „Кока коле“ поред кафеа „Ајриш паб“ кренуо је десно у једну велику улицу у којој се налазе продавнице и дошао је до хотела. Када се вратио у хотел сазнао је да су двојица његових пријатеља одвезена у болницу, а затим су они сви под пратњом отишли на утакмицу. Тек на полувремену је сазнао да је Брисово стање јако озбиљно. Ову информацију добили су од људи из клуба који су одговорни за безбедност. Они нису одмах после утакмице отпутовали у Француску, обзиром да се овај догађај одиграо у четвртак када је била и утакмица и они су петак и суботу провели ноћ у станици милиције, а у суботу ујутру он је отпутовао у Француску.

Његов је утисак да су им навијачи Партизана пришли дискретно и да су их напали изненада.

Сведок Р [REDACTED] на службеној белешци о обавештењу примљеном од грађана датој на основу чл.504-й став 4 ЗКП-и пред овлашћеним службеним лицем УКП-а Трећег одељења у присуству заступника ВП-а дана 18.9.2009. године преко овлашћеног судског тумача за француски језик и на главном претресу изјавио да је навијач Француског клуба „Гулут“, да припада навијачкој групи која прати овај клуб када гостује у страним земљама, али да нису дошли

организовано da посматрају утакмицу „Партизан-Тулуз“ која је одиграна дана 17.9.2009. године већ да је свако за себе организовао пут, смештај и присуство на утакмици. Са петорицом својих пријатеља у Београд је дошао у понедељак 14.09.2009. године и одсели су у хостелу „The newinn“ који се налази у Призренској број 1, а раније су дошли у Србију у намери да пре утакмице обиђу град. Управо знајући да могу да испровоцирају навијаче противничког клуба, нису носили никаква обележја клуба за који навијају, тако да нису имали ни каци, ни луксерице, ни било какво обележје које би их идентификовало као припаднике навијачке групе француског клуба „Тулуз“. Од доласка у Београд углавном су свакога дана седели у кафићу „Ајриш паб“ сви заједно, њих 10-ак и мирно су испијали пиће не провоцирајући никога, при чему су између себе разговарали на њиховом матерњем-француском језику. До овог догађаја нису имали никаквих непријатности, нико их није провоцирао нити је покушавао са њима да разговара, а нису приметили било шта необично. Напротив, разни Срби, људи који су их сретали, били су према њима изузетно гостољубиви. Пријатељили су се са конобаром који ради у кафеу „Ајриш паб“ Александром са којим су вече пре овог догађаја заједно били у дискотеци, а који је пре овог догађаја његовом другу Бордункли Жилијену послао СМС поруку у којој је писало „Дођите у 17,00 часова, завршавам смену“ мислећи на кафић „Ајриш паб“ у коме је овај конобар радио и где су они долазили и раније. У кафић „Ајриш Паb“ отишли су око 16,30 часова у намери да попију пиће, а затим да се врате у своје хостеле пре утакмице, а из хостела да таксима оду до хотела где су смештени играчи ФК „Тулуз“ јер их је испред хотела чекао аутобус за организован превоз од стране њиховог клуба до стадиона. Њих 17-18 седели су башти кафића тако што су заузели све столове у предњем реду, а на себи нису имали обележја француског клуба чији су навијачи јер су знали да је то опасно и трудили су се да буду дискретни. Није сигуран да ли је конобар Александар донео још једну туру пића коју су поручили или је само дошао да наплати, али се сећа да се Александру у то време завршавала смена тако да им се убрзо придружио. Он је седео за једним делом стола, а један пар је био са његове леве стране, као и гаража. Иза њега била је гаража, лицем је био окренут ка улици, а покојни [REDACTED] седео неколико столица са његове десне стране. Он је седео при крају групе, [REDACTED] је више седео у средини. Он је запазио да је средина улице када се изађе из кафића и када се ступи на плато. [REDACTED] од њега био удаљен онолико колико заузима отприлике један сто и један ред људи који седи са друге стране стола, а одмах иза тога је улица. Није приметио никакву ограду, ни степениште јер на то није обраћао пажњу. Обзиром да је био окренут улици, видео је када су им пришли напаљачи. Приметио је једног човека који је на себи имао црну дужу јакну, да је био висине око 185 цм, средње конституције, с тим што на њему није приметио ништа необично што се тиче обележја, али је уочио да је више пута прошао поред њих и сваки пут када је пролазио да је успоравао и гледао у њих и неком телефонирао. На себи је имао обучену јакну сиве или црне боје, а поред њих, поред кафића где су седели је прошао више пута неколико минута пре напада. Изјавио је да због протекла времена не би био у стању да ту особу препозна. Тај момак је отишао до гараже и сео на једну жардињеру где му се придружило још једно лице које он не би могао ни да опише. Из супротног правца је приметио да наилазе два мункарца која су се у моменту, док су мирно пролазили поред њих, изненада окренули ка

њима и један од њих који је био висок и без качкета је ногом ударио и шутнуо неког од његових пријатеља, а други који је био нижи и са качкетом и који је у руци имао упаљену бакљу је кренуо ка њиховом столу. Имајући у виду брзину и начин на који се све одиграло, он нема јасну слику и све му је остало у сећању сувише магловито и чак ни након овог догађаја није у стању ни у могућности да опише младића нижег са качкетом који је са бакљом у руци кренуо ка њиховом столу. Обзиром да је он седео наспрам кафића са леве стране, видео их је тачно како иду директно према њему јер су били тачно наспрам њега и да долазе директно наспрам стола за којим је он седео, а приметио их је када су били на метар или два удаљени од стола за којим су седели навијачи Тулуза. У моменту када му је притрчао мушкарац кога је раније видео да је пролазио поред њих неколико пута пре самог догађаја и који је седео на жардињери код гараже, он је успео да се помери, а тада га је тај момак ногом шутнуо у пределу гениталија. Изјавио је да не би могао да се изјасни из ког правца су дошла ова двојица мушкараца од којих је један телефонирао и гледао у њих, ни да ли су они дошли из истог правца као и друга двојица који су их напали јер је почео да обраћа пажњу на њих тек када их је видео више пута. У тренутку када је почео да их примећује, разговарао је са једним пријатељем који је седео поред њега. По његовом мишљењу то је било 10-ак минута пре напада и они су око 10-ак минута штетати поред њих тако да је он имао времена да то примети, да тога постане свестан и да о томе да их је приметио исприча свом пријатељу. По његовој процени младић који је пролазио поред њих је седео и телефонирао око 5 минута на жардињери пре него што су наишла ова друга двојица. Непосредно након што је младић са упаљеном бакљом пришао њиховом столу, пришао је и младић који је седео на жардињери, а који га је шутнуо у пределу гениталија, тако да је он имао само толико времена да се искобела из столице и да направит пар корака можда само 5 метара напред када се нашао директно наспрам те особе која га је шутнула, а затим је успео да побегне. Удаљено се неколико метара и бежећи два пута се окретао ка месту догађаја, а у моменту када је погледао шта се дешава у кафићу видео је дим, да лете столице на све стране, али није видео колико је било нападача, ни ко је кога ударао, ни ко је задобио повреде. Видео је само двоје њихових пријатеља који су бежали, девојку и младића без патике, а у том тренутку је било сувише хаоса, сувише дима и он није приметио, ни видео шта се дешава са покојним Брис Татоном. На главном претресу, у судници, изјавио је да међу присутнима окривљенима, не може да препозна ниједно лице које је видео тада на Обилићевом вешцу, да није приметио како су изгледали нападачи, ни шта су имали на себи обучено јер се све одиграло веома брзо, да се два пута окретао ка месту догађаја док је бежао и још увек је видео дим, столице које лете, а да је од места догађаја отишао је до раскрснице пречећи околним улицама да га неко не би пратио, а на крају је дошао до места где се налази пијаци и „Мек Доналдс“ где је сreo и своје познанике, са којима је заједно отишао у хотел, а затим клупским аутобусом на стадион. Изјавио је да у овом догађају он није задобио никакве повреде и лекарску помоћ стога није ни тражио.

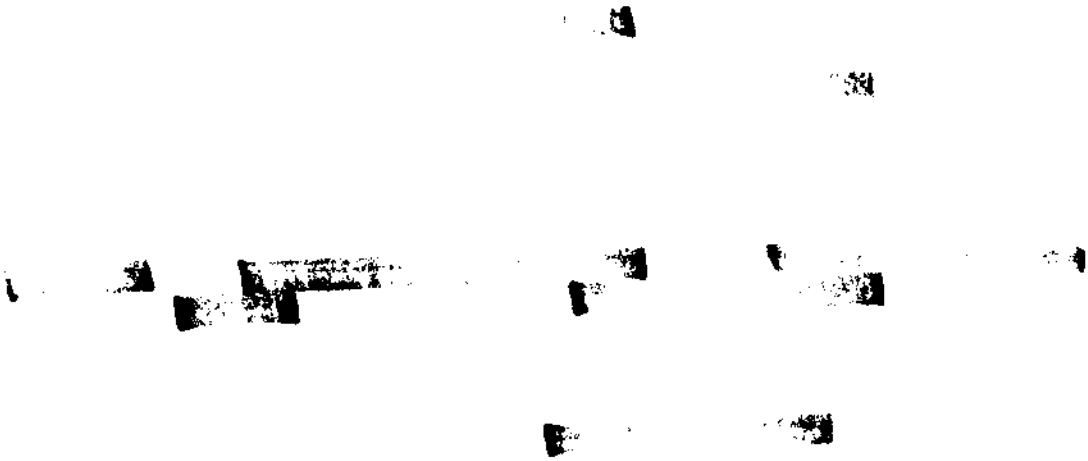
Он је закључио да су их напали навијачи „Партизана“ јер је један од нападача кога себе имао бакљу, а што је обележје навијача, а и са разлога што је тога дана онда утакмица између ФК „Партизан“ и ФК „Тулуз“. Његово је мишљење је да

714/244

је овај напад био циљан на њих јер су на том месту седели само они, а у околини није било пуно гостију. О томе шта се десило са покојним Брис Татоном и осталим повређеним француским навијачима сазнао је када су стигли на стадион. На почетку утакмице је од једног свог друга који је разговарао са неким из обезбеђења стадиона, сазнао да је Брис у болници и да је у критичном стању. Тада није знао ни како је [REDACTED] повређен, ни да ли је неко видео неко повређивање јер су у том тренутку сазнали јако мало детаља, односно једино то да је [REDACTED] био озбиљно повређен и у јако критичном стању. О томе како је повређен није се коментарисало, јер су тада били заједно њих неколико који нису видели шта се десило.

На главном претресу суд је саслушао сведока француског држављанина [REDACTED] рођеног [REDACTED] од оца [REDACTED] по занимању [REDACTED] са пребивалиштем у [REDACTED]. Идентитет овог сведока утврђен је увидом у његову путну исправу пасош, а фотокопија путне исправе здружена је списима.

Из исказа сведока [REDACTED] је утврђено да је у Београд дошао са неколико својих пријатеља, у среду, дан пред утакмицу, да су тога дана остали у центру града, а да су у четвртак обишли Храм Светог Саве, Катедралу, да су се око 17.00 часова, око 3 сата пре почетка утакмице, нашли са осталим својим пријатељима, у кафићу "Ајриш паб" где је око 30 минута по њиховом доласку у кафић на њих извршен напад. Сви су седели и причали за столом, а пар тренутака пре напада он је приметио у даљини три особе које су њему деловале сумњиво, а које он не би био у стању да опише сем што се сећа да је једна од те три особе носила дуксерицу беле боје, на којој је плавом или црном бојом био одштампан натпис "Мичиген". Обзиром да се у тренутку када их је запазио још ништа није десило, сем што су му ова три лица деловала чудно, он није на њих обратио пажњу и није запамтио њихова лица. Објаснио је да су му они због више ствари деловали чудно и то најпрв што их је било тројица од којих је један кренуо и ушао у башту кафића који се налазио поред кафића у коме су они седели, а двојица су наставила даље а затим и обзиром на то како су били обучени јер он дуго година и често иде на утакмице, и често је на стадионима, а они су управо били обучени на начин на који се облаче људи који одлазе на стадион. Изјавио је да међу присутнима окривљенима у судници не може да препозна ниједног од те тројице младића које је уочио у њиховој близини пре напада, сем што је приметио да је младић који је на себи имао мајцу са натписом "Мичиген" а који је кренуо у башту кафића поред кафића у коме су они седели, био средње висине, можда јаче конституције и од њега који има 31 годину да је био доста млађи, да је био кратке и светле косе, а можда и обријане главе. Када је запазио та три младића он је својим пријатељима рекао "Ја овде нешто не миришем", а што нико није чуо. 30 секунди или минут након што је уочио ову тројицу момака, чуо је кикове "Тулуз, Тулуз" а затим је видео бацку и били су нападнути. Он је седео у другом реду столова наспрам улаза кафића и одмах је покушао да трчи али је пао на неки сто. Покушао је да трчи ка степенницама, али је пао једном, а када се подигао видео је младића у мајци са натписом "Мичиген" који је имао нешто у руци али он није уочио шта, а који се нагињо горе, на степенницама. Одмах се окренуо али је опет пао и тада је

помислио da ће га убити, али када се окренуо поново ка том младићу он је видео да он туче неког другог, али он није видео кога. Подигао се и отишао је у другом правцу, ка пасажу, пролазу који води ка Тржном центру „Миленијум“ и отрчао је до хотела. Наредног дана имао је прилику да види Бриса пар минут пре операције аорте. Он је био у ходнику и имао је празан поглед. Он је стајао на крају кревета, а од њих троје [REDACTED] била најближа девојка и он је приметио да Брис отвара уста и нагађао је шта говори а девојка која је била поред је чула. Он није видео како је Брис [REDACTED] задобио повреде осим што је видео да је лежао у првом реду наспрам улаза у кафић и да је тачно иза његових леђа био један сунцобран који му је вероватно сметао и спречио га да побегне. Обзиром да је он 30 секунди после почетка напада већ био у пасажу „Миленијум“, он није видео ко је био у близини Бриса [REDACTED] ни како је он повређен. Брис је седео тако да је иза њега било два реда столова и пролаз за пешаке између степеница и столова, а он није видео када је Брис [REDACTED] устао у моменту напада ни да ли је устао са стола, једина ствар коју је видео је упаљена бакља којом је повређен Филип Себе, након чега се он окренуо, пао, подигао се и побегао. Он је пао у средини међу свим столовима, а други француски држављанин за кога је приметио да је пао, пао је између столова и степеница и био је удаљен од степеништа отприлике 2 метра. За младића који је на себи имао дуксерицу са натписом „Мичиген“ он није приметио да било ко долази од степеница, да се неће степеништем, јер када се подигао након пада видео је само оно што било тик испред њега, а ништа више од тога, а све се десило у пар секунди. Нико му касније није испричао како је Брис задобио повреде, ни како је пао преко ове оgrade, а то је видео касније као и сви други у новинама.

Сведок [REDACTED] заслушао је на главном претресу дана 18.6.2010. године. Његов је идентитет утврђен увидом у путну исправу чија је копија здружена списку. [REDACTED]

У свом исказу сведок [REDACTED] навео да су у Београд дошли на дан његовог рођендана 16. септембра, а да је често и пре тога путовао са [REDACTED] по Европи и да је увек све јако добро прошло. Дошли су у Србију да посете једну земљу коју нису познавали раније и да виде утакмицу. Провели су један јако пријатан дан првог дана у разгледању града, а наредног дана придружили су се у кафићу једној групи од 10-ак туђеских навијача који су тамо већ седели. Он је седео са спољне стране стола тако да му је кафић био са леве стране а паркинг са десне стране и био је на најизбаченијем месту јер је седео највише у страну у односу на остале, а Брис је био на метар и по од њега удаљен за другим столом. После 30 до 35 минута уочио је једну силуētu, односно контуре особе која је пришла и два пута викнула „Тулуз, Тулуз“. Он је одмах схватио да ће се десити нешто непријатно, да ће бити неких проблема. Са леве стране доцпа је једна особа која је имала упаљену бакљу и он је видео како је пред њим упаљила бакљу, а он је устао са стола и отрчао је ка паркингу. Међу присутнима окривљенима у судници показао је на окривљеног Станковић Дејана кога је препознао као лице које је пред њим упаљила бакљу, с тим што је указао да је окривљени Станковић тада имао оборијану главу. Указао је и на окривљеног

Грковић Ивана као на лице на које сумња да је можда упалио бакљу али да више мисли да је то био окривљени Дејан Станковић. Изјавио је, да је потпуно сигуран да нико од осталих окривљених није лице које је тада пред њим запалило бакљу. Нико од осталих окривљених није могао да препозна као лице које је у време напада видео на Обилићевом венцу. Навео је да је лице које је пред њим упалило бакљу а за које он мисли да је окривљени Станковић Дејан, до тог места дошао ходајући иза особе која је викнула „Тулуз, Тулуз“, да су дошли из улице која се налази насупрам места где су они седели, да су проšli иза прве особе која је пре њих ту прошла како су прилазили, да је запалио бакљу, да је прошло 2-3 секунде колико је требало да се фитиљ запали и да је том бакљом кренуо и принео је особи која је у башти кафића седела њему најближе, са његове леве стране. Видео је да је тог француског навијача почео да пали том бакљом. У том моменту он се подигао јер иза њега није било никога и кренуо је ка паркингу, а мисли да је то гаража. Њих тројица су се пошлели на први спрат гараже, а он је оставио двојицу својих пријатеља и нагао се и са првог спрата гледао шта се дешава и видео је да је било дима на све стране, да је цела башта била у лому. У том тренутку су нека лица ушла у гаражу што му је сигнализирало његов пријатељ који је био са њим, тако да су се пошлели на трећи спрат и изашли су до краја тог простора гараже и сакрили су се испод неких кола где су остали око 15-ак минута. Након извесног времена су сишли али нису знали ни куда треба да изађу, а када су видели двојицу полицајаца изашли су и пратили су их да би изашли из гараже, а затим су отишли до њиховог хотела. Није приметио за време док је трајао напад и док је посматрао овај догађај да је било који од француских навијача успео да пружи било какав отпор нападачима ни да је било ко од француских навијача нападачима узвратио било какав ударац јер ништа није видео. Када је дошао у хотел покушао је да позове Бриса телефоном 2-3 пута али се он није јављао иако му је телефон звонио, а трећи пут је неко прекинуо везу. Он је мислио да је то Брис и с тога је мислио у том тренутку да је он добро и да је заправо пратио [REDACTED] за кога је он у хотелу од Јоанела сазнао да је био повређен и који му је рекао да је видео Филипа како крвари. Ни касније није чуо како је Брис повређен, а није чуо ни како је он пао са оgrade сем што су преко медија, на сајту у 3 сата ујутру или на телевизији или преко интернета, прочитали да је [REDACTED] пао са неких степеница. Изјавио је да он не зна о којим се степеницама ради јер је приметио да ту где је седео постоје неке степенице. Из гараже, док је гледао шта се догађа, није ништа видео посебно јер је посматрао догађај 2-3 секунде, а било је пуно дима. Није приметио да неко прескаче неку ограду или томе нешто слично, ни да било ко трчи ка некој огради. Дим који је настао, потиче од бакљи, а он је видео само једну бакљу да се пали и једну упаљену бакљу, и он мисли да је једна бакља могла да направи велики дим. Лице које је палило бакљу, а за које он мисли да је највероватније окривљени Станковић Дејан је у његовом видокругу било 2 до 3 секунде и обзиром да је то био тренутак када су сви устали истовремено, он није посебно уочио шта је то лице са бакљом урадило јер је кренуо да бежи ка паркингу. Обзиром да је Брис [REDACTED] седео преко пута њега ово лице са бакљом није прошло поред Бриса [REDACTED] него што је пришло његовог столу, већ је дошло пешачком улицом и налазило се између кафића и баште. Не може да прецизира да се поуздано изјасни коме је од француских навијача нападач са бакљом пришао. Он и [REDACTED] он седели су

417/21

за различitim stolovima, ali koji su se nalazili jedan pored drugog, na udaljenosti oko 2 metra.

Naveo je da što jedino sa sigurnošću može da se izjasni je da napadač sa baklom nije prišao nikome ko je sedeo sa njim za stolom ni nekom ko je sedeo za stolom za kojim je sedeo [REDACTED] već su tu postojali jedan ili dva stola sa strane između njegove i Brisovog stola i napadač sa baklom je prišao nekom ko je sedeo za tim drugim stolom. Ovo lice sa baklom kada je prošao pored njega, od njega je bilo udaljeno oko 2 metra.

Izjavio je da je narednog dana bio u bolnici da bi posetio Brista i odneo neke stvari [REDACTED]. Dok je sedeo odvezli su na krevetu Brista i dok su bili zaustavljeni pored lifta njemu je trebao minut da ga prepozna. Kada je ustao, video je da mu je lice bilo toliko povređeno da ga nije prepoznao kada su ga krevetom prevезли pored njega. Kada su otvorili vrata od lifta i stavili ga na kraj lifta on misli da je Brista čuo šta mu govori jer je pomerio glavu, a zatim su ga spustili i rekli su mu da ga vode na operaciju. On nije bio u bolnici sa [REDACTED] već sa druge dve osobe jer su tada Nikola i Joanel već otišli u ambasadu.

Objasnio je da u Beogradu nije dao izjavu u policiji kao очевидца ovog događaja jer je otišao dan pre ostalih, a obzirom da je narednog dana neko od njegovih prijatelja koji je davao izjavu Beogradskoj policiji pomenuo i njegovo ime i da je rekao da je i on bio tu, pozvan je u Francuskoj od strane policije, gde je dao izjavu u vezi ovog događaja.

Сведоци [REDACTED], саслушани су дана 9.11.2010. године путем видео-конференције из суда Трибунал дел гранде инстанца, Републике Француске у Тулузу, у присуству представника Вишег суда у Београду, судије Драгана Милошевића и истражног судије суда Трибунал дел гранде инстанца у Тулузу [REDACTED]. Након несумњиво утврђеног идентитета сведока од стране представника судског органа Србије, као земље молиће, судије Вишег суда у Београду, увидом у личне документе важећу личну карту сведока [REDACTED] за сведока [REDACTED] увидом у путну исправу. Саслушање је обављено преко присутног сталног судског тумача за француски језик.

Сведоци [REDACTED] аслушани су путем Међународне правне помоћи употребом техничких средстава за пренос слике и звука, односно путем видео-конференцијске везе, а на основу Међународне конвенције о пружању међународно правне помоћи у кривично-правним стварима и другог додатног протокола уз ову конвенцију, будући да се ради о лицима којима је пребивалиште у иностранству, да је сведок [REDACTED] који је повређен на платоу Обилићевог вена у нападу на навијаче ФК „Тулуз“ дана 17.9.2009. године, након што му је достављен позив да приступи на главни претрес пред Вишим судом у Београду обавестио суд да из разлога безбедности не жели да долази у Србију, а [REDACTED] није био у могућности да се појави на претресу пред Вишим судом у Београду због постојећих обавеза, а

чему се странке такође нису противиле.

Саслушање путем видео конференцијске везе обављено је на начин предвиђено одредбама Европске конвенције о међусобном пружању правне помоћи у кривичним стварима и другог додатног протокола уз ову конвенцију – члана 9. обзиром да се ради о изузетку од начела непосредности предвиђеног у чл.352 ЗКП, али и да је странкама било у потпуности омогућено постављање питања, суочавање оптужених са сведоцима, те да се радило о лицима са пребивалиштем у иностранству који су из разлога сигурности и оправдане немогућности да приступе на главни претрес према својим наводима, одбили да дођу у Београд и прихватили једино да сведоче путем видео конференцијске везе, а ради се о исказима сведока који су значајни за утврђивање чињеничног стања, а суд није имао овлашћење за читање њихових обавештење датих овлашћеним службеним лицима МУП-а на основу одредби чл.504-б која би се могла користити као доказ обзиром да су бранилац окривљеног Марковић Љубомира и заступник ВЈГ-а захтевали њихово непосредно саслушање на главном претресу, а по оцени суда задовољени су сви критеријуми за прихватање оваквог начина саслушања сведока у конкретном случају, а у присуству судског органа Републике Србије судије Вишег суда у Београду, истражног судије Трибунала дел гранде инстанца, суда прве инстанце у Тулузу Републике Француске Филипа Колсона и тужиоца Клоди Виоа.

Сведок [REDACTED] са пуним именом [REDACTED] рођен је д [REDACTED] по занимању [REDACTED] саслушан на основу одредби чл.102, 103, 104, након положене заклетве сходно одредбама чл.106 ЗКП-а, у свом исказу је изјавио да је он навијач француског клуба „Тулуз“, да припада навијачкој групи која прати овај клуб када гостује у страним земљама, али да у Београд нису дошли организовано да посматрају утакмицу „Партизан-Тулуз“ која је одиграна дана 17.9.2009. године већ да је свако за себе организовао пут, смештај и присуство утакмици. Са историцом својих пријатеља он је у Београд стигао у понедељак 14.09.2009. године и одсели су у хотелу „The newinn“ који се налази у улици Призренска бр.1. Раније су дошли у Србију јер су хтели пре утакмице да обиђу град. Управо да не би испровоцирали навијаче противничког клуба, нису носили никаква обележја клуба за који навијају и нису имали ни капе, ни дуксерике, нити било какво обележје које би их идентификовало као припаднике навијачке групе француског клуба „Тулуз“. Од доласка углавном су, сваког дана седели у кафићу „Ајриш паб“ сви заједно њих десетак и мирно испијали пиће, не провоцирајући никога, а између себе разговарали су на њиховом матерњем-француском језику. До овог догађаја нису имали никаквих непријатности, нико их није провоцирао нити је покушавао са њима да разговара и нису приметили ништа необично. Спријатељили су се са конобаром овог кафића који се по његовом сећању зове Александар, а који је у овом догађају исто повређен. Његови пријатељи су чак једне вечери са Александром заједно изашли у дискотеку. У овом кафићу седели су и претходног дана у башти, на истом месту. Дана 17.9.2009. године у четвртак, дошли су поново у овај кафић „Ајриш паб“ у намери да попију пиће, да се након тога врате у своје хотели а да после оду на утакмицу „Партизан-Тулуз“ најпре таксијом до Хотела где су били смештени играчи „Тулуза“ где

их је чекао организовани аутобус од стране њиховог клуба који би их превезао на стадион. Он није био у истом хотелу у коме су били [REDACTED] у овај кафић "Ајриш паб" дошао је 25 минута после осталих.

У башти кафића седело је њих 17-18 тако што су заузели све столове у предњем реду. [REDACTED] седео је испред њега, а сто за којим је он седео био је у првом реду где је било спојено 3 до 4 стола који су чинили једну линију, а иза њих су се налазила још три стола која нису била спојена. Изјавио је да он није сигуран да ли је тај први ред столова где су они седели био ближе улазу у кафић или степеништу јер је то за њега детаљ, али мисли да су били ближе улазу у кафић од кога их је делила башта и улина, с тим што он није у то сигуран и могуће је да су били на пола пута између уласка у кафић и степеница. Неке од присутних француских навијача који су седели у башти је познавао, неке је знао само из виђења, а са неким су дошли истовремено и нису одсели у истом хотелу и он зна само њихове надимке али не и имена. Сећа се да су од њему познатих француских држављана ту били присутни [REDACTED] и други. Сећа се да је [REDACTED] на себи имао црну мајицу са кратким рукавима са плетеним делом око врата и рукава, а да је преко тога имао само пребачен, везан црни џемпер. [REDACTED] седео за другим столовима, на другом крају у односу на њега. Нису на себи имали обележја француског клуба чији су навијачи јер су знали да је то опасно и трудили су се да буду дискретни. Није сигуран да ли је конобар Александар донео још [REDACTED] у туру пића коју су наручили или је само дошао да на [REDACTED] сећа се да му се отприлике у то време завршавају времена тако да им се и он убрзо придружио. Пошто је седео окренут улици леђима, није примећивао ништа необично, нити било каква лица која би их евентуално посматрала или се чудно понашала. Било их је доста и причали су гласно на француском језику тако да су људи који су пролазили могли да закључе да су странци. Ту где је он седео налазио се сунцобран и жардињера тако да он практично није видео када су им пришли нападачи. Практично они су им пришли тихо, без буке и неочекивано. Прво што је он видео је да један од нападача удара ногом у главу [REDACTED] који је седео преко пута њега. Тај нападач је био обучен у црне и сиву дуксерицу, а мисли да је на ногама имао беле патике. [REDACTED] припао са леђа и ногом на којој је имао обувену патику ударио га је у поглак. Са места где је седео он није могао од сунцобрана и жардињере да види главу тог лица јер је била заклоњена сунцобраном тако да не може детаљније да га опише. Приметио је да нападачи долазе са свих страна, да су дошли главном улицом и отпозади, иза њега, а било је и других нападача који су долазили са леве и десне стране тако да није видео нападаче који су ударили и тукли [REDACTED] који је пре почетка напада седео иза њега нити је видео како је [REDACTED] нападнут. Били су маскирани и на лицу су имали капуљаче, шалове и качкете. Он је седео тако да је гаража била са његове леве стране. Гаражи је био окренут леђима и гледао је у кафић. Улила је била испред њега и био је на супротној страни међу првима и он и његов пријатељ са којим је дошао седети су први до улице. [REDACTED] је био негде у средини столова, иза њега, окренут леђима, а са [REDACTED] две стране је била гаража и он је такође леђима био окренут гаражи с тим што је [REDACTED] односу на њега био нешто иза и од њега је био ближе гаражи. Навео је да он тада није видео

степенице и да је степенице видео тек касније на ТВ-у и по његовој процени они су седели 15 метара од степеница, с тим што су степенице биле ближе њима, а гаража је од њих била удаљенија. У односу на њега и [REDACTED] је сео најближе степеницама.

Одмах затим угледао је другог нападача који је запалио бакљу а којом је почео да пали косу [REDACTED] с тим што због дима од упаљене бакље он ни овог другог нападача није видео, а и у том тренутку је и он задобио ударац у леђа највероватније неким ланцем али није видео ко га је ударио. Узео је столицу да би се одбранио и бацио је на једног од нападача. Он се не сећа да ли је било и других упаљених бакљи сем једне упаљене бакље коју је видео, а сећа се само ланца, безбол палице, а због количине дима мисли да је била упаљена још једна бакља, али да он у то није сигуран. Он мисли да је овај ударац у леђа задобио ланцем јер су му у Француској, у болници рекли да му је повреда коју је задобио у пределу рамена и врата нанета ланцем. Након што му је предочен налаз и мишљење вештака медицинске струке о врсти повреда које су код њега констатоване приликом прегледа у Ургентном центру и мишљење вештака о механизму задобијања ове повреде и средству којим му је ова повреда нанета, изјавио је да је међу његовим повредама траг у виду неког круга и да је он имао утисак да га је та особа повредила са удаљености од око 80cm до 1 метра, да је била од њега удаљена, а што указује да му та повреда није нанета ножем и да је ипак пре повређен ланцем, а нико га није тађао нити га је погодио неким предметом. Изјавио је да им је практично истовремено пришло око 20-ак навијача, али обзиром да се све брзо одиграло, да он није видео како они изгледају, нити колико их је тачно било и да је само видео једног са бакљом и то управо оног који је палио косу његовом другу [REDACTED] Није видео да још неки од нападача држи бакљу у руци, с тим што му се чини да је видео да је један од нападача у руци држао палицу. Као што је изјавио дајући обавештење овлашћеним службеним лицима у полицији. Навео је да он није видео нападача који је ударио [REDACTED] од сунцобрана и жарлице који су му заклањали поглед, да не може да да његов опис и да је једино уочио да је он био крупније грађе и да је као што је то и претходно изјавио био обучен у црне и сиву дуксеру и да је на ногама имао биле палике.

Напад је био брз и бруталан и он не зна са које су стране нападачи дошли јер су се практично сви брзо ту створили, и нико од француских навијача није стигао ни да реагује већ су сви почели да беже како је ко где стигао. Мисли да су сви француски навијачи који су седели за њиховим столом кренули да беже, а да се он задржао неки тренутак јер је задобио ударац и да се последњи извукао, и да је њихов сто био први сто који је нападнут. У тренутку када је бежао Брис Гатона више није видео на лицу места и није га видео да бежи, а пошто је било хаотично који су долазили са десне стране, он претпоставља да су га можда већ тада већ ударили и бацили. [REDACTED] није седео за њиховим столом, већ је био иза њега, а од [REDACTED] удаљен 2 метара, а био је иза њега доста близу јер је он са Брисом разговарао непосредно пре него што су нападнути. У моменту када је он устао са стола да су већ били опкољени. Он је био тада скроз са десне стране на крају, а око њега били су само нападачи. Задобио је неколико удараца и ударац ланцем и био је упаљен за [REDACTED] јер му је у тренутку

729/291

када је бежао и одлазио, деловало да је [REDACTED] најугроженији. Он од шока и изненађења није уочио да ли је тада у близини био неки сенар, али је уочио да [REDACTED] није остао да седи, већ да је након задобијеног удараца пао, али не и у ком положају се [REDACTED] седе напачао након пада од удараца. [REDACTED] је тада од њега био удаљен око 1 метар и око 15 метара од степеница. Другог нападача кога је са запаљеном бакљом угледао одмах након што је [REDACTED] нападнут, не може да опише јер је имао на лицу капуљачу и шал и виделе су му се само очи, а обзиром да се све дешавало јако брзо и изненада он није запамтио било коју карактеристику тог лица. [REDACTED] тада седео испред њега, а особа са бакљом је дошла са десне стране и у тренутку док је [REDACTED] након што је шутнут у главу, лежао на поду и покушавао да устане, нападач је почео да га пали том бакљом и у том моменту нападач је био испред њега, а око њих је тада било још 5 до 6 нападача.

У исказу датом на главном претресу је објаснио да бејзбол палицу он није лично видео и да стога не може да је опише, али да он мисли да је ударац по нози задобио бејзбол палицом и да он није видео како је [REDACTED] паљена коса, да последње што је видео је да је [REDACTED] напачао након задобијеног удараца и да је пришао тај нападач са бакљом, а о томе како је [REDACTED] паљена коса сазнао је касније у хотелу када им је [REDACTED] причао о томе.

Он је међу последњима успео да побегне трчећи у правцу гараже која се налазила одмах иза њих. Био је крвав иза увета, а док је бежао леђима је био окренут догађају, тако да није даље видео шта се дешавало испред кафића. Видео је док је бежао ка гаражи да су нападачи и даље ту где су они седели. У гаражи се није задржао дуже од 5 минута, а вероватно се задржао и мање и био је у подземном делу гараже. Када је изашао из гараже нападаче више није видео, а ни било кога од његових пријатеља и он се вратио назад у хотел у коме су одсели, где је видео неке од француских навијача који су пре пада седели у овом кафићу. За њега је цео догађај трајао не више од 30 секунди. Све је било тако брзо, тако да он не може никог од нападача да препозна, а што није могао ни пре годину дана када је давао обавештење у полицији. Сећа се једне особе која је носила качкет и ешарпу, а не сећа се да ли је било још других типова са качкетом. Особа са качкетом је носила бакљу, али он није сигуран да ли је тај нападач ударио [REDACTED]. Други нападачи били су маскирани или су имали капуљачу. Касније је по њих дошао клупски аутобус којим су отишли на стадион, где се обратио дежурном лекару за лекарску помоћ који га је упутио у Ургентни центар. Навео је да не поседује медицинску документацију коју је негде изгубио. Он на стадиону није разговарао са осталим француским навијачима о овом догађају и одвежен је у болницу због задобијених повреда. У болници је срео неку особу из француске амбасале која му је рекла да је [REDACTED] јако лошем стању. О овом догађају је касније причао у Француској са тада присутнима у кафићу али му нико није рекао да је видео начин на који је [REDACTED] нападнут. Обзиром да је он по изласку из гараже где је побегао након задобијених удараца, прошао тим местом одакле је и побегао, а да ту више никога није видео, имајући у виду колико се у гаражи задржао, да није било никога на месту где су нападнути када је он из гараже изашао, његово је мишљење и он претпоставља да су брза вероватно нападачи бацили доле, јер је

Брис био доста близу степеница и када се он враћао из гараже није га видео на том месту.

На питање одбране изјавио је да познаје навијача ФК „Тулуз“ [REDACTED] чију су фотографију браниоци преснимили са интернета и доставили суду, а која му је предочена, да је [REDACTED] дошао у Београд заједно са Брисом, а да му није познато где је [REDACTED] седео у башти кафића „Ајриш паб“ нити се сећа шта је на себи тада он имао обучено, осим што је сигуран да је он тада био присутан на лицу места у време догађаја. Познато му је и да је [REDACTED] био у посети Брису у болници, а он и [REDACTED] у се истим авионом, истог дана вратили у Француску. Дајући службену белешку обавештење примљено од грађана пред овлашћеним службеним лицима МУП-а дан након овог догађаја 18.9.2009. године сведок [REDACTED] је изјавио да је закључио да су нападнути од навијача „Партизана“ обзиром да је један од њих код себе имао бакљу, а што је обележје навијача и да је тога дана била утакмица између ФК „Партизан“ и ФК „Тулуз“, да он мисли да је овај напад на њих био циљан јер су на том месту само они седели, а околнo није било пуно гостију.

Из исказа сведока [REDACTED] који је дао на главном претресу и исказа који је дао пред овлашћеним службеним лицима Полицијске Управе за Град Београд – УКУП III Одељење, у присуству заступника ВЈГ-а, преко овлашћеног сталног судског тумача за француски језик, а на основу члана 504-б став 4 ЗКП-а, у виду службене белешке о обавештењу примљеном од грађана, а која се може користити као доказ у кривичном поступку, суд је утврдио да је сведок Себе Филип навијач француског клуба „Тулуз“ и да припада навијачкој групи „Индијан Тулуз“ која прати клуб када гостује у страним земљама. Као и остали саслушани сведоци сведок Себе Филип је у својој изјави навео да француски држављани у Београд нису дошли организовано да посматрају утакмицу „Партизан-Тулуз“ а које одиграна дана 17.09.2009. године већ да је свако себи организовао пут, смештај и присуство утакмици. Он је у Београд дошао авионом, у уторак дана 15.09.2009. године и као и претходно саслушани сведоци одсео је у Хостелу „Therewinn“ који се налази у Призренској број 1. Објаснио је да је он у Србију дошао раније, 2 дана пре заказане утакмице „Партизан-Тулуз“ да би се видео са пријатељима и да би мало видео град. Од самог доласка, од уторка до четвртка седео је са својим пријатељима у кафићу „Ириш Паб“ где су њих десетак седели заједно и мирно испијали пиће, при томе не провоцирајући никога, а између себе су разговарали на њиховом матерњем француском језику. Из исказа овог сведока је утврђено да до наведеног дана и овог догађаја нико од њих није имао никаквих непријатности, да их нико није провоцирао нити покушавао да са њима разговара и да они нису приметили било шта необично. Пријатељили су се са конобаром запосленим у кафићу „Ириш Паб“ [REDACTED] који је њиховом пријатељу [REDACTED] четвртак око 14 часова послао СМС поруку којом их је позвао да дођу у кафић пре 17 часова да попију пиће на крају његовог радног дана јер завршава смену око 16 часова. Он је у кафић дошао први са својим пријатељима око 16.30 часова, а било је њих 7-8. Конобар је завршио своју смену и дошао је за њихово сто и сви су наручили пиће. Око пола сата касније стигла је још једна група навијача Тулуза која им се

придружила и било их је око 15-так у башти овог кафића. [REDACTED] се придружио заједно са другом групом навијача. Намеравали су да попију пиће у кафићу, а да се после врате у своје Хостеле и да из Хостела оду на утакмицу која се те вече [REDACTED] одржавала између ФК "Партизан" и ФК "Тулуз" тако што ће таксијима отићи до Хотела где су били смештени играчи ФК "Тулуза" а где их је чекао аутобус организован од њиховог клуба који [REDACTED] их превезао на стадион. Њих око 15-так седели су у башти кафића, тако што [REDACTED] су спојили столове и заузели су све столове у првом реду. На себи нису имали обележја француског клуба "Тулуз" јер су знали да је то опасно и трудили су се да буду дискретни. Претходне вечери у овом [REDACTED] [REDACTED] окупито се њих око 30. Говорили су матерним тј. француским језиком. Он је седео окренут леђима ка улици и гледао је у правцу гараже и степенница, и по његовој процени од гараже је био удаљен око 30 метара а од степенница око 10 метара. Са једне његове стране је постојала међа која је раздвајала и представљала границу између кафића у коме су они седели и суседног кафића. [REDACTED] је био 3 до 4 метра удаљен од њега, а обзиром да су се столови које су спојили додиривали, Казедеван Рејмонд је био испред њега а са друге стране, а Брис [REDACTED] је био са његове десне стране и од њега је био удаљен 5 до 6 метара а од [REDACTED] а 3 до 4 метара. Брис [REDACTED] је био много ближи степенницама од њега. За његовим столом пре напада седели су [REDACTED]

[REDACTED]. Он лично није очекивао овакав изненадни напад с тим што је пре напада приметио неке људе који су се кретали и мували око тог кафића. Приметио је две особе за које се сећа да су обојица били крупни, да су обојица били са мобилним телефонима и да су се углавном кретали у близини улаза у гаражу, између уласка у гаражу и пасажа, а није приметио да ли су улазили у неки кафић на платоу Обилићевог вена. Њему је деловало чудно њихово кретање и мисли да је он са осталим својим пријатељима нешто коментарисао, да је он нешто рекао и истакао неку примедбу, да је то саопштио некоме од својих пријатеља, али да међу њима није било никакве параноје. Претходно није било никакве провокације, нити било шта што би им назначило да ће 30 особа да дође и да их нападне. Није видео када су им пришли навијачи "Партизана" обзиром да је био окренут леђима и схватио је да су нападнути тек када је задобио ударац ногом у пределу врата заправо у потиљак. Пао је напред и ударио главом о сто, а услед тог удarca је изубио латику и сочива која носи, тако да му је након тога био проблем да добро види. Његова диоптрија на једном оку је 1 а на другом 1,5 и без контактних сочива види добро на даљину али не и на близину. Затим се нашао на поду у стању шока, а осећао је ударце које пљусне по њему. Трудно се најпре да заштити своје лице док је добијао ударце по целом телу. Не зна тачно колико је дуго то трајало и могуће је да је било и врло кратко, али се њему чинило да је трајало дуго. Место где је пао од удараца и где је задобијао ове ударце је одмах поред жардинјере која се налазила поред њега. Он је био у лежећем положају, вратио се и савио, а руке је поставио [REDACTED] ако да би могао да заштити лице. Лежао је на леђима окренут на страну. Мисли да су га тада ударале најмање 2 особе док је лежао у том положају и мисли да су му сви ударци тада нанети шутирањем ногама. Не зна колико је то дуго трајало, можда је трајало кратко али се њему чинило да траје јако дуго. Одједном је осетио да га је неко ухватио за рамена или у пределу груди и придигао, дигао, а он није видео да ли је то био неко од